

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

αντι

Περίοδος Β'
Τεύχος 392
Παρασκευή
13 Ιανουαρίου 1989
Δρχ. 150

ναι σε όλα

0 2 ΣΕΠ. 2005

η Αυριανή νύχτα

ΝΕΕΣ ΜΕΡΕΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ

ΑΠΟ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Όχι άλλος ένας...
ένας άλλος σταθμός!

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ

ΕΝ ΑΡΧΗ ήσαν οι «Αντιεξουσιαστικές Μάζες» που διέτρηξαν το γραφείο του φιλοβασιλικού Τζώνη Σωσσίδη· εν συνεχεία, μυστηριώδεις βόμβες εκρήγνυνται σε γεωργικούς συνεταιρισμούς στην Αρκαδία και τη Βοιωτία· ακολούθησαν οι βόμβες και τα μακάβρια μηνύματα προς την οικογένεια του επίδοξου ιδιοκτήτη της «Καθημερινής», εφοπλιστή Αλαφούζου, η δολοφονική επίθεση κατά του εισαγγελέα Ανδρουλιδάκη, οι συγκρούσεις οπαδών του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ στον Πειραιά, την ημέρα των Θεοφανίων. Η βία λοιπόν άρχισε να εμφανίζεται ως νέο πρόσθετο στοιχείο στην ήδη βαριά φορτισμένη πολιτική ατμόσφαιρα.

ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ποιοι βρίσκονται πίσω από αυτές τις ενέργειες —αν και, σε ορισμένες, η παρουσία της πρώην ΚΥΠ είναι σχεδόν αυταπόδεικτη. Γνωρίζουμε, όμως, πολύ καλά ποιους ευνοούν, ποιοι περιμένουν μ' αγωνία να οξυνθεί στο έπακρον η κατάσταση για να κερδίσουν: η κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ. Όχι μόνο επειδή σε προεκλογικές περιόδους οι εντάσεις, οι συγκρούσεις λειτουργούν υπέρ των κυβερνώντων. Αλλά, κυρίως, επειδή ταιριάζουν απολύτως με τη «στρατηγική της έντασης» που ακολουθεί η

καταρρέουσα εξουσία των Παπανδρέου - Κουτσόγιωργα - Κουρή.

ΟΤΑΝ ΟΙ παραπάνω εντιμότεροι κύριοι δηλώνουν πως «κύκλοι της ανωμαλίας» απεργάζονται την πτώση της κυβέρνησης, υπονοούν ότι δικαιούνται να δράσουν «ανωμάλως» αν κάτι τέτοιο συμβεί· όταν η «Αυριανή» δημοσιεύει επιστολές «ανησυχούντων αξιωματικών» και από το σταθμό της ακούγονται «ανώτεροι αξιωματικοί» να εκφωνούν όρκους πίστωσης προς το Μεγάλο Αρχηγό, διαμηνεί προς όλους μας να πούμε και μεις «ναι σε όλα», όπως οι ψοφοδεείς βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Η συμμορία που μας κυβερνά δεν θέλει ν' αφήσει την εξουσία —γιατί φοβάται να υποστεί τις συνέπειες των όσων έχει διαπράξει. Με τη «στρατηγική της έντασης» προσπαθεί να μας τρομοκρατήσει, να μας πείσει ότι το χειρότερο για μας δεν είναι η παραμονή της στην εξουσία, αλλά αυτά που μπορεί να κάνει για να μην τη χάσει.

ΠΡΕΠΕΙ, λοιπόν, να περιμένουμε κλιμάκωση της βίας, αύξηση της έντασης, μεγαλύτερες απειλές από το φασιστικό προπαγανδιστικό κέντρο του Ταύρου, μεγαλύτερη ανάμιξη του κράτους και του παρακράτους σε αποσταθεροποιητικές ενέργειες. Κι όλα αυτά, μέσα σε ένα κλίμα που επικρατείται από τη λιβυκή κρίση, την επίφοβη κατάρρευση της Γιουγκοσλαβίας, τις τουρκικές επεκτατικές ενέργειες. Ο Παπανδρέου και η παρέα του παίζουν με τη φωτιά: ως προσέξουμε να καούν μόνο αυτοί.

αντί

**ΠΕΡΙ
ΕΧΟ
ΜΕΝΑ**

- Περίοδος Β'
- Χρόνος 16ος
- Τεύχος 392
- Παρασκευή 13 Ιανουαρίου 1989
- δρχ. 150

**ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ**
 Δημοχάρους 60
 115 21 ΑΘΗΝΑ
 Τηλ: 72.32.713 - 72.32.819

ΡΕΠΟΡΤΕΡ

«Ντιρέκτ» σε αργή κίνηση	12
Μπλε, βαθύ πράσινο, σχεδόν μαύρο	14
Δ. ΜΙΧΑΗΛ	
Κινήσεις, κρίσεις και αδιέξοδα κορυφής	16
ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ	
...με υλικά ατάκτως ερριμμένα	18
ΒΑΣΙΛΗΣ ΖΗΣΗΣ	
Η εκτροπή είναι γεγονός	22
ΤΑΚΗΣ ΚΑΦΕΤΖΗΣ	
Και η κυβέρνηση δεν έπεσε	25
ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΛΩΡΟΣ	
Η πολιτική της «μεγάλης Αριστεράς»	28
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΙΑΧΝΗΣ	
Μεγάλη Αριστερά και μεγάλη καρδιά	29
Γ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ	
Ο αρραβώνας Κοσκωτά - Ανδρέα	32
ΜΠΟΣΤ	
΄Απίστευτα και όμως αληθινά	36
Ν. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ	
Το συντεχνιακό σκάνδαλο της Ολυμπιακής	38

ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Νταβός: Ένα χρόνο μετά	40
ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΙΣΤΗΣ	
Πού στόχευσαν τα F16 του «Ράμπο»	42
ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΒΕΙΚΟΣ	
Θεωρία της συνωμοσίας και πολιτικός ιρρασιοναλισμός	48
Τηλεόραση: το μέλλον αναστέλλεται	49
ΕΡΕΥΝΑ: Θέατρο (α' μέρος)	50-53
Γράφουν οι: Τ. Βουτέρης, Κ. Μουρσελάς, Β. Παπαβασιλείου, Μ. Ποντίκας	

ΜΟΝΙΜΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ	
ΑΝΤΗΝΩΡ	
Η δυναμική του συνασπισμού και ο «κεντρώος» Α. Παπανδρέου	4
ΗΜΕΡΟΔΗΚΤΗΣ	6
ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ	8
ΑΝΤΙΛΟΓΟΙ	10
ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΕΣ	
Γ. ΙΩΑΝΝΟΥ	13
Δ. ΧΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ	21
ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΟΥΜΕ	44
Αρχαιολογία: Δ. Δ. Τριανταφυλλόπουλος, Χορός: Λήδα Καζαντζάκη, Εικαστικά: Αλέξανδρος Ξύδης.	
ΒΙΒΛΙΟ	54
ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ	58

ΕΞΩΦΥΛΛΟ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

πολιτικό 15ήμερο

Η δυναμική του Συνασπισμού και ο «κεντρώος» Α. Παπανδρέου

ΜΕ ΚΑΚΟΥΣ οιωνούς άρχισε το 1989 για το ΠΑΣΟΚ... Ήταν, πριν απ' όλα, εκείνο το πρωτοχρονιάτικο μήνυμα του προέδρου κ. Χρ. Σαρτζετάκη, που χάλασε την πρωθυπουργική ευεξία. Λίγο το έχετε ο υπεύθυνος πρωθυπουργός της χώρας να λέει ότι δεν υπάρχει πολιτική κρίση, δεν υπάρχουν σκάνδαλα και να βγαίνει ο «Πρώτος Πολίτης», ο αρχηγός του κράτους, και να διακηρύσσει — στεντορεία τη φωνή — ότι και κρίση υπάρχει και σκάνδαλα υπάρχουν και μάλιστα, στον «ευπαθή χώρο προμηθειών και συναλλαγών αρμοδιότητας του υπουργείου Εθνικής Άμυνας», (Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι αυτός ή ...συντάκτης του «ΑΝΤΙ»;...). Και σαν να μην έφτανε το πρωτοχρονιάτικο διάγγελμα, δυο μέρες αργότερα, δεχόταν, στο προεδρικό Μέγαρο, τη «συμμορία των τεσσάρων» (τον όρο διεκδικούν τόσο ο αναπληρωτής υπουργός Εξωτερικών Θ. Πάγκαλος, όσο και οι ευπρεπέστατοι αδελφοί Κουρή), για να διαβεβαιώσει τους Κ. Μητσotάκη, Χαρ. Φλωράκη, Κ. Στεφανόπουλο και Λ. Κύρκο ότι «συμμερίζεται τις ανησυχίες τους» και ότι, αν και αποφιλωμένος από ουσιαστικές εξουσίες, θα πράξει ό,τι μπορεί για να βοηθήσει στην κατοχύρωση του συνταγματικού πλαισίου και την ομαλή διεξοδό.

ΑΛΛΑ ΟΙ πρωτοβουλίες του προέδρου Σαρτζετάκη, μπορούν, επιτέλους, να παρακαμφθούν! (Και να αποδοθούν —κατά τη συνταγή της «Αυριανής»— στις «παραξενιές που έχουν συνήθως οι δικαστικοί»). Τι γίνεται, όμως, με το γκάλοπ της ALCO που φέρει τη Νέα Δημοκρατία να

προηγείται του ΠΑΣΟΚ στη Β' Αθηνών κατά 11 μονάδες και στην Α' Πειραιώς κατά 14 περίπου μονάδες; (Στις εκλογές του 1985, το ΠΑΣΟΚ στη Β' Αθηνών, προηγούνταν της Νέας Δημοκρατίας κατά 10,2% και στην Α' Πειραιώς κατά 1,5). Αυξημένα όμως εμφανίζονται τα ποσοστά και των κομμάτων της Αριστεράς, παρά το γεγονός ότι, όταν έγινε η σφυγμομέτρηση, δεν είχε ακόμα εξαγγελθεί ο συνασπισμός. (Τα ποσοστά αυτά, σύμφωνα με το ίδιο γκάλοπ, εμφανίζονται ως εξής: Β' Αθηνών: ΚΚΕ 16%, ΕΑΡ 3,3%, ΚΚΕ εσωτ./Α.Α. 0,8%, Α' Πειραιώς: ΚΚΕ 10,4%, ΕΑΡ 3%, ΚΚΕ εσωτ./Α.Α. 0,9%).

Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ενός συνασπισμού όμως, είναι, κατά κανόνα, πολύ μεγαλύτερη από την αριθμητική άθροιση συνασπισμών. Και αυτό δεν μπορούσε να διαφύγει από τη σκέψη των ηγετών του ΠΑΣΟΚ. Άρχισαν, λοιπόν —πράξη πρώτη— να επαινούν τον συνασπισμό: Χαιρόμαστε, είπαν, για τη συνάντηση των δυνάμεων της Αριστεράς... Στη συνέχεια θυμήθηκαν —πράξη δεύτερη— ότι είναι και αυτοί «αριστεροί» και, μάλιστα, «μη παραδοσιακοί» αριστεροί! Έκριναν, ως εκ τούτου, ότι έπρεπε να κάνουν κριτική: Ο μαρξισμός των «παραδοσιακών αριστερών» είναι «ξύλινος» σε αντίθεση με τον μαρξισμό του ΠΑΣΟΚ, που είναι σύγχρονος, με πηγή έμπνευσης τον Τόμπρα, τον Λούβαρη και την «Αυριανή»... Κάπου, ωστόσο, συνειδητοποίησαν —πράξη τρίτη— ότι πρέπει να το παίξουν και κεντρώοι, μια και οι μέρες είναι πονηρές και οι ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ ολοένα λιγοστεύουν. Τη σχετική διατύπωση ανάλαβε ο ίδιος ο Α. Παπανδρέου, με αφορμή την «προσέγγιση» Δεξιάς - Αριστεράς: «Οι δυο παρατάξεις που ιστορικά φέρουν το βάρος της ευθύνης για τις καταστροφικές εσωτερικές συγκρούσεις του λαού μας —είπε ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και πρωθυπουργός— ενώνουν τώρα τις προσπάθειές τους για να διώξουν το ΠΑΣΟΚ, την παρατάξη δηλαδή εκείνη που ξεπέρασε στην πράξη τον εθνικό διχασμό».

Ο «κεντρώος» Α. Παπανδρέου

ΟΠΩΣ ΑΝΑΜΕΝΟΤΑΝ, από τη στιγμή που ο Α. Παπανδρέου εμφανίστηκε και «κεντρώος» («πιστεύομεν και εις την λαοκρατίαν»...) δεν μπορούσε να μη δεχθεί τα πυρά σειράς συναδέλφων που «έζησαν» την εμφύλια διαμάχη: «Εμφανιζόμενος τώρα, για τη δύσκολη περίστασή και ως Κέντρο ο κ. Ανδρέας Παπανδρέου —έγραψε στο «Βήμα της Κυριακής» ο Σπύρος Λιναρδάτος— θυμήθηκε και την εποχή που ο ίδιος ήτο απών από την Ελλάδα (...). Μήπως είναι άγνωστο στους "μη ανιστόρητους", ότι ο πρόεδρος της κυβέρνησης που στήριξαν οι Άγγλοι με τα τανκς και τα αεροπλάνα τους, τον Δεκέμβριο του 1944, λεγόταν Γεώργιος Α. Παπανδρέου; Ή ότι ο πρωθυπουργός, στα πιο πολλά και δύσκολα χρόνια του

εμφυλίου πολέμου, ήταν ο (επίσης κεντρώος) Θεμιστοκλής Σοφούλης; Και ότι, αμέσως μετά τη λήξη του ανταρτοπολέμου, το νομοσχέδιο για την "εθνική αναμόρφωση", δηλαδή για τα βασανιστήρια της Μακρονήσου, το κατέθεσε στη Βουλή ένας φιλελεύθερος (κεντρώος) υπουργός, ο Γ. Μελάς;...».

ΑΛΛΑ απάντηση έλαβε και από τον Τάσο Βουρνά («Αυγή», 10 Ιανουαρίου): «Λησμονεί (ο κ. Α. Παπανδρέου) ότι η παράταξη του Κέντρου, την οποία θεωρεί γέννηση των πολιτικών του καταβολών, είναι εκείνη που, δια στόματος του πατέρα του, εκήρυξε τον "διμέτωπο" και έθρεψεν το διχασμό... Λησμονεί ότι (η ίδια αυτή παράταξη) ανέλαβε να διεκπεραιώσει, κατά το διάστημα του εμφυλίου πολέμου, τους αχρείους προγραμματισμούς των ξένων για την Ελλάδα, στηριζόμενη ως εξουσία (Σοφούλης, Βενιζέλος, Ρέντης, κ.ά.) στις στρατιωτικές λύγες, οι οποίες και ρύθμιζαν τα της χώρας, υπό τύπον παρακυβέρνησης».

Ο ΤΑΣΟΣ ΒΟΥΡΝΑΣ θυμίζει στον «κεντρώο» Ανδρέα Παπανδρέου και κάτι άλλο: Μια παρέμβαση του Κωνσταντίνου Καραμανλή στη Βουλή, το 1963, όταν κάλεσε τους (τότε) κεντρώους να αναφέρουν έστω ένα όνομα εκτελεσμένου, κατά τη διάρκεια της άσκησης της εξουσίας από την (τότε) ΕΡΕ, ενώ «οι εκτελεσμένοι από τις κυβερνήσεις του Κέντρου είναι αμέτρητοι, ως η άμμος της θαλάσσης».

Το «μόνισμα του λαού»

ΦΥΣΙΚΑ, την επομένη —την επομένη της συνόδου της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ— ο Α. Παπανδρέου διέψευσε ότι διανοήθηκε ποτέ να το παίξει «διμέτωπος». Μοναδική μας φροντίδα —είπε— είναι το «μόνισμα, η ψυχική συμφιλίωση του λαού... Επιδιώκουμε την επαναφορά στο προσκήνιο της συλλογικής επεξεργασίας και υλοποίησης της πολιτικής μας»...

ΩΣΤΟΣΟ στις συναντήσεις που επακολούθησαν («ανάμεσα στον πρόεδρο του κινήματος και τη γραμματεία του εκτελεστικού γραφείου του ΠΑΣΟΚ») κάποιοι νηφάλιοι υπέδειξαν στον αρχηγό ότι το ψέμα έχει κοντά πόδια, ότι άλλοι οι θριαμβολογίες περί «νίκης του ΠΑΣΟΚ» (στις προσεχείς εκλογές) και άλλο η πραγματικότητα και ότι «καιρός να δούμε τι κάνουμε με την Αριστερά». Τελικά, αρχηγός και μέλη της γραμματείας συμφώνησαν ότι «τα πράγματα είναι δύσκολα» («δεν είναι δυνατόν τη μια να τους αποκαλούμε "συμμορίτες" και την άλλη να το παίρνουμε πίσω»...) αλλά ότι, παρά ταύτα, «πρέπει να ανανεώσουμε την πρόταση της Χαλκίδας, για διάλογο με τα κόμματα της Αριστεράς, αν όχι και με τη ΔΗΑΝΑ».

ΑΡΧΗΓΟΣ και μέλη της γραμματείας συμφώνησαν και ως προς τη «φόρμουλα»: Ο διάλογος δεν θα είναι διάλογος ανάμεσα στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και

τα κόμματα, αλλά διάλογος ανάμεσα στο κόμμα του ΠΑΣΟΚ και τα άλλα κόμματα. (Έτσι, δεν εκτίθεται και ο πρωθυπουργός που —σε αντίθεση με τον κ. Σαρτζετάκη— είχε δεχθεί μόνο «επιλεκτικές» συναντήσεις με ορισμένους μόνο αρχηγούς). Όσο για το περιεχόμενο του διαλόγου, οι σχετικές ανακοινώσεις του εκτελεστικού γραφείου του ΠΑΣΟΚ, αν και φειδωλές, καταγράφουν δυο θέματα: κρατικά μέσα μαζικής επικοινωνίας και εκλογικό νόμο! Σας προσφέρουμε, ω, σύντροφοι της Αριστεράς (απαλείφεται, προς το παρόν, η λέξη «παραδοσιακή»...) την απλή αναλογική, τη δική μας, βέβαια, «απλή αναλογική». Σεις τι μας προσφέρετε; Σας προσφέρουμε συμμετοχή (εκλογική, βέβαια) στα κρατικά μέσα μαζικής επικοινωνίας, σεις τι μας προσφέρετε; (Οι «προσφορές» ισχύουν, ως ένα βαθμό, και για τη ΔΗΑΝΑ και για τη Νέα Δημοκρατία, διότι, όπως είπε ο αρχηγός, «θέλουμε την ευρύτερη δυνατή συναίνεση, κατά την επιψήφιση του εκλογικού νόμου», αλλά τα πράγματα, μέχρι στιγμής, παραμένουν ασαφή).

Και η ζωή προχωρεί...

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ, κάπου, στους κόλπους του ΠΑΣΟΚ, εξακολουθεί να αιωρείται το ερώτημα: «Και με τον αρχηγό τι γίνεται; Είναι κεφάλαιο για το ΠΑΣΟΚ ή μήπως κόστος, φορτίο, που δυσχεραίνει τα πράγματα και δεν αφήνει το κόμμα να βρει το δικό του δρόμο»; Θέμα διαδοχής του αρχηγού είχε θέσει, όπως είναι γνωστό, στην τελευταία σύνοδο της κεντρικής επιτροπής, ο Θ. Χαλάτσης, τότες διευθυντής της ΕΡΤ. Μεσολάβησε, όμως, το γκάλοπ του περιοδικού «Ταχυδρόμος» και το θέμα επανήλθε. Το ερώτημα του γκάλοπ ήταν: «Αν είχατε να διαλέξετε, στις επόμενες εκλογές για πρωθυπουργό μεταξύ του Α. Παπανδρέου και του Κ. Μητσοτάκη, ποιον θα προτιμούσατε;». Και η απάντηση ήταν: Α. Παπανδρέου 34,49%, Κ. Μητσοτάκης 37,85... Αλλά η απάντηση ήταν καταλυτική για τον Α. Παπανδρέου και στο δεύτερο ερώτημα:

«Ποιον θα προτιμούσατε για πρωθυπουργό της χώρας μετά τις εκλογές του '89 αν είχατε να διαλέξετε ανάμεσα στους Α. Παπανδρέου και Κ. Καραμανλή»; Τα ποσοστά ήταν 34,95 για τον Α. Παπανδρέου και 46,43 για τον Κ. Καραμανλή. Σχετικά, ο «Ταχυδρόμος» λέει ότι τα αποτελέσματα αυτά καταγράφονται ενώ ο πρωθυπουργός «δίνει αγώνα για να ανακτήσει τη χαμένη γοητεία της πολιτικής προσωπικότητάς του και να ανατρέψει το δυσμενές κλίμα για την κυβέρνηση και το κόμμα του».

ΤΟ ΓΚΑΛΟΠ έγινε στην εβδομάδα 4-7 Ιανουαρίου, λίγες μέρες, δηλαδή, πριν από τη δήλωση του τέως προέδρου της Δημοκρατίας κ. Κ. Καραμανλή, ότι «τα πρωτοφανή γεγονότα που σημειώνονται τον τελευταίο καιρό στον τόπο μας, δημιουργούν την εντύπωση ότι η Ελλάς μεταβλήθη σε απέραντο φρενοκομείο».

Η ΔΗΛΩΣΗ Καραμανλή —η πρώτη πολιτικού περιεχομένου, από το καλοκαίρι του 1986— ενίσχυσε την άποψη εκείνων που πιστεύουν ότι ο τ. πρόεδρος της Δημοκρατίας εξακολουθεί να ενδιαφέρεται έντονα για τα συμβαίνοντα στη χώρα και ότι δεν αποκλείεται η επανενεργοποίησή του στην πολιτική ζωή του τόπου. Όσο για την αναφορά του στο «απέραντο φρενοκομείο» —όπου ο πολιτικός αμοραλισμός δίνει χέρι στα σκάνδαλα και τη σήψη, αλλά και στο «θέατρο του παραλόγου»— δεν είναι λίγοι αυτοί που θα την προσυπόγραφαν «εκθύμως». Όταν ένα ολόκληρο κυβερνών κόμμα ταυτίζεται με τον αυριανισμό, ο ένας υπουργός υποσκάπτει τον άλλο υπουργό, ο Λούβαρης ή ο Τόμπρας εμφανίζονται ως πρότυπα «σοσιαλιστικής αρετής», και όταν όλα αυτά γίνονται με την ανοχή όλων μας, κάτι, οπωσδήποτε δεν πάει καλά με την ψυχική μας υγεία.

Η ΖΩΗ, ΩΣΤΟΣΟ, προχωρεί, καθώς ο συνασπισμός της Αριστεράς εξακολουθεί να προβάλλει ως η μοναδική ελπίδα για την κάθαρση και το Αύριο.

ΑΝΤΗΝΩΡ

Προσφορά

Μπορείτε να αποκτήσετε όλη τη σειρά του Πολίτη από τον Μάιο του 1976 ως τα τέλη του 1988 (τεύχη 1-96)

Μαζί με όλα τα τεύχη του «Εκαπενθήμερου Πολίτη» από τον Νοέμβριο του 1983 ως τον Οκτώβριο του 1986 (τεύχη 1-75)

Μόνο με 10.000 δρχ.

ΑΛΕΧΟ ΚΑΡΠΕΝΤΙΕΡ

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΜΠΑΡΡΟΚΟ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΔΑΝΑΗ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Θέμα του μηνά
Ξενογλωσσα βιβλία
τέχνης
σε προσίτες τιμές

ΒΙΒΛΙΑ
Ελληνική & Ξένη
Λογοτεχνία
Εκδόσεις Τέχνης
Θεατρικό-Κινηματογραφικό
Χαρακτηριστικά-Αφίσες

ΤΟ ΚΟΥΤΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΕΡΑΣ

Βύρωνος 9 — Πλάκα
Τηλ. 3222394 — ΑΘΗΝΑ

μορφώματα
αληθινές δημιουργίες

λαϊκή
παράδοση

Νάκης ΘΑΝΑΣΗΣ ΝΑΚΗΣ

• Κεχρμπάρια • Κοσμήματα • Φατουράν
• Κοράλια • Πέτρες • Δώρα

ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 34 - ΤΗΛ. 3618364 - ΑΘΗΝΑ

ημερο δηκτης

ΚΥΡΙΑΚΗ 1.1.89 ΤΡΙΤΗ 10.1.89

ΚΥΡΙΑΚΗ, Πρωτοχρονιά 1989

Αρχιμηνιά κι αρχιχρονιά κι αρχή καλός μας χρόνος —σφίξετε τα δόντια και πιστέψτε το διότι το 1989 προβλέπεται, κακό, ψυχρό κι ανάποδο. Λίγη αισιοδοξία τώρα στην αρχή δεν βλάπτει. Πώς αλλιώς θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τις πολύ χειρότερες ημέρες που μας περιμένουν;

Με ζειμπέκικους στροβιλισμούς υποδέχτηκε το νέο έτος ο πασιγνώστος λεβέντης, της, ζειμπέκης, καραμπουζουκλής και βιονικός Α. Παπανδρέου. Διότι, όπως διάβασε η κ. Δήμητρα στην ιατρική σελίδα του «Ντομινό», ένα ζειμπέκικο τη μέρα τον Γιακούμνη κάνει πέρα.

Κεσάτια έχει το μαγαζί: δεν ξεπερνούσαν τους 100 οι κομπάρσοι που στρατολογήθηκαν για να επευφημήσουν τον Τόμπρα και να αποδοκιμάσουν Φλωράκη - Κύρκο έξω από τη Μητρόπολη. Αφότου έ-

φυγε ο Κοσκωτάς, το ΠΑΣΟΚ περιέκοψε τις δαπάνες.

Διαφωνία Παπανδρέου - Σαρτζετάκη διαπιστώθηκε από τα διαγγέλματα επί τω νέω έτει. Μην ανησυχείτε: κανείς από τους δύο δεν πρόκειται να παραιτηθεί.

Ανταρσία στις φυλακές Κορυδαλλού —πέντε ανήλικοι κρατούμενοι καταφέρνουν να δραπετεύσουν. Ο Αη-Βασίλης τους θυμήθηκε αυτούς.

Κούβελας και Ανδριανόπουλος αρχίζουν τηλεοπτικές εκπομπές σε Θεσσαλονίκη και Πειραιά. Μαρούδας μαινόμενος απειλεί θεούς και δαίμονες. Κουρής απειλεί να φτιάξει αυριανικό σταθμό.

Αρνήθηκε να συναντηθεί με τον Α. Παπανδρέου ο γ.γ. του ΚΚΕ κ. Φλωράκης. Βάστα Χαρίλαε γιατί αλλιώς θα σε πάρουν και σένα τα σκάγια...

Πρωτοχρονιάτικες χυδαιότητες Πάγκαλου εναντίον ΕΑΡ-ΚΚΕ από το ραδιοσταθμό της Αυριανής: δεν αρκείται να ζητά γην και ύδωρ ο Κουρής από τους προστατευομένους του. Τα θέλει ανακατωμένα ώστε να γίνουν λάσπη και πασπαλισμένα ει δυνατόν με λίγα κόπανα.

Εορτασμοί για τα 200 χρόνια της Γαλλικής Επανάστασης άρχισαν στο Παρίσι. Κι αντί να στήνουν καρμανιόλες, ρίχνουν βεγγαλικά. Τριγμοί οστέων ακούγονται από τους τάφους του Μαρά και του Σαιν Ζυστ...

Ο κ. Βασίλης Ζήσης εορτάζει και δέχεται ευχές κάθε λογής εμπόρων και λαθρεμπόρων.

ΔΕΥΤΕΡΑ, 2.1.89

Ως να μην έφθαναν η ενδημική καταστροφική παρουσία της οικογενείας Παπανδρέου και η επιδημική γρίπη —χιόνια, βροχές, κρύα και θύελλες ενσκήπτουν σήμερα στη χώρα.

Υπέρ της δημοτικής Τ.Ο.

τάσσεται ο άρχων των αιθέρων Δ. Μαρούδας —εξακολουθεί όμως να παρεμβάλλει παράσιτα στο πειραιώτικο κανάλι.

Σε «σουίτες» των πολυτελών ξενοδοχείων των Αθηνών έκλεινε τα ραντεβού του και παρέδιδε τις περιφημες βελιτσές του ο δρ. Κοσκωτάς, αποκαλύπτει στην Εξεταστική των πραγμάτων Επιτροπή ο σωματοφύλακάς του. Μάλλον εξωσυζυγικές περιπέτειες επί πληρωμή είχε ο άνθρωπος και, δύσμορφος ων, πλήρωνε κάτι παραπάνω...

Τη συνοδεία του πατριού άσματος «Νύχτωσε χωρίς φεγγάρι...» προφυλακίστηκε ο υιός Τσιτσάνης κατηγορούμενος για συμμετοχή σε ληστεία μεγαλομπακαλικού.

Την κεφαλή επί πίνακι των αρχηγών Στρατού, Ναυτικού και Αεροπορίας ζητά η «Αυριανή», διότι έδωσαν αναμνηστική πλακέτα στον παραιτηθέντα αναπληρωτή υπουργό Στ. Γιώτα. Ο αναμένων προαγωγήν αναπληρωτής Θ. Πάγκαλος ακονίζει τη σπάθη του παπού του.

Κλεφτοπόλεμος στα κανάλια: για να αποφύγει τα παράσιτα του Μαρούδα, ο Ανδριανόπουλος αλλάζει συχνότητες εκπομπής της πειραιϊκής Τ.Ο. Όμως ο πονηρός ζακυθηνός ακολουθεί κατά πόδας και ο νεφοσκεπής αττικός ουρανός κατακλύζεται από δορυφορικά σήματα που παρεμποδίζουν τα ντόπια.

Ναι μεν άκουσε τον Κοσκωτά να λέει ότι στέλνει λεφτά στον Πέτσο, πιστεύει όμως τον αξιότιμο υπουργό που δηλώνει ότι δεν πήρε δεκάρα, καταθέτει στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής ο πρώην αντιπρόεδρος της Τράπεζας Κρήτης Π. Βακάλης. Εσείς, ποιον πιστεύετε;

Νοί: ιονες νοσοκόμοι συνεπικουρούμενοι από ψυχασθενείς στραγγάλισαν τρόφιμο του Δρο ιοκαϊτείου που δεν ήθελε να πάρει το φάρμακό του. Έτσι, να μαθαίνουν κι οι γονείς πώς να αντιμετωπίζουν τα πείσμονα τέκνα των.

Στη Βραζιλία βρίσκεται το ζεύγος Σραφτ, οι πιλότοι δηλαδή του Σαλιάρη που φυγάδευσαν τον Κοσκωτά: Τα αφεντικά στα σίδερα, οι υπάλ-

Άθος, Πόρφορος, Άραμης και Ντ' Αρτανιάν σε αναμνηστική φωτογραφία με τον Λουδοβίκο ΙΣΤ'

ΤΡΙΤΗ, 3.1.89

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας συναντάται με τους κ. Μητσotάκη, Φλωράκη, Στεφανόπουλο, Κύρκο και συμεριζεται τις ανησυχίες τους για την πολιτική κρίση. Του Σιδερένιου όμως το αυτί δεν ιδρώνει με τίποτα —διότι αν ιδρώνει θα σκούριαζε και θα πάθαιναν βλάβες τα βιονικά κυκλώματα.

Τα περυσινά στοιχεία της εταιρείας «Φροστ και Σάλιβαν» επικαλέστηκε ο Α. Παπανδρέου για να πείσει τους πασόκους κεντροεπιτρόπους ότι οι Αμερικανοί προβλέπουν νίκη του. Με τη φόρα που έχει πάρει είναι ικανός στις 18 Ιουνίου 1989 να επικαλεστεί τα στοιχεία της 18ης Οκτωβρίου 1981 για να μας πείσει ότι νίκησε.

Ληλοι στο καρναβάλι του Ρίο. Και μετά σου λένε δεν έχουμε σοσιαλισμό.

ΤΕΤΑΡΤΗ, 4.1.89

Σχέδια για την επάνοδο των Γλύξμπουργκ εκπονούσε ο εξ απορρητών του -Κ. Μητσotάκη και συνταξιούχος πρέσβης Τζων Σωσσιδής, αποκαλύπτει η «Αυριανή», επικαλούμενη έγγραφα που έκλεψε από το γραφείο του Σωσσιδή η οργάνωση «Αντιεξουσιαστικές Μάζες». Σαρανταπέντε Τζωνηδες ενός κοκκόρου γνώση.

Ο Γεώργιος Παπανδρέου Β' συνεργαζόταν με τον Κοσκωτά ώστε ο δρ. να ιδρύσει Τράπεζα του αποδήμου ελληνισμού καταθέτει ο Π. Βακάλης στην Εξεταστική Επιτροπή. Ο πρώτος τη τάξει πρωθυπουργικός υιός διαρρηγνύει για πολλοστή φορά τα κομψά

Για να γλιτώσει τον φίλο του Αντρέα, ρίχτηκε ο Καντάφι στα αμερικανικά αεροπλάνα: ανάγκασε έτσι το «Σπήγκελ» ν' αλλάξει την τελευταία στιγμή εξώφυλλο...

ιμάτιά του. Μια περιουσία σε κοστούμια του έχει κοστίσει ο Κοσκωτάς αυτού του παιδιού...

Οι **Αμερικανοί** καταρρίπτουν δυο **λιβυκά** πολεμικά αεροπλάνα. Στην πασοκική μπόχα που μας έπνιγε προτίθεται και η μυρουδιά του **μπαρουτιού** που μας φοβίζει. Τελευταία μας ελπίδα να εμφανιστεί το νέφος, να καλύψει τ' άλλα, να ανασάνουμε λιγάκι.

Κατά της προσφυγής των «**τεσσάρων**» στον **Χ. Σαρτζετάκη** ξιφουλκεί ο **Γ. Ράλλης**, κατηγορώντας τους για υποκρισία. Μετά, **επανήλθε ευτυχής στη χειμερία νάρκη** του.

Υποκύπτων στα κελεύσματα του **Ταύρου**, ο κ. **Χαραλαμπίδης** επιπλήττει τους αρχηγούς των όπλων για την υπόθεση **Γιώτα**, ενώ από τη μεριά του ο κ. **Τσοβόλας** στέλνει την κλαδική **ΠΑΣΟΚ** του **υπουργείου** του να ελέγξει τα φορολογικά των αντιπολιτευομένων εφημερίδων.

Το «επαγγελματικό απόρρητο» επικαλούνται οι **γορίλλες** του Κοσκωτά και αρνούνται να αποκαλύψουν ποιους συναντούσε το αφεντικό τους. **Τόσο πιστά ζώα.**

Με επιστολή του προς τις εταιρείες σφυγμομετρήσεων ο **Κουρής** απαιτεί να κατατάξουν τον σταθμό του πρώτο σε **ακροαματικότητα**. Ειδικά, οι «**Αντιαυταρχικές Μάζες**» θα επέμβουν ξανά.

Το «**βραβείο Ατίλα**» για τον μεγαλύτερο καταστροφέα του περιβάλλοντος έτους 1988 απενεμήθη από ομάδα οικολόγων στον υφυπουργό γεωργίας κ. **Τσιγαρίδα**.

ΠΕΜΠΤΗ, 5.1.89

Πρώτη σε **πληθωρισμό** σε όλη την κοινότητα με 14,1% η **χώρα της φαιδράς** πορτοκαλέας, ανακοινώνουν οι Βρυξέλες.

Σε ηλικία 63 ετών πέθανε ο **Γραμμένος Καραμανλής**, αδελφός του **Κωνσταντίνου**. Της μοίρας τα γραμμένα...

Σε ταξί **ξέχασε** πολύτεκνο ζεύγος Αθηναίων την **τετράχρονη κόρη** του.

Ο υπουργός κ. **Πεπονής** διαμαρτύρεται ότι πληροφωρείται μέσω της κρατικής **Τ.Ο.** τις εντολές του συναδέλφου του κ. **Ρουμελιώτη**. Ας κάνει λίγο υπομονή, σε λίγο θα τις μαθαίνει από το κανάλι της «**Αυριανής**».

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 6.1.89

Των **Φώτων**. Εορτάζουν οι φίλοι μας και συγγενείς **Φανή**, **Φωτεινή**, **Φώτης** και η **Διονυ-**

σία που έχει τα γενέθλιά της. **Χρόνια πολλά!**

Αντί νεραντζιών, **γιασούρια** χρησιμοποιήθηκαν εφέτος στον **Πειραιά** στην πατροπαράδοτη τελετή αγιασμού των υδάτων και αντιπαράθεσης **ΠΑΣΟΚ - ΝΔ**.

Σε ηλικία 88 ετών και μετά παραμονή 62 ετών στο θρόνο απέθανε ο αυτοκράτωρ της **Ιαπωνίας Χιροχίτο**. Με κάτι τέτοια **αγαλιάζει η ψυχή** της κ. **Δήμητρας**.

Ελληνικό **τάνκερ** προσέκρουσε σε νάρκη και **βυθίστηκε** στον **Περσικό**, παίρνοντας μαζί του και **τρεις ναυτικούς**. Τζάμπα πήγαν οι αγιασμοί.

ΣΑΒΒΑΤΟ, 7.1.89

Προσοχή! Δεν εορτάζουν όλοι οι **Γιάννηδες** και όλες οι **Γιάννες**. Μόνον οι οπαδοί του **Προδρόμου**. Οι τιμώντες τον **Ιωάννη Ελεήμονα**, τον **Ιωάννη Κουσοκαλυβίτη**, κ.ά., θυμούνται όταν τους εύχονται σήμερα «**χρόνια πολλά**». Ο **Γιάννης Φλώρος** πάντως εορτάζει και δέχεται επισκέψεις, ευχές και δώρα.

Οι γάβροι όμως γιορτάζουν **ξύμπαντες** τη νίκη του **θρύλλου** επί της **ΑΕΚ 2-1**. Σκεφθείτε να είχαμε και πρόεδρο τι θα καταφέρνηαμε! **Μάτην** **βυρσοδομούν** οι **Βαρδινογιάννηδες**.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 8.1.89

Με κόκκινα και **μαύρα** γράμματα ήταν γεμάτοι οι τοίχοι της Αθήνας: **ΕΝΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΗΜΕΡΟΔΗΚΤΗΣ**.

Χιλιάδες **κουκουέδες** διαδηλώνουν κατά τον σκοτεινό **ιμπεριαλιστικού κέντρου** που επικαλύπτει με **αμερικανική μουσική** τις εκπομπές του «**90,2 αριστερά**» στα **Εφές**, ραδιοσταθμού του «**Ριζοσπάστη**».

Τον έχει **τρελάνει** η κ. **Δήμητρα** και είναι έτοιμος για **εκτροπές** ο **Σιδερένιος**, γράφουν οι «**Σάνταιν Τάιμς**». Δυστυχώς, δεν εννοούν **σεξουαλικές** αλλά **πολιτικές εκτροπές**...

«**Φέρτε τον Κοσκωτά για να αποδειχθεί ότι είμαι αθώος**», δηλώνει στην Εξεταστική των πραγμάτων Επιτροπή ο **Πέτσος**. Εντελώς **χοντρόπετσος** ο δικός σας.

«**Όλοι οι υπουργοί είναι αθώοι**», δηλώνει από τη φυλακή του ο ανανήψας **Π. Βακάλης**. Ένοχοι είμαστε όλοι οι υπόλοιποι.

ΔΕΥΤΕΡΑ, 9.1.89

Χιόνια, **βροχές**, **κρύα**, **θύελλες** ενασκήπτουν ξανά στο **Παπανδρεϊσάν**. Μην εξαντλείτε όμως από τώρα το **κουράγιο**

Κι αν βραχεί ο **Σιδερένιος** και **σκουριάσει**:

σας: σε λίγο θα σας χρειαστούν όλα τα αποθέματα που διαθέτετε.

Στο **μισό Αιγαίο** διεκδικεί η **Τουρκία** να πραγματοποιεί **ναυαγοσωστικές επιχειρήσεις**. Το **ναυάγιο του Νταβός** τ' αφήνει στην ελληνική αρμοδιότητα.

Βόμβα στον πατέρα και **κεφάλι γάτας** στον υιό **Αλαφούζο** έστειλαν άγνωστοι. Το **κεφάλι** προερχόταν από τη γάτα της κ. **Βλάχου**, η προέλευση της βόμβας ερευνάται ακόμα.

Συνάντηση αντιπροσωπειών **ΚΚΕ-ΕΑΡ** με επικεφαλής **Φλωράκη - Κύρκο**. Σαν θέλει η **νύφη** κι ο **γαμπρός**, στις οικογένειες δεν πέφτει λόγος.

Τον **Κ. Καραμανλή** θέλουν να **εξετάσουν** για την υπόθεση **Κοσκωτά** οι πασόκοι της **εξεταστικής επιτροπής**. Όμως για να **λάμψει** η **αλήθεια** πρέπει ακόμα να προσέλθουν ο **Σαρτζετάκης**, ο **Σεραφείμ**, ο **Ρήγκαν** και ο **Γκορμπατσόφ**. Όλοι ευθύνονται — πλην του **Α. Παπανδρέου**.

Αν είχα πάει στον **Κουρή** θα έπαιρνα 5,4% αύξηση — **ΑΤΑ** και **διορθωτικό**. Κάνε κάτι για τους **δόκιμους** και **άμισθους δημοσιογράφους** **γενναιοδωρη** κυβέρνησή μας...

Επιτυχής εγχείρηση «**μπάιπας**» έγινε στον **Μ. Γλέζο** στη **Θεσσαλονίκη**. Περαιστικά —και με **δυο Δήμητρες**.

ΤΡΙΤΗ, 10.1.89

Νύχτα έφτασε ο κ. **Αραφάτ** για συνομιλίες με τον **Α. Παπανδρέου**. Η **άφιξη** του όμως έγινε γνωστή κι έτσι δεν **γλίτωσε το ρεζιλίκι** για τις **συνα-**

ναστροφές του.

Μεσημέρι έφτασε δέμα καλοτυλιγμένο στα γραφεία μας. Τ' ανοίγουμε, και τί να δούμε; **Χιλιάδες δόντια: Καραχάρια, ανθρώπινα, φιδιών, φάλαινας, κατσίκας, καμήλας, τίγρεως, λέοντος, γορίλα, προβάτου...** κι ένα σημείωμα: **ΕΝΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΗΜΕΡΟΔΗΚΤΗΣ. ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ. Κακόγουστα στεία** εναντίον **εντίμων αμισθων νέων δημοσιογράφων** που **αρνήθηκαν** να **πουληθούν** στον **Κουρή**.

Πρωί πρωί έστησαν **καρτέρι** και **πυροβόλησαν** στα πόδια και στα χέρια τον **εισαγγελέα Ανδρουλιδάκη**. **Διαρρήξεις, βόμβες, πυροβολισμοί** —πανηγυρικά αρχίζει το νέο έτος. Μια **καλή δολοφονία** λείπει.

Παπανδρέου - Κουτσόγιωργας - Ρουμελιώτης συμφώνησαν να **αναλάβει ο Κοσκωτάς** την ανάπτυξη του **Αιγαίου**, κατέθεσε στην Εξεταστική Επιτροπή ο κ. **Βάλβης**. Ο **Οζάλ** αποκλείστηκε γιατί **έδινε μικρότερη μίζα**.

Με **φρενοκομείο** παρομοίωσε τη χώρα ο **Κ. Καραμανλής**. Όπου να 'ναι αρχίζουν οι **στραγγαλισμοί**.

«**Για νέος, δεν πας κι άσχημα**», είπε **Εκείνος**. «Όμως ο **παλιός Ημεροδότης** ήταν **ερωτικότερος, αιχμηρότερος, αποκαλυπτικός**. Να **διαβάζεις** τι **έγραφε** και να **τον μιμείσαι**. Ειδεμή θα σε **ξαποστείλω** στον **Κουρή**». Κάνω ό,τι μπορώ —πότε όμως θα **πληρωθώ**;

Ο **ΝΕΟΣ ΗΜΕΡΟΔΗΚΤΗΣ**

Ίδιο νόμισμα

Ξεσπάθωσαν οι Γαλάζιοι και Βένετοι στον αγιασμό των υδάτων τα Θεοφάνεια στον Πειραιά. Όψεις του ίδιου νομίσματος και οι δύο, έδειξαν πως το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ τους θρέφουν και τους αγκαλιάζουν για να τους χρησιμοποιούν όπως και όπου πρέπει. Υψωμένα χέρια μούντζωναν, έβριζαν, πέταγαν κέρματα, όπως στα γήπεδα, στους «αντιπάλους», λοιδωρούσαν και προπηλάκιζαν.

Και μετά το θέατρο. Οι καταγγελίες, οι Κωστοπουλικές «ύβρεις» και οι αναταπνήσεις από τη ΝΔ. Το θέατρο ανέλαβε η ΕΤ να το κάνει πανελλήνια γνωστό. Λέξη για τον πολιτικό χουλιγκανισμό, κουβέντα αυτοκριτικής από το ΠΑΣΟΚ, για προηγούμενες επιθέσεις «αγανακτισμένων πολιτών», οπαδών του, σε στελέχη του Κινήματος και πρώην υπουργούς, χωρίς καταδίκη και χωρίς κανένα ακόμα μέτρο για εκείνους που άκουσαν τη φωνή του Μεγάλου και έκαψαν εφημερίδες στο Εργατικό Κέντρο Τρικάλων.

Αν όλα αυτά δεν είναι συνειδητή προσπάθεια επιβολής του πολιτικού χουλιγκανισμού και στήριξης των μηχανισμών που τον θρέφουν στο ΠΑΣΟΚ και στη ΝΔ τότε τι είναι;

Οι προμήθειες και ο Αρχηγός

● Από τον αρχηγό του ΓΕΕΘΑ κ. Ν. Κουρή πήραμε την ακόλουθη επιστολή:

Κύριε Διευθυντά,
Στο υπ' αριθμόν 391 τεύχος του περιοδικού ΑΝΤΙ, στη σελίδα 23 και κάτω από τον τίτλο «Αρχιερέας της Ειρήνης και Πράσινος Έμπορος Όπλων», γίνεται αναφορά και στο όνομά μου.

Αναφερόμενος ο ανώνυμος αρθρογράφος (Ρεπόρτερ) σε μια σειρά από εμφανιζόμενα ως σκάνδαλα γράφει μεταξύ άλλων: «... πίσω από όλα αυτά τα σκάνδαλα βρίσκονται σχεδόν πάντα γνωστοί "πράσινοι" αξιωματικοί, όπως ο αντιπύραρχος Κουρής, αρχηγός του ΓΕΕΘΑ σήμερα και φίλος του Ανδρέα, ο αντιπύραρχος Γιάννης Μαρινάκης, προστατευόμενος του Κουρή...».

Στη συνέχεια του άρθρου ο «Ρεπόρ-

τερ» αναφέρει ότι, δήθεν, αντέδρασα «επικεφαλής των στρατηγών» στην προσπάθεια του κ. Στάθης να αλλάξει το καθεστώς των προμηθειών και τον κατηγορήσα στον πρωθυπουργό ότι χρηματιζόνταν με αποτέλεσμα να τον αντικαταστήσει.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι όλα τα αναφερόμενα στο άρθρο του ΑΝΤΙ που με αφορούν είναι τελείως ανυπόστατα. Αν τα αναγραφόμενα δεν είναι αποκυήματα φαντασίας ασφαλώς προέρχονται από κατασκευασμένες «πληροφορίες». Δεν είχα ούτε έχω σχέση με σκάνδαλα, πραγματικά ή υποτιθέμενα.

Αυτό το γνωρίζουν όλοι οι εν ενεργεία και απόστρατοι αξιωματικοί με τους οποίους συνεργάστηκα στη μακρά στρατιωτική μου σταδιοδρομία. Ποτέ δεν είχα ανάγκη προστατών ούτε υπήρξα προστατής κανενός. Συνήθισα να εργάζομαι πάντοτε αρμονικά με τους συνεργάτες μου, στα πλαίσια της αποστολής της στρατιωτικής υπηρεσίας, χωρίς να επιδεικνύω εύνοια ή διάθεση προστασίας για κανένα.

Τέλος τα αναφερόμενα στο άρθρο ότι δήθεν αντέδρασα στην προσπάθεια αναμόρφωσης του συστήματος προμηθειών και ότι κατηγορήσα πολιτικό μου προϊστάμενο είναι παντελώς αναληθή. Σας πληροφορώ ότι από τη θέση που κατέχω εισηγήθηκα εγγράφως, από το 1985, την αναμόρφωση των τομέων Έρευνας, Τεχνολογίας —Αμυντική Βιομηχανία-Προμήθειες— και την υπαγωγή τους σε ενιαίο φορέα, κάτω από την άμεση εποπτεία της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου.

Σαν σύμβουλος του υπουργού Άμυνας, όπως ορίζει ο Νόμος, στήριξα και στηρίζω κάθε προσπάθεια εκσυγχρονισμού που αποσκοπεί στη μεγιστοποίηση της αμυντικής μας ισχύος με το μικρότερο δυνατό κόστος.

Πτέραρχος
Νικόλαος Κουρής

Σ.Σ. Αναμφισβήτητα είναι «είδηση» το γεγονός ότι ο αρχηγός των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων αναγκάζεται να διακόψει την πολύχρονη σιωπή του και να απαντήσει στα δημοσιεύματα που αφορούν την ανάμιξη του σε σειρά πράξεων και παραλείψεων που συνέβησαν επί της ηγεσίας του στις Ένοπλες Δυνάμεις και ιδιαίτερα στο χώρο των προμηθειών.

Καυστέρησε πολύ ο κ. Κουρής να «απαντήσει» στα δημοσιεύματα του ΑΝΤΙ που τον αφορούν. Όσα δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο τεύχος αποτελούν απλή επανάληψη όσων γράψαμε για τον κ. Κουρή στα τεύχη 338 (10.1.87), 340 (27.2.87) και 363 (1.1.1988). Γιατί λοιπόν άργησε τόσο πολύ να «ευαισθητοποιηθεί» απέναντι στον Τύπο ο κ. Κουρής; Τι άλλαξε και η αλαζονεία μετάλλαξε σε «ευαισθησία» και «ευθεία»;

Επί της ουσίας τώρα.

● Ο κ. Κουρής αντέδρασε έντονα, μαζί με τον κ. Χαλαζαμπόπουλο, στις προσπάθειες του πρώην υφυπουργού Άμυνας κ. Θ. Στάθης να αλλάξει το καθεστώς των προμηθειών στις Ένοπλες Δυνάμεις. Επιμένουμε για την αξιοπιστία των «πηγών» μας και είμαστε πρόθυμοι να συμβάλλουμε σε μια συζήτηση, με τον κ.

Κουρή και τους ενδιαφερόμενους κ. Θ. Στάθης και κ. Νικολαΐδη. Ο τελευταίος ήταν σύμβουλος του κ. Στάθης και είχε κατηγορηθεί για «δωροληψία» με αφορμή την επιμονή του για την αλλαγή του καθεστώτος προμηθειών (βλ. τεύχ. 363).

● Ο κ. Μαρινάκης και ο κ. Κοντοδιός, πρωταγωνιστές της «αγοράς του αιώνα», ενέχονται και κατηγορούνται για την ανάμιξη τους σε σειρά ύποπτων προμηθειών. Γιατί ο κ. Κουρής δεν επέδειξε την ίδια «ευαισθησία» και για την περίπτωση τους, αλλά συνέχισε και συνεχίζει να τους προστατεύει; Τι έπραξε όταν έμαθε ότι ο κ. Μαρινάκης είχε σχέσεις με την Westinghouse, που πούλησε τα «ραντάρ» των F-16; Και πώς αντέδρασε όταν η ΚΥΠ «ενημέρωσε» το ΓΕΑ για κάποιες δραστηριότητες του κ. Κοντοδιού;

Η ακεραιότητα του χαρακτήρα του αρχηγού του ΓΕΕΘΑ ενδιαφέρει όλους τους Έλληνες. Πρώτοι εμείς θα επιθυμούσαμε να την υπερασπιστούμε. Αλλά σαν στρατιωτικούς θα πρέπει να δίνουμε ανελλιπώς και συνεχώς τις προσωπικές του μάχες. Όχι μόνο όταν το ΑΝΤΙ γίνεται ενοχλητικό.

Κτυπήματα κάτω από τη ζώνη

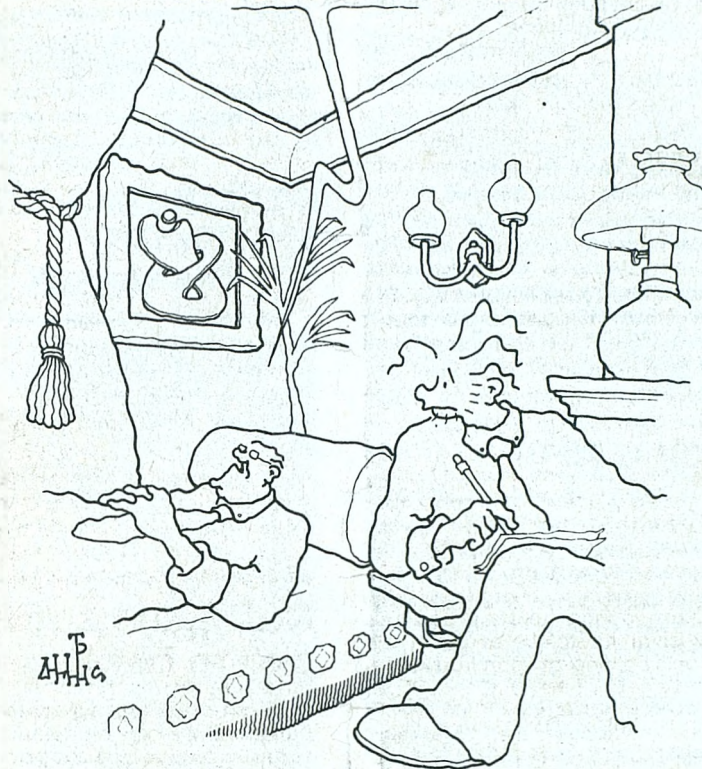
Πολλά αξιοπεριεργά και καταπληκτικά συμβαίνουν αυτές τις ημέρες. Στο προηγούμενο τεύχος γράψαμε ότι η δημοσιογραφική έρευνα —επειδή η δικαστική είναι ως φαίνεται αργοκίνητη— πρέπει να στραφεί και στο αμερικανικό σκέλος της «αγοράς του αιώνα» και όχι μόνο στο «γαλλικό», στο οποίο ως γνωστόν πρωταγωνίστησε ο κ. Λούβαρης.

Τα στοιχεία που δημοσιεύσαμε κίνησαν την προσοχή κάποιων κύκλων, οι οποίοι θέλοντας προφανώς να προστατεύσουν εαυτούς, μας αποκάλυψαν ότι ο κ. Νίκος Μουρκογιάννης, αντιπρόσωπος στην Ελλάδα της «Τζένεραλ Νταϊνάμικς», η οποία κατασκευάζει τα F-16, συναντήθηκε στο παρελθόν τουλάχιστον δυο φορές και κατ' ιδίαν με τον Ανδρέα Παπανδρέου. Η ίδια «πηγή» που γνωρίζει πολλά, μας αποκάλυψε ότι ο κ. Μουρκογιάννης, στενός φίλος του κ. Γιάννη Παπανικολάου και πολλαπλώς συνδεδεμένος με την οικογένεια Παπανδρέου, «έπεισε» τον πρωθυπουργό να επιλέξει τα F-16.

Στην αρχή είμαστε διατεθειμένοι να πιστέψουμε ότι ο κ. Μουρκογιάννης παρουσίασε στον Ανδρέα Παπανδρέου τα επιχειρησιακά χαρακτηριστικά των αμερικανικών αεροσκαφών και τον «έπεισε» με την καταφανή ανωτερότητά τους έναντι των F-18, στις αερομαχίες. Δεν θέλαμε να πιστέψουμε ότι επρόκειτο για «σκυλοκαυδή» των εταιρειών, με αφορμή και μόνο το γεγονός ότι η «αερομαχία» αποκαλείται στην αμερικανική γλώσσα dogfight.

Θυμηθήκαμε όμως ένα παλιό δημοσίευμα του έγκυρου αμερικανικού περιοδικού Defence and Foreign Affairs (Σεπτέμβριος 1987) που κατηγορεί τον Ανδρέα Παπανδρέου ότι ζητούσε μίζες με τη μορφή δωρεών στο κόμμα του και ότι κάποιες από τις εταιρείες που συμμετεί-

ΓΙΑΤΡΕ, ΘΕΛΩ ΝΑ ΜΕ ΦΕΡΕΙΣ
ΣΕ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΜΟΥ.
ΜΠΟΡΕ ΝΑ ΤΗΣ ΔΩΩ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ 10%
ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΜΕ ΒΛΕΓΧΕΙ.

χαν στο διαγωνισμό για την «αγορά του αιώνα» έσπασαν τη συμφωνία που είχαν συνάψει μεταξύ τους και ενέδωσαν στις πρωθυπουργικές απαιτήσεις.

Ερευνώντας την υπόθεση ανακαλύψαμε και έναν περίεργο και μυστηριώδη Γάλλο, την παρουσία του οποίου αγνοούσαμε μέχρι σήμερα. Το όνομά του είναι «κ. Φρανσουά» και όπως μας πληροφορήσαν άνθρωποι που παλιότερα συχνάζαν στο Καστρί, την εποχή που η «αγορά του αιώνα» βρισκόταν στο κρίσιμο σταδίο της επιλογής των αεροσκαφών, ο κ. Φρανσουά επισκεπτόταν τον μονήρη κ. Ανδρέα Παπανδρέου. Γαλλικές πηγές μας πληροφορούν ότι ο «κ. Φρανσουά» είναι στενός φίλος του Γάλλου προέδρου κ. Μιττεράν και ήταν επίσης στενός φίλος του αποθανόντος προέδρου της εταιρείας που κατασκευάζει τα «Μιράζ», του Ντασσώ πατρός. Κατόπιν αυτών θεωρούμε βέβαιο ότι ο «κ. Φρανσουά» δεν συζητούσε για μίζες με τον πρωθυπουργό της Ελλάδας και όλοι οι σχετικοί υπαινιγμοί «είναι υποβολιμαίοι». Περί του τρίτου δρόμου προς το σοσιαλισμό συζητούσε ο άνθρωπος.

και δεν γνωρίζουν ακόμα ανάγνωση το φιλοθεάμον κοινό τέρπεται με τις ερωτικές και άλλες περιπέτειες του Έλληνα πρωθυπουργού.

Είναι τόσο η απήχηση των ελληνικών σκανδάλων στο διεθνές αναγνωστικό κοινό που το γνωστό και έγκυρο γερμανικό περιοδικό «Σπήγκελ» είχε προγραμματίσει για εξώφυλλο του τελευταίου τεύχους του γυμνό τον Έλληνα πρωθυπουργό να γέρνει στην αγκαλιά της κ. Λιάνη. Τελικά οι ΗΠΑ... έσωσαν για μια ακόμα φορά τον Ανδρέα. Το «Σπήγκελ» έκανε εξώφυλλό του την επίθεση εναντίον της Λιβύης.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες, τα αποκαλυπτικά για τη ζωή και τα σκάνδαλα του Ανδρέα Παπανδρέου άρθρα είναι χιλιάδες. Σημειώνεται ότι αυτές τις ημέρες 1.000 εφημερίδες της χώρας συμπεριλαμβανομένης της «Ουάσιγκτον Ποστ», δημοσίευσαν ένα άρθρο του γνωστού δημοσιογράφου Τζακ Άντερσον, σύμφωνα με το οποίο «πηγές της Ουάσιγκτον προβλέπουν ότι η κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου θα πέσει πριν από τις προγραμματισμένες για τον Ιούνιο εκλογές».

Στο ίδιο άρθρο αναφέρεται ότι το Κογκρέσο θα αρχίσει σύντομα να ερευνά «γιατί η πρεσβεία των ΗΠΑ στην Αθήνα και ο διευθυντής της Αμερικανικής Υπηρεσίας Πληροφόρησης (USIS) σκέφτηκαν ότι ο Γιώργος Κοσκωτάς, εναντίον του οποίου εκκρεμούσαν 64 απαγγελίες - κα-

τηγορίες για φορολογικές απάτες, έπρεπε να γίνει δεκτός σε ακρόαση από τον πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών».

Πρόκειται για τη γνωστή ιστορία της σύλληψης του Κοσκωτά στην Αμερική. Ο Τζακ Άντερσον σημειώνει επίσης ότι το όνομα Κοσκωτάς άρχισε να ακούγεται στις ΗΠΑ πριν από δυο χρόνια, όταν ο γνωστός Έλληνας δημοσιογράφος κ. Ηλίας Δημητρακόπουλος έδωσε την πληροφορία ότι το 1980 αμερικανικό δικαστήριο είχε απαγγείλει κατηγορία εναντίον του τραπεζίτη του Ανδρέα, αλλά το ένταλμα δεν εξεδόθη ποτέ. Και συνεχίζει το άρθρο:

«Πιθανώς ο Κοσκωτάς απαλλάχθηκε από τις κατηγορίες στις ΗΠΑ αλλά η δημοσιότητα που προκάλεσε η σύλληψή του στην Ουάσιγκτον, ήταν η αφορμή να ξεκινήσει στην Ελλάδα μια σχολαστική έρευνα των δραστηριοτήτων του, ιδιαίτερα από το περιοδικό ANTI».

Φασιστικός «μποναμάς»

Φασιστικό «μποναμά» επιφύλαξαν τα δικαστήρια του Εβρέν στον αρχιουντάκτη του γνωστού τουρκικού αριστερού περιοδικού «Προς το 2.000», Ντογού Περιντζέκ.

Σε μια δίκη παρωδία, στις 20 του Δεκέμβρη τον καταδίκασαν σε 17 μήνες φυλάκη εξαιτίας ενός άρθρου του, που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό σχετικά με τις αντιλήψεις του Κεμάλ Ατατούρκ γύρω από το θέμα της θρησκείας και του Ισλαμισμού.

Το επίμαχο σχόλιο του Ντογού Περιντζέκ αναφέρονταν σε ορισμένα χειρόγραφα του Κεμάλ Ατατούρκ, για χρόνια θαμμένα από τους στρατοκράτες της Τουρκίας και που το περιοδικό για πρώτη φορά έδινε στη δημοσιότητα. Στα κείμενα αυτά ο ιστορικός ηγέτης της σύγχρονης Τουρκίας διατυπώνει τη θέση ότι το «ζήτημα της θρησκείας» είναι ένα θέμα πολιτικών χειρισμών.

Ο Ντογού Περιντζέκ επέκρινε στο άρθρο του τη στρατιωτική ηγεσία της Τουρκίας, η οποία θέλει να εμφανίζεται σαν ο υπερασπιστής της πνευματικής παρακαταθήκης του κεμαλισμού, ότι αναζητά σήμερα τη σύμπραξη με τους ισλαμιστές της Τουρκίας με στόχο να παρεμποδίσει τις διαδικασίες εκδημοκρατισμού της Τουρκίας.

Τέτοιες κριτικές, ωστόσο, δεν είναι ανεκτές από τη «δημοκρατία» του καθεστώτος Εβρέν - Οζάλ.

Όσο για την κατευθυνόμενη τουρκική «δικαιοσύνη» είναι χαρακτηριστικό ότι μόλις ο Ντογού Περιντζέκ τελείωσε την απολογία του, ο πρόεδρος του δικαστηρίου του απαγγείλε την καταδικαστική απόφαση η οποία ήταν γραπτή εκ των προτέρων δηλαδή προκατασκευασμένη.

Ουάσιγκτον: «Πέφτει ο Ανδρέας»

Ο Ανδρέας Παπανδρέου κατόρθωσε επιτέλους να γίνει δημοφιλής! Σε κάθε γωνιά του κόσμου, με εξαίρεση ίσως τις πιο υπανάπτυκτες των οποίων οι κάτοι-

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Αισθανόμαστε την ανάγκη και την υποχρέωση να διαμαρτυρηθούμε και να εκφράσουμε την αγανάκτησή μας για τα τόσα εγκλήματα που βλέπουν καθημερινά το φως της ημέρας στον τόπο μας. Εγκλήματα τόσο του κοινού ποινικού δικαίου, όσο και ηθικής και πολιτικής τάξεως. Εγκλήματα κοινωνικά και προπαντός εθνικά, που διατρέχουν και μολύνουν την ελληνική πραγματικότητα, και που απειλούν μια γενική αποσύνθεση.

Μπροστά σ' αυτά τα εκφυλιστικά φαινόμενα, που οδηγούν τη χώρα σε βέβαιη συμφορά, κρίνουμε πως τα πρώτα και υπερεπείγοντα μέτρα που πρέπει να ληφθούν, είναι:

1. Να παρασχεθούν στη δικαιοσύνη όλα τα μέσα και οι δυνατότητες ώστε να δράσει πολύπλευρα, ακαριαία και αποτελεσματικά, τιμωρώντας παραδειγματικά τους πραγματικούς ενόχους, όσο υψηλά και αν βρίσκονται.

2. Να ανατεθεί σε κυβέρνηση κοινής αποδοχής ή άμεση διενέργεια εκλογών, από τις οποίες να προκύψει ένα κοινοβούλιο όσο το δυνατόν αντιπροσωπευτικότερο της λαϊκής θέλησης, στο οποίο και να ανατεθεί η εξυγίανση των τόσο βαριά τραυματισμένων θεσμών.

Οφείλουμε να δηλώσουμε προς κάθε κατεύθυνση ότι, μαζί με τη συντριπτική πλειοψηφία του λαού, επαγρυπνούμε και είμαστε αποφασισμένοι να αγωνιστούμε ενάντια σε κάθε απόπειρα εκτροπής από τη συνταγματική τάξη, δεδομένου ότι το

ίδιο το Σύνταγμα αναθέτει τη φύλαξη του στους Έλληνες πολίτες.

Είναι πια καθής να υπάρξει απρόσκοπτη και διαφανής λειτουργία της δικαιοσύνης και ταυτόχρονη εφαρμογή της αρχής της λαϊκής κυριαρχίας.

Θεσσαλονίκη, 5.1.1989

Γιώργος Αράγης, Ανέστης Ευαγγέλου, Πάνος Θασίτης, Τόλης Καζαντζής, Μαρία Καραγιάννη, Ξέν. Α. Κοκόλης, Κλείτος Κύρου, Κώστας Λαχάς, Πρόδρομος Μάρκογλου, Μάρκος Μέσκος, Νίκος Μπακόλας, Παναγιώτης Πίστας, Τάκης Σιμώτας.

Σημείωση: Το κείμενο της διαμαρτυρίας, για να μπορέσει να συγκεντρώσει υπογραφές ανθρώπων του πνευματικού και καλλιτεχνικού χώρου, βρίσκεται στα βιβλιοπωλεία της Θεσσαλονίκης Π. Ραγιά (Τσιμισκή 41), «Ιανός» (Αριστοτέλους 7), «Λοξίας» (Ισαύρων 7) και στην Αθήνα, στα γραφεία του περιοδικού «Αντί» (Δημοχάρους 60).

ΓΙΑ ΤΟΝ Κ. ΡΩΤΗ

Έχουμε στα χέρια μας μια επώνυμη καταγγελία για συμβάντα στην παραλία κή κωμόπολη Αμάρυνθος Ευβοίας, που καλό είναι να απασχολήσει τις αρχές.

Σύμφωνα με την καταγγελία ο κ. Δ. Μίχος, που είναι εργοστασιάρχης, διέπραξε το αδίκημα της φοροδιαφυγής, ανήγειρε αυθαίρετα, δεν πλήρωσε πρόστιμο και δεν κατεδαφίστηκαν τα αυθαίρετα κτίσματά του. Μάλιστα ένα από αυτά, αν και αυθαίρετο, νοικιάστηκε από το δημόσιο και στεγάζει το εκεί αστυνομικό τμήμα.

Δικαιολογημένα ο πολίτης που ανέφερε το γεγονός από το Δεκέμβριο του 1983 στους αρμόδιους υπουργούς εκφράζει την αγανάκτησή του, γιατί ούτε έλεγχος έγινε ούτε απάντηση έλαβε στα όσα με στοιχεία κατήγγειλε.

Και είναι διπλή, όπως μας καταγγέλλει, η αγανάκτησή του, για το νομάρχη, γιατί παρ' ότι του κοινοποιήθηκαν από το υπουργείο Δικαιοσύνης οι καταγγελίες αυτές εισώπησε.

Τι συμβαίνει; Αν ισχύουν οι καταγγελίες ενημέρωσε τους προϊσταμένους του

ο νομάρχης; Και αν τους ενημέρωσε, γιατί δεν ενημερώνει τον καταγγέλλοντα πολίτη; Αν πάλι όλα έγιναν νόμιμα γιατί δεν απαντά και σωπά;

Θέτουμε τα ερωτήματα και ελπίζουμε ο νέος υπουργός Δικαιοσύνης κ. Ρώτης να ζητήσει τα στοιχεία και να εξετάσει την περίπτωση. Το όνομα του πολίτη και όλα τα στοιχεία είναι πάντως στη διάθεσή του.

Η ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ

Είμαστε μια κοινωνία δραματουργών. Μένουμε άναυδοι, ζούμε το Μεγαλύτερο Σκάνδαλο, αντιμετωπίζουμε έναν Αρχιπατεώνα, λέξεις οκτάσθλες μας βομβαρδίζουν: Σήψη, Οχετός, Βόθρος, Βρώμα, Μπόχα, Απόστημα. Αξιοπρεπείς Διοικητές Τραπεζών διακηρύσσουν πως ούτε μια στα χίλια να μπορούσε να ευσταθήσει το εν χιλιостόν της Απάτης.

Όσο εκτραγουδούμε δια του Τύπου το Σκάνδαλο τόσο βοηθούμε τη Συγκάλυψη απλά και μόνο από την ποσότητα μελάνης που βαραίνει προς την πλευρά του θυμικού. Οι ελπίδες διαλεύκανσης και κατ' επέκτασιν «εξόδου» στο δράμα αφήνονται στους δικαστές και στους βουλευτές, που όπως έχει αποδειχτεί με τα πρόσφατα πορίσματα και τρέφονται και τροφοδοτούν τον Τύπο.

Ας αφήσουμε, τουλάχιστον προσωρινά, το κλειστό κύκλωμα των εξουσιών να κάνει τον κύκλο των ερευνών του. Δεν είμαστε καν βέβαιοι για το ύψος των κλοπιμαίων —είναι 10 δις, 35 ή 100;— δεν ελπίζουμε ότι θα τα μάθουμε όλα, ίσως πρέπει να αρχίσουμε να ζούμε με την ιδέα των ολίγων εξιλαστήριων θυμάτων. Ωστόσο μέσα από τα δικόγραφα και τα πρακτικά της Βουλής αναφύεται εκπληκτική ευκαιρία έρευνας στο πεδίο των ανθρωπιστικών επιστημών και ιδιαίτερα στα Οικονομικά και την Κοινωνιολογία. Άθελά μας γίναμε αντικείμενο πειράμα-

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

WITH OUR BEST WISHES

ΚΑΙ

FOR

ΕΥΤΥΧΕΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

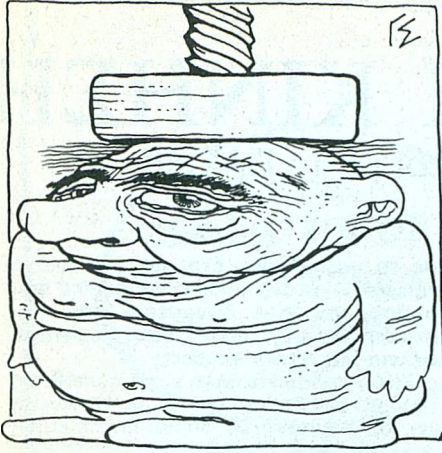
A HAPPY CHRISTMAS

AND NEW YEAR

Προλαβαίνουμε να τηλεφωνήματα. Η ευχετήρια κάρτα δεν ταχυδρομήθηκε προς το ANTI. Δανεική είναι. Παρατηρούμε πάντως ότι η πρώτη βασιλική οικογένεια χαμογελά τρισευτυχισμένη. Να διάβαζε, άραγε την «Αυριανή» και να πίστεψε ότι επίκειται η επιστροφή της;

Προλαβαίνουμε να τηλεφωνήματα. Η ευχετήρια κάρτα δεν ταχυδρομήθηκε προς το ANTI. Δανεική είναι. Παρατηρούμε πάντως ότι η πρώτη βασιλική οικογένεια χαμογελά τρισευτυχισμένη. Να διάβαζε, άραγε την «Αυριανή» και να πίστεψε ότι επίκειται η επιστροφή της;

τος πολύ μεγάλης κλίμακας — ουσιαστικά 1:1, δηλαδή φυσικής κλίμακας της ζωής — για τη σχέση μας με το Χρήμα.

Ένα πρώτο ζητούμενο είναι η *ελαστικότητα της τιμής των υπολήψεων* κατά κλάδο και κατηγορία τάγων. Θα δούμε ίσως τότε μια ενδιαφέρουσα ποικιλία τιμών: λόγου χάρη το κόστος πολιτικού για την κτήση πολιτικού του γραφείου είναι πολύ μικρό ίσως τρεις φορές μικρότερο από το κόστος αποχής παίκτης εξ ίσου διάσημου με τον πολιτικό. Αυτή η μάλλον απλοϊκή εξίσωση προκύπτει από την εξεύρεση της διαφοράς μεταξύ χάρη και αγοραίας αξίας για κάθε πράξη. Αν εξεταστεί περαιτέρω ο πλήρης πίνακας δωρεών θα εξαχθεί μια πρώτη σκιώδης τιμή των διαφόρων συντελεστών παραγωγής της ελληνικής κοινωνίας.

Προχειρώς με τα μέχρι τώρα ευρήματα το βάρος πέφτει στον αθλητισμό και

τη βιομηχανία (συμπεριλαμβάνονται οι διάφορες γνήσιες προσπάθειες των Αφών Κοσκωτά για την αναβίωση και στερέωση διαφόρων βιομηχανιών της περιφέρειας). Η τέχνη είναι παρούσα μόνον ως γραφικές τέχνες στα συγκροτήματα γιγαντοαφίσων της «Γραμμής» ενώ η πολιτική είναι τελείως απύσχα πλην του προαναφερθέντος διαμερισματος· πολιτικού γραφείου. Αυτό αποτελεί μια παγκόσμια εξαίρεση του κανόνα επένδυση· πολιτική κάλυψη και προσφέρεται σαν ένας από τους λόγους κατάρρευσης του συστήματος.

Αν το ΕΚΚΕ και το ΚΕΠΕ βιασθούν θα μπορέσουν να αποτιμήσουν αυτήν την ερευνητική ευκαιρία, έτσι ώστε το κόστος του εγχειρήματος «Κοσκωτάς στην Ελλάδα» να περιοριστεί στο ελάχιστο και να μπορέσουν οι εταιρείες να συνεχίσουν να λειτουργούν και οι εργαζόμενοι να μην χάσουν τη δουλειά τους. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα εδώ είναι και προσφέρει ερευνητικά προγράμματα με ταιριαστά ονόματα όπως «εσπρί» (πνεύμα) και «μπράιτ» (έξυπνος). Με λίγη ερευνητική δεξιότητα θα μπορούσαμε να εντάξουμε και άλλες χώρες στο πρόγραμμα — ιδίως αυτές που έχουν αντίστοιχα προβλήματα σχέσης με το Χρήμα π.χ. ΗΠΑ — και να συγχρηματοδοτήσουν αυτά που μας ταλανίζουν.

Η Ελλάδα του τριτογενούς τομέα θερμοκήπιο έρευνας για το χρήμα. Ένα θαυμαστό πρότυπο.

Στέλιος Π. Καφαντάρης
27-12-88

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΛΑΚΑΣΑ

Πέρυσι τα Χριστούγεννα η Αττική συγκλονιζόταν από τις αλληπάλληλες εκρήξεις στην υπαίθρια αποθήκη πυρομαχικών του ελληνικού στρατού στη Μαλακάσα. Οι αναγνώστες του ΑΝΤΙ θα θυμούνται ασφαλώς ότι το θέμα είχε γίνει τότε πρωτοείδο και είχαν δει το φως της δημοσιότητας διάφορα σενάρια για τις αιτίες έκρηξης. Μερικές εφημερίδες επέμεναν ότι επρόκειτο για «σαμποτάζ της 17 Νοέμβρη». Άλλες υποστήριξαν την επίσημη άποψη του υπουργείου Άμυνας, ότι επρόκειτο δηλαδή για «αυτοανάφλεξη» κάποιων από τα πυρομαχικά που φυλάσσονταν στο υπαίθριο. Μία δυο, αν θυμάστε καλά, άφησαν να εννοηθεί ότι η έκρηξη ήταν στην πραγματικότητα ανατίναξη, που προκλήθηκε από κάποιες σκοτεινές ξένες δυνάμεις. Τελικά όλοι υιοθέτησαν το πόρισμα της επιτροπής εμπειρογνομόνων που διόρισε ο υπουργός Άμυνας κ. Γιάννης Χαραλαμπίδης. «Η έκρηξη προκλήθηκε από αυτοανάφλεξη πυρομαχικών», αναφέρει το πόρισμα.

Τίποτα από όλα αυτά δεν είναι αλήθεια. Έγκυρες πληροφορίες του ΑΝΤΙ αναφέρουν ότι η έκρηξη στη Μαλακάσα ήταν έργο «σκοτεινών δυνάμεων» μιν, ελληνικής προελεύσεως δε. Τα

πυρομαχικά στη Μαλακάσα προορίζονταν για παράνομη εξαγωγή στο Ιράκ και το Ιράν και η «έκρηξη» ήταν ο μόνος τρόπος για να καλυφθούν τα ίχνη των ενόχων.

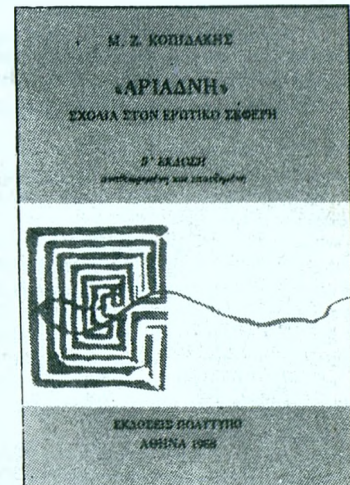
Συγκεκριμένα, από τη Μαλακάσα φορτώθηκαν 30.000 περίπου οβίδες για το Ιράκ, οι οποίες έφυγαν από την Ελευσίνα. Έμειναν για φόρτωση άλλες 20.000 οβίδες, αλλά κάποιος ανακάλυψε την «κομπίνα» και οι δράστες αποφάσισαν να ανατινάξουν τη Μαλακάσα για να καλύψουν τα ίχνη τους.

Οι ίδιες πληροφορίες του ΑΝΤΙ αναφέρουν ότι το πόρισμα της επιτροπής που αποδίδει την έκρηξη σε «αυτοανάφλεξη» συντάχθηκε καθ' υπαγόρευση των κ. Χαραλαμπίδου και Νίκου Κουρή. Για όσους δεν το γνωρίζουν, ο δεύτερος είναι αρχηγός ΓΕΕΘΑ, ο ανώτατος δηλαδή διοικητής των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων.

Όποιος ενδιαφέρεται για περισσότερες πληροφορίες μπορεί να απευθυνθεί και στον υπουργό Εθνικής Οικονομίας Παναγιώτη Ρουμελιώτη. Γνωρίζει κι αυτός για την υπόθεση, αφού υπέγραψε — και μάλιστα προχρονολογημένο — ένα από τα πιστοποιητικά εξαγωγής στο Ιράκ.

ΠΟΛΥΤΥΠΟ

ΣΕΙΡΑ: ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΕΣ
ΨΗΦΙΔΕΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΠΟΛΥΤΥΠΟ»
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ:
Δεινοκράτους 131
Αθήνα 115 21, τηλ. 72.49.300

«ΝΤΙΡΕΚΤ» ΣΕ ΑΡΓΗ ΚΙΝΗΣΗ

Ή πώς οι έμποροι όπλων έγιναν αδελφοποιτοί με το ΠΑΣΟΚ

του Ρεπόρτερ

Η είδηση του δεκαπενθήμερου που πέρασε, δεν έγινε αντιληπτή ούτε από το πλατύ κοινό και προφανώς ούτε και από το... συντάκτη της. Στα «ψιλά» της στήλης «Ανάδελφος» στο φύλλο της 28 Δεκεμβρίου του «Ελευθερου Τύπου» διαβάσαμε ότι «τρεις ημέρες πριν αποδράσει ο Κοσκωτάς, ο Μένιος Κουτσόγιωργας συναντήθηκε, σε μια πολυτελή σουίτα του ξενοδοχείου «Λήδρα Μαριότ», με κάποιον Άραβα, ονόματι Αλ Σαντούν και τον Κασόγκι. Σύμφωνα με την ίδια εφημερίδα «η διαβούλευση των τριών κράτησε κάπου μια ώρα και μια άλλη ημέρα, στις 10 Νοεμβρίου, «στην ίδια σουίτα, όπου διέμενε ο Αλ Σαντούν» έφτασε και ο διοικητής της ΚΥΠ κ. Τσίμας».

Η πληροφορία αυτή, εφόσον φυσικά αληθεύει, αν και δεν έχουμε κανένα λόγο για να πιστεύουμε το αντίθετο, είναι αποκαλυπτική για τις ύποπτες διεθνείς διασυνδέσεις που καλλιέργησαν τόσα χρόνια ο Ανδρέας Παπανδρέου και οι συνεργάτες του.

Ο Αλ Σαντούν είναι, όπως έγραψε το ΑΝΤΙ στα δυο προηγούμενα τεύχη του, ο πιο καταζητούμενος... έμπορος όπλων του κόσμου. Με τη συνεργασία του υπόδικου πρώην προέδρου της ΕΒΟ και προσωπικού φίλου του Ανδρέα Παπανδρέου, Σταμάτη Καμπάνη και του πρώην διευθυντή πωλήσεων της ίδιας εταιρείας, Περικλή Σακκόπουλου, «έκλεψε» τις μίζες των εδικαιούτο ένας άλλος έμπορος όπλων και πρώην συνέταιρός του, ο Στέφεν Μπώμγκαρτ, από τις πωλήσεις πυρομαχικών της ΕΒΟ προς το Ιράκ.

Οι μίζες, ύψους εκατομμυρίων δολαρίων, στάλθηκαν σε μια ελβετική τράπεζα με την άδεια του Ανδρέα Παπανδρέου, ο οποίος έδωσε τη σχετική εντολή για να χορηγηθεί η απαραίτητη εγγύηση του δημοσίου. Σήμερα ο Μπώμγκαρτ βρίσκεται σε αντιδικία με το ελληνικό δημόσιο για τις κλεμμένες μίζες και ο Αλ Σαντούν καταζητείται όχι από κάποια ελληνική δικαστική αρχή, αλλά, όπως λένε οι κακές γλώσσες, από επαγγελματίες δολοφόνους.

Δεν γνωρίζουμε ακόμα αν οι εν λόγω δολοφόνοι διάβασαν κι αυτοί το δημοσίευμα του «Ε.Τ.» και έχουν ήδη εντοπίσει τον Αλ Σαντούν. Νομίζουμε όμως ότι είναι καιρός να κινητοποιηθούν οι αρμόδιες δικαστικές αρχές και να τον βρουν αυτές πρώτες. Αν τον προλάβουν ζωντανό θα έχει ασφαλώς πολλά να πει, για τις κλεμμένες μίζες και τον πραγματικό αποδέκτη τους, αλλά και για τις σχέσεις του με κορυφαία κυβερνητικά στελέχη, όπως ο κ. Κουτσόγιωργας. Και αν ο υπαινιγμός του «Ε.Τ.» αληθεύει, ο μυστηριώδης Άραβας θα έχει να πει πολλά και για τον τρόπο που «δραπέτευσε» ο Γιώργος Κοσκωτάς από την Ελλάδα και ποιοι τον βοήθησαν.

Όσον αφορά την «υπόθεση Μπώμγκαρτ» και τις κλεμμένες μίζες της ΕΒΟ, επαναλαμβάνουμε ότι σύμφωνα με τη γνώμη μας, ο βασικός ένοχος δεν είναι ο Σταμάτης Καμπάνης. Το ιλιγγιώδες ύψος των ποσών που καταβλήθηκαν, αλλά και το «βεληνεκές» του πρώην προέδρου της ΕΒΟ, οδηγούν την έρευνα σε κάποιον άλλο, πολύ υψηλότερα ιστάμενο και υπεράνω πάσης υποψίας μέχρι πριν από λίγους μήνες.

Η εκτίμησή μας αυτή ενισχύεται και από μια ακόμα πληροφορία που αποκαλύπτουμε σήμερα. Σύμφωνα και με τον Καμπάνη, αλλά και με τον διάδοχό του κ. Παπαδάκη και τον πρώην αναπληρωτή υπουργό Άμυνας κ. Γιώτα, η συμφωνία μεταξύ του εκπροσώπου της ΕΒΟ Περικλή Σακκόπουλου και του Μπώμγκαρτ με την οποία η πρώτη ανέλαβε την υποχρέωση να καταβάλλει στο δεύτερο μίζες ύψους 7% για τη μεσολάβησή του στο Ιράν υπεγράφη στις 20 Ιουνίου 1986.

Αντίθετα, απολύτως έγκυρες πληροφορίες του ΑΝΤΙ αναφέρουν ότι ο τότε πρόεδρος της ΕΒΟ κ. Βικέντιος Αρσένης —τον Ιούνιο του 1986 δεν είχε ακόμα εκδιωχθεί από την εταιρεία— δεν γνώριζε ότι ο κ. Σακκόπουλος υπέγραψε τη συμφωνία με τον Μπώμγκαρτ, ούτε άλλωστε είχε σχετική εξουσιοδότηση. Σύμφωνα με τις ίδιες πληροφορίες η συμφωνία για τις μίζες υπεγράφη το Φεβρουάριο του 1987, οκτώ μήνες αργότερα, και προχρονολογήθηκε για να καλύψει τη μεγάλη απάτη σε βάρος του ελληνικού δημοσίου.

Η πληροφορία αυτή συνδυάζεται και επιβεβαιώνεται με την εμπλοκή του πρώην υφυπουργού Οικονομικών Σπύρου Καλούδη στην υπόθεση. Την ίδια εποχή, Φεβρουάριος 1987, ο κ. Καλούδης έδωσε την έγκριση, με την άδεια του πρωθυπουργού και του προϊστάμενου του κ. Τσοβόλα, να δοθεί κατεπειγόντως η απαραίτητη εγγύηση του δημοσίου για τη συναλλαγματική με την οποία πληρώθηκαν οι κλεμμένες μίζες στον Αλ Σαντούν. Για να δώσει όμως την εγγύηση ο κ. Καλούδης απαιτούσε από τον Καμπάνη να είναι «όλα νομότυπα». Η κάλυψη δόθηκε προφανώς με την επίδειξη της πλαστής και προχρονολογημένης συμφωνίας της ΕΒΟ με τον Μπώμγκαρτ.

* * *

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζονται άλλα στοιχεία για να θεμελιώσουν τις βαρύτατες υποψίες. Όσοι γνωρίζουν τον Καμπάνη και το Σακκόπουλο, θεωρούν απίθανο να έδρασαν και οι δυο με δική τους πρωτοβουλία. Κανείς τους δεν θα τολμούσε να κλέψει 4,5 εκατομμύρια δολάρια από το ελληνικό δημόσιο χωρίς τη γνώση και την άδεια, ή τουλάχιστον την ανοχή, των ανωτέρων τους. Να πιστέψουμε ότι εξασφάλισαν αυτή την ενοχή

με το «αζημίωτο», έτσι ως ένα ακόμα «δωράκι» για τις πολλές υπηρεσίες που πρόσφεραν στη δυναστεία του Καστρίου; Θα αποτελούσε ασυγχώρητη αφέλεια μια τέτοια υπόθεση.

Σε οποιαδήποτε άλλη χώρα η υπόθεση της ΕΒΟ δεν θα «τελειωνε», με τη σύλληψη του Καμπάνη. Σε οποιαδήποτε ευνομούμενη χώρα η Δικαιοσύνη και το Κοινοβούλιο θα είχαν εγκατέσει και τον πρωθυπουργό, εφόσον αυτός τον διόρισε στην ΕΒΟ, τον προστάτεψε μέχρι τέλους, εκδίωξε τον Βικέντιο Αρσένη για να τον διευκολύνει στην υπόθεση του Ιράκ, διέταξε τον κ. Καλούδη να χορηγήσει την εγγύηση του δημοσίου και τόσα άλλα που αναφέραμε λεπτομερώς στο προηγούμενο τεύχος.

* * *

Αλλά εξίσου ενδιαφέρουσα είναι και η ανάμιξη του κ. Κουτσόγιωργα στην υπόθεση. Πώς γνώριζε ο Μένιος τον Αλ Σαντούν και τον Κασόγκι; Ήταν δική του πρωτοβουλία, ή κάποιος Άλλος τους χρέωσε στον πρώην αντιπρόεδρο, όπως «χρέωσε» παλιότερα τον Κασόγκι στον κ. Γιάννη Παπανικολάου;

Όσον αφορά την ανάμιξη του κ. Κουτσόγιωργα μάθαμε ότι προσπάθησε με κάθε μέσο να τοποθετήσει τον κουνιάδο του κ. Καμενίδη στο Δ.Σ. της ΕΒΟ. Και προκειμένου να πείσει την ΕΒΟ να δεχθεί τον αδελφό της συζύγου του χρησιμοποίησε και τις υπηρεσίες του κ. Τέλη Κουτσόγιωργα, που τότε υπηρετούσε στην ΚΥΠ.

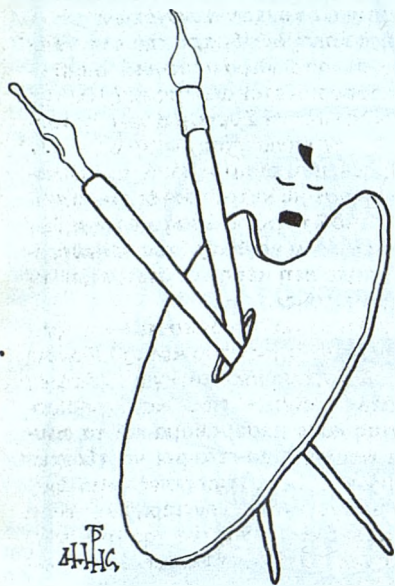
* * *

Αν, παρόλες τις ενδείξεις και τα στοιχεία, κάνουμε λάθος, τότε ο Ανδρέας Παπανδρέου πρέπει να ήταν ο πιο αφελής και ανυποψίαστος πρωθυπουργός του κόσμου. Έμποροι όπλων συναντούνται με υπουργούς και συμβούλους του και διεκπεραιώνουν τεράστιες αγοραπωλησίες όπλων, ή φυγαδεύουν υπόδικους, χωρίς αυτός να γνωρίζει τίποτα. Στενοί του φίλοι κατακλύζουν το ελληνικό δημόσιο και γελοιοποιούν τη χώρα, όχι μόνο στη διεθνή κοινότητα που παρακολουθεί κατάπληκτη τα συμβαίνοντα εδώ, αλλά και στις τάξεις των εμπόρων όπλων που δεν θα φαντάζονταν ποτέ ότι θα υπάρξει κάποιος που θα κλέψει ακόμα και τις... μίζες τους κι αυτός δίνει ανυποψίαστος εγγυήσεις του δημοσίου που διευκολύνουν τους κλέφτες.

Να επαναλάβουμε ότι και μόνον για αυτόν, τον αυταπόδεικτο λόγο πολιτικής ανεπάρκειας, ο Ανδρέας Παπανδρέου έπρεπε ήδη να έχει παραιτηθεί; Αλλά ο Ανδρέας Παπανδρέου δεν είναι αφελής. Τα γνώριζε όλα και έχει γαντζωθεί στην καρέκλα του όχι μόνον από το ζήλο του εξουσιαστή αλλά και από τη μέριμνα να προστατεύσει τον εαυτό του. □

ΜΠΛΕ, ΒΑΘΥ ΠΡΑΣΙΝΟ, ΣΧΕΔ

κ. Σπ. Καρατζαφέρης των «θωρακισμένων δυνάμεων» με την «Επικαιρότητά» του.

Τον τόνο στην προεκλογική εκστρατεία θα τον δίνουν οι αρχές της «Αυριανής» και των Κουρήδων, που είναι οι ίδιες οι αρχές του Ανδρέα Παπανδρέου και του alter ego του, του **Αγαμέμνονα Κουτσόγιωργα**. Τυχοδιωκτισμός, άκρατος λαϊκισμός, προκλήσεις, σωβινισμός, κιτρινισμός, ασύστολα ψεύδη, σαλταδोरισμός είναι μερικά από τα συστατικά στοιχεία της συνταγής.

Άλλωστε, η διαδρομή της «Αυριανής» και των άλλων εντύπων των «Κουρήδων» καθώς και η όλη επιχειρηματική δραστηριότητα του «αρχηγού» του οίκου, του άτακτου νεαρού της Κεφαλονιάς **Γιώργου Κουρή**, που εφόρμησε από την ιδιαίτερη πατρίδα του για να κατακτήσει την Ελλάδα, είναι χαρακτηριστική του σαλταδोरισμού όπως τον συναντήσαμε στους **Γούκους** και τους **Κοσκωτάδες** της εποχής του Ανδρέα.

Ανέκαθεν «μαχόμενοι» δημοσιογράφοι και εκδότες, οι Κουρήδες ξεκίνησαν την πύρινη αρθρογραφία τους, γράφοντας εναντίον του **«Ανδρεοσώφ»**, όπως αποκαλούσαν επί ΕΡΕ τον ανεπανάληπτο σημερινό ηγέτη και εμπνευστή τους. Πιστοί οπαδοί κάποτε του κ. **Μητσotάκη**, αλλά και συνεργάτες και συνεταιίροι του από τα χρόνια ακόμα της «αποστασίας» —που τόσο καταδικάζουν σήμερα— συνεχίσαν να συνεργάζονται με τον σημερινό αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης και μετά τη μεταπολίτευση.

Ο κ. Μητσotάκης αποδείχθηκε τελικά για τους «κουρήδες», ένα ακατάλληλο όχημα στο δρόμο τους για την επιχειρηματική επιτυχία. Τον εγκατέλειψαν και πόνταραν σε έναν άλλο δρόμονα της πολιτικής μας ζωής, τον Ανδρέα Παπανδρέου. Από πολέμιοι του ΠΑΣΟΚ είδαν έγκαιρα προς τα που γέρνει η πλάστιγγα και μετάλλαξαν, όπως τα καρκινώματα, σε υμνητές της Αλλαγής.

Στο μεταξύ είχαν εξοπλιστεί με κονδυλοφόρους που ύμνησαν τη χούντα. Αλλά, και οι ίδιοι οι κουρήδες δεν έμειναν με σταυρωμένα τα χέρια την εποχή της χούντας. Όπως και άλλοι καπάτσοι νεοέλληνες φρόντισαν και πήραν τα δάνειά τους από τους συνταγματάρχες. Πώς λοιπόν να μην υποστηρίζουν, να προω-

θούν και να χρησιμοποιούν άλλους υμνητές της χούντας;

Άλλωστε, το πρωτοπαλίκaro των κουρήδων, ο κ. **Κυριάκος Διακογιάννης** δεν έχει κατηγορηθεί ως συνεργάτης της χουντικής ΚΥΠ; Τελευταία, ο κ. Διακογιάννης εθεάθη να συνοδεύει στο ΚΥΣΥΜ τον κ. Μένιο Κουτσόγιωργα, υποδεικνύοντάς του τι έπρεπε να πει. Οι σκληρές μάχες που έδωσε για να πείσει τους φυλλορροούντες οπαδούς ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν είναι κυβέρνηση απατεώνων, αλλά τίμιων υπερασπιστών του λαού εξασφάλισε στον κ. Διακογιάννη προαγωγή.

Τον καιρό όμως της άλλης, της επάρατης, επταετίας, όσοι ήταν μέλη του ΠΑΚ στο εξωτερικό είχαν προειδοποιηθεί «να προσέχουν» τον κ. Διακογιάννη, επειδή «ήταν πράκτορας της ΚΥΠ» του **Ρουφογάλη**. Αλλά οι καιροί και τα ήθη άλλαξαν. Τα παιδιά του Ρουφογάλη είναι τώρα εξεχόντες παράγοντες της πολιτικής ζωής και επιχειρηματίες, όπως ο κ. **Μανιός** μεγάλος και τρανός εφοπλιστής που εξασφάλισε τις νομικές συμβουλές του κ. **Σαραντίτη**, υπουργού Εμπορικής Ναυτίας και στενού φίλου του πρωθυπουργού. Εξάλλου, τα πρωτοπαλίκαρα του Ρουφογάλη, κ. **Κομνόπουλος** και **Σταύρου** ήταν στενοί συνεργάτες του **Γ. Λούβαρη** και πληροφοριοδότες της πράσινης ΚΥΠ, ενώ ένας άλλος φίλος του Αντρέα, ο γραφικός κ. **Ροκόφυλλος** ήταν συνοδός της «ωραίας» Ντέλλας Ρουφογάλη. Άλλοι και περισσότεροι γνωστοί υμνητές της χούντας έγιναν διευθυντές ραδιοφωνίας ή ανώτατοι αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων. Και η «Ελευθερη Όρα» είναι η εφημερίδα που εξασφάλισε σπουδαίες αποκλειστικότητες από την οδό **Ζαλοκώστα**, όπως η «υπόθεση Χριστοδουλίδη».

Μετά τις εκλογές του 1981, μια από τις πρώτες φροντίδες του νέου επικεφαλής της κυβερνητικής προπαγάνδας κ. **Δημήτρη Μαρούδα** ήταν το χάιδεμα και η πριμοδότηση, κατ' εντολήν φυσικά του Ανδρέα Παπανδρέου, του κατόδικου και φυγόδικου τότε Γεωργίου Κουρή. Ήταν Νοέμβρης του 1981 και ευγνωμονούσα η Αλλαγή απέδιδε ως λευκή περισσότερα την Αυριανή.

Ο φασισμός δεν είναι μόνο μαύρος. Ενίοτε, προσλαμβάνει και τις αποχρώσεις του πράσινου. Άλλωστε, είναι γνωστό ότι αν κανείς αναμίξει το κίτρινο της παραδημοσιογραφίας και της χυδαιότητας, με ολίγον λαϊκότροπο κόκκινο και το μπλε του άκρατου σωβινισμού θα βγάλει το μαύρο, το χρώμα του φασισμού.

Οι **αδελφοί Κουρή** γνωρίζουν πολύ καλά την τέχνη της ανάμιξης των χρωμάτων. Εκδότες της «Αυριανής» και του «**Δημοκρατικού Λόγου**» κατάφεραν να διακρίνονται τα πνευματικά τους παιδιά, όπως και ο νεόκοπος ραδιοφωνικός σταθμός τους, για το κατάμαυρο χρώμα τους.

Η επιτυχία των «αφών Κουρή» είναι αψυφισβήτητη. Μόνο μέσα σε επτά χρόνια κατόρθωσαν να εξουδετερώσουν όλους τους άλλους φιλοκυβερνητικούς εκδότες και να υλοποιήσουν τη ρήση του Ανδρέα Παπανδρέου: «αν χρειαστεί θα πάω στις εκλογές μόνο με την Αυριανή και τις 24 Όρες». Αλλά στην πορεία, ο κ. Κοσκωτάς αποκαλύφθηκε, το έντυπο των «άλλων δημοκρατικών δυνάμεων» έκλεισε, το ιδεώδες εκδοτικό σχήμα του Ανδρέα χάλασε και τώρα θα πάει στις εκλογές μόνο με την «Αυριανή» των «υπολοίπων δημοκρατικών δυνάμεων». Ας μην τον παραλείψουμε, από κοντά και ο

N ΜΑΥΡΟ

Αργότερα, στις αρχές του 1985, ο Ανδρέας Παπανδρέου απένειμε στους πρώην φυγόδικους και συνεργάτες της δεξιάς, αλλά και της χούντας, τα εύσημα της «ελευθεροτυπίας». Ως γνωστόν «ελευθεροτυπία» για τον Ανδρέα Παπανδρέου είναι μόνον η πύρινη καταδίκη των προσωπικών του «εχθρών» και η εξύμνηση των τόσων και τόσων «προτερημάτων» του - και όταν αυτά τα τελευταία δεν υπάρχουν, η μετατροπή της κενοδοξίας σε φιλοδοξία, της άκρατης φιλαυτίας σε αρετή της εξουσίας κ.ο.κ.

Η περιώνυμη φυλλάδα που χρόνια τώρα υποσκάπτει τους θεσμούς και φιλοξενεί τα πιο μισαλλόδοξα και παρανοϊκά κείμενα που έχουν δει ποτέ το φως της δημοσιότητας είναι τελικά ο καθρέπτης του πρωθυπουργού και του πνεύματος αυτού, του «Μένιου». Είναι ακόμα η «εικόνα και ομοίωση» του βασικού πυρήνα της «ιδεολογίας» του ΠΑΣΟΚ και του «Ανδρείσμου».

Απόδειξη το γεγονός ότι τα φαινόμενα του υφέρποντος φασισμού, με την μορφή του «Αυριανισμού» και του ομοειδούς «τομπρισμού», σε κάθε άλλη περίπτωση θα αποτελούσαν εγερτήριο συνειδήσεων για τον εσωκομματικό χώρο του ΠΑΣΟΚ. Δεν είναι όμως, επειδή η παραδοχή της «θεωρίας του θυρωρού» από όλους τους είναι το κύριο συνεκτικό στοιχείο της συγκρότησης και της διατήρησης μέχρι τώρα του ΠΑΣΟΚ.

Για τη θεωρία αυτή — γνωστότερη με την κατσίφάρεια ρήση «δεν θα μας γνώριζε ούτε ο θυρωρός μας χωρίς τον Ανδρέα» — όλα υποτάσσονται στη θέληση του Ενός. «Εγώ ειμί ο Θεός και ουκ έσονται σοι θεοί έτεροι πλην εμού». Το στοιχείο της επιτυχίας είναι ότι αυτός ο «Θεός» — Ανδρέα τον λένε για όσους δεν το κατάλαβαν — έχει πλαστεί κατ' εικόνα και ομοίωση των χειρότερων «αρετών» του ελληνικού λαού. Σαλταδोरισμός, «μαγκιά» (ως ειδική έκδοση της «λεβεντιάς»), τυχοδιωκτισμός, ανυπαρξία ηθικών φραγμών, υπερβολή του «εγώ», κανένας σεβασμός στους παραδεκτούς κανόνες της πολιτικής και κοινωνικής συμβίωσης.

Ο ηγέτης είναι ο μοναδικός παραγωγός ιδεολογίας, η οποία δεν υφίσταται ποτέ ως μια σταθερή και αμετακίνητη γραμμή πλεύσης, αλλά μεταβάλλεται α-

νάλογα με τις προσωπικές ανάγκες του και προσαρμόζεται στις προσωπικές του ιδιοτροπίες, πέρα από οποιαδήποτε αρχή νομιμότητας.

(Έτσι ο έρωτας με την **Λιάνη** και η εξύμνησή του από τις στήλες της «Αυριανής» αποτελεί ταυτόχρονα και εξύμνηση των απατηλών ονείρων του αρσενικού πληθυσμού του «λαουτζίκου», των «μη προνομιούχων» και μικρομεσαίων εραστών, που ονειρεύονται πάντα να χαθούν στη λησμονιά της μεγάλης αγκαλιάς μιας τροφαντής, κατά τα μεσογειακά μας πρότυπα, ερωμένης).

Από την άλλη μεριά, η αντιμετώπιση των «εχθρών της Αλλαγής», που δεν είναι άλλοι από τους εχθρούς του «αρχηγού», προϋποθέτει τη διαμόρφωση και

Μια ιστορική κασέτα

Η πρόσφατη ιστορία μας... γράφεται με «κασέτες». Και η «κασέτα», που διαθέτει πρώην υπουργός, ο οποίος κατά την αποχώρησή του από το υπουργείο του υπενθύμισε στο διάδοχό του ότι, του παραδίδει «το υπουργείο χωρίς σκιά οικονομικών ατασθαλιών ή άλλων σκανδάλων», ίσως αποτελέσει για τον μέλλοντα ιστορικό τον «μύθο της Αριάδνης» να επεξηγήσει τις θέσεις του ΠΑΣΟΚ για την «ανιστόρητη Αριστερά» και να ...φωτίσει το μοτίβο της «Αυριανής», του εκφραστικότερου οργάνου του κυβερνώντος κόμματος, που συνοδεύει σε καθημερινή βάση, τη δημοσίευση της φωτογραφίας των τεσσάρων ηγετών των κομμάτων της αντιπολίτευσης, από τις πρόσφατες συνομιλίες τους «Η Συμμορία των 4»...

Η «κασέτα» του πρώην υπουργού, στην οποία είναι αποτυπωμένες συνεντεύξεις του υπουργικού συμβουλίου του Ανδρέα Παπανδρέου, στις ποικίλες συνθέσεις του, δεν αφήνει αμφιβολία για την αρθρία της «θεωρίας του θυρωρού».

Από τους «υποποδίσους ύμνους» προς τον «λαϊκό ηγέτη», που ακούγονται στην κασέτα του πρώην υπουργού — στους «μυνωδούς» πρωταγωνιστικό ρόλο διαδραματίζει η λεγόμενη «ιστορική ηγεσία του Κινήματος» — και σε ακριβή χρονομετρική κατανομή, οι υπουργοί καταναλώνουν στον «αινετικό» προς το μεγάλο λαϊκό ηγέτη, τα δυο τρίτα του χρόνου ομιλίας τους στο υπουργικό συμβούλιο και μόλις το ένα τρίτο, για την έκθεση των θεμάτων του υπουργείου τους...

στελέχωση του φίλιου Τύπου, δηλαδή τώρα μόνον της «Αυριανής», κατ' εικόνα και ομοίωση του «αρχηγού» από «δημοσιογραφικό» δηλαδή υλικό του επαγγελματικού περιθωρίου. Το υλικό αυτό, σε καμιά περίπτωση δεν θα απαιτήσει την τήρηση και των στοιχειωδέστερων δεοντολογικών κανόνων στην παρουσίαση των ειδήσεων και των γεγονότων.

Έτσι η κοινή αντίδραση της αντιπολίτευσης σε όσα κωμικοτραγικά συμβαίνουν παρουσιάζεται από τις στήλες της «Αυριανής» ως «**Η Συμμορία των Τεσσάρων**» με την επεξήγηση, «η ηγεσία των δυο άκρων, που αιματοκύλισε την Ελλάδα και γέμισε με καταστροφές τον τόπο, ύστερα από 44 χρόνια αποφάσισε να δώσει τα χέρια για να διώξει τον Ανδρέα, επειδή μπήκε στη μέση και σταμάτησε τη φαγωμάρα τους».

Με άλλα λόγια, «οι άνθρωποι του ηγέτη», ο «μηχανισμός» του καταλαμβάνεται από «ιερή αγανάκτηση» για τις άτιμες επιθέσεις εναντίον του και χρησιμοποιώντας κάθε μέσο, ακόμα και τα ασύστολα ψεύδη, είναι έτοιμοι να εξοντώσουν ηθικά τους «αντιρρησίες». Δεν έχει καμιά σημασία αν οι «αντιρρησίες» είναι εν προκειμένω οι ηγέτες της αντιπολίτευσης και η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Η ορολογία «Συμμορία των Τεσσάρων» είναι το φυσικό επακόλουθο της «ποπουλιστικής» πολιτικής νοστορπίας ενός κινήματος, για το οποίο δεν υπάρχει άλλη έννοια για την εθνική σκέψη και πράξη, εκτός από τη δική του, δηλαδή του ηγέτη του. Πολύ περισσότερο αν η πολιτική πρακτική της αντιπολίτευσης απειλεί τη δική του μονοκρατορία. Θα ήταν περιττό να υπενθυμίσουμε ότι όλα αυτά θυμίζουν την πολιτική νοστορπία γνωστών φασιστικών κινήματων, εγχώριων και ξένων, του Μεσοπολέμου.

Η γνωστή από εκείνες της εποχής μυστικιστική σχέση «ηγέτη - μαζών» λειτουργεί και πάλι μέσω των στηλών της «Αυριανής» και του «Δημοκρατικού Λόγου». Οι στήλες τους καλούν καθημερινά σε εγρήγορση τους οπαδούς του «μεγάλου», διεγείροντας όλα εκείνα τα στοιχεία του κοινωνικού μίσους που χαρακτηρίζουν το φασισμό.

Γι' αυτούς «η Ελλάδα του Αντρέα Παπανδρέου είναι παράδεισος» (Αυριανή, 10.1.89), επειδή «έξω ακόμα και οι γυναίκες πίνουν πιο πολύ» και «ακόμα και το σεξ το έχουν προγραμματίσει» (στο ίδιο φύλλο, από τριστηλή επιστολή αναγνώστριας). Εδώ πώς να μην είναι παράδεισος; Οι γυναίκες ως γνωστόν δεν πίνουν και το σεξ είναι τόσο απρογραμματίστο που μπορεί να συμπεριλάβει ακόμα και αεροσυνόδους. □

ΚΙΝΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΚΟΡΥΦΗΣ

του Δ. Μιχαήλ

Είναι κοινή διαπίστωση ότι η κρίση βαθαίνει, καθώς ο Ανδρέας Παπανδρέου φρονεί ότι δεν φτάσαμε ακόμα, ως χώρα και ως έθνος, «στον πάτο του βαρελιού». Οι επιβήτορες της εξουσίας αρνούνται να την εγκαταλείψουν τόσο εύκολα και για πρώτη φορά στα επτά χρόνια κυβερνούν τόσο απροκάλυπτα, με όπλα τον εκφοβισμό και το ύφος και ήθος της «Αυριανής». Αλλά για πρώτη φορά ο Ανδρέας Παπανδρέου είναι τόσο απομονωμένος και αδύναμος. Το τέλος πλησιάζει, αργά και επώδυνα ίσως, αλλά αμείλικτα.

Μετά την πολιτική κινητικότητα τις ημέρες των αργιών, που οδήγησε στην κυβερνητική «ευστάθεια» (την εντελώς προσωρινή, αφού δεν καταπολεμήθηκαν και δεν άλλαξαν οι αιτίες της πολύπλευρης κρίσης) κοινή πεποίθηση είναι ότι η μακρά και παρατεταμένη προεκλογική περίοδος θα τερματισθεί με τις διπλές εκλογές τον Ιούνιο. Όχι νωρίτερα. Από την άποψη αυτή η κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ κέρδισαν χρόνο και έως ένα βαθμό εντυπώσεις, όπως άλλωστε γίνεται φανερό από όλες τις έως τώρα συμπεριφορές των «συλλογικών» οργάνων τους (Υπουργικό Συμβούλιο, Κοινοβουλευτική Ομάδα, Εκτελεστικό, Κεντρική Επιτροπή).

Συμπεριφορές οριακής κριτικής και διαφοροποίησης, η οποία δεν θίγει τις δομές του αυταρχικού και συγκεντρωτικού συστήματος εξουσίας, το οποίο θεωρείται (αλλά μόνο σε ιδιαίτερες συζητήσεις) ως η κύρια αιτία της βαθύτατης κρί-

σης. Κυριολεκτικά σχιζοφρενική πολιτική συμπεριφορά στα ενδότερα του ΠΑΣΟΚ

Η εντύπωση της «ευστάθειας» κυβέρνησης και κινήματος δεν είναι ασφαλώς, άσχετη με την ιδιότυπη αντιπολιτευτική δραστηριότητα και αντίληψη τόσο της «Νέας Δημοκρατίας» όσο και των κομμάτων της Αριστεράς. Πρόκειται για τη λεγόμενη «αντιπολίτευση κορυφής». Κινήσεις στο επίπεδο της επωνυμίας και της «κομματικής γραφειοκρατίας», οι οποίες δεν φαίνεται να ξεπερνούν τα όρια τακτικών κινήσεων. Δεν εντάσσονται δηλαδή —φυσικά μακριά από εμάς αντιλήψεις περί «ανιέρων συμμαχιών»— σε μια στρατηγική συστηματικής πίεσης, αμφισβήτησης και απομόνωσης, του κυβερνητικού χώρου η οποία θα οδηγούσε στην ανάληψη πολιτικών πρωτοβουλιών που δεν θα ήταν περιστασιακές, αποσπασματικές και ασύνδετες. Απόδειξη πόσο λίγο η πρωτοβουλία των «τεσσάρων» έχει οδηγήσει σε ευρύτερη προγραμματική συμφωνία και προοπτική σε άνοιγμα, προς τις λαϊκές βάσεις των κομμάτων, σε απόρριψη των στοιχείων που συνιστούν την παθογένεια του ΠΑΣΟΚ (αρχηγισμός, παραγοντισμός επιτελών).

Από την άποψη αυτή οι κινήσεις κορυφής δεν καταπολεμούν αλλά διευκολύνουν μάλλον την κρίση κορυφής, γιατί ασφαλώς δεν υπάρχει «εθνική, κοινωνική» ή άλλη κρίση στη χώρα.

Συγκεκριμένα, η αντιπολίτευση κορυφής είναι σαφέστατη στο χώρο της «Νέας Δημοκρατίας» και από πλευράς ουσίας σχεδόν παρόμοια με εκείνη του ΠΑΣΟΚ. Η περίπτωση του κ. Τζων Σωσιόδη ως συμβούλου του κ. Μητσotάκη έθεσε έντονα το πρόβλημα της πειστικότητας του «φιλελεύθερου προσώπου» του κόμματος και της στελέχωσης των επιτελικών κέντρων του κόμματος στην οδό Ρηγίλλης και της λειτουργίας των συλλογικών οργάνων. Επιπλέον τόσο η Κοινοβουλευτική Ομάδα όσο και η Κεντρική και Εκτελεστική Επιτροπή αποτελούν

«όργανα» στα οποία ανακοινώνονται αποφάσεις και σκέψεις του κ. Κ. Μητσotάκη, ο οποίος προτιμά να συνεργάζεται με τους διορισμένους επιτελείς και συμβούλους και με τους επίσης διορισμένους κομματικούς γραφειοκράτες, επικεφαλής των λεγόμενων «Γραμματειών» (Ανδριανόπουλος, Κούβελας, Βασιλειάδης, Κεφαλογιάννης, Σουφλιάς, Μπεχράκης, Χατζηνικολάου κ.λπ.). Υπάρχει δηλαδή διαμορφωμένη μια «νέα νομιμότητα» μέσα στην κομματική νομιμότητα, που είναι οι κεντρικές αρχηγικές επιλογές σε επίπεδο —διορισμένων— προσώπων και ρόλων.

Από την άλλη πλευρά, τα δυο κόμματα της Αριστεράς (ΚΚΕ και ΕΑΡ) ασφαλώς και χαρακτηρίζονται από μεγαλύτερο βαθμό δημοκρατικής - συλλογικής λειτουργίας σε ανώτερο επίπεδο, αλλά βρίσκονται ακόμα σε ένα είδος δυσαρμονίας και καθυστέρησης σε σχέση με τη λαϊκή τους βάση. Απόδειξη ο τρόπος με τον οποίο η όλη υπόθεση του «Συνασπισμού» καρκινοβατεί τον τελευταίο καιρό, με την αδυναμία των δυο κομμάτων να υπερβούν τις διαφωνίες και τους παραγοντισμούς των «μικρών συμμαχιών» τους και να προχωρήσουν από τη διμερή στην πολυμερή συνεργασία. Με ένα λόγο ο «Συνασπισμός» έχει μικρότερη δυναμική από εκείνη, που χαρακτηρίζει τις λαϊκές και κοινωνικές δυνάμεις, που θέλουν (όπως αποδεικνύεται από τις σφυγμομετρήσεις π.χ.) να εκφραστούν από αυτό το πολιτικό σχήμα.

Ασφαλώς θα ήταν υπεραπλούστευση να εξισώσει κανείς τον προσωποπαγή χαρακτήρα του ΠΑΣΟΚ με τις «κινήσεις κορυφής» στο χώρο της Αριστεράς και τις όποιες αδυναμίες τους. Δεν παύουν όμως αυτές να συνιστούν απόδειξη για τις οριακές δυνατότητες της σημερινής αριστερής αντιπολίτευσης (καθώς μάλιστα γνωρίζει τις τελευταίες ημέρες την φυγόκεντρη διάθεση του κ. Γεράσιμου Αρσένη και την εμμονή στην αποστασιοποίηση του κ. Απ. Λάζαρη).

Ασφαλώς οι δυνατότητες της Αριστεράς περιορίζονται σημαντικά από την ανυπαρξία θεσμών και διαδικασιών, στις οποίες θα μπορούσε να βασίσει την επιρροή και τον ευρύτερο κύκλο της. Τα πάντα έχουν αποργανωθεί στο συνδικαλιστικό τομέα, στην τοπική αυτοδιοίκηση, στους συμμετοχικούς θεσμούς της αποκέντρωσης, στις «κοινωνικοποιημένες» δημόσιες επιχειρήσεις, στη διαδικασία της Βουλής κ.λπ., χάρη στη συστηματική και μεθοδική προσπάθεια της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ να αποδυναμώσει κάθε αντίβαρο και απειλή της παντοδυναμίας της, της «δύναμης και αλήθειας του Ενός».

Το γεγονός όμως αυτό έχει και τις ευεργετικές του επιπτώσεις, που άρχισαν ήδη να διαφαίνονται. Αυτή η υποβάθμιση και απίσχναση των θεσμών έχει οδηγήσει τον κ. Α. Παπανδρέου στην απομόνωση και στην αδυναμία του αφενός να εξασφαλίσει τα άλλοτε συλλογικά του άλλοθι (Εκτελεστικό, Κ.Ε., Υπουργικό Συμβούλιο) και αφ' ετέρου να δείξει τον πραγματικό εαυτό του.

Ίσως για πρώτη φορά στα επτά χρόνια του ΠΑΣΟΚ ο κ. Α. Παπανδρέου κυβερνά τόσο απροκάλυπτα, τόσο αποκαλυπτικά. Αποδεικνύεται —μέσα στον πειθαναγκα-

σμό και την συνυπευθυνότητα κάθε είδους κομματικών, βουλευτών και υπουργών— ότι ο κ. **Κουτσόγιωργας** και ο στείρος αντιδεξιός εκφοβισμός του δεν είναι παρά το άλλο πρόσωπο του Ανδρέα Παπανδρέου. Αποδεικνύεται ότι ο κυνικός και αυθάδης προς την Αριστερά και την ιστορία της κ. **Θ. Πάγκαλος** δεν είναι παρά ο ίδιος ο Α. Παπανδρέου.

Απλά το ύφος και το ήθος της «Αυριανής» ανήκει στον ίδιο τον Α. Παπανδρέου και τον εκφράζει πιστά, εξίσου με τον κ. **Κωστόπουλο**. Αυριανή και Α. Παπανδρέου είναι τα αλληλοσυμπληρούμενα κέντρα «νομιμοποίησης» και μόνης επιρροής μέσα στον κυβερνητικό χώρο. Ο κ. Α. Παπανδρέου αποκαλύπτει τον τελευταίο καιρό όλο και περισσότερο το αληθινό του πρόσωπο, χωρίς αυταπάτες, χωρίς μάσκες και συγκαλύψεις.

Αυτή η βασική διαπίστωση οδηγεί στο πρόσφατο συμπέρασμα ότι δεν έχει κανείς να περιμένει τίποτα διαφορετικό, τίποτα καινούριο από τις κάθε είδους κυβερνητικές εξαγγελίες, τον νέο ανασχηματισμό και την κομματική «Πορεία στο Λαό» από την αναπαραγωγή του —φθαρμένου πλέον— πολιτικού λόγου. Από τις κεντρικές πολιτικές επιλογές για τις ο-

ποιες γίνονται όλο και περισσότερο συνυπεύθυνοι και συναυτουργοί —υπουργοί, βουλευτές και ηγετικά κομματικά στελέχη— της αλαζονείας και της σχεδιασμένης οξύτητας και πόλωσης του σφετερισμού της εξουσίας.

Οι αδυναμίες της αντιπολίτευσης, που ήδη αναφέραμε και η εμμονή της κυβερνητικής συντεχνίας στη νομή της εξουσίας πραγματοποιούνται μέσα σε φαινόμενα εξαιρετικά υγιών κοινωνικών αντιδράσεων, όπως είναι η λαϊκή πίεση για την ενότητα της Αριστεράς, η αποστασιοποίηση των οπαδών του ΠΑΣΟΚ, η αποτυχία των προσπαθειών για τις «επιτροπές υποστήριξης» και ο μεγάλος αριθμός των αναποφάσιστων (25-27% σε κάθε σφυγμομέτρηση), που αποκαλύπτουν ότι η κυβερνητική προοπτική της ΝΔ και του κ. Κ. Μητσοτάκη δεν είναι ελκυστική.

Με βάση τα δεδομένα αυτά και πέρα από επιμέρους και βραχυπρόθεσμους ελιγμούς της κυβέρνησης και του ΠΑΣΟΚ η πολιτική κρίση της χώρας θα βαθαινει. Τα στοιχεία της κρίσης τα αδιέξοδά της αλλά και οι κίνδυνοι που συνεπάγονται θα οξυνθούν ακόμα πιο πολύ. Δεν φτάσαμε ακόμα στον πάτο του βαρελιού. □

ΝΙΚΗ ΛΟΪΖΙΔΗ

Ο ΤΖΙΟΡΤΖΙΟ ΝΤΕ ΚΙΡΙΚΟ
(Κρατικό βραβείο Δοκιμίου)

Μόλις κυκλοφόρησε
Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΥ

Ο ΥΠΕΡΡΕΑΛΙΣΜΟΣ
ΣΤΗ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

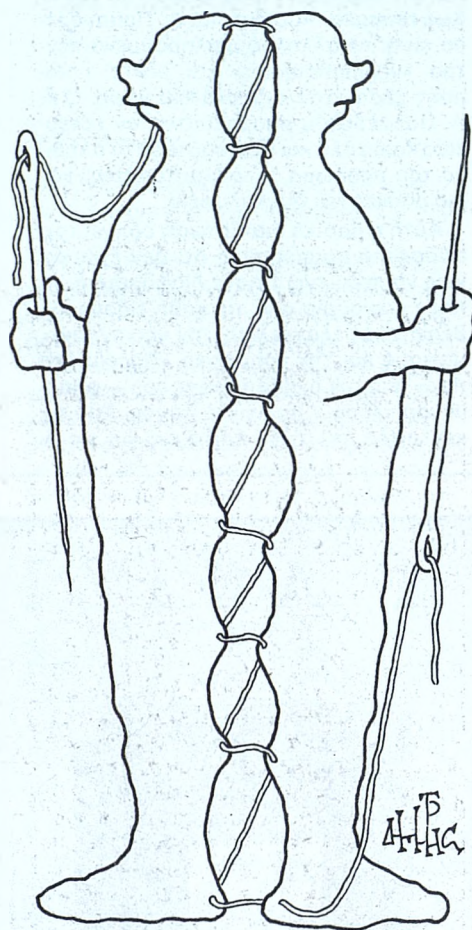
ΝΕΦΕΛΗ

... ΜΕ ΥΛΙΚΑ ΑΤΑΚΤΩΣ ΕΡΡΙΜΜΕΝΑ...

Προσπάθεια επανασυγκόλλησης του κυβερνητικού και κομματικού ιστού του ΠΑΣΟΚ, στην τελική ευθεία προς τις εκλογές

του Πάνου Παναγιωτόπουλου

Μία προσπάθεια επανασυγκόλλησης του κυβερνητικού και κομματικού ιστού του ΠΑΣΟΚ βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη την περίοδο που διανύουμε. Κίνητρο της προσπάθειας αυτής, που εκπορεύεται τόσο από τον ίδιο τον πρωθυπουργό κ. Α. Παπανδρέου, όσο και από τα μέλη της καθοδηγητικής ομάδας που τον περιβάλλει, είναι η πάση θυσία διατήρηση του πολιτικού αξιόμαχου του Κινήματος, θεωρουμένου αυτού ως του μόνου «οχήματος», που είναι σε θέση να διακινήσει και να διεκπεραιώσει τις προσωπικές στρατηγικές, ενός εκάστου από την ηγεσία του, στο άμεσο και το απώτερο μέλλον.

σούν ανεμπόδιοι το προϊόν της παράνομης δραστηριότητάς τους. Ενώ οι άλλοι ευελπιστούν ότι θα υπάρξει ο απαραίτητος χρόνος και οι κατάλληλες συνθήκες, για να εφαρμόσουν προσωπικά πολιτικά σχέδια και να «μιζάρουν» στο χοντρό παιχνίδι των «επιγόνων», της μετα-Ανδρείκης εποχής.

Τα πρόσωπα και τα βήματα...

Εμπρός, λοιπόν, για την επανασυγκόλληση, έστω και με τα υλικά «ατάκτως ερριμμένα»!...

Τα μελετώμενα και ήδη μεθοδευόμενα βήματα:

- Προσπάθεια αποπροσανατολισμού της κοινής γνώμης και ταυτόχρονα, ενίσχυση των συσπειρωτικών τάσεων στο ΠΑΣΟΚ. Εκτόνωση της σκανδαλογίας με την κατάρτιση ενός πορίσματος της Εξεταστικής Επιτροπής, για το σκάνδαλο Κοσκωτά, από το οποίο θα απουσιάζουν οι πραγματικοί σκανδαλοποιοί ή οι αληθινά ενεχόμενοι στην όλη υπόθεση - και δεν θα αναζητείται πολιτική ευθύνη.

- Δημιουργία κλίματος πολιτικής οξύτητας, με μετατόπιση της πολιτικής αντιπαράθεσης στο επίπεδο της παρελθοντολογίας. Άμετρη κινδυνολογία, πρακτορολογία, συνωμοσιολογία, χάλκευση κατηγοριών. Ενθάρρυνση των ακραίων, «λούμπεν» στοιχείων και καλλιέργεια μαζικής γηπεδικής ψυχολογίας στα υποστρώματα αυτά. Ενδεικτικά είναι τα περί «φιλοβασιλικών κινήσεων» οι δημόσιες αποδοκιμασίες κατά πολιτικών αρχηγών της αντιπολίτευσης κ.λπ.

- Καταστολή των διαφαινόντων μέσα στο Κίνημα. Προσπάθεια για αμαύρωση της εικόνας εκείνων, που αποστασιοποιήθηκαν και διαχώρισαν τη θέση τους από τα τεκταινόμενα και τα μεθοδευόμενα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, από αυτή την πλευρά, οι κατευθυνόμενες επιθέσεις κατά του κ. Στ. Γιώτα. Και πρόγευση για την περιρρέουσα ατμόσφαιρα, που τείνει να επιβληθεί πλήρως στις εσωκομματικές λειτουργίες του Κινήματος, η χλεύη, η ειρωνεία και οι συκοφαντικοί υπαινιγμοί, που κυριάρχησαν (με την υπαρξη και ορισμένων εξαιρέσεων) εναντίον των στελεχών αυτών, κατά την 27η σύνοδο της Κ.Ε. Κανείς, πλέον, δεν δι-

Η 27η σύνοδος της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ κατέχει από αυτή την άποψη μία ιδιάζουσα θέση στη διαδικασία συγκρότησης και ωρίμανσης αυτής της αντίληψης στα ηγετικά στελέχη του κυβερνώντος κόμματος.

«Έχουμε συνειδητοποιήσει πλέον», έλεγε κορυφαίο στέλεχος της καθοδήγησης του Κινήματος, που εξακολουθεί να διατηρεί την έξωθεν καλή μαρτυρία, «ότι είμαστε υποχρεωμένοι να πορευθούμε προς το "άλλο ΠΑΣΟΚ", που θέλουμε κάποτε να συγκροτήσουμε, με το υφιστάμενο σχήμα, του οποίου η συντεταγμένη πορεία και η αξιόμαχη κάθοδος στις εκλογές, προϋποθέτουν την παρουσία του Ανδρέα Παπανδρέου στο πηδάλιο».

Η επανεπιβεβαίωση του «αναντικατάστατου» του κ. Α. Παπανδρέου (εν μέσω,

βεβαίως, πλαγιοβολών, χαμηλοφώνων δηκτικών σχολίων, ψιθύρων για «πράματα και θάματα», έμμεσης κριτικής διατυπωμένης με ατέρμονες περιφράσεις, κτλ.) στο ρόλο του «μεγάλου (με "μ" μικρό...) Τιμονιέρη...» ήταν φυσικό, παρά τα ανοικτά εσωκομματικά μέτωπα, τις αιμάσσουσες πληγές από «τα συντροφικά μαχαिरώματα» και τις παρασκηνιακές εκκαθαρίσεις λογαριασμών τύπου «ποταπαγόρευσης» να αναπτύξει νέους συνεκτικούς δεσμούς μεταξύ «δικαίων και αδικών», «εντίμων και ανεντίμων». Κακή λοιπόν, η μοίρα — η διαπίστωση — άρα και κακή η προσπάθεια για την απαραίτητη ανασύνταξη, για να δοθεί η μάχη των εκλογών. Έτσι, η παντοιοτρόπως παρανομήσαντες ελπίζουν, κατ' αρχήν, ότι θα αποφύγουν τις κυρώσεις και θα απολαύ-

καιούται να διαχωρίζει τη θέση του. Και αν το κάνει, ανήκοντας στους «δικαίους» και τους «εντίμους» είναι εχθρός, γιατί «διασπά την κοινότητα...».

● Προσπάθεια για την επιστροφή ορισμένων που αποχώρησαν ή διαγράφηκαν, αλλά κατά το διάστημα της απουσίας τους από το Κίνημα δεν υπερέβησαν «τα εσκαμμένα» του Καστριού στην κριτική τους. Όπως π.χ. ο πρόεδρος του ΕΣΚ κ. Γερ. Αρσένης.

Σύμφωνα με πληροφορίες που προέρχονται από κυβερνητικές πηγές, ο κ. Αρσένης συναντήθηκε ήδη με τον κ. Α. Παπανδρέου. Και φαίνεται διατεθειμένος — πάντοτε κατά τις ίδιες πηγές — να συζητήσει τη συνεργασία του με ΠΑΣΟΚ, εάν του ανατεθούν αποφασιστικές αρμοδιότητες (γίνεται λόγος για την συγκρότηση «τριάδας» μετά των κ. Γεννηματά και Σημίτη...), στην τελική ευθεία προς την εκλογική κάλπη. Ο ίδιος πάντως ο κ. Αρσένης διαψεύδει κατηγορηματικά τις φήμες αυτές, που δρομολογούν — ίσως και δολίως — διάφορα κυβερνητικά κέντρα. Και δηλώνει, για να εξηγήσει προφανώς την απόσταση που διατηρεί από τη διεργασία προς τον Συνασπισμό της Αριστεράς, ότι επισήμως «δεν έχει γίνει

αποδέκτης καμιάς πρόσκλησης για συνεργασία με τον Συνασπισμό». Σύμφωνα δε, με άλλες πληροφορίες που προέρχονται από το περιβάλλον του, η στάση του αυτή δεν υποκρύπτει τίποτε άλλο, παρά την έντονη δυσανεξία του, για τα δημοσιεύματα περί ανάθεσης της αρχηγίας του Συνασπισμού στον κ. Α. Λάζαρη, που θεωρεί ότι έχουν την ενθάρρυνση κύκλων του Περισού.

Πάντως πολλαπλές κρούσεις για επαγκάμψη στο ΠΑΣΟΚ γίνονται και σε άλλα πρόσωπα, πιο μικρού πολιτικού βεληνεκούς όπως οι πρώην βουλευτές του ΠΑΣΟΚ κ. Ευαγγελινός και Ιντζές.

Ενώ καταβάλλονται συντονισμένες προσπάθειες για την επαναπροσέγγιση του κ. Απ. Λάζαρη, ο οποίος εμφανίζεται δυσανεστήμενος από μια σειρά «άκομψων» — με την πολιτική έννοια του όρου — χειρισμών της ηγεσίας του ΚΚΕ, γύρω από το θέμα της συμμετοχής του στον Συνασπισμό της Αριστεράς, οι διαδικασίες προς την συγκρότηση του οποίου, διέρχονται ήδη από μια φάση αναστολής και απραξίας.

● Άμεση επιδίωξη για τη δημιουργία «ρωγμών» στην προσέγγιση των 4 πολιτικών κομμάτων της αντιπολίτευσης, με

«ανοίγματα» — πάσης φύσεως — προς θύλακες διαφωνούντων, που υπάρχουν τόσο στη ΝΔ, όσο και στο ΚΚΕ και την ΕΑΡ. Ενδεικτική από αυτή την πλευρά είναι η συστηματική προβολή των τελευταίων δηλώσεων Ράλλη από τα κρατικά ραδιοτηλεοπτικά μέσα, καθώς και η αφθονία των δημοσιευμάτων για «έντονες έριδες στο Π.Γ. και την Κ.Ε. του ΚΚΕ», «διαφωνίες στην ΚΝΕ», «συγκρούσεις στην ΕΑΡ», κ.λπ. από τα έντυπα του Ταύρου, που αποτελούν τον «σιδηρούν βραχίονα» της αντιμετώπισης.

Άλλωστε, τη «γραμμή» προς αυτή την κατεύθυνση την έδωσε ήδη ο πρωθυπουργός, με την οξυτάτη επίθεση που εξαπέλυσε κατά του ΚΚΕ, στη γνωστή συνέντευξή του στην «Επικαιρότητα».

Ήδη, πάντως, κλιμακώνονται οι παρασκηνιακές πιέσεις από το ΠΑΣΟΚ, κυρίως προς τον Γ.Γ. του ΚΚΕ κ. Χαρ. Φλωράκη, για μια επίσημη, κατ' ιδίαν, συνάντηση με τον κ. Α. Παπανδρέου.

● Η επίθεση (λυκο)-«φιλίας» προς το ΚΚΕ αναμένεται ότι θα ενταθεί τις επόμενες εβδομάδες, καθώς περνάμε στο δεύτερο ήμισυ του Ιανουαρίου και έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για την κατάθεση στη Βουλή του νέου εκλογικού συ-

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΘΕΜΕΛΙΟ

Σόλωνος 84 - τηλ. 3608180-3602646

Κυκλοφορούν 2 Νέες ποιητικές συλλογές

ΦΑΙΔΡΑ ΖΑΜΠΑΘΑ - ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΥ ΣΤΙΣ ΑΠΟΧΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΥΡΙΟ

**ΑΘΗΝΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΘΕΜΕΛΙΟ - ΛΕΣΧΗ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΣΟΛΩΝΟΣ 84

Έκδόσεις Στιγμή

ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 91-93, ΑΘΗΝΑ 114 73
τηλ. 36.44.064

Κυκλοφορούν οι ποιητικές συλλογές

Τίτον Πατρίκιον
ΑΝΤΙΚΡΙΣΤΟΙ ΚΑΘΡΕΦΤΕΣ

Κικίης Αημιονλά
ΧΑΙΡΕ ΠΟΤΕ

Τάκη Καρβέλη
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΕΡΣΙΝΟΣ ΚΑΙΡΟΣ

Γιώργη Παυλόπουλον
ΤΑ ΑΝΤΙΚΛΕΙΔΙΑ

Νόρας Αναγνωστάκη
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
(Τάκης Σινόπουλος, Νάσος Βαγενάς, Γιώργος Βακαλό)

Νάσων Βαγενά
Η ΕΣΘΗΤΑ ΤΗΣ ΘΕΛΣ
Σημειώσεις για την ποίηση και την κριτική

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Τό υπόλοιπα σκόνη
σίγουρο πιά κρυβόταν
στις άντοχές των
βράχων. Τό άθέβαιο
σπαρταρούσε στό
θυμό τής θάλασσας...
Καί τά χρώματα πού
σχημάτιζαν τό
ένδιάμεσο στοιχείο.
μοσκοβολούσαν
ναφθαλίνη καί έκείνο
τό άφθονο άρωμα τής
καθαριότητας των
άσπρόρουχων... 31
χρονών πιά, άνασταίνει
τό πεθαμένο μέ τή
θεβαιότητα πώς οί
νεκροί έμάς τούς
ζωντανούς μάς
βλέπουν από τότε πού
σθήσανε, χαμένους...
Ένα πανί μάς θάρκας
πού ξέμεινε ή ένα
κουπί πού πρόλαβε νά
σώσει τή θύελλα στούς
άρμους του...

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ
Κυκλοφορεί σε 3η έκδοση
το μυθιστόρημα
ΕΝ - ΔΥΟ - ΚΑΤΩ

στήματος.

Σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες το ΠΑΣΟΚ θα επιζητήσει την πολιτική διαπραγμάτευση με το ΚΚΕ με άξονα τις παραδοχές ότι:

- αρχίζει η εποχή των «συμμαχικών» κυβερνήσεων·

- η εφαρμογή της απλής αναλογικής, στη σύμφωνη με το Σύνταγμα και τα πολιτικά συμφέροντα του ΠΑΣΟΚ εκδοχή της, και η συγκρότηση συμμαχικών κυβερνήσεων προϋποθέτει την εκ των προτέρων ύπαρξη «πολιτικών συγκλίσεων» και ιδιαίτερα, πολιτικής βούλησης για συνεργασία.

Έτσι, αναμένεται ότι ο κ. Α. Παπανδρέου θα ζητήσει από το ΚΚΕ να δεσμευθεί, επισήμως, ότι θα στηρίξει μια «προοδευτική μετεκλογική κυβέρνηση, με άξονα το ΠΑΣΟΚ» για να προχωρήσει ο ίδιος στην ψήφιση ενός εκλογικού συστήματος, που θα προεγγίζει —κατά το δυνατόν— το αιτούμενο από τον Περισσό.

Ως αφετηρία αυτής της προσπάθειας πρέπει να θεωρηθεί η (χαμηλόφωνη) «πρόσκληση για διάλογο», που απηύθυνε προς τα κόμματα το Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ, με την ανακοίνωση που εκδόθηκε την επαύριο της συνεδρίασης της Γραμματείας του (Κυριακή 8/1/89) με τον πρωθυπουργό Α. Παπανδρέου.

- Η διενέργεια ενός ακόμη κυβερνητικού ανασχηματισμού, μέσα στον προσεχή Φεβρουάριο, συμπεριλαμβάνεται στο πολύπτυχο του σχεδίου «επανασυγκόλλησης». Ήδη κυκλοφορεί στους διαδρόμους των κυβερνητικών γραφείων ότι «μελετάται η συγκρότηση ολιγομελούς σχήματος», στο οποίο θα παίζει σημαντικό ρόλο ο κ. Κώστας Σημίτης.

Ο τελευταίος —όπως λέγεται— δέχεται, τώρα, τη συνυπαρξή του με τον κ. Κουτσόγιωργα, εφόσον θα έχει ο ίδιος αυτή τη φορά το συντονιστικό ρόλο κι όχι ο Μένιος. Ο κ. Κουτσόγιωργας, πάντως, δεν φεύγει από την κυβέρνηση παρά τα λεγόμενα περί του αντιθέτου. Απλώς θα «χωροθετηθούν», κάπως, οι αρμοδιότητές του και η εν γένει «πολιτική δραστηριότητά του», ώστε να μην δίνεται η εντύπωση ότι ο σημερινός υπουργός Προεδρίας «προσωποποιεί με το ύφος, το ήθος και την αισθητική του, το Κίνημα...».

Η προσπάθεια που καταβάλλεται είναι στο νέο σχήμα να συμμετάσχουν (...επιτέλους!...) και ορισμένες από τις «εξωκοινοβουλευτικές προσωπικότητες», των οποίων τα ονόματα εμπλέκονται, συνήθως, στα δημοσιεύματα του Τύπου, που προαναγγέλλουν τους τελευταίους κυβερνητικούς ανασχηματισμούς. Αναμένεται, λοιπόν ότι θα επανατεθούν οι σχετικές προτάσεις για είσοδο στην κυβέρνηση σε πρόσωπα όπως, ο καθηγη-

τής Δ. Φατούρος, ο πρόεδρος της Εμπροκικής Αδ. Πεπελάσης κ.λπ.

- Θα καταβληθεί συντονισμένη προσπάθεια για να αμβλυνθούν τα αρνητικά σημεία, που εμφανίζει η δημόσια εικόνα του πρωθυπουργού. Ο κ. Α. Παπανδρέου, πρόκειμένου να αποδείξει το ρηθέν υπό του ίδιου ότι είναι «μάχιμος», θα κάνει δυο - τρεις επισκέψεις στην επαρχία, με την κ. Λιάνη, όχι σε πρώτο πλάνο, δίπλα του.

Μεγαλύτερη κινητικότητα θα αναπτύξουν τα μέλη της κομματικής ηγεσίας του Κινήματος, καθώς και τα βασικότερα στελέχη της κυβέρνησης.

Συνέδριο ή Συνδιάσκεψη;

Όσον αφορά, τώρα, το Συνέδριο του Κινήματος: Πληροφορίες από αξιόπιστες πηγές αναφέρουν ότι ελαχιστοποιούνται οι πιθανότητες για την πραγματοποίησή του, μέσα στα προβλεπόμενα από το καταστατικό του ΠΑΣΟΚ πλαίσια.

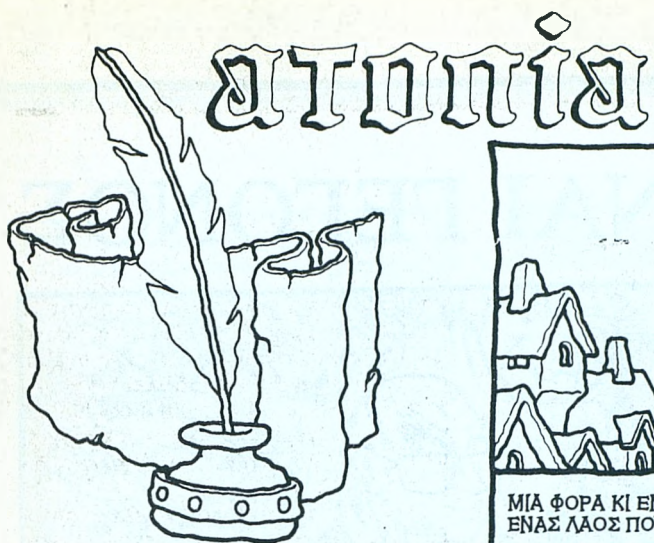
Αντιθέτως, δεν πρέπει να αποκλεισθεί η πραγματοποίηση μιας Πανελλήνιας Συνδιάσκεψης του ΠΑΣΟΚ, η οποία θα επέχει θέση πανηγυρικής προεκλογικής φιάστας. Στη Συνδιάσκεψη αυτή οι πλήρως ελεγχόμενοι συμμετέχοντες θα κληθούν να επιβεβαιώσουν, δια βοής, την εμπιστοσύνη τους στον πρόεδρο του Κινήματος και στη γραμμή που ακολουθείται.

Παράλληλα, οι υπάρχουσες πληροφορίες αναφέρουν ότι ο πρωθυπουργός μελετάει το θέμα του δημοψηφίσματος για τις βάσεις, αναζητώντας την κατάλληλη μεθόδευση, που θα του επιτρέψει να το χρησιμοποιήσει για να εκβιάσει την Αριστερά. Υπό το πρίσμα αυτό, λοιπόν, είναι πιθανόν να εκδηλωθεί μια «πρωτοβουλία» του πρωθυπουργού, στις αρχές της άνοιξης.

Το εύλογο ερώτημα που προκύπτει από την καταγραφή αυτών των πληροφοριών, που αφορούν το λεγόμενο σχέδιο επανασυγκόλλησης του ΠΑΣΟΚ, είναι το κατά πόσον έχει υπαρκτές πιθανότητες επιτυχίας.

Είναι δεδομένο ότι ο κ. Α. Παπανδρέου δεν διαθέτει τα περιθώρια των πολιτικών αιφνιδιασμών του παρελθόντος. Αντιθέτως, μετά τις τελευταίες εξελίξεις των μηνών που ακολούθησαν την επιστροφή του από την Αγγλία, έχει περιέλθει σε δεινή θέση.

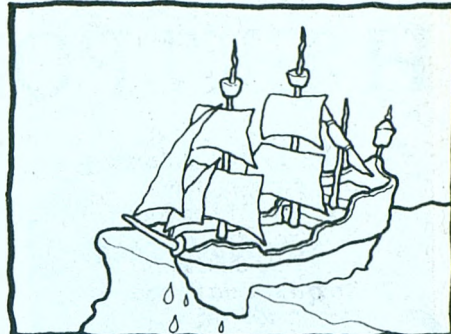
Ωστόσο η αντιπολίτευση θα διέπραττε μοιραίο σφάλμα, αν αντιμετώπιζε τις κινήσεις Παπανδρέου με την αισιόδοξη προκατάληψη ότι «το ΠΑΣΟΚ έχει τελειώσει». Γιατί μια τέτοια οπτική, ίσως, δεν της επιτρέπει να αποφύγει κρίσιμα πολιτικά λάθη, από τα οποία είναι σε θέση να επωφεληθεί το ΠΑΣΟΚ, έστω και στη σημερινή του κατάσταση.

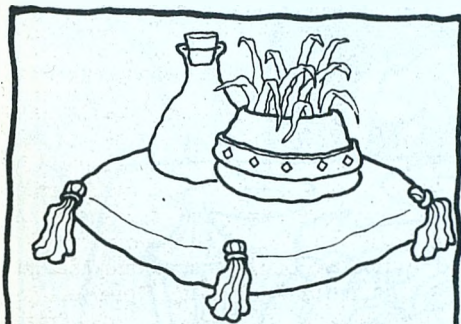
του Δημήτρη Χαντζόπουλου

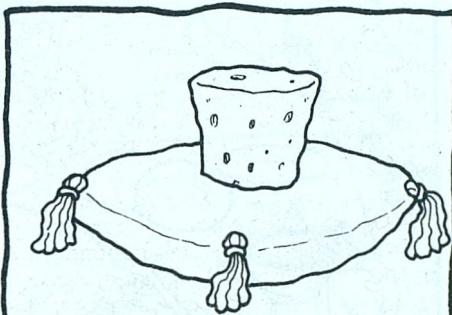
ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΙ ΕΝΑ ΚΑΙΡΟ ΖΟΥΣΕ
ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ.

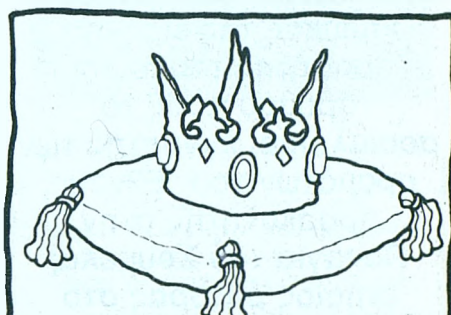
ΗΤΑΝ ΛΑΟΣ ΕΜΠΟΡΩΝ. ΤΑ ΚΑΡΑΒΙΑ ΤΟΥΣ
ΕΦΤΑΝΑΝ ΣΤΑ ΠΕΡΑΤΑ ΤΗΣ ΓΗΣ ΓΕΜΑΤΑ...

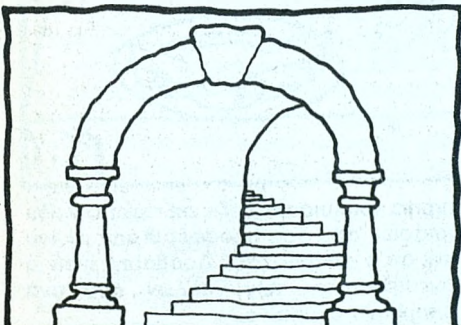
...ΔΕΡΑ ΑΜΥΘΗΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΑ
ΦΥΚΙΑ ΣΠΑΝΙΑΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΚΑΙ ΧΑΡΗΣ.

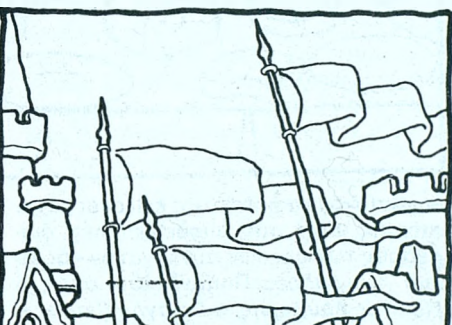
ΕΝΙΩΘΑΝ ΙΕΡΟ ΔΕΟΣ ΓΙΑ Ο,ΤΙ ΕΠΕΠΛΕΕ.
ΘΕΟΣ ΤΟΥΣ ΗΤΑΝ Ο ΦΕΛΛΟΣ.

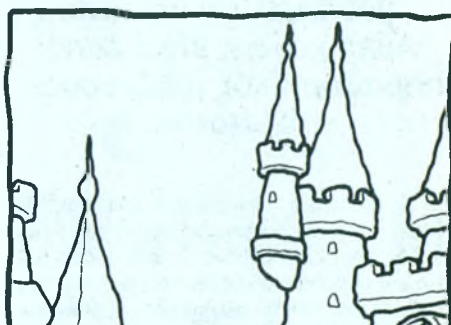
Ο ΛΑΟΣ ΑΥΤΟΣ ΠΙΣΤΕΥΕ ΑΚΡΑΔΑΝΤΑ ΟΤΙ
ΕΙΧΕ ΕΝΑ ΒΑΣΙΛΙΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΟΥΣΕ.

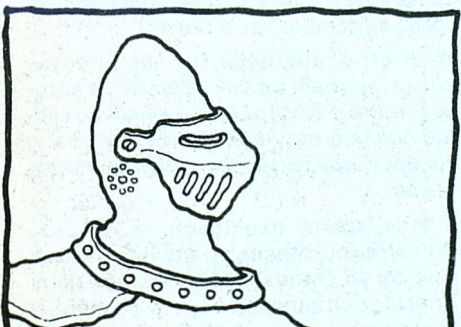
Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ, ΠΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ,
ΠΙΣΤΕΥΕ ΟΤΙ ΕΧΕΙ ΛΑΟ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΑ.

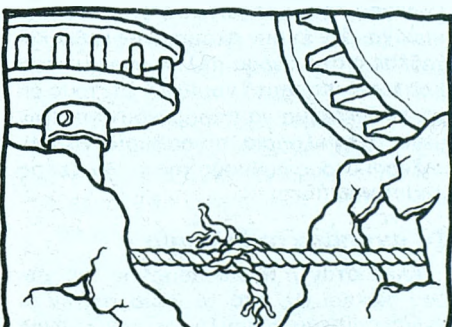
ΚΑΠΟΤΕ Ο ΛΑΟΣ ΣΙΧΑΘΗΚΕ ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΑ
ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΤΟΝ ΑΛΛΑΞΕΙ.

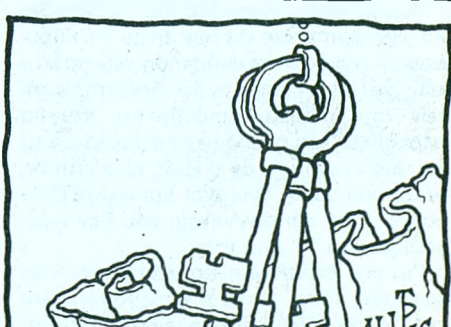
ΑΡΧΙΣΕ ΛΟΙΠΟΝ ΝΑ ΦΩΝΑΖΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥ
ΖΗΤΑ ΝΑ ΠΕΣΕΙ ΓΡΗΓΟΡΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΨΗΛΑ.

ΑΥΤΟΣ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΑΚΟΥΓΕ, ΟΧΙ ΓΙΑΤΙ ΗΤΑΝ
ΚΟΥΦΟΣ, ΑΛΛΑ ΓΙΑΤΙ Ο ΛΑΟΣ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ.

ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΑ ΝΕΥΡΑ, ΟΠΩΣ ΗΤΑΝ ΦΥΣΙΚΟ,
ΕΙΧΑΝ ΣΠΑΣΕΙ.

ΕΝΑ ΑΙΣΧΡΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ ΔΗΛΑΔΗ
ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟ.

Η ΕΚΤΡΟΠΗ ΕΙΝΑΙ ΓΕΓΟΝΟΣ

του Βασίλη Ζήση

Ο Ανδρέας Παπανδρέου, πρωθυπουργός ακόμα της Ελλάδας, διαπρύσιος κήρυκας της ειρήνης, προφήτης του άλλου δρόμου προς το σοσιαλισμό, εγγυητής των οραμάτων του Έθνους, προσκυνητής στην Παναγία του Σουμελά, ετήσιος ρήτορας στο Κιλελέρ, οραματιστής της εκτροπής του Αχελώου και εχθρός των μονοπωλίων και των Αμερικανών, είναι ένας παραδοσιακός μπίζνεσμαν του Νότου.

Η πολιτική αποτέλεσε για τον Ανδρέα μια «άσκηση παιγνίων» — με μοναδικό κανόνα τις ασύννορες, αλλά και τόσο κοινότοπες, προσωπικές του φιλοδοξίες. Ήταν ακόμα και μια καλή ευκαιρία για να στήσει μια αποδοτική οικογενειακή επιχείρηση. Άργησαν οι συνέλληνες να το καταλάβουν, αλλά ουδείς πλέον αμφιβάλλει.

Το σκάνδαλο Κοσκωτά και το σκάνδαλο της εμπορίας όπλων ήταν οι κορυφαίες στιγμές στην ενάσκηση των πολιτικών και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του Ανδρέα Παπανδρέου. Και θα περνούσαν και οι δυο στην ιστορία ως το «τέλειο έγκλημα», αν ο ίδιος είχε κάποιο μέτρο και αν οι ανίκανοι και αχόρταγοι συνεργάτες και συγγενείς του δεν καυγάζαν για τη μοιρασιά.

Για την περίπτωση Κοσκωτά έχουν αναφερθεί τόσα, ώστε η καταγραφή των υπόλοιπων λεπτομερειών έχει πλέον μόνο ιστορική σημασία. Για την εμπορία των όπλων οι μαρτυρίες ήταν πολλές, αλλά μόνον τελευταία άρχισαν να δένουν σε μια ενιαία αφήγηση. Βέβαια, η

δημοσιογραφική έρευνα έφτασε μέχρι στιγμής μόνο στις αποδείξεις της διαφθοράς των άμεσων συνεργατών και φίλων του Ανδρέα Παπανδρέου, όπως ο Γιώργος Λούβαρης, ο Γιώργος Πέτσος ή ο Σταμάτης Καμπάνης. Με εξαίρεση το γνωστό και αμφισβητούμενης «πλαστότητας» έγγραφο που έστειλε ο κατά Ελένη Βλάχου «χαρισματικός απατεώνας» Γιώργος Κοσκωτάς στον Μένιο Κουτσόγιωργα, δεν έχουν ακόμα αναφερθεί καταθέσεις στο όνομα άλλων ενοίκων του Καστριού. Και αυτό νομίζουν ότι τους δίνει το δικαίωμα να παραμένουν γαντζωμένοι στην εξουσία, σιγοσφυρίζοντας ανήξεροι στους ρυθμούς της κ. Αντζελας Δημητρίου.

Το ανύπαρκτο δίλημμα

Αλλά όταν ο πρωθυπουργός της χώρας διακήρυττε από το βήμα της εν υπνώσει τελούσης Βουλής ότι «εγώ μόνος μου αναλαμβάνω την ευθύνη για την επιλογή δυο τύπων μαχητικών αεροσκαφών» και ύστερα από λίγο αποδείχθηκε ότι όχι μόνο αγοράσαμε το δεύτερο τύ-

πο, τα γαλλικά «Μιράζ», σε τιμές υπερδιπλάσιες από όσο προσφέρθηκαν αλλού και ότι ο απαραίτητος Λούβαρης ήταν ο αντιπρόσωπος των Γάλλων, δυο τινά μπορεί να συμβαίνουν.

- Ή ότι ένας «έντιμος» πολιτικός άνδρας, ο Ανδρέας Παπανδρέου εν προκειμένω, εξαπατήθηκε από τους άμεσους συνεργάτες του και από τους αδιάτακτους εμπόρους του θανάτου.

- Ή ότι οι πανταχού της Γης παραγωγοί και έμποροι όπλων όφειλαν να κατανοήσουν ότι δεν πρόκειται να κάνουν καμιά δουλειά στην Ελλάδα, αν δεν συνεννοηθούν πρώτα με τον Ανδρέα Παπανδρέου.

Στην πρώτη περίπτωση, ο Ανδρέας Παπανδρέου έπρεπε να παραιτηθεί άμεσα και να ζητήσει ο ίδιος την κάθαρση. Στη δεύτερη έπρεπε να έχουν ξεσηκωθεί και οι πέτρες για να εκδιώξουν από την εξουσία την κόπρο του Αυγείου. Δεν συνέβη ούτε το ένα, ούτε το άλλο.

Η ικανότητα του Ανδρέα Παπανδρέου να καλύπτει τα ίχνη του και να παίζει δι-

πλό παιχνιδι του επιτρέπει μέχρι στιγμής να κάνει τον ανήξερο. Και δεδομένης της ατομίας της αντιπολίτευσης στο να εγκαλέσει τον ίδιο, φαίνεται ότι έχει κάθε λόγο να πιστεύει ότι το πολύ - πολύ να καθήσουν στο σκαμνί κάποιοι συνεργάτες του, που έπαιξαν μόνο το ρόλο του μεσολαβητή, όπως ο Σταμάτης Καμπάνης.

«Δεν θα μπορούσατε ποτέ να βρείτε τις αποδείξεις της άμεσης ενοχής μου» μοιάζει να μας πετάει κατάμουτρα μια γέρικη και ερωτευμένη φωνή από την Εκάλη. «Εγώ δεν ήμουν τόσο αφελής, ώστε να αναμειγνύομαι προσωπικά. Έβαζα τον Σωτηρή στην ΠΥΡΚΑΛ να νομίζει ότι κάνει κουμάντο κι όταν άρχιζε να μαθαίνει πολλά για τις μίζες από το λαθρεμπόριο όπλων έβαζα τον Τρεπεκλή να τον κατηγορεί ότι έκανε δωράκια στον εαυτό του. Το ίδιο δεν έκανα και στην ΕΒΟ; Έβαζα το Στάθη να διαβεβαιώνει τον Βικέντιο Αρσένη ότι δεν πρόκειται να φαγωθεί όπως ο αδελφός του και από την άλλη έλεγα στον Καμπάνη να υπονομεύει τον Βικέντιο για να πάρει τη θέση του και να στήσει τη δουλειά με το Ιράκ και τις μίζες στους υποτιθέμενους μεσάζοντες. Και όσο δεν θα βρίσκετε αποδείξεις για μένα, εγώ θα μπορώ να ισχυρίζομαι ότι δεν ήξερα τίποτα για τον Καμπάνη και το Λούβαρη, μόνο μερικά δωράκια δέχθηκα, αλλά ποιος είναι αναμάρτητος σε αυτόν τον κόσμο; Και ποιος από τους χιλιάδες οπαδούς μου που διορίστηκαν, προήχθησαν, έκλεψαν, έφαγαν και έκαναν δωράκια στον εαυτό τους όλα αυτά τα χρόνια θα με κατηγορήσει; Άλλωστε και η δεξιά δεν έκλεβε;».

Τα λόγια αυτά μπορεί κανείς να τα αναζητήσει καθημερινά στην «Αυριανή», το «Δημοκρατικό Λόγο» και την «Επικαιρότητα». Μπορεί να τα εντοπίσει στα επίσημα πρακτικά των συνεδριάσεων της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ και να τα ακούσει, σε ήσσονες και ελάσσονες τόνους, από τα κρατικά κανάλια.

Μπορεί, επίσης, να τα συνδυάσει και με άλλες (εξίσου πρωτοφανείς και δηλωτικές των προθέσων τους) ενέργειες των «κρατούντων».

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος απειλεί με αποστρατεία τους αρχηγούς των Ενόπλων Δυνάμεων, επειδή απένειμαν, κατά τα ειωθότα, μια αναμνηστική πλακέτα στον κ. Γιώτα.

«Κάποιοι», που έκαναν τα ίδια και στο παρελθόν διαρρηγνύουν το γραφείο του αστείου κ. Σωσσίδη και όσα κλέβουν τα δίνουν στην «Αυριανή» για να ακολουθήσει το γνωστό πρωτοσέλιδο δημοσίευμα περί «σχεδίων για την επαναφορά του Κωνσταντίνου», τη στιγμή που είναι γνωστό ότι ο Γιωργάκης Παπανδρέου συναντήθηκε τρεις και όχι μόνο μια φορά με

τον έκπτωτο βασιλιά, ενώ ο πατέρας του φλέρταρε κάποτε με την ιδέα να αφήσει ελεύθερους του «συνταγματάρχες».

Άλλοι μας ψιθυρίζουν «εμπιστευτικά» στο αυτί ότι «επικείται κύμα δολοφονιών από τη 17 Νοέμβρη και ο Ανδρέας εξετάζει την περίπτωση να άρει κάποια άρθρα του Συντάγματος, πάμε για εκτροπή».

Κοντά σε όλα αυτά ευδοκιμούν και κάποιοι άλλοι, όπως ο κ. Θ. Πάγκαλος, που βρήκε την ώρα να κατηγορήσει τα καθεστώτα του υπαρκτού σοσιαλισμού για... καταπίεση και... διαφθορά. Αλλά στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε ποτέ για σκοινί...

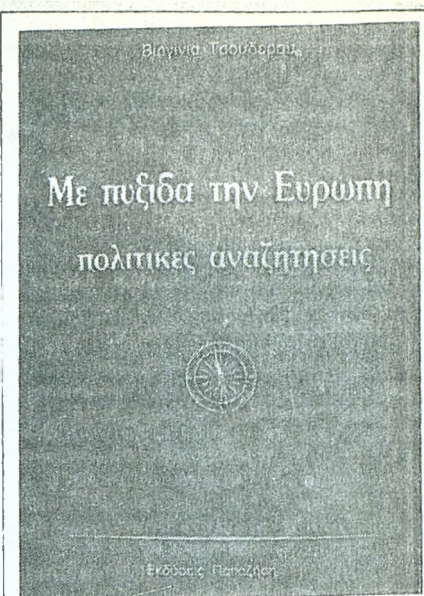
Δεν χρειάζονται ιδιαίτερες ικανότητες για να αντιληφθεί κανείς ότι όλα αυτά αποτελούν την τελευταία γραμμή αμύνης που επέλεξαν οι εναπομείναντες οπαδοί και απαξάπαντες οι υπουργοί, οι βουλευτές και τα στελέχη της προσωπικής οργάνωσης του Ανδρέα, εφόσον κανείς δεν παραιτείται και δεν διαφοροποιείται.

Αρνούμενοι να εγκαταλείψουν την εξουσία, επειδή αυτή αποτελεί πλέον το μοναδικό διαπραγματευτικό ατού που τους απέμεινε πριν τους αγνοήσει ακόμα και ο θυρωρός τους, μας κοροϊδεύουν κατάμουτρα και μας λένε: «Ναι κλέψαμε και φάγαμε, αλλά και η δεξιά τα έκανε όλα αυτά, όλοι οι Έλληνες κλέβουν, το δημόσιο, την εφορία, το ταμείο, το παντελόνι του άντρα τους... δεν υπάρχει συνεπώς λόγος για να παραιτηθούμε ή να τιμωρηθούμε. Δεν αφήνουμε την εξουσία. Επιχειρείστε να την πάρετε και τότε θα έχουμε εκτροπή».

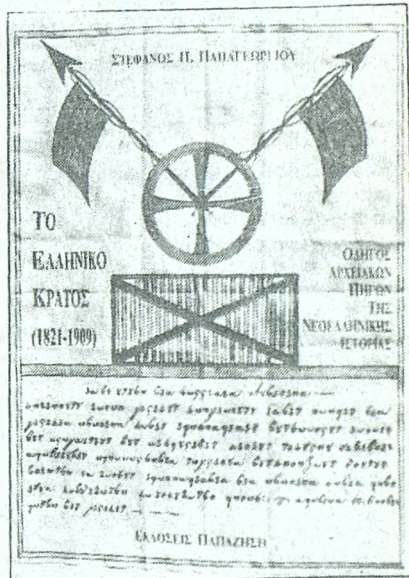
Δεν είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς ότι αυτή η «γραμμή άμυνας» δεν απευθύνεται φυσικά στις πλατειές μάζες, ούτε διεκδικεί τη νίκη στις προσεχείς εκλογές. Μοναδικός αποδέκτης της είναι οι χιλιάδες εκείνοι που διορίστηκαν, προήχθησαν, λεηλάτησαν τα μυστικά κονδύλια και τους άδηλους πόρους, έκλεψαν στις προμήθειες, ταξίδεψαν στο εξωτερικό, έκαναν φιγούρα στην πλατεία του χωριού τους και απέκτησαν «Μπεμβέ», έγιναν με λίγα λόγια «προνομιούχοι». Όλοι αυτοί θα παλέψουν μέχρι τέλος, όχι επειδή πιστεύουν ότι ο Ανδρέας είναι αλώως όσων του καταμαρτυρούνται, αλλά επειδή είναι συνένοχοι σε αυτόν οφείλουν τα πάντα και δεν θέλουν να χάσουν τα κεκτημένα.

Με άλλα λόγια, η εκτροπή δεν αποτελεί πλέον απειλή, υφίσταται, ως υπαρκτή απόκλιση από τους κανόνες της δημοκρατικής διακυβέρνησης και συμβίωσης.

Η εκτροπή από το δημοκρατικό πολιτεύμα είναι γεγονός όταν ο πρωθυπουργός της χώρας κατηγορείται για διασπίθιση του δημόσιου χρήματος και δεν πα-

Στην έκδοση αυτή δημοσιεύονται μερικές σκέψεις — άρθρα και ομιλίες — για ζωτικά θέματα, που αφορούν τη διατήρηση και αποδοτική λειτουργία της χώρας μας, μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Οικογένειας.

Το βιβλίο καλύπτει την επαναστατική (1821-1827), την καποδιστριακή (1828-1832), την οθωνική (1833-1862) και περιέχει στοιχεία για το μεγαλύτερο μέρος (1863-1905) της περιόδου Γεωργίου Α'.

Εκδόσεις Παπαζήση

**Νικηταρά 2
3622496 - 3609150**

ΝΙΚΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

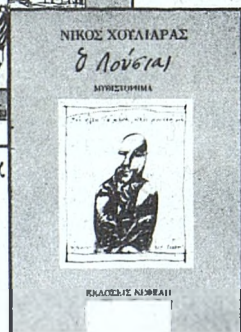
Τό άλλο μισό

Ζωή, τήν άλλη φορά

Μπαχαχόκ

Ο Λούσις

ΝΕΦΕΛΗ

Μαυρομιχάλη 9, Αθήνα
τηλ. 360.47.93 — 360.77.44

ραιτείται, αλλά «το γλεντάει» στα μπουζούκια.

Η εκτροπή είναι γεγονός όταν όσοι από αυτήν την κυβέρνηση θεωρούνται ακόμα αθώοι δεν παραιτούνται, επειδή δεν θέλουν «να χαρίσουν το ΠΑΣΟΚ στη σημερινή ... διευθυντική ομάδα» λες και έχουμε να κάνουμε με κάποιες αποκλίσεις από την πολιτική γραμμή, με κάποιες ανώδυνες ιδεολογικές διαφωνίες και όχι με μια απίθανης έκτασης ληστεία του δημοσίου χρήματος.

Είναι εκτροπή όταν καίγονται εφημερίδες.

Είναι εκτροπή όταν ο πρωθυπουργός της χώρας λέει την μια ημέρα συνειδητά ψέμματα, όπως για το «γκάλοπ» της «Φροστ και Σάλλιβαν» που του έδινε... πέρυσι την πρωτοπορία και την άλλη ημέρα διαψεύδει τον εαυτό του.

Είναι εκτροπή όταν διώκεται αστυφύλακας επειδή δεν πυροβόλησε ανήλικο και δεν διώκονται οι στρατηγοί που έβαλαν την υπογραφή τους κάτω από τις εξαγωγές όπλων που σκότωσαν χιλιάδες σε όλα τα θέατρα του πολέμου.

Και η αντιπολίτευση;

Συνυπεύθυνη στην εκτροπή είναι δυστυχώς και η αντιπολίτευση και μόνο για ένα λόγο: επειδή δέχεται ακόμα να απευθύνει το λόγο στον βασικό παράγοντα και υπαίτιο της ανωμαλίας. Κανένα κόμμα δεν είναι έτοιμο αλλά και ούτε έχει τη διάθεση να αναλάβει τη διαχείριση της πτώσης της σημερινής κυβέρνησης.

Ο εξαναγκασμός σε πτώση της κυβέρνησης Παπανδρέου προϋποθέτει την αφύπνιση και δραστηριοποίηση των λαϊκών μαζών και πώς μπορεί να επιτρέψει κάτι τέτοιο ο κ. Μητσοτάκης; Αυτός θέλει όλα να επανέλθουν στην προηγούμενη τάξη πραγμάτων, όπου ο υπουργός Άμυνας δεν έκλεβε για τον εαυτό του, είχε πολλά χρήματα δικά του, αλλά για το κόμμα. Και οι δημόσιοι λειτουργοί δεν δημοπρατούσαν τις μίζες από τις προμήθειες αλλά αρκούντο σε ένα ποσοστό κατοχυρωμένο από συνήθειες δεκαετιών. Όσο και αν ο Ανδρέας Παπανδρέου φοβάται ότι «ο Μητσοτάκης θα τον κλείσει μέσα» γιατί να διαπράξει ένα τέτοιο ασυγχώρητο πολιτικό λάθος ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης; Για να δημιουργήσει προηγούμενο;

Όσο για την Αριστερά πώς να θυμηθεί σήμερα εκείνο το παλιό σύνθημα «τη λύση θα τη δώσει το πεζοδρόμιο»; Πώς να απαιτήσει, στο δρόμο, με διαδηλώσεις, την εκδίωξη των απατεώνων από την κυβέρνηση, όταν αυτοί οι τελευταίοι περιμένουν τους άλλους πέντε συναδέλφους τους για να διασκεφθούν, σε λίγες ημέρες και εν μέσω των εμπόρων όπλων, το μέλλον της ειρηνευτικής πρωτοβουλίας των «έξι»; Άσε που προκειμένου να δια-

σωθεί από την εκλογική ήττα ο Ανδρέας Παπανδρέου είναι ικανός να φύγει ακόμα και από το ΝΑΤΟ και να διώξει μέχρι και τις βάσεις. Αν κάνει κάτι τέτοιο, δεν θα χρειάζεται να διώξει και το Λούβαρη.

* * *

Θα επιτρέψει λοιπόν αυτή η χώρα, αυτή η κοινωνία και αυτός ο πολιτικός κόσμος να εξελιχθούν τα πράγματα, όπως το επιθυμούν οι «κρατούντες»; Να θεωρηθεί δηλαδή ο Ανδρέας Παπανδρέου μόνο «πολιτικά υπεύθυνος» για τη διαφθορά που κατέκλυσε τα πάντα επί της επταετίας του και να μην εγκληθεί για ηθική αυτοργία και άμεση συνεργία στη διασπάθιση του δημοσίου χρήματος;

Η τροπή των εξελίξεων, η απάθεια που διαδέχεται το σοκ της κοινής γνώμης, μετά το δημοσιογραφικό μπαράζ για τα σκάνδαλα της πράσινης επταετίας θέτει ένα μέγιστο ηθικό και πολιτικό δίλημμα σε αυτήν την κοινωνία και την πολιτική εκπροσώπησή της.

Τι θα απογίνουν όλα αυτά τα δημοσιεύματα για τις κλοπές στις προμήθειες των Ενόπλων Δυνάμεων και τον Κοσκωτά; Ποια θα είναι η κατάληξη των πρωτοσέλιδων τίτλων για τις μίζες από το λαθρεμπόριο όπλων που οδηγούν στο Καστρί; Τι θα γίνει με την υπόθεση Λούβαρη; Όλα θα κλείσουν με την πιθανή καταδίκη κάποιων δευτεραγωνιστών της Αλλαγής και την εκλογική ήττα του Ανδρέα Παπανδρέου; Και με τις καταθέσεις στην Ελβετία και αλλού τι θα γίνει; Θα χαθούν για πάντα αυτά τα χρήματα που εκλάπησαν από το δημόσιο κορβανά;

Το ζητούμενο για το ξεπέρασμα της κρίσης δεν είναι μόνο οι εκλογές και η ήττα του Ανδρέα Παπανδρέου, επειδή αυτό μπορεί να γινόταν και χωρίς την μεσολάβηση του σκανδάλου Κοσκωτά. Το ζητούμενο δεν είναι μόνο η «πολιτική ήττα» του Ανδρέα Παπανδρέου και του ΠΑΣΟΚ, επειδή όλα αυτά δεν αφορούν μόνο την πολιτική, αλλά και το κοινό Ποινικό Δίκαιο. Το ζητούμενο δεν είναι ο σχηματισμός μιας νέας κυβέρνησης, περισσότερο ή λιγότερο δεξιάς, ή και αριστερής. Επειδή αυτό δεν θα έχει καμιά σημασία, αν οι μηχανισμοί που παράγουν και αναπαράγουν τη σήψη και τη διαφθορά μείνουν άθικτοι.

Το ζητούμενο είναι η εκτομή από το εναπομείναν υγιές σώμα της ελληνικής κοινωνίας της δυσπλασίας που οδήγησε στην εκδήλωση των φαινομένων «ΠΑΣΟΚ» και «Ανδρεϊσμός». Αν δεν γίνει αυτό, τότε ο Ανδρέας Παπανδρέου θα γελά σε βάρος μας, μαζί με την κ. Λιάνη και τα «δωράκια» θα συνεχίσουν να καταφθάνουν στα διάφορα υπουργεία. «Και το ΠΑΣΟΚ έκλεβε» θα μας λέει τότε ο νέος «Μένιος».

ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΔΕΝ ΕΠΕΣΕ

(ή τα «ρεπορτάζ-σοκ» αντί της πολιτικής)

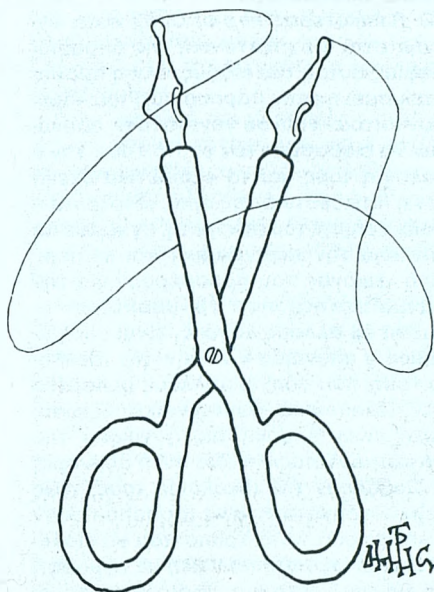
Η εποχή που ο Βενιζέλος εξανάγκαζε σε παραίτηση τον υπουργό Καραπαναγιώτη —για το μόνο λόγο, ότι, σε εταιρεία, στην οποία μετείχαν συγγενείς του τελευταίου, είχαν ανατεθεί σημαντικά έργα οδοποιίας στη Μυτιλήνη— μοιάζει εποχή - φάντασμα. Ήταν Μάιος του 1931. Δυόμισι χρόνια αργότερα, στη Γαλλία, η «υπόθεση Σταβίσκυ» —προσφάτως αναμνησθείσα— με την τεράστια πολιτική κρίση που προκάλεσε, ταλάνισε την προβληματική, τότε πια, Τρίτη Γαλλική Δημοκρατία.

Η λογική του ρεπορτάζ-σοκ

Εδώ, σήμερα, υπουργοί κατηγορούνται ακόμα και σαν φυσικοί αυτουργοί «οικονομικών» εγκλημάτων, ο ίδιος ο Πρωθυπουργός κατηγορείται ως ηθικός, τουλάχιστον, αυτουργός τους, και αυτή η κατάλυση της σημαντικότητας, καθεστωτικά, αρχής της νομιμότητας δεν απολήγει σε μίαν αντίστροφη κατάλυση της έγκυρης κυβέρνησης. Ουδείς παραιτείται και, αντί της σιωπής, έστω, των «καταχραστών και απατεώνων», υπάρχει εκ μέρους τους μια κυριολεκτικά μετωπική αντιμετώπιση: αυτή, το πολύ-πολύ οργίζεται και εκπλήσσει πλείστους όσους αφελείς σε όλη την κλίμακα του ιδιότυπου συνασπισμού τον οποίο έχουν συμπήξει οι ηθικώς διαμαρτυρόμενοι. Γιατί όμως αναιρέθηκε η πρόβλεψή τους «όπου να 'ναι ο Αντρέας παίρνει το πρώτο πρωινό αεροπλάνο για το... Τορόντο»; Γιατί τούτη η πρόβλεψη δεν αξιώθηκε το όνομά της, και το μόνο που, παρά ταύτα, εξακολουθεί να αιωρείται είναι η δυσθυμία της ηθικής διαμαρτυρίας; Γιατί οι Παπανδρέου —Κουτσόγιωργας να μην (συμπεριφερθούν-σαν-να) ήσαν Βενιζέλος - Καραπαναγιώτης;

Γιατί να μην επικρατήσει το «αγαθόν» του «κακού»; Γιατί να πληθωριστούν και να απαξιωθούν στη συνείδηση της λεγόμενης κοινής γνώμης και στο δημόσιο βίο οι τιμές σημαντικών αξιών της κριτικής; Ή, αλλιώς, γιατί έννοιες που σηματοδοτούν ευθεία ανατροπή του ηθικού κώδικα του καθεστώτος (όπως π.χ., συγχρωτισμός —αν όχι χρηματισμός και πολιτική πατρωνεία— υπουργών με «απατεώνες - τραπεζίτες») να έχουν τόσο πολύ ευτελισθεί στην πολιτική τους δραστηριότητα και να έχουν αποδυναμωθεί ως προς την ενεργοποίηση των θεσμών που υποτίθεται ότι μπορούν να προξενήσουν;

Γιατί τι άλλο από ευτελισμός της κριτικής είναι τα παγκοινώς πλέον συμμεριζό-

μενα λαϊκά επιμύθια των ημερών «όλοι τρώνε», «όλοι το ίδιο είναι» ή «σιχάθηκα πια»; Τι άλλο από θεσμική αποδυνάμωση της κριτικής είναι η ευκολία των κυβερνώντων να αντιπαρέχονται πολιτικούς κώδικες, όπως ο νόμος περί ευθύνης υπουργών; Και, τέλος, πώς η θρυλούμενη πολιτική κρίση (με το «ελάττωμα» έστω του πολυσημικού ορισμού της) δεν μετατρέπεται σε υλικό δυναμικό μετασχηματισμού της σε πολιτική «ομαλότητα» και συμβαδίζει, αντίθετα, με μια προϊούσα αποδέσμευση των κοινωνιών από το, εξουσιαστικό σκυλευόμενο, συλλογικό; (εκτός αν ως συλλογικό εννοείται, αστικότητα, εκείνη η έρημη Κυριακή της ...ψηφοφορίας, με ή χωρίς απλή αναλογική).

Οι απαντήσεις είναι πολλές και πολλών λογίων. Όμως εν αρχή ήν ο Λόγος, και, τούτου απορούντος, πράξις ουδεμία —ή υπάρχει, αλλά τυφλή. Ένας μίτος, λοιπόν, για να συνειδητοποιηθεί ότι τα ερωτήματα αυτά κάθε άλλο παρά θα απαντηθούν με την όποια 18η Ιουνίου ενεστώτος έτους, θα ήταν η ανάγνωση του λόγου που ανέδειξε τους «κοσκωτάδες», τους «καταχραδτές υπουργούς», τον «γεροερωτευμένο Παπανδρέου» και τα τοιαύτα. Ακριβώς για το λόγο ότι το ΑΝΤΙ αποτέλεσε ένα από τα επίκεντρα αυτού του είδους ανάδειξης - καταγραφής και «καταγγελίας» και, παράλληλα, επειδή έχει στην ιστορία του κάποια παράδοση κριτικού και αναλυτικού τρόπου αντίληψης των «πραγμάτων» θα είχε περισσό-

τερους, από όσο άλλοι, λόγους να εισηγηθεί μια παρόμοια συζήτηση.

Ο Λόγος στην «υπόθεση Κοσκωτά» και στις διασυνδέσεις της με την πολιτική εξουσία, καθώς και εκείνος στον ιδιωτικό και δημόσιο βίο του Α. Παπανδρέου άρχισε και σταμάτησε με τη μορφή του **ρεπορτάζ-σοκ** ή αλλιώς της αποκαλυπτικής (ακόμα και με τη θρησκευτική έννοια του όρου) αρθρογραφίας. Επιγραμματικά, αυτού του είδους ο Λόγος μπορεί να συνοψισθεί στα εξής: περιγραφική και εμπειριστική διαπραγμάτευση, αλλά και **κατασκευή**, των «γυμνών», «απλών» στοιχείων που ορίζονται / επιλέγονται ως αρμόδια για την υπό δημοσίευση «υπόθεση»: η σύνθεση που θα προκύψει από μιας τέτοιας λογικής αρχιτεκτονική, μπορεί, αν αναλυθεί, να έχει ως σημεία αναφοράς της αποκλειστικά και μόνον τα εμπειρικά στοιχεία που τη συγκρότησαν —αυτά είναι τα μόνα κριτήρια αποδειξιμότητάς της: στο εσωτερικό, δηλαδή, αυτής της μορφής αναπαράστασης μιας «υπόθεσης», εδώ της «υπόθεσης Κοσκωτά», υπάρχει μια συνεχής ανακύκλωση της εμπειριστικής σύνθεσης προς τα εμπειρικά στοιχεία της και αυτών προς τη σύνθεσή τους: ένας μηχανισμός οικείος από τους κανόνες λειτουργίας της τυπικής —οσοδήποτε εκλεπτυσμένης— λογικής της αστυνομικής μυθιστορίας.

Π.χ. η απόδειξη ότι ο Κοσκωτάς είχε σχέση, πολιτική, με την κυβέρνηση έγκειται στο γεγονός ότι είχε άλφα αριθμό επαφών με τον τάδε και δείνα υπουργό της. Στο βαθμό που τα στοιχεία της σύνθεσης είναι επαρκώς ελεγμένα, διασταυρωμένα κ.τ.λ. (πολλές φορές αυτή η δουλειά είναι επικίνδυνη για τον ρεπόρτερ...), η απόδειξη έχει περισσότερες πιθανότητες να είναι έγκυρη, αλλά μόνο στο πλαίσιο της λογικής του ρεπορτάζ-σοκ, λογικής που κύριο χαρακτηριστικό της είναι ο **επιμερισμός** της συνολικότερης δομής μιας «υπόθεσης», ενός «σκανδάλου». Ο «Πέτσος» δεν ενδιαφέρει ως προς το γιατί είχε και τι πολιτικού τύπου σχέσεις συνήψε με τον όποιον Κοσκωτά, σε σύγκριση με το γιατί και τον τύπο σχέσεων ενός «Παλαιοκράσα»: το μόνο που ενδιαφέρει είναι αν, κατά κυριολεκτικά υλική έννοια, *είδε, πήγε, μίλησε, γλάντησε*, με τον Κοσκωτά. Σε περίπτωση δε που το ρεπορτάζ-σοκ θίξει το ερώτημα των πολιτικών δομών, των συμβολικών μορφών και των ρητών ή άρρητων ιδεολογικών προκειμένων της «υπόθεσης» που επισκοπεί, στην καλύτερη εκδοχή θα υποπέσει σε συλλογιστικές και οιοιενί

επιχειρηματολογίες που έχουν δυο κυρίαρχα χαρακτηριστικά: τον ανθρωπομορφισμό, ως προς την αντίληψη για την πρακτική των «πρωταγωνιστών της υπόθεσης» και την εργαλειακή προσέγγιση των σχέσεων που συνάπτονται μεταξύ των «πρωταγωνιστών». Αυτά τα δυο χαρακτηριστικά είναι ήδη εγγεγραμμένα στον εμπειρισμό που σφραγίζει την αντιμετώπιση του «πραγματολογικού» μέρους του ρεπορτάζ-σοκ, και είναι άμεσα συνυφασμένα με μια ιδιότυπη εκδοχή ασύνειδου μηχανικού υλισμού, που διακρίνει τη λογική του εκάστοτε συντάκτη και τη σχέση του ταύτισης προς την «υπόθεση» που αποκαλύπτει.

Τα όρια του ρεπορτάζ-σοκ

Τα αποτελέσματα της καταγραφής και «καταγγελίας» των «σκανδάλων» είναι φανερά και τρόπον τινά, φυσικά. Η δραστηριότητά τους έγκειται κυρίως στη θεματική που ευνοούν, η οποία είναι ικανή να αποκαλύψει «απόκρυφες» και «αμαρτωλές» πτυχές στη δράση των πάσης φύσεως φορέων πολιτικής εξουσίας· αυτή η θεματική έχει ενισχυμένη δραστηριότητα, αφού συνδυάζεται μ' έναν τρόπο παρουσίασής της ο οποίος είναι ομόλογος προς τους τρόπους σκέψης και συνείδησης του κοινού νου. Σε περισσότερο μεσοπρόθεσμη κλίμακα, τέτοια ρεπορτάζ

μπορούν να αξιοποιηθούν ως σώματα εμπειρικών στοιχείων (λιγότερο ή περισσότερο «αξιόπιστων»), στην προοπτική υπέρβασης του εμπειρισμού τους, προς κατευθύνσεις μιας αναλυτικής αποτίμησης φαινομένων που έχουν ονομαστοθεθεί ως «σκάνδαλα».

Ο βασικότερος περιορισμός είναι εγγενής στην αρχιτεκτονική της δημοσιογραφίας αυτού του είδους: ολικά προσανατολισμένη στην παρουσίαση του «άμεσου - απτού - γυμνού γεγονότος», αδυνατούν να διαβάσουν τον εαυτό τους, την ιδεολογία τους και τα εξαιρετικά στενά και / ή παγιδευτικά της όρια, ιδεολογία η οποία, ερμήνη του συντάκτη, εγγράφεται στην ίδια την περιγραφική και επιμεριστική «εικόνα» που προσφέρουν για την πραγματικότητα της α ή β «υπόθεσης»· ανάμεσα σε άλλους λόγους, είναι αυτή ακριβώς η αδυναμία να δουν την ιδεολογία τους, που οδηγεί πολλούς ρεπόρτερ στην ιδεολογικά συντεχνιακή αξίωση: «αυτή είναι η μόνη πιστή εικόνα της πραγματικότητας»· η ίδια αυτή αδυναμία να διαβάσουν την ιδεολογία τους, τους στερεί τη δυνατότητα να τροποποιήσουν το λόγο τους, κατά τρόπο που να εισέλθει στο ρεπορτάζ η πολιτική με τη μορφή της μη-επιμεριστικής σφαιρικότερης οπτικής γωνίας· τέλος, είναι αυτή η συνεχής ανατροφοδότηση του εμπειριστικού

φορμαλισμού, η προ-πολιτική αφετηρία και το προ-πολιτικό τέλος τους, που μειώνουν δραστικά τη δυνατότητα να αποκτήσουν υλική-θεσμική εμβέλεια αυτά τα ρεπορτάζ-σοκ, διατρέχοντας έναν διπλό κίνδυνο:

- να ενσωματωθούν, ως «αρνητικές» όψεις, στην ενδότερη λογική του υπό «καταγγελία σκανδάλου». Αυτό μπορεί να συμβεί διότι οι «πρωτεργάτες του σκανδάλου» διακρίνονται από την ίδια, μετέτοιου είδους ρεπορτάζ, ανθρωπομορφική - εργαλειακή αντίληψη περί εξουσίας, αντίληψη η οποία τους επιτρέπει να «τσαλακώσουν» τους θεσμούς· και αυτοί μεν μπορεί να έχουν όφελος από τέτοιες αντιλήψεις και πρακτικές, όμως εκείνα τα ρεπορτάζ που τους «αποκαλύπτουν» οφείλουν να (απο)δείξουν γιατί έγινε δυνατό το τσαλάκωμα των θεσμών και όχι ότι απλώς διεπράχθη·

- ο άλλος κίνδυνος είναι να μείνουν αυτά τα ρεπορτάζ ένα απλό ιμπρεσιονιστικό «σοκ» στη συνείδηση της απορούσας και άπορης «κοινής γνώμης». Τα ρεπορτάζ-σοκ για το φαινόμενο Κοσκωτά, άρχισαν και τελείωσαν ως μηχανισμός απόδειξης «σκανδάλου»· ενός σκανδάλου ποσοτικά διαβαθμιζόμενου, απλώς, έναντι άλλων παρόμοιων «υποθέσεων»· αυτό ήταν το «μεγαλύτερο» (αν και άλλοι λένε ότι το «σκάνδαλο» της ΕΒΟ είναι

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΓΙΑΝΝΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

**ΥΠΕΡ ΒΩΜΩΝ
και ΑΓΕΤΕΙΩΝ**

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΣΤΑΘΗΣ

Μέλλας ποτέ δεν ξέμεινε
από δαίμονες!
Έχτος στην
Κατοχή!..
Τις χίναμε
βυζαίο...

ΕΚΔΟΒΕΙΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΟΙ ΣΠΑΡΤΑΡΙΣΤΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΟΥ
ΠΟΥ ΜΑΥΡΙΖΟΥΝ ΤΙΣ...ΛΕΥΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

εκυκλοφόρησε

**ΟΜΩΣ ΕΙΜΑΙ
ΠΑΝΤΑ
ΒΑΣΙΛΙΑΣ**

ΔΑΒΙΔ ΣΑΝΤΣΕΣ ΧΟΥΛΙΑΟ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΠΡΟΛΟΓΟΣ:
ΔΑΝΑΗ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Α' Βραβείο
ΚΟΛΟΜΒΙΑΝΙΚΗΣ ΝΟΥΒΕΛΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΓΝΩΣΕΙΣ»
Χ. Τριχούπη 22, 106 79 Αθήνα
Τηλ. 36.19.138 - 36.27.153

«μεγαλύτερο»).

Γιατί ήταν μεγαλύτερο; Το πολύ-πολύ διότι ο Παπανδρέου είναι κάτι σαν κατά ψυχασθενική φαντασία και επιθυμία κροίσος - και «αυτό τα λέει όλα».

Το «σκάνδαλο Κοσκωτά» είναι *ικανό θυμικά*: ικανό να οργίσει, να θυμώσει, να αηδιάσει την «κοινή γνώμη», να συνεγείρει κάποιες «τίμιες συνειδήσεις» στο ΠΑΣΟΚ. Η «καταγγελία του σκανδάλου» μπορεί επίσης να δικαιωθεί ηθικά μέσα στην, κατά συνήθη κανόνα, μανιχαϊστική αντίληψη του «καλού και του κακού» και επειδή προϋποθέτει ότι κάποιος παρέβησαν το — αγνώστως οριζόμενο/μη οριζόμενο — καλό, δίκαιο, σωστό. Το ρεπορτάζ - σοκ, επίσης επικαλείται άρρητα την ορθολογικότητα συλλήβδην, ειδικότερα την ορθολογικότητα του συστήματος Αστικού και Ποινικού Κώδικα, και προϋποθέτει την ορθολογικότητα της «κοινής γνώμης» («αυτοί πάνε να μας τρελάνουνε, αλλά δεν τους περνάει...»). Τέλος, προσπαθεί να δείξει τις αντιφάσεις που υποτίθεται ότι πλήττουν, έναν εξίσου προϋποτιθέμενο Λόγο της πολιτικής εξουσίας: μείζων αυτοπαγίδευση του ρεπορτάζ - σοκ, δεδομένου ότι πριν προϋποθέσει κάποιο Λόγο εξουσίας έχει διαπράξει την αυτοχειριαστική σύγχυση του θεσμικού Λόγου με τη λογική διατήρησης και άσκησης της πολιτικής εξουσίας.

Σε μια αυτοπλειοδοτούμενη λογική, τα ρεπορτάζ αυτού του είδους προσπαθούν να πλήξουν ολόένα και κεντρικότερους αρμούς εξουσίας: αυτό το κάνουν χωρίς, φυσικά, να μετατοπίζεται ο λόγος τους από το εμπειριστικό - επιμεριστικό πεδίο του και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο οι συγγραφείς τους λησμονούν τραγικά ότι οι αποδείξεις του είδους «ο Α είδε τον Β, τότε, εκεί, και του 'δωσε ένα μπαούλο πεντοχίλιαρα...», δύσκολα τροφοδοτούνται όταν προσεγγίζεται το κέντρο του εξουσιαστικού πυρήνα: τα μέλη του δεν είναι «βλάκες», ούτε «τα χάνουν», τουλάχιστον τόσο εύκολα όσο ο κλέφτης των οπώνων: κι αν πάλι «τα χάνουν» τόσο εύκολα, δεν είναι και τόσο εύκολο να υπαχθούν στις κυρώσεις των κοινών κωδικών. Αντίθετα, αν οι της εξουσίας προβούν σε έγκληση ενώπιον του δικαστηρίου του καταγγέλλοντος, τότε και το θυμικό βεληνεκές του ρεπορτάζ δεν αρκεί και η οικονομικά άρτια, ενδεχομένως, αποδεικτική θα καταρρακωθεί: η πολιτική εξουσία μπορεί να καταργήσει συλλήβδην ορθολογικότητες Δικονομίας και Δικαίου και να «τσαλακώσει» πλείστους άλλους κανόνες (π.χ. των Οργανισμό Δικαστηρίων), αν βέβαια αισθανθεί απειλούμενη στην ίδια την υπόστασή της (αυτά ισχύουν ακόμα και στην περίπτωση που ο Πέτσος, π.χ., θα μπει φυλακή, με πιθανότητα κυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία).

«Ολίγη» πολιτική

Οπότε... «το θέμα είναι πολιτικό». Μόνο που η πολιτική δεν δέχεται να την επικαλούνται, αφού πρώτα την εγκατέλειψαν σε κρισιμότερες στιγμές προς όφελος παιχνιδιών τύπου «κλέφτες και αστυνομικοί». Ή, αλλιώς, διαιτητής στα παιχνίδια αυτά μπορεί να είναι ο εγκαλών την πολιτική εξουσία, μόνον όμως αν έχει απλλαγει από την αστικότητα λογική περὶ σκανδάλου.

Όχι βεβαίως ότι υπερβαίνει αυτή τη λογική όποιος καταφάσκει στην αντίληψη περί σκανδάλου με την προσθήκη του ιδεολογικού άλλοθι για τον καθ' ημάς «στρεβλό καπιταλισμό» (άλλο τούτο πάλι: ποιος είναι ο «ίσιος καπιταλισμός», δηλαδή).

Οι αναφορές στους «μεταπράτες σκανδαλοπόλους της αστικής τάξης» και τα τοιαύτα δεν θεραπεύουν την πολιτική μυωπία του αριστερού σκανδαλόλογου. Γιατί, πώς να το κάνουμε; Οι απάτες και οι καταχρήσεις έχουν τους τροπισμούς και την αισθητική τους: άλλο τα «θαλασσοδάνεια», άλλο οι «βίλες της Βασιλείας», άλλο το «νέο τζάκι». Το πρόβλημα δεν είναι αν αυτό το τελευταίο είναι λιγότερο ή περισσότερο πλούσιο, ή «ανήθικο», αλλά πώς έγινε πλούσιο και πώς «έκανε τη δουλειά του με τ' αφεντικά».

Οι διακρίσεις αυτές, και πολλές άλλες, που πρέπει να γίνουν προκειμένου να υπάρξει η ριζική ανάλυση και κριτική της σημερινής κρίσης, δεν σημαίνουν αναίρεση της χρησιμότητας που υπάρχει στην *καταγραφή* των στοιχείων του «σκανδάλου Κοσκωτά» — καταγραφή που ως ένα βαθμό, εξασφαλίζει το ρεπορτάζ - καταγγελία. Οι διακρίσεις σημαίνουν μάλλον την ανάγκη μιας άλλης *εκδοχής του ρεπορτάζ*, μιας ανατροπής της εμπειριστικής και επιμεριστικής ιδεολογίας *του ρεπορτάζ* - καταγγελίας.

Και, πιο κει, οι διακρίσεις σημαίνουν την ανάγκη ενός εκτός-του-ρεπορτάζ *θεωρητικού προγράμματος*: κεντρικός άξονας του προγράμματος αυτού θα ήταν η διατύπωση ενός αναλυτικού - κριτικού λόγου της Αριστεράς — αφού χωρίς αυτόν είναι άλαλη: έτσι θα μπορούσαν να τεθούν στοιχειώδεις υποθέσεις *περιοδολόγησης* του δεκαπενταετούς «μεταπολιτευτικού» τύπου εξουσίας και των αρθρώσεων του τόσο με τα άρχοντα κοινωνικά συγκροτήματα όσο και με τη δυναμική των κοινωνικών σχηματισμών.

Γιατί πώς μπορεί «κάνεις» να μιλά σήμερα με προσφυγή στην περιφέρεια (εκ συγκροτήματος Λαμπράκη εισηγηθείσα) έννοια της παραξενιάς, π.χ., όταν δεν έχει — παρά μόνον αποσπασματικά, μερικά και κατά φαινόμενον — διατυπώσει κάποιο συνεκτικό και ανθεκτικό θεώρημα περί της επί ΠΑΣΟΚ δομής της εξουσίας; Και πόσο δραστήσιος είναι κανείς ό-

ταν, ακριβώς λόγω του διάχυτου καφενόβιου φαρμαλισμού, συνεχίζει να μιλά για κυβέρνηση, Τύπο, κόμματα, προεδρία της Δημοκρατίας κ.τ.λ., ως εάν όλα αυτά να ήταν παγίως δεδομένες, αμετάλλακτες βαθμίδες της πολιτικής διαδικασίας: ως εάν όλα αυτά να έχουν κάποια «εκ φύσεως δεδομένη ουσία», έτοιμη ανά πάσα στιγμή να αυτοεπιβεβαιωθεί, σε πείσμα («ή αγνοώντας») των αρνητικών της «συμπτωμάτων της εποχής», ή παρά τις σημαντικότερες τροποποιήσεις στη δομή και λειτουργία των ιδιών των βαθμίδων της πολιτικής, που μόνον η πολιτικά και ιστορικά άπορη σκέψη τους προσδίδει «ουσίες» σίγουρες και πάντα εν ισχύει.

Έυπεπτος επίλογος

Και επειδή ακόμα και οι πολυπράγμονες, ή αυτοί που επί ΠΑΣΟΚ και λίγο πιο πριν, επί ΝΔ, στολίστηκαν από τους πολλούς ως «κουλτουριάρηδες» και τα τοιαύτα, κουράζονται πια (;) με αναλύσεις και τέτοια: επειδή, τι να κάνουμε, υπάρχουν ακόμα πολίτες, ευάριθμοι: επειδή δεν είναι ωραίο (αισθητικά) να μη είσαι ξυπνός και να πιάνεσαι «κώτσος» (λες κι ο Καραμανλής ήταν βλαξ), για όλα αυτά λοιπόν, και για πολλά άλλα:

- μπορεί το φιλότιμο και η οργή να μην μείνουν απλώς οικοσκευές;
- μπορεί το βρίσιμο και το φτύσιμο να πιάσουν τόπο;
- μπορεί οι μακάρια λογικοί και οι θιασώτες του άμεσου και αυτοπόδεικτου να γίνουν κάπως κομψότεροι; (αφού τα πάντα έχουν σχέση μόνο με τους *τρόπους*);
- μπορεί η ιστορία μας να είναι (ή, μήπως, να ξαναγίνει;) κυρά μας;
- μπορείτε να μην κοιτάτε και μη μετράτε τους «πλισέδες» στο λαιμό του Παπανδρέου, και να κάνετε καλαμπούρια χωρίς τα «σέξυ» περί Μιμής; (όχι τίποτ' άλλο, αλλά επειδή μπορείτε να κάνετε «σόκιν» τα δικά σας «σέξυ»);
- μπορείτε να μην υπολογίσετε πόσα βήματα χωρίζαν τα γραφεία του Κοσκωτά και του Βακάλη από τα πάσης φύσεως Μέγαρα Μαξίμου, αφού ξέρετε γιατί έγραψε ο Καβάφης «Τα κεριά»;
- μπορείτε να μην πηδάτε απ' τη χαρά σας, επειδή επιβεβαιώθηκαν οι υποψίες σας για την Κάθυ Κοσκωτά;

Αν η απάντηση είναι ναι (σε όλα ή σε ορισμένα), τότε δεν έχετε παρά να μην ξαναπάτε σε χαρτορίχτρα, φλιπεράκι, λοταρία ειδών *πρώτης ανάγκης*, γκουρού παραχειμάζοντα εν Ελλάδι κ.τ.λ. Μπορείται να ξαναπάτε σ' αυτά αν τ' αγαπούσατε και αν τα κρατήσατε άθικτα χρόνια πολλά πριν η «υπόθεση Κοσκωτά», έτσι όπως την (αναπαρ)έστησαν, κλονίσει αγάπες και γνώσεις σας (όσες είχατε και, ίσως, έχετε).

Τάκης Καφετζής

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ «ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ»

του Γιάννη Φλώρου

Η τρίτη συνάντηση των Χ. Φλωράκη και Λ. Κύρκου στον Περισσό επικεφαλής αντιπροσωπειών των δυο κομμάτων (ΚΚΕ: Γρ. Φαράκος, Μ. Ανδρουλάκης -ΕΑΡ: Γρ. Γιάνναρος, Αρ. Μανωλάκος) επισφράγισε το τέλος της πρώτης φάσης του διαλόγου για τη συνεργασία της Αριστεράς, μεταξύ των δυο κομμάτων και το ξεκίνημα της δεύτερης.

Για να ολοκληρωθεί βέβαια η πρώτη φάση απομένει, μετά τις αποφάσεις των Κ.Ε. των δυο κομμάτων, και το Διαρκές Συνέδριο της ΕΑΡ που συνέρχεται αυτό το Σάββατοκυρίακο. Εκεί θα αποφασισθεί η τελική στάση της ΕΑΡ για τη συνεργασία της Αριστεράς.

Από τα μέχρι τώρα δεδομένα και τους υπάρχοντες συσχετισμούς στην Κ.Ε. αναμένεται ότι θα υπερψηφιστεί με πλειοψηφία που θα φτάνει, κατ' ορισμένους, στο 65-70% η απόφαση της Κ.Ε. Στο συνέδριο αναμένεται επίσης να α.οσαφηνισθεί η στάση της τάσης που συγκροτήθηκε ήδη από μέλη της Κ.Ε. τα οποία διαφωνούν με τη συνεργασία.

Στο ΚΚΕ η απόφαση για τη συνεργασία στο μεν Πολιτικό Γραφείο δεν συνάντησε επιφυλάξεις τέτοιες που να ανατρέπουν την ομοφωνία, ενώ στην Κ.Ε. εκφράστηκαν αντιρρήσεις, οι οποίες όμως έθεσαν περισσότερο θέματα διαδικασιών παρά θέμα ριζικής και συνολικής αμφισβήτησης της πολιτικής του ΚΚΕ για τη συνεργασία της Αριστεράς. Η κριτική που διατυπώθηκε θέτει βέβαια θέματα πολιτικής, τόσο για το ΚΚΕ, όσο και για τη συνεργαζόμενη Αριστερά.

Ένα τέτοιο κρίσιμο θέμα, που συζητείται και ίσως αποτελεί —σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις και στο ΚΚΕ και στην ΕΑΡ— αντικείμενο προβληματισμού πλέον σοβαρού από τη συνεργασία που θεωρείται ως δεδομένη, είναι η πολιτική σε σχέση με την «κίνηση των τεσσάρων». Πολιτική που, κατ' ορισμένους, αποστρέφει την Αριστερά από μια αυτόνομη παρέμβαση στις πολιτικές εξελίξεις, αν οι κινήσεις των δυο κομμάτων παραμεινούν ή εγκλωβισθούν μόνο σε αυτό το επίπεδο.

Χαρακτηριστικές για αυτό το θέμα ήταν και οι δηλώσεις των Χ. Φλωράκη και Λ. Κύρκου στην «πρώτη» του σταθμού του «Ριζοσπάστη» που «οριοθέτησαν» κατά κάποιο τρόπο το ΚΚΕ και την ΕΑΡ σε σχέση με την «κίνηση των τεσσάρων» και έθεσαν, κυρίως ο Χ. Φλωράκης, το πρόβλημα της δημοκρατίας, της εξόδου από την κρίση με εκλογές και το θέμα της απλής αναλογικής.

Ταυτόχρονα όμως με την πρακτική αυτή η Αριστερά έδειξε, ίσως για πρώτη φορά μετά τη μεταπολίτευση, ότι αντιμετωπίζει πλέον με διαφορετική οπτική

Η πρώτη φάση του διαλόγου για τη συνεργασία της Αριστεράς ολοκληρώθηκε. Μετά το συνέδριο της ΕΑΡ αναμένονται από το ΚΚΕ και την ΕΑΡ νέες πρωτοβουλίες. Ήδη συζητείται πρόταση οργάνωσης μεγάλης συγκέντρωσης στο τέλος του μήνα. Ποια είναι όμως η πολιτική των κομμάτων για τη συνεργασία και την παρέμβαση της Αριστεράς;

διαχωρισμούς που ήταν καθοριστικοί για αυτήν στο παρελθόν. Από αυτή την άποψη η «κίνηση των τεσσάρων» αποτελεί για την Αριστερά καθοριστικό βήμα για την τοποθέτηση της στην πολιτική σκηνή και τις πολιτικές εξελίξεις. Οι «δημοκρατικές δυνάμεις» δεν είναι πλέον παρόν και επομένως τίθεται το πρόβλημα της πολιτικής, της αυτόνομης παρέμβασης και της αντιπαλότητας με άλλους όρους.

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να σημειωθεί και η «προσεταιριστική» τακτική του ΠΑΣΟΚ σε σχέση με τον εκλογικό νόμο. Αν αφήσουμε εδώ κατά μέρος την «αυριανική λογική» και τους κάθε λογής «πρώιμους» ή «όψιμους» αυριανιστές του «δράκου της Δεξιάς», η τακτική αυτή επιδιώκει να δημιουργήσει πρόβλημα στην Αριστερά ή να θέσει φραγμό σε διαδικασίες που ήδη άρχισαν. Εξ ου και το ΠΑΣΟΚ ζητάει προτάσεις για εκλογικό νόμο τη στιγμή που είναι δοσμένη και γραπτή ακόμη η θέση της Αριστεράς. Και ακόμη, η επιμονή για «κατ' ιδίαν» συναντήσεις του Α. Παπανδρέου με τους πολιτικούς αρχηγούς, στόχο έχει την Αριστερά.

Εδώ όμως ανοίγει ένα άλλο κεφάλαιο, που δεν είναι του παρόντος, και αφορά τις σχέσεις της Αριστεράς με το ΠΑΣΟΚ, τόσο προεκλογικά, όσο κυρίως μετεκλογικά.

Στο θέμα της συνεργασίας αναμένεται ότι στη δεύτερη φάση, μετά το συνέδριο της ΕΑΡ, θα αρχίσει ένας νέος κύκλος επαφών και διαλόγου με ομάδες και κινήσεις της Αριστεράς που ήδη εκδήλωσαν την υποστήριξή τους στη συνεργασία της Αριστεράς. Μέσα σε αυτές τις δυνάμεις περιλαμβάνονται κινήσεις και προσωπικότητες της Αριστεράς που προέρχονται από το ΠΑΣΟΚ (Δρεπτάκης, κ.λπ.) κόμματα όπως του Β. Φίλια, η ΕΔΑ με επικεφαλής τον Α. Λεντάκη, κινήσεις στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Στ. Νέστωρ κ.ά.), στελέχη και μέλη κινήσεων στο χώρο της Αριστεράς όπως ο Ν. Κωνσταντόπουλος, αλλά και άλλοι που προέρχονται από το χώρο της σοσιαλιστικής

Αριστεράς.

Παράλληλα αναμένεται να δημιουργηθεί Επιτροπή Προγράμματος, ενώ συζητείται πρόταση για τη διοργάνωση μεγάλης συγκέντρωσης στο τέλος Ιανουαρίου.

Ανοιχτό επίσης παραμένει το θέμα των συζητήσεων με το ΚΚΕ εσ.-Αν. Αρ., καθώς και με το ΕΣΚ. Ο Γ. Αρσένης μέχρι τώρα διατύπωσε την άποψη ότι «μια έννοια Συνασπισμού με κέντρο βάρους το ΚΚΕ-ΕΑΡ, διανθισμένη με κάποιες προσωπικότητες, είναι ένας συνασπισμός που δεν έχει προοπτική και δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Εάν —δήλωσε ο Αρσένης— η πρόσκληση απευθύνεται στο ΕΣΚ, εμείς είμαστε διατεθειμένοι να συζητήσουμε τη συνεργασία, πάνω σε μια πολιτική πρόταση που θα την ξεκινήσουμε μαζί και θα καταλήγουμε μαζί στη βάση της ισότιμης συνεργασίας. Με αυτές τις προϋποθέσεις θα είμαστε διατεθειμένοι και να συναντηθούμε και να συζητήσουμε».

Ένας άλλος επίσης κύκλος συζητήσεων αναμένεται με τον Απ. Λάzarη, που θεωρείται ένας από τους καθοριστικούς παράγοντες στη συνεργασία, αλλά και στελέχη του «πασσοκογενοῦς» χώρου.

Το ΚΚΕ εσ.-Αν. Αρ. μέχρι τώρα έχει εκφράσει την αντίθεσή του στη συνεργασία. Ενδιαφέρον εδώ είναι ότι διαμορφώνεται μέσα στο χώρο της ενιαίας κομματικά στο παρελθόν ανανεωτικής κομμουνιστικής Αριστεράς ένας διαχωρισμός, που σχηματικά περιλαμβάνει «συμπαταξιακούς» και «αντισυμπαταξιακούς». Μια εκδοχή υποστηρίζουν ορισμένοι είναι ότι το ΚΚΕ εσ.-Αν.Αρ. θα προσπαθήσει να εκφράσει, σε αυτή τη φάση, το «αντισυμπαταξιακό ρεύμα» επιμένοντας —στις σημερινές συνθήκες βέβαια— στην ανάγκη «ανανέωσης του κομμουνιστικού κόμματος».

Ανεξάρτητα όμως από τις τελικές επιλογές όλων, για τη συνεργασία της Αριστεράς —συνεργασία, που όπως είπαμε θεωρείται βέβαιη με τα σημερινά δεδομένα— η «Μεγάλη Αριστερά» προϋποθέτει παραγωγή πολιτικής. Και κυρίως σε κοινωνικούς χώρους, αλλά και πολιτικούς, προνομιακούς σε σχέση με την Αριστερά και το ρόλο της. Αυτό αποτελεί ίσως το πλέον σοβαρό πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζει και η συνεργασία της Αριστεράς. Πρόβλημα που φαίνεται σε χώρους όπως π.χ. η νεολαία ή τα μαζικά κινήματα και περιγράφεται ακόμα και στον καθημερινό Τύπο. Ή που διακρίνεται σε τοπικούς κοινωνικούς χώρους ή σε χώρους εργασίας και βέβαια αντικατοπτρίζεται και στο εσωτερικό των κομμάτων.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΡΔΙΑ

του Βαγγέλη Γιαχνή

Τώρα πλέον η απλή αναλογική χάνει τη διαπραγματευτική της αξία. Η πιθανότητα να περάσουν τα δύο κόμματα της Αριστεράς στη δεύτερη κατανομή είναι πολύ μεγάλη. Γι' αυτό και η διαπραγμάτευση του κυβερνώντος κόμματος με την Αριστερά θα είναι πολύ σκληρή. Τα περιθώρια των κυβερνητικών χειρισμών στενεύουν τώρα απειληστικά. Μόνη λύση απομένει η απλή αναλογική. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο, το ΠΑΣΟΚ έχει τη δυνατότητα ν' αποτρέψει τη συμπίρωση όλων των αριστερών δυνάμεων γύρω από το ΚΚΕ και την ΕΑΡ αλλά και την επανασυγκόλληση των περιφερόμενων πολιτικών παραγόντων της Δεξιάς στη Ν. Δημοκρατία. Η απλή αναλογική είναι λοιπόν αυτή τη στιγμή το μοναδικό σωσίβιο του ΠΑΣΟΚ. Αλλά πέρα από την εκλογική της ενδυνάμωση τι άλλο προσδοκεί η Αριστερά;

Αν υποθέσουμε ότι περνάμε πλέον στην εποχή των κυβερνήσεων συνασπισμού και των συμμαχιών, η Αριστερά για να παραμείνει σοβαρή δεν είναι δυνατόν να καλλιεργεί «φρούδες» ελπίδες για συμμετοχή στην εξουσία. Ο συνασπισμός αν θα γίνει θα συμπεριλαμβάνει εκκίνες τις δυνάμεις που αποδεδειγμένα είναι εγγυητές της καθεστηκυίας τάξης και του ισχύοντος κοινωνικοπολιτικού συστήματος. Έτσι δεν γίνεται επί δεκαετίες ολόκληρες στην Ιταλία; Για να πάρει μέρος η Αριστερά στο παιχνίδι της εξουσίας, πρέπει να υπάρχουν πολλές άλλες προϋποθέσεις. Οι βασικότερες απ' αυτές είναι η ανατροπή του συσχετισμού των διεθνών ισορροπιών και η ανάδειξη ενός λαϊκού κινήματος με προθέσεις για ριζοσπαστικές διεξόδους «Στη Βουλή δεν πέφτουν οι κυβερνήσεις αλλά στα πεζοδρόμια», έχει πει ο —κατά τα άλλα συντηρητικός— Γιάννης Μπούτος. Παραφράζοντάς τον, εμείς θα λέγαμε ότι τα συστήματα δεν αλλάζουν με τις εκλογικές διαδικασίες, αλλά με αγωνιστικές κινητοποιήσεις που θα τείνουν σε συγκεκριμένους και προκαθορισμένους στόχους.

Αλλά ποια είναι η τακτική και ποια η στρατηγική της «συνασπισμένης» ή της «αυτοδύναμης» αριστεράς; Μήπως η συμφωνηθείσα θέση από το ΚΚΕ και την ΕΑΡ ότι η χώρα μας αποτελεί εδώ και 7 χρόνια μόνιμο μέλος της ΕΟΚ; Ή μήπως η αποδοχή από τους ίδιους ότι η Δημοκρατία είναι το βασικότερο στοιχείο λειτουργίας των κοινωνικών συστημάτων; Αυτά μπορεί να θεωρηθούν σαν θετικά βήματα του ΚΚΕ, αλλά σε καμία περίπτωση δεν είναι δυνατόν να εκληφθούν σαν σημαντικές κατακτήσεις της Αριστεράς: Για τους απλούς αριστερούς πολίτες, αυτά τα ζητήματα έχουν απαντηθεί ήδη «απ' την ίδια τη ζωή» όπως θα 'λεγε και ο Χαρίλαος Φλωράκης.

Το πρόβλημα της Αριστεράς αλλού εντοπίζεται. Πώς —λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερόμενα δεδομένα— θα εκπονήσει, εκείνη την τακτική που θα οδηγεί σε κάποιο στρατηγικό στόχο. Δηλαδή

Σημαντικές εξελίξεις — με ιστορική διάσταση — συντελούνται αυτή τη στιγμή στο χώρο της Αριστεράς. Η συμφωνία του ΚΚΕ με την ΕΑΡ ανατρέπει το πολιτικό σκηνικό και κατά κοινή ομολογία καθιστά την ίδια την αριστερά αξιόλογο κέντρο παρέμβασης στα πολιτικά μας πράγματα. Μια από τις πλέον άμεσες επιπτώσεις είναι η αφαίρεση από τα χέρια του πρωθυπουργού του γνωστού του άσου της απλής αναλογικής.

στο σοσιαλισμό. Αλλά προϋποθέτει την ανάλυση της φύσης και του χαρακτήρα των νέων τεχνολογιών, της πληροφορικής, της διαστημικής, της βιολογίας, της ωκεανολογίας κτλ. κτλ. Πότε έγιναν συζητήσεις για όλα αυτά; Ποιο κόμμα της Αριστεράς τελοσπάντων ασχολήθηκε σοβαρά με όλα αυτά τα θέματα που συνθέτουν τη νέα πραγματικότητα; και ποιο κόμμα της Αριστεράς προσέγγιζε τις νέες μορφές παραγωγής τη σχέση και συμμετοχή των εργαζόμενων σ' αυτή; Ποιο κόμμα αντιμετώπισε το φαινόμενο της συρρίκνωσης της βιομηχανικής εργατικής τάξης αλλά και την ταυτόχρονη διερεύνηση των εργαζόμενων που έχουν σχέση με τη μίσθωση εργασίας; Πότε τέλος η Αριστερά ασχολήθηκε με τις ιδιαιτερότητες των κοινωνικών στρωμάτων για την αξιοποίηση των προοδευτικών ικανοτήτων τους και πότε στάθηκε στη μαρξική επιτέλους έννοια του *κοινωνικού εργάτη*;

Πολλοί όψιμα «ρεαλιζόντες» διατείνονται ότι δεν χρειάζονται πλέον θεωρητικολογίες αλλά οργανωτική ενότητα και δράση. Ωστόσο, χωρίς το θεωρητικό εξοπλισμό, όσες οργανωτικές προσπάθειες κι αν γίνουν, όσο μεγάλο κι αν είναι το εκλογικό αποτέλεσμα, δεν πρόκειται να προχωρήσει η υπόθεση της Αριστεράς. Η Αριστερά δεν θα αυξήσει τις ικανότητες παρέμβασης της μόνον από την παράταξη των δυνάμεων της αριθμητικά. Η μάχη της Αριστεράς —σε όλα τα επίπεδα— θα κριθεί κυρίως στο πεδίο της «εκ βάθρων» ιδεολογικής και πολιτικής ανασυγκρότησής της.

Προέχει ο διάλογος. Κι αυτός αντί να ξεσπάσει δημόσια, να γίνει υπόθεση όλων των αγωνιούντων αριστερών, όλων των προοδευτικών πολιτών, περιορίσθηκε μεταξυ πέντε «σοφών» (δεν έχει σημασία το πόσο ικανά είναι τα συγκεκριμένα στελέχη), στους τέσσερις τοίχους του

Περισσού και της πλατείας Κουμουνδούρου.

Εξέδωσαν το βαρύγδουπο «μανιφέστο» τους και τώρα καλούν όλους τους υπόλοιπους να συμφωνήσουν στις παγιωμένες πλέον θέσεις (κι ας διαλαλούν το αντίθετο. Κανένας δεν είναι χθεσινός σ' αυτόν τον κόσμο), που συμφώνησαν τα δύο μεγαλύτερα κόμματα της Αριστεράς, όπως αυτάρεσκα ισχυρίζεται η ΕΑΡ.

Έτσι μια υπόθεση που θα μπορούσε να εξελιχθεί σε κλίμα ειλικρίνειας, εντιμότητας και ήθους έχει ήδη επιφορτισθεί με το σαράκι της καχυποψίας. «Είναι υποκριτικές οι εκκλήσεις για ισότιμη συνεργασία» —υποστηρίζουν τα στελέχη του ΚΚΕ εσ. Α.Α. όταν ουσιαστικά εννοούν την εκβιαστική συμφωνία σε προαποφασισμένες θέσεις.

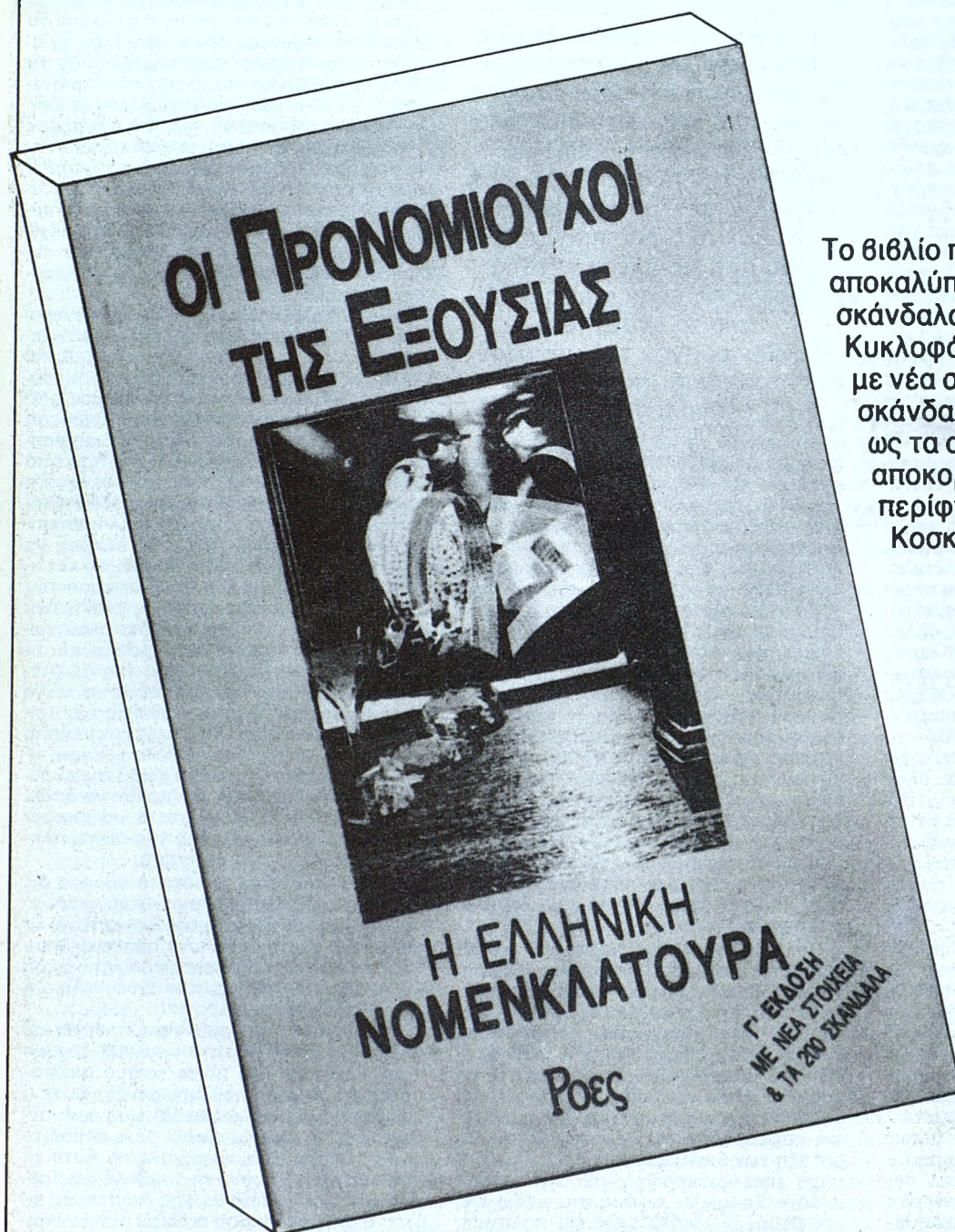
Ενώ σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες ο Γεράσιμος Αρσένης που εμφανίζεται από τους «δύο μεγάλους» (ΚΚΕ και ΕΑΡ) ως θετική προσκείμενος στη συνεργασία, αισθάνεται πολύ χολωμένος από τον τρόπο που μεθοδεύτηκε η υπόθεση της συνεργασίας. Το κλίμα της καχυποψίας και των δισταγμών, ανεξάρτητα από τη συμμετοχή ή μη του κ. Αρσένη στη συμπάραταξη δημιουργήθηκε αδικαιολόγητα. Αλλά και ο κ. Λαζαράς —που επιπολαίως διαδόθηκε ότι είναι έτοιμος να «συμπαταχθεί»— δεν κρύβει, σε κατ' ιδίαν, συζητήσεις, την απογοήτευσή του για τον ηγεμονισμό των δυο, έναντι των άλλων δυνάμεων του προοδευτικού χώρου. Με την ίδια γλώσσα μιλούν και οι άλλες μικρότερες δυνάμεις της Αριστεράς. Η ΣΣΕΚ, η ΕΜΑΣ, οι οικολόγοι αλλά και άλλες πολιτικές οργανώσεις της Αριστεράς, που μπορεί να μην έχουν μεγάλη εκλογική επιφάνεια, συνιστούν όμως υπαρκτές τάσεις μέσα στο χώρο της ευρύτερης Αριστεράς και θα 'πρεπε να δοθεί και σ' αυτές η δυνατότητα να εκφραστούν μέσα στο πλαίσιο της συναντίληψης για τη μεγάλη αριστερά.

Απ' όλους είναι αποδεκτό σήμερα ότι κανένα κόμμα, καμιά οργάνωση, κανένας μεμονωμένος ανένταχτος δεν κατέχει το αλήθινο και την απόλυτη αλήθεια. Μπορούν όμως όλοι να προσφέρουν τη μικρή τους αλήθεια για να συνταχθεί τελικά η μεγάλη αλήθεια.

Η «μεγάλη αριστερά» προϋποθέτει και μεγάλη καρδιά. Αυτή τη στιγμή δεν ενδιαφέρει καθόλου ποιος είναι ο πιο σωστός και ο πιο ολοκληρωμένος. Ούτε ο φορτισμένος αντικαπιταλισμός και αντιτασιασμός των «μικρών» ούτε ο πολιτικός ρεαλισμός των «μεγάλων». Αυτή τη στιγμή η πιο σημαντική συμβολή και προσφορά στην υπόθεση της Αριστεράς είναι η αποκατάσταση εκείνου του ειλικρινούς, ανιδιοτελούς και έντιμου κλίματος για τη διεξαγωγή ενός ΙΣΟΤΙΜΟΥ διαλόγου που δεν θα περιορίζεται από καμία σκοπιμότητα μικρού ή μεγάλου εκλογικού οφέλους. Αυτή την κρίσιμη για τον τόπο στιγμή, πράγματι όλοι και όλα κρίνονται. Ας πάρει ο καθένας τις προσωπικές του ευθύνες.

ΓΙΑΝΝΗ ΛΑΜΨΑ

ΟΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Το βιβλίο που
αποκαλύπτει τα φοβερά
σκάνδαλα.

Κυκλοφόρησε η γ' έκδοση
με νέα στοιχεία και τα 200
σκάνδαλα (από τα πρώτα
ως τα σημερινά με
αποκορύφωμα το
περίφημο σκάνδαλο
Κοσκωτά).

ΡΟΕΣ

Συνεχής προσφορά στο καλό βιβλίο

Ιπποζοφίτους 59, 106 80 Αθήνα, Τηλ.: 3606 828 - 3606 922

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΠΑΓΙΩΡΓΗ

Τρία έργα μεστά νοημάτων στην σειρά ΡΟΕΣ ΔΟΚΙΜΙΑ

ΠΕΡΙ ΜΕΘΗΣ

Κοντολογίς, ο μεθυσμένος δε χορταίνει να χάνει τα λογικά του. Αλλά η σωφρονιστική επαγρύπνηση, με όλη την τερπνή συλλογή από ζουρλομανδύες που διαθέτει, δε συνιστά την ιδανική στάση απέναντι σε αυτή την ανοικονόμητη κατάσταση. Όχι μόνο γιατί ο πολιτισμός - σαν πατέρας όλων και πατριός του καθενός - οφείλει πολλά στους μεθυσμένους (από δημιουργία, πάθος, ίμερο ή τον όποιο συνεπαρμό), αλλά κυρίως γιατί ο ψυχικός αναβαπτισμός που χαρίζει αφειδώς το ποτό φαίνεται να έχει μια βαθιά, και γι' αυτό δυσεξήγητη στον εξορκισμό της, σχέση με τον άνθρωπο. Μπροστά στο στραβόξυλο μόνο οι πυρομανείς της λογικής αναλογίζονται τη φωτιά.

ΣΙΑΜΑΙΑ ΚΑΙ ΕΤΕΡΟΘΑΛΗ

Όπως η εκκλησία καταντά μουσείο ή ωδείο μετά την αποχώρηση του Θεού, τα στάδια εκεί που ανέδειχναν υποψήφιους μαραθωνομάχους και σαλαμινομάχους, κατέληξαν να φιλοξενούν μανιακούς - αθλητές και φιλάθλους - για ρεκόρ. Ο πρώτος (και μοναδικός άλλωστε) μαραθωνοδρόμος έτρεξε και έπεσε για κείνο που αποκαλούσε «πατρίδα» του· οι υπόλοιποι κάνουν ό,τι μπορούν για να σθήσουν τα ίχνη του. Γνωστή ιστορία: όπου πέφτει στα κύματα ένας Αιγέας, οι «νοσταλγοί» στήνουν πανηγυρικά ένα βαθήρα για καταδύσεις.

ΙΜΕΡΟΣ ΚΑΙ ΚΛΙΝΟΠΑΛΗ

Πάθος σημαίνει έξοδος από κάθε ορθόδοξη συμπεριφορά και υγεία. Είναι μια βαρύτατη ασθένεια της ψυχής και του σώματος που, όπως όλες οι βαριές ασθένειες, έχει ανάγκη την κλίνη. Ο έρωτας είναι κλινική κατάσταση και η κλινόπαλη, που έρχεται σαν ραγδαίο επακόλουθο, είναι η πιο πειστική ένδειξη για την ανάγκη της θεραπείας.

ΡΟΕΣ

Συνεχής προσφορά στο καλό βιβλίο

Ιπποκράτους 59, 106 80 Αθήνα, Τηλ.: 3606 828 - 3606 922

Η τελευταία απόφαση της Εξεταστικής Επιτροπής, δηλαδή του ΠΑΣΟΚ, για τους μάρτυρες που έπρεπε να καταθέσουν στο σκάνδαλο Κοσκωτά προκρίνει και το πόρισμα που θα βγει. Πόρισμα «τακτοποίησης» και «κουκουλώματος» στο οποίο θα υπάρχει σκάνδαλο ή και σκάνδαλα, αλλά «εκτός ημών».

Η εξεταστική, δηλαδή η κυβέρνηση, αποφάσισε να κρατήσει μακριά πρόσωπα - κλειδιά όπως οι Γ. Λούβαρης, Γ. Παπανικολάου, Αρφάνης - Χιώνης, Γ. Κασιμάτης, Θ. Καρατζάς, υπουργούς όπως οι Κ. Παπούλιας, Τ. Σεχιώτης, Γ. Καψής, εκδότες και διευθυντές εφημερίδων, τον εισαγγελέα Δ. Τσεβά που ασχολήθηκε με το σκάνδαλο Κοσκωτά, κ.ά.

Παράλληλα η εξεταστική, δηλαδή η κυβέρνηση, επιλέγοντας να καλέσει τους Κ. Καραμανλή, Α. Παπανδρέου και Κ. Μητσοτάκη να καταθέσουν «με τον τρόπο που αυτοί κρίνουν ως τον πλέον κατάλληλο» επιδιώκει να πετύχει άφεση των αμαρτιών της, αφού η «σπίλωση όλου του πολιτικού κόσμου» δεν ωφελεί τη δημοκρατία.

Κοντολογίς το σκηνικό που διαμορφώνεται είναι το εξής:

- Ένα ουδέτερο πόρισμα στο οποίο δεν θα υπάρχουν ένοχοι.
- Ένα πόρισμα - κατεύθυνση για την ανάκριση που θα ακολουθηθεί από τη Δικαιοσύνη.

Στόχος: Η συγκάλυψη της αλήθειας, η απόκρυψη των ενόχων, η συνέχιση της λειτουργίας των μηχανισμών που φτιάχνουν σκάνδαλα και καρπούνται τα οφέλη.

Επιβεβαίωση αυτών είναι η όλη τακτική που ακολούθησε η πλειοψηφία της εξεταστικής στην εξέταση όλων των μαρτύρων. Τακτική που υπηρέτησε με συνέπεια το στόχο της κυβέρνησης: Να υπάρξει «πόρισμα» χωρίς καταλογισμό πολιτικής ευθύνης, προς χρήση στην προεκλογική περίοδο.

Αυτή είναι η σκηνοθεσία. Ανεξάρτητα με το αν η εξεταστική έγινε για να διερευνήσει τις πολιτικές ευθύνες. Διότι οι ποινικές ευθύνες για το σκάνδαλο Κοσκωτά αφορούν τη Δικαιοσύνη. Η κυβέρνηση προωθεί μεθοδικά το σχέδιο εξουδετέρωσης του ουσιαστικού έργου της εξεταστικής και ευνουχισμού του έργου της Δικαιοσύνης.

Όμως οι σχεδιάζοντες αυτή την εξευτελιστική τελικά διαδικασία για θεσμούς και την ευτελιστική προπαγάνδα της «κάθαρσης» σκανδάλων χωρίς υπεύθυνους, οφείλουν να γνωρίζουν ότι με αυτό τον τρόπο δεν παραγράφονται ευθύνες, ούτε οδηγείται ο τόπος σε αμνησία. Και οι φαιοί εγκέφαλοι που τώρα σχεδιάζουν την «αμνηστία» τους, αργότερα θα είναι διπλά υπόλογοι.

Το σκάνδαλο Κοσκωτά βαρύνει πολύ για να ξεπεραστεί με τις εκλογές ή να διαγραφεί. Βαρύνει με την παραβίαση της νομιμότητας από το ΠΑΣΟΚ, και η ευθύνη δεν εξαντλείται, ούτε περιορίζεται μόνο στα πρόσωπα.

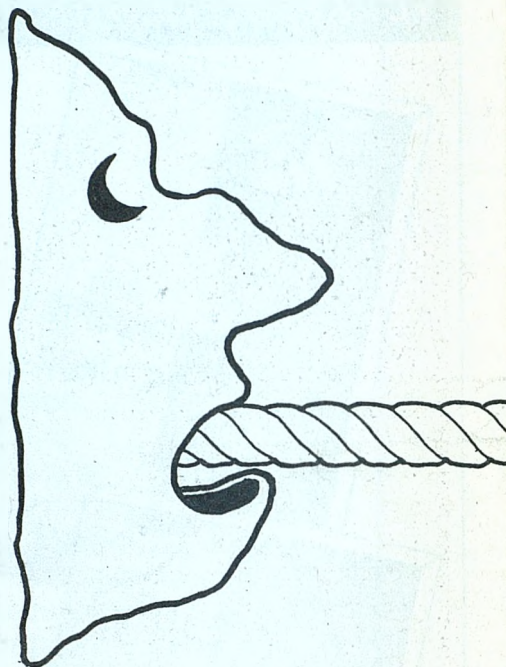
Η έρευνα λοιπόν οφείλει να προχωρήσει και να φέρει στο φως όχι μόνο όλες τις πτυχές του, αλλά και να αποκαλύψει το νέο σχέδιο συγκάλυψης που έχει ήδη μπει σε εφαρμογή. Μόνο έτσι θα γίνει κατανοητό ποιοι και πώς «έθρεψαν» τον Κοσκωτά. Και μόνο έτσι θα αποκαλυφθεί η δομή και το περιεχόμενο αυτής της εξουσίας και όποιας άλλης πλάθει ή συνδημιουργεί Κοσκωτάδες.

Το ΑΝΤΙ συνεχίζει τη δημοσιογραφική έρευνα. Και θα συνεχίσει να επιμένει. Στο σημερινό τεύχος αποκαλύπτει μίαν ακόμη απάτη του Κοσκωτά.

Ουδέποτε ο «δρ» έφερε συνάλλαγμα για την αγορά της Τράπεζας Κεντρικής Ελλάδας. Τότε έγινε και το «δέσιμο» Κοσκωτά - Ανδρέα. Αυτά, όπως και τα όσα αποκάλυψε το ΑΝΤΙ σε προηγούμενα τεύχη του για το ξεκίνημα του «δρ» και την αγορά των δικαιωμάτων του βιβλίου της πρώτης συζύγου του Α. Παπανδρέου, Χριστίνας Ρασιά, έναντι 135.000 δολαρίων, όφειλε μαζί με όλα όσα έχουν αποκαλυφθεί ως τώρα από τον Τύπο να εξετασθούν από την Εξεταστική Επιτροπή.

Αντί αυτού η κυβέρνηση επιβάλλει τη συγκάλυψη. Υπόβαθρο σε αυτή την τακτική ο «συμφηφισμός». Σκάνδαλα έκαναν όλοι. Σκάνδαλα γίνονται παντού, αφού «σε όλα τα κοινωνικά στρώματα ο μεταπρατισμός κυριαρχεί». Τον Κοσκωτά τον «είδαν» πολλοί. Άρα σκάνδαλο υπάρχει, αλλά φταίει ο απατεώνας. Ο κακός. Πολιτικές ευθύνες δεν υπάρχουν. Η σκηνοθεσία «του καλού, του κακού και του άσχημου» συνεχίζεται...

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ

Το δέσιμο των σχέσεων μεταξύ Κοσκωτά - Ανδρέα γίνεται με την υπόθεση της Τράπεζας Κεντρικής Ελλάδας και αμέσως μετά. Ο Κοσκωτάς χάνει μεν τότε τη «δουλειά» κερδίζει όμως 45 νέα υποκαταστήματα της «Κρήτης» και παίρνει την άδεια «επανεξαγωγής» του συναλλάγματος (7,5 εκατ. δολάρια) για την αγορά της Τ.Κ.Ε., ποσό που ουδέποτε εισήγαγε.

Πρόκειται για ένα ακόμη σκάνδαλο, μια ακόμη απάτη, η οποία «ξεδιπλώνει» και το πώς δέθηκαν οι σχέσεις Κοσκωτά - Ανδρέα.

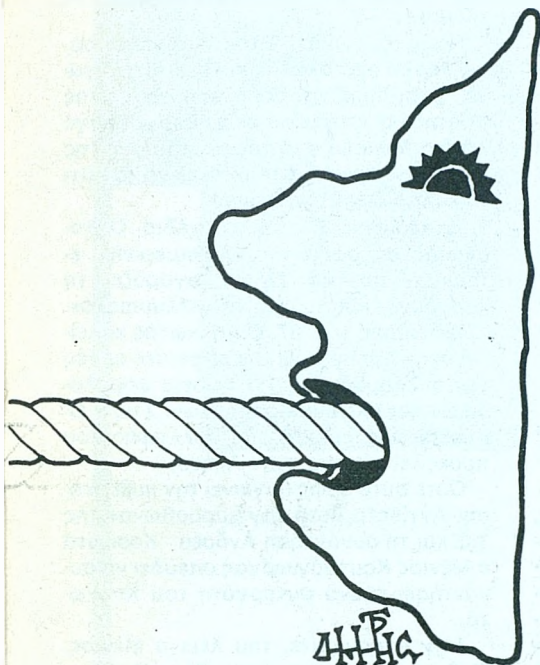
Ας δούμε πως έγινε.

Βρισκόμαστε στην αρχή της περιόδου των «νέων τζακιών» για την «Αλλαγή» του Ανδρέα Παπανδρέου. Ο νεαρός χοντρούλης έχει πάρει ήδη την Τράπεζα Κρήτης, είναι εκδότης και ετοιμάζει νέα εκδοτική εξόρμηση. Αρχίζει να ανεβαίνει το άστρο του. Λάμπει από τον ήλιο του ΠΑΣΟΚ και η πολιτική των «νέων τζακιών» έρχεται να προσθέσει φως σ' αυτή τη λάμψη.

Ο έρωτας αρχίζει να αποδίδει ήδη καρπούς με την Τράπεζα Κρήτης και τα περιοδικά. Ο αρραβώνας πριν το γάμο οφείλει απλώς να επισημοποιήσει καταστάσεις, να παγιώσει σχέσεις και να στερεώσει δεσμούς.

Το «κουμπί» ήταν η υπόθεση της Τράπεζας Κεντρικής Ελλάδας. Στην ΤΚΕ τοποθετείται κυβερνητικός επίτροπος ο κ. Γ. Παπακωνσταντίνου πολυθεσίτης και

ΑΣ ΚΟΣΚΩΤΑ - ΑΝΔΡΕΑ

του Γ. Φιλίππου

ρα στην οποία όπως έλεγε «πλούτισε». Βρίσκεται στη Νέα Υόρκη όταν τον έψαχνε με αγωνία το Νο 2 στην Τράπεζα Κρήτης, ο προφυλακισμένος τώρα Π. Βακάλης.

Ο Βακάλης έχει ήδη πληροφορηθεί τις εξελίξεις στην Τράπεζα Κεντρικής Ελλάδας. Ειδοποιεί το αφεντικό του γι' αυτές και παράλληλα του γνωστοποιεί το μεγάλο νέο. Επίτροπος στην ΤΚΕ είναι ο κουμπάρος του Γ. Παπακωνσταντίνου. Με την επιστροφή του «δρ» από την Αμερική μπαίνει σε εφαρμογή το σχέδιο: Αγορά και μιας άλλης Τράπεζας.

Ο Διοικητής της Τράπεζας Ελλάδας Δ. Χαλικιάς στο μεταξύ έχει ανακοινώσει την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της Τ.Κ.Ε. κατά 1 δις 50 εκατομμύρια δρχ. Τέλος Αυγούστου ο Γ. Κοσκωτάς καταβάλλει όλο το ποσό.

Ο Π. Βακάλης, νούμερο 2 του Κοσκωτά, και ο κυβερνητικός επίτροπος Γ. Παπακωνσταντίνου είχαν προχωρήσει καλά τη δουλειά...

Για να υπάρχει όμως μια εικόνα των σχέσεων εκείνης της περιόδου μεταξύ Κοσκωτά και εξουσίας θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι ο Γ. Κοσκωτάς έχει ήδη συναντήσει τον Ανδρέα Παπανδρέου πριν «φέρει» το συνάλλαγμα. Είναι η εποχή που συζητείται η πολιτική των «νέων τζακιών», την οποία λίγο αργότερα στο λόγο του στη Θεσσαλονίκη ο πρωθυπουργός κάνει επίσημη κυβερνητική πολιτική. Υπάρχουν ήδη οι «Νέοι Επιχειρηματίες» Μαργέλλος κτλ., ενώ ο Γ. Κοσκωτάς ανεβαίνει.

Οι Βακάλης, Παπακωνσταντίνου, Γ. Παπανικολάου και Γ. Α. Παπανδρέου βρίσκονται μέσα στο «παιχνίδι». Τα «νέα τζακία» ανεβαίνουν και το δείχνουν. Και ο Γ. Κοσκωτάς ως «κύριος» καταθέτει σε μετρητά το ποσό. Ο «μόνος», όπως λέει. Το σχέδιο στο βαθμό που αποκτηθεί η ΤΚΕ από τον Γ. Κοσκωτά θα προχωρήσει. Με δύο Τράπεζες ο «δρ» θα μπορεί άνετα να κάνει πολλά. Να μπερδεύει μεταξύ των Τραπεζών το χρήμα, να πουλά και να αγοράζει, να αποφεύγει ελέγχους, να «δημιουργεί» χρήμα, να «εισάγει» συνάλλαγμα, να μπει στην τραπεζική αγορά με δύο Τράπεζες.

Τέλη Αυγούστου με μέσα Σεπτέμβρη εμφανίζονται όμως και άλλοι αγοραστές. Οι πιέσεις από άλλα συμφέροντα δημιουργούν πρόβλημα. Ο Χαλικιάς κάτω από την πίεση αυτών των συμφερόντων (Αρφάνης - Χιώνης, Βεντούρης, ΤΙΜΕΔΕ κτλ.) παρατείνει την ημερομηνία για τη μεταβίβαση των μετοχών. Η πλευρά Κοσκωτά όμως δεν ανησυχεί. Έχει «δέσει»

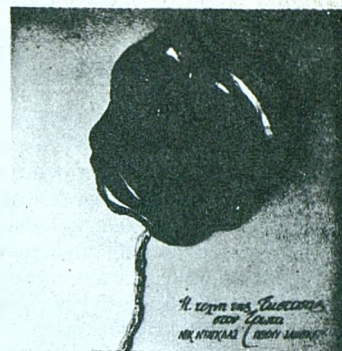
για πολλούς τότε «υπεράνω υποψίας».

Στις 28-7-86 ο Διοικητής της Τράπεζας αποφάσισε να αυξήσει το μετοχικό κεφάλαιο της ΤΚΕ. Λίγο μετά ο κυβερνητικός επίτροπος Γ. Παπακωνσταντίνου (η φωτογραφία του μαζί με τον Α. Παπανδρέου «φιγουράριζε» πριν λίγες μέρες στον ημερήσιο Τύπο με αφορμή την εκδήλωση του ΕΒΕΑ όπου «συνευρέθησαν») γνωστοποίησε την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της Τράπεζας. Η προθεσμία για την αγορά των μετοχών έληγε στις 27-10-86.

Το βράδι της Παρασκευής 31 Οκτωβρίου 1986 η κυβέρνηση ανακοινώνει ότι οι μετοχές της ΤΚΕ μεταβιβάζονται στον επιχειρηματία, εκδότη και ιδιοκτήτη της Τράπεζας Κρήτης Γ. Κοσκωτά. Γίνεται ο γνωστός «χαμός» με την παρέμβαση Δ. Μαρούδα. Και σε ένα τρίωρο, ενώ έχει ήδη ανακοινωθεί η υπογραφή της πράξης μεταβίβασης των νέων μετοχών στο σύνολό τους στον Κοσκωτά, η απόφαση ανατρέπει.

Τι είχε συμβεί; «Έχασε» τότε ο «χοντρούλης τραπεζίτης»; Μήπως το ΠΑΣΟΚ και ο Ανδρέας «είδαν» κάποια απάτη; Τιποτα απ' όλα αυτά. Το αντίθετο. Τότε ακριβώς οι «συγγενείς» κατανοούν ότι ο αρραβώνας είναι γεγονός και ότι ο έρωτας δεν μπορεί παρά να οδηγηθεί σε γάμο.

Αύγουστος του 1986. Ο Γ. Κοσκωτάς βρίσκεται στην Αμερική. Είναι ένα από τα πολλά ταξίδια που έκανε ο «δρ» στη χώ-

Το βιβλίο που πρέπει να διαβαστεί από όλους

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Η Τέχνη της Έκστασης στον Έρωτα μέσα από διδασκαλίες του Ινδουιστικού Πολιτισμού - ΤΑΟ, ΚΑΜΑ ΣΟΥΤΡΑ κτλ.

Πάνω από 600 φωτογραφίες και πλήθος από ανέκδοτες γκραβούρες.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΜΠΟΥΚΟΥΜΑΝΗ
Μαυρομιχάλη 1 - 3618502

Σωτήρης Κακίσης

ΣΑΠΦΩ

ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΑΚΙΣΗΣ

Σαφώς

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΦΕΛΗ

ΝΕΦΕΛΗ

τη δουλειά και γνωρίζει το αποτέλεσμα.

Όταν τελειώνει ο νομότυπος χρόνος οι Γ. Παπακωνσταντίνου, Γ. Παπανικολάου, Γ. Παπανδρέου, Δ. Χαλικιάς και Α. Παπανδρέου συμφωνούν στη μεταβίβαση. Ο Βακάλης έχει κάνει πολύ καλή δουλειά, ενώ ο Γ. Παπανδρέου είχε παίξει αποφασιστικό ρόλο σε συνεννόηση με τον πατέρα του. Αυτός είναι που δίνει και το «πράσινο φως» στον επίτροπο, ο οποίος αναγγέλει την αγορά των μετοχών από τον Γ. Κοσκωτά.

Το παρασκήνιο λέει ότι λίγο πριν τη μεταβίβαση ο Χαλικιάς επιτιμάται από τον Κ. Σημίτη που ήταν τότε υπουργός Εθνικής Οικονομίας. Ο Σημίτης διαφωνεί με τη μεταβίβαση και η παρέμβαση Μαρουδά τρομοκρατεί τότε τον Ανδρέα ο οποίος αλλάζει γνώμη και μέσα σε ένα τρίωρο, το βράδυ της 31 Οκτωβρίου '86 αποφασίζει να μην δοθεί η Τ.Κ.Ε. στον Κοσκωτά.

Αυτή όμως η απόφαση αντί, όπως ήταν λογικό, να αποτρέψει το δέσιμο Κοσκωτά - Ανδρέα είχε τα αντίστροφα αποτελέσματα.

Αντί να προκαλέσει «σκέψεις» για τη σκοπιμότητα των «επενδύσεων» Κοσκωτά και αντί να θέσει σε εγρήγορση μηχανισμούς ελέγχου οδηγεί τον «δρ» στην αγκαλιά της εξουσίας ή αν προτιμάτε το αντίστροφο. Και να τι συμβαίνει: Αμέσως μετά την απόφαση για την Τ.Κ.Ε. ο Κοσκωτάς συναντά τον Ανδρέα Παπανδρέου. Στη συνάντηση αυτή ο Κοσκωτάς καταφέρνει και παίρνει το Ο.Κ. για επέκταση των υποκαταστημάτων της «Τράπεζας Κρήτης» από 35 σε 80 και ταυτόχρονα την άδεια «επανεξαγωγής» των χρημάτων που «έφερε» ως συνάλλαγμα (7,5 εκατ. δολάρια) εντός πέντε (5) ημερών.

Πράγματι ο Κοσκωτάς στις 6-11-86 υποβάλλει αίτηση, όπως αναφέρει η υπάλ-

ληλος της Τράπεζας Ελλάδας Δ. Σουλίου στην κατάθεσή της στη δίκη «Έθνους» — Κοσκωτά το Φεβρουάριο του 1988, για επανεξαγωγή 7,5 εκ. δολαρίων. Στις 11-11-86 εδόθη η έγκριση επανεξαγωγής. Ακριβώς μέσα σε 5 μέρες. Χρόνος ρεκόρ...

Εδώ όμως βρίσκεται μία ακόμη μεγάλη απάτη. Ο Γ. Κοσκωτάς ποτέ δεν έφερε συνάλλαγμα μέσω της Τράπεζας Ελλάδας, αλλά ψευτοσυνάλλαγμα μέσω της «Κρήτης». Και κατόρθωσε, αφού έχασε τη δουλειά με την ΤΚΕ να εξάγει πραγματικό συνάλλαγμα, που ήταν χρήματα των καταθετών της «Τράπεζας Κρήτης». Και αυτό, αφού πήρε την έγκριση του πρωθυπουργού.

Στη διαδικασία επανεξαγωγής του συναλλάγματος όπως προκύπτει από την κατάθεση, πάλι της ίδιας υπαλλήλου, πήγαν δύο ελεγκτές στην Τράπεζα Κρήτης, από την Τράπεζα Ελλάδας (Στεφανίδης, Κελεπούρης). Αυτοί βρήκαν τρεις βεβαιώσεις αγοράς συναλλάγματος. Όπως κατέθεσε τότε στην ίδια δίκη ο ελεγκτής Αθ. Στεφανίδης στις 4/9/86 δραχμοποιήθηκε συνάλλαγμα 5 εκατομμύρια δολάρια και στις 8/9/86 2,5 εκατομ. Με βάση τις βεβαιώσεις αγοράς που έλεγχαν οι δύο ελεγκτές δικαιούχος ήταν ο Γ. Κοσκωτάς. Ο λογαριασμός όμως του Γ. Κοσκωτά ήταν απόρρητος και δεν ελεγχόταν. Οι δύο ελεγκτές έλεγχαν, δηλαδή, ουσιαστικά το ύψος του συναλλάγματος που δραχμοποιήθηκε και την κανονικότητα της εγχώρησης στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα και όχι αν έφερε πράγματι μέσω της «Κρήτης» συνάλλαγμα ο Κοσκωτάς.

Ο Κοσκωτάς κοντολογίς έκανε τρεις πλαστές βεβαιώσεις με ροζ χαρτιά της Τράπεζας Κρήτης και εξαπατώντας την Τράπεζα Ελλάδας «σήκωσε» 7,5 εκ. δο-

λάρια από καταθέσεις στην Τράπεζα Κρήτης και τα έβγαλε έξω, και μάλιστα νόμιμα.

Ναι, έτσι έγιναν. Έτσι «εισήγαγε» συνάλλαγμα ο Κοσκωτάς και έτσι το εξήγαγε. Έτσι πήρε την άδεια επέκτασης της Κρήτης και έτσι μέσα σε 5 ημέρες έφαγε 7,5 δις δολάρια από τους καταθέτες της «Κρήτης». Κανείς δεν μπορεί να πει ότι το κόλπο δεν ήταν έξυπνο.

Τι ακολουθεί; Ένα άλλο σχέδιο. Ο Κοσκωτάς αγοράζει την «Καθημερινή», ετοιμάζει τις «24 Ώρες», αγοράζει τη «Βραδυνή» και παίρνει τον «Ολυμπιακό».

Οκτώβρης του '87. Ο Κοσκωτάς καλείται στην Αμερική. Οι αμερικάνικες αρχές τον συλλαμβάνουν για σωρεία φορολογικών και άλλων παραβάσεων. Στις 9 Οκτωβρίου η είδηση της σύλληψής του προκαλεί πάταγο στην Αθήνα.

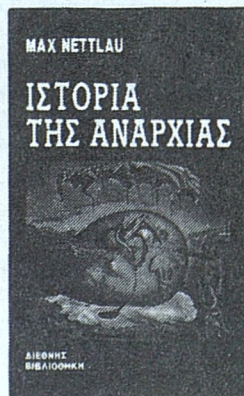
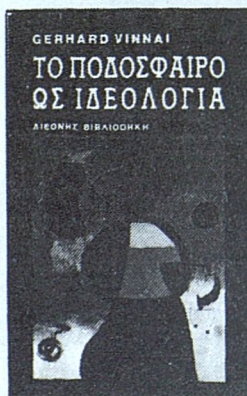
Ούτε αυτό όμως συγκινεί την κυβέρνηση. Αντίθετα μετά τον «αρραβώνα» της ΤΚΕ και τη συνάντηση Ανδρέα - Κοσκωτά ο Μένιος Κουτσόγιωργας σπεύδει να συναντήσει στενό συνεργάτη του Κοσκωτά.

Μην ανησυχείτε, του λέει ο Μένιος. Πρόκειται για μικροπαραβάσεις. Η κυβέρνηση είναι μαζί σας. Όλα αυτά όπως είχε γράψει τότε το ΑΝΤΙ για έναν πρωινό καφέ στις 18 Οκτωβρίου 1987.

Ο αρραβώνας έγινε γάμος... Και οι Μένιος, Ανδρέας και Σία προχώρησαν. Μετά ακολούθησε η καταλήστευση των χρημάτων της «Τράπεζας Κρήτης». Έπρεπε να αγορασθούν Ντέταρι, να βρεθεί χρήμα. Πρόθυμοι έβαλαν στο χορό τους δημόσιους οργανισμούς. Λίγο πριν το τέλος τα έδωσαν όλα, ενώ οι τσάντες πηγαionoέρχονταν στον Πέτσο και αλλού. Τα υπόλοιπα είναι γνωστά. Μας έμεινε η «ύψη» και τον «Παναή» μην τον είδατε...

ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΜΑΥΡΟ ΡΟΔΟ ΔΕΛΦΩΝ 2 ΚΑΙ ΔΙΔΟΤΟΥ ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΙΣ 12 π.μ. ΤΗΛ. 36 08 635

εκδόσεις κέδρος

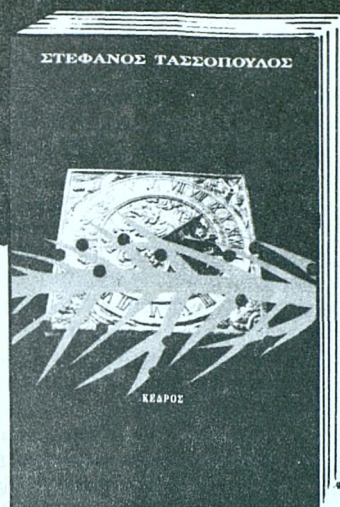
Γ. Γενναδίου 3 – τηλ. 36.02.007

Άννα Ξανθάκη

ΔΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ ΑΝΤΙΟ!

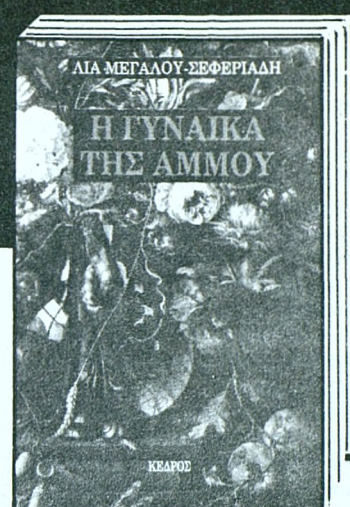
Τον Ιούνιο του 1960, ένα αυτοκινητιστικό «ατύχημα» σε κάποιον δρόμο του Λονδίνου αποκαλύπτει στον αρχιφύλακα, που έχει αναλάβει την έρευνα για την ταυτότητα του θύματος, ένα μυστικό από τα απίστευτα. Ο αρχιφύλακας αντιστέκεται σε τέτοιου είδους «παραμύθια», αλλά τελικά, αφού πάρει και τις τελευταίες αδιάσειστες αποδείξεις για του λόγου το αληθές, θα ακολουθήσει το μοναδικό δρόμο που του ανοίγεται.

*Στέφανος
Τασσόπουλος*

ΗΛΙΑΚΟ ΩΡΟΛΟΓΙΟ

Μέσα στο ηλιακό ωρολόγιο περνάει αλλιώς η ώρα. Δεν υπάρχει κανένα μυστήριο σε σχέση με το ηλιακό ωρολόγιο. Σ' αυτόν εδώ τον λάκκο που ήταν το ηλιακό ωρολόγιο έριξαν τους νεκρούς της τελευταίας τους μάχης και τους σκέπασαν με λίγο χώμα και μετά τους ξέθαψαν οι αρχές και τους εξέθεσαν στην πλατεία και γι' αυτό τώρα δεν πλησιάζει κανένας αυτό το μέρος. Άλλοτε υπήρχε εδώ ηλιακό ωρολόγιο, ένα μαρμάρινο βάθρο μ' έναν ορειχάλκινο γνώμονα επάνω που η σκιά του έδειχνε διαβαθμίσεις του χρόνου, τώρα υπάρχει κρυψώνας. Είμαστε μέσα στο ηλιακό ωρολόγιο.

*Λία Μεγάλου-
Σεφεριάδη*

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΑΜΜΟΥ

Ποια είναι η Γυναίκα της Άμμου; Από πού έρχεται και τι μπορεί να φέρει σ' έναν κόσμο αρσενικό, παραδομένο στη βία και στην απληστία; Μήπως η εμφάνισή της αποτελεί την απαρχή μιας αντίστροφης μέτρησης, αργής αλλά μοιραίας; Μήπως η Γυναίκα της Άμμου – μυστηριακή, ερωτική κι αιώνια – δεν είναι παρά μια απροσδόκητη περιπέτεια ελπίδας; Η δικιά μας περιπέτεια;

Πόσον αλλάζει ο άνθρωπος όταν μεγαλώνει...

Θυμάμε ότι την παλαιάν εποχήν — τότε πού ήμουν νέος κέ ο Πάγκαλος δέν ήτο ακόμη άντικομουνιστής— μόλις έβλεπα είς τόν δρόμον μίαν δραχμήν, έσκυβα μέ συγκίνισιν κέ τήν έπερνα κέ μέ άφτήν ύπό μάλης, εάν μέν ήμουν πεινασμένος έπερνα ένα κουλούρη κέ τυρί κέ αν δέ ήμουν έροτεβμένος αγόραζα από μίαν άνθοπόλιν τής μιάς δραχμής τά γιασεμιά, διότι άνέκαθεν ήμουν κέ ρομαντικός τύπος. Παρετήρησα λοιπόν τήν ήμέραν τών Θεοφανείων πού κατήλθα είς τόν Πειραιά διά νά παρακολουθήσω μέ έβλάβαν τόν άγιασμόν τών ύδάτων, πόσον έχω γίνη μπλαζέ.

Βλέπων τούς οργανομένους πού έριπτον γιαούρτια καί κέρματα, ουδέποτε έσκυφα νά πάρω από κάτω έστω κέ μίαν δραχμήν από τάς άφειδώς ριπτομένας. Έθάβμασα βέβαια τήν όργανοσιν πού είχε φροντίσει μέ σχολαστικότητα όλοι νά έχουν κέρματα (μία φοϋχτα φασόλεια ή ρύζι ως γνωστόν στοιχίζει τριπλάσια) ώστε ή άποδοκιμασία νά έχη τό μικρότερον δηνατόν κόστος είς έποχάς λιτότητος κέ διορθοτικής ΑΤΑ. Όφείλο νά πώ ότι είνε κάκιστον νά ρίπτομαι γιαούρτια εναντίον όπαδών άντιπάλων παρατάξεων έστω καί αν ζώμεν είς έποχάς όξήτητος κέ δέν μου άρέσει νά βλέπο οργανομένους όπαδούς του Πασόκ χωρίς γιαούρτια νά ξυλοφορτόνουν όπαδούς του Πασόκ έξω από κεντρικά ξενοδοχεία. Γιά τέτοια τρελένομαι κέ ουδέποτε τά καταδικάζω. Είς σημίον πού πολλοί νομίζουν ότι είμε μαζοχιστής.

Μωσο62.

ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ

Έν πάσει περιπτώσει —έπειδή δέν μου άρέσει νά πολιτικολογώ— άς έπανεέλθομεν είς τό θέμα μας πού είναι τά κέρματα. Βλέπων λοιπόν τάς λάμποντας δραχμάς πού Μέ έπροκάλουν από τά πεζοδρομία ώσαν νά Μου έλεγον «πάρε με είς τήν άγκαλιά σου», έγώ παρέμενα είς τό κρύον, παγερός κέ άδιάφορος, λέγων μέσα μου «Τί νά σās πάρω; Έάν μέν είσθε κέρματα τής μιάς δραχμής πρέπει νά σκύψω 70 φορές διά νά συγκεντρώσω 70 δραχμάς διά νά αγοράσω μίαν έφημερίδα κέ νά μάθω τελικώς τί; Ότι άλλος ένας κατεχράσθη 70 έκατομύρηαι; Δέν άξιζει τόν κόπον νά κάνω τόσας επικινδύνους επικύψεις είς τήν ήλικίαν πού έβρίσκομε. Άκόμη καί αν τά κέρματα είνε δίδραχμα, πάλιν δέν Μέ συνφέρει. Κέ 35 φορές νά σκύψω τό άποτέλεσμα θά είνε νά πάρω έναν κεσέ γιαούρτη. Κέ μέ γιαούρτι μέ έφοδίασεν ή όργανοσίς Μου διά νά τόν έκσφενδονίσω είς τόν ύπουργόν τής άρεσκείας Μου. Άλλοστε έως ότου μεταβώ διά νά τόν αγοράσω ό έπίσημος θά έχη φύγη.

Υποθέσωμεν τώρα ότι κάτω έβρίσκονται τάλληρα. Έάν σκύψωμεν πενήντα φορές ήμπορούμε μέ 250 δραχμάς νά αγοράσομεν τό περιοδικόν Μαρτί-κλέρ κέ νά μάθομεν τί θά φορεθι έφέτος ή νά κάνομεν 70 επικύψεις κέ νά έχομεν ένα κοτόπουλον μέ όρμόνας. Πολύς μόχθος δηλαδή διά μίαν ύποπτον τροφήν. Μόνον τό δεκάρικον συνφέρει πρός τό παρόν

διά νά τύχη μιάς κάποιας ιδιέτερας προσοχής. Διότι μέ 90 επικύψεις ήμπορούμε νά έχομεν ανά πάσα στιγμήν ένα κιλόν έφπεπτον μοσχαρίσιον κρέας. Έάν θέλομεν νά είνε χωρίς κόκαλα, κάνομεν μερικάς επικύψεις ακόμα.

Άφτάς τάς σκέψεις έκανα τά θεοφάνεια. Μετά έκανα τρεις δεκαδράχμους επικύψεις, πήρα τό λεοφορείον κέ επέστρεψα είς τάς Άθήνας.

Όταν κατάκοπος επέστρεψα είς τό σπίτι κέ έκάθισα είς τήν θερμάστραν έμπρός, όπος ένας γάτος χονδρός, αναπόλιστα τήν έποχήν πού ήμουν νέος κέ είχα πάθος από τότε διά τάς θρησκεφτικές ταινίας. Έκτός από τόν «Τελεφτόν πειρασμόν» πού άπήλαψα είς προχορημένη ήλικίαν, έντήποσιν μου έκανε ή ταινία «Βασιλέφς τών Βασιλέων» πού παρηκολούθησα ως νέος. Κάποιον Πάσχα επέζετο κέ μία θρησκεφτική ύπερπαραγωγή του Χόλυγουντ μέ τόν τίτλον Ο ΧΙΤΛΝ. Κέ ένθυμούμε ότη παρεκάλεσα τήν μυτέρα Μου τότε, νά Μου δόση έν δεκάδραχμον διά νά τήν παρακολουθήσω.

Όταν τήν είδα κέ επέστρεψα ένθουσιόδης είς τό σπίτι, ή κατάκοιτος μητέρα Μου μέ έρότησεν μέ σβησμένην φονήν, — Πώς σου έφάνη ό Χιτών; — Θάβμα, μυτέρα. Κάνη πάταγον. Νά σκεφθής ότη οί Ίάπωνες είπαν νά τούς τήν στείλουν μεταγλωτισμένην. Έβαλαν

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΞΑΝΤΑΣ

Κυκλοφορεί σε δύο τόμους

Mario Vargas
LLOSA

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ
ΤΗΣ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ
ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Εκδόσεις
ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΟΔΙΝΟΥ
Μετάφραση
ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΛΑΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΞΑΝΤΑΣ

ΣΕΙΡΑ ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΚΕΨΗ

Γιώργος Σταμάτης

ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑ

ΣΤΙΣ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΙΤΙΚΗ

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΑΛΗΘΙΝΑ

Όμως όρον νά παιχθῇ μέ άλλον τίτλον...

— Καί μέ τί τίτλον θά παίζεσαι; ρώτησεν ἡ ἀνήθοπος μυτέρα μου.

— Μέ τόν τίτλον «Ο ΧΙΡΟΧΙΤΩΝ».

“Ετσι ἔχασα τήν μυτέρα μου.

Θυμήθηκα τήν ἱστορίαν ἀφτήν τόρα πού πέθανεν ὁ Χιροχίτο.

“Ας εἶναι ἐλαφρόν τό χῶμα πού σκεπά-
ζει τήν μυτέρα Μου.

“Εμαθα ἐκ θετικής πηγῆς κάτι, τό ὁ-
ποῖον ὁμως δέν θέλο νά πιστέψω. Μοῦ
εἶπαν ὅτι τήν ἡμέραν πού ὁ Πρωθυπουρ-
γός ἐπῆγεν εἰς τήν ἐδῶ Ἰαπωνικήν Πρε-
σβίαν διά νά ὑπογράψῃ εἰς τό βιβλίον συ-
ληπητηρίων, τόν ἐσουνόδεβεν μέ μάβρον
μίνι ἡ κηρία Δήμητρα Λιάνη.

“Αφτό δέν μέ ἐνόχλησε. “Εκεῖνο πού
Μέ ἐνόχλησε εἶναι ὅτι ὁ Πρωθυπουργός
διά νά κολακέψῃ τούς Ἰάπωνας, τήν ὥ-
ραν πού ὑπέγραφε βαθύτατα συγκινημέ-
νος, ἐφόρει τό ἀδασμολόγητον κιμονό
πού τοῦ ἔφερε ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρα-
τίας ἀπό τήν Ἀφστραλιάν.

Εἰλικρινά, ἀφτό δέν θέλο νά τό πιστέψω.
Διότι ἀπό τήν στιγμήν πού κάνομεν
ὑπερήφανον ἐξωτερικήν πολιτικήν, νομί-
ζω δέν χρειάζεστε τόση δουλοπρέπεια, ἐ-
στω καί ἂν ὁ θάνατος ἐνός Ἀφτοκράτο-
ρος μᾶς ἔχει ρίψῃ ὅλους εἰς βαρύτατον
ἐθνικόν πένθος. Ἀφτά εἶναι ὑπερβολέ.
Πάντως ὅποιος παρήγγειλε τό κιμονό εἶ-
ναι ἀξίος συνηαρτηρίων διότι δείχνει

ἀνθρωπον προικισμένον μέ σπανίαν διαί-
σθησιν κέ προνοητικότητα.

“Εγώ οὐδέποτε ἐπίστεψα ὅτι τόσον
σύντομα θά ἀποθάνῃ. Καί ἔπρεπε νά πε-
θάνῃ ἕνας Ἀφτοκράτωρ διά νά μάθομεν
ἐπιτέλους ποῖος ἦτο ὁ παραλήπτης τοῦ
ἐπισήμου ἐθνικοῦ ἐνδύματος. “Εγιναν ὅ-
λα τόσον ἀστραπηδόν ἐκείνην τήν ἡμέ-
ραν εἰς τό Τελωνεῖον καί ἐκυκλοφόρη-
σαν τόσαι φῆμαι, πού ἦτο ἀνθρωπίνως ἀ-
δύνατον νά ἐξακριβοθεῖ κέ ὁ παραλή-
πτης κέ τό ὕψος τῶν διαφεβγόντων δα-
σμών.

Διά νά εἶμαι ἐντάξει ἐθιμοτυπικῶς ἐ-
πειδὴ διέθετα μόνον ἕνα ἀξιοπρεπές μά-
βρον κουστοῦμι εἰδικόν διὰ τās κηδεῖας,
ἐπῆρα εἰς τό τηλέφωνον τόν κῆριον Σωσί-
δη, πού ὡς ὑπηρετήσας εἰς διαφόρους
πρεσβείας εἶναι γνώστης τῶν πρωτοκό-
λων καί τῶν ἐπισήμων περιβολῶν εἰς ἀ-
ναλόγους θανάτους Βασιλέων κέ Ἀφτο-
κρατόρων διά νά τόν συμβουλευθῶ τί
πρέπει νά φορέσω καί μέ τήν ἐφεκρίαν
τοῦ ἀνέφερα ὅτι ὁ Πρωθυπουργός ἐφό-
ρει διά λόγους ἀβρότητας κιμονό.

“Ο πρέσβης κ. Σωσίδης, μοῦ εἶπεν ὅτι
ἀφτό σηνιθίζεται καί ὅτι ὅταν ἀπέθανεν ὁ
ἀείμνηστος Βασιλέφς Παῦλος, ὁ Ἀφτο-
κράτωρ Χιροχίτο διά νά μᾶς τιμήσῃ πού
ἐσυντρίψαμε τόν Φασισμόν, ὑπέγραψε
εἰς τό βιβλίον συληπητηρίων φέρων
φουσανέλαν δασμολογημένην.

“Ο κῆριος Σωσίδης, κατά τήν γνώμην
Μου ἔχει κἀν ἕνα τρομερόν λάθος. “Υ-
πηρετήσας εἰς διαφόρους πρεσβείας, ἐ-
πρόσεξεν ὅτι ἡ Ἰαπωνία πού τόσον ἐβη-
μερεῖ λόγω Σοσιαλισμοῦ ἔχει Ἀφτοκρά-
τορα ἐπὶ κεφαλῆς καί ἐπὶ τῆς ἐπίσης Σο-
σιαλιστικῆς Ἰσπανίας προΐσταται ὁ σο-
σιαλιστής Βασιλέφς Χουάν Κάρλος. Πα-
τριωτικῶς λοιπόν ὁρμόμενος καί ἐπιθυ-
μῶν διακαῶς τήν ἐβημερίαν μας νά ἐσκέ-
φθῃ ὅτι ἀφού καί ἡ Ἑλλάς εἶναι Σοσιαλι-
στική, διατῇ νά μὴν ἔχει ἕνα Βασιλέα.

“Η σκέψις του εἶναι ὀρθή, ἀλλά νομίζω
παρεσύρθη.

Διότη ποῖος ἀθλιος διπλωμάτης τόν ἐ-
πληροφόρησεν ὅτι στήν Ἑλλάδα ἐχομαι
Σοσιαλισμόν;

“Εμεῖς δέν ἐχομεν ἀντίρρσιν νά ἐχομεν
Βασιλέα. Ο Βασιλέφς νομίζω ἔχει ἀντίρρ-
σιν νά ἐχομεν Σοσιαλισμόν.

“Όταν οἱ 4 ἀρχηγοί τῆς ἀντιπολιτέψε-
ως ἐφωτογραφήθησαν γύρω ἀπό ἕνα
τραπέζι ἡ ἐφημερίς ΑΥΡΙΑΝΗ ἐδημοσίεψ-
ε τήν φωτογραφίαν μέ τόν ὑπότιτλον Η
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΤΡΟΠΗΣ. “Όταν ἐφωτο-
γραφήθηκαν οἱ 4 μέ τόν Πρόεδρον τῆς
Δημοκρατίας μέ τί τίτλο ἐδημοσιεύθη; “Ε-
πειδὴ λόγω τῶν Θεοφανείων κέ άλλων α-
σχολιῶν μοῦ μοῦ διέφυγαν ἀρκετά τεύχη
παρακαλῶ ὅποιον γνωρίζει τόν τίτλον
πού μ’ ἐνδιαφέρει νά μοῦ τηλεφωνήσῃ.
Εἰς τά περίπτερα πού κυτάζω, δέν μέ
βοηθοῦν τά μάτια μου λόγω ἡλικίας κέ
πολλάς φορές μοῦ διαφεβγουν ἐνδιαφέ-
ροντες ὑπότιτλοι.

“Εφχαριστῶ.

□

ΤΕΥΧΗ πολιτικής οικονομίας

Τεύχος 30
ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1988

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α. Τσίτσου

Για την τιμολόγηση της ηλεκτρικής ενέργειας

Βιβλιοκρισίες

Επισκόπηση Επιστημονικών Περιοδικών

Γ. Σταμάτης

Οι λειτουργίες του οικονομικού προγράμματος
και της αγοράς στις σοσιαλιστικές οικονομίες

Peter Newman / Σ. Βασιλάκης

Ο Staffa και ο ατελής ανταγωνισμός

Γ. Βαδούρας / Α. Κούτρης

Παραοικονομία: Θεωρητική και μεθοδολογική
προσέγγιση Μέρος Α: Έννοια, αίτια και μέθο-
δοι μέτρησης της παραοικονομίας

Θ. Λίποβατς

Η πνευματική θέση του Carl Schmitt και η «έν-
νοια του Πολιτικού»

Κριτικά Σημειώματα

ΜΙΚΡΟ ΠΑΡΑ ΠΕΝΤΕ
χιούμορ και κόμικς για μεγάλους

ΣΠΕΣΙΑΛΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ

WΑΩΩΤΕΥΧΟΣ

ΤΟ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ Τρίτη 20 Δεκεμβρίου 1988

Ειδήσεις - Ελλάδα

Εκτακτες πτήσεις, αλλά ...προηγούνται οι υπάλληλοι

Του ΔΗΜ. ΡΟΥΣΚΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ καταστροφή για την εταιρεία έχει η «Ολυμπιακή Αεροπορία» για την περίοδο των Εορτών, όπως άλλωστε κάθε χρόνο.

Για την κάλυψη των αυξημένων αναγκών, προγραμματίστηκε την πραγματοποίηση έκτακτων πτήσεων στο εσωτερικό και εξωτερικό. Με τις έκτακτες πτήσεις, όπως ανακοινώθηκε, που θα πραγματοποιούνται ως τις 8 Ιανουαρίου 1989, θα προσφερθούν επιπλέον:

● 12.650 θέσεις επιβατών στις πτήσεις εξωτερικού, και

**Θα μετακινηθούν
επιπλέον
15.650 επιβάτες**

● 3.000 θέσεις στις πτήσεις εσωτερικού και κυρίως προς Ρόδο, Μυτιλήνη, Χίο, Χανιά, Ηράκλειο, Αλεξανδρούπολη και Κω.

Συνολικά, δηλαδή, η «Ολυμπιακή Αεροπορία» θα προσφέρει 15.650 θέσεις επιπλέον, που όμως δεν λύνουν το πρόβλημα

των επιβατικών αναγκών της εποχής.

**Προηγούνται
οι υπάλληλοι!**

Δυστυχώς, η αδυναμία ικανοποίησης της ζήτησης των ημερών δημιουργείται από την απαίτηση των υπαλλήλων της εταιρείας - που ταξιθετούν μόνο με την πληρωμή ποσοστού 10% της κανονικής τιμής του εισιτηρίου (δηλαδή, σχεδόν δωρεάν) - να έχουν προτεραιότητα έναντι των επιβατών με κανονικά εισιτήρια, με αποτέλεσμα και οι τελευταίοι να μη βρίσκουν θέση, αλλά και η «Ολυμπιακή» να χάνει εκατοντάδες εκατομμύρια δραχμές.

Υπολογίζεται ότι 2.000-3.000 θέσεις στα αεροπλάνα της, αυτή την περίοδο των Εορτών, έχουν καταληφθεί από υπαλλήλους και συγγενείς τους και εκτιμάται ότι η απώλεια εσόδων της εταιρείας (αφού αυτοί θα πληρώσουν μόνο το 10% της τιμής του εισιτηρίου) θα ξεπεράσει, σ' όλες τις γραμμές (εσωτερικού και εξωτερικού), τα 250 εκατομμύρια δραχμές. Μάλιστα, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, όταν ζητήθηκε από τους αρμόδιους της «Ολυμπιακής» να περιοριστεί ο αριθμός του προσωπικού που θα ταξιδεύει την περίοδο των Εορτών, για να διατεθούν θέσεις για το επιβατικό κοινό - λόγω της αυξημένης κίνησης - απείλησαν με απεργία!

Φαίνεται πως τα μεγάλα σκάνδαλα που εμφανίστηκαν πρόσφατα στην ελληνική κοινωνία άρχισαν ήδη να προκαλούν σοβαρές μεταστάσεις και σε άλλους τομείς. Όπως σε μια οικονομία αγοράς η αύξηση των τιμών ενός βασικού προϊόντος προκαλεί αλυσιδωτές ανατιμήσεις και δημιουργεί πληθωρισμό, έτσι και η διαρπαγή του δημόσιου χρήματος και η ιδιοποίηση κρατικής περιουσίας δημιουργούν, όλο και συχνότερα, πρόθυμους μιμητές ακόμα και σε κοινωνικές κατηγορίες που θα έπρεπε, σύμφωνα με την παραδοσιακή λογική, να αντιστέκονται σε τέτοια φαινόμενα.

Κορυφαίο δείγμα αυτής της «ιδιοποιητικής τακτικής» ήταν η απόφαση της συντεχνίας των μελών της Ολυμπιακής Αεροπορίας να χρησιμοποιήσουν τα αεροσκάφη της εταιρείας για προσωπικές και συγγενικές μετακινήσεις κατά την περίοδο των εορτών (εφη-

μερίδες 20 Δεκ. '88). Όλοι όσοι δεν συνδέονται με πρώτο βαθμό συγγενείας με τα μέλη της συντεχνίας θα μπορούσαν να ελπίζουν μόνο σε κάποια θέση που έμεινε αζήτητη, πληρώνοντας φυσικά το κανονικό εισιτήριο επαυξημένο κατά την πολλαπλή ταλαιπωρία αναμονής και εξασφάλισης θέσης. Σε αντίθεση με τους πληβείους, τα μέλη της συντεχνίας θα καταβάλλουν μόνο το 10% του ναύλου δεύτερης θέσης, απολαμβάνοντας όμως μεταχείριση επιβάτη Α' θέσης με τις απαραίτητες συναδελφικές σαμπάνιες κατά την πτήση.

Πρόκειται για την πιο απροκάλυπτη μέχρι σήμερα απαλλοτρίωση δημόσιου πλούτου από μια συντεχνία που πληρώνεται για να τον διαχειρίζεται. Όχι μόνο για την τεράστια απώλεια εισπράξεων και την οικονομική επιβάρυνση που αυτή θα συνεπάγεται για τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Αλλά κυρίως επειδή πρόκειται για μέσα μαζικής μεταφοράς και αφαιρείται έτσι αντικειμενικά το δικαίωμα της μετακίνησης από όσους ήθελαν να ταξιδέψουν αυτήν την περίοδο. Οι άλλες δημόσιες συγκοινωνίες ως γνωστόν είναι πλήρεις λόγω της αυξημένης εποχιακής ζήτησης ή επίσης παρουσιάζουν και σοβαρά προβλήματα λόγω των καιρικών συνθηκών.

Η συμπεριφορά αυτή βέβαια δεν είναι ούτε τυχαία ούτε μοναδική. Και άλλες συντεχνιακές ομάδες προσπαθούν να επιβάλουν τα ιδιαίτερα συμφέροντά τους, εκβιάζοντας το κοινωνικό σύνολο με την απειλή στέρησης των υπηρεσιών που μονοπωλιακά διαχειρίζονται. Παρά την προφανή αντισυνταγματικότητά τους, έ-

χουν πλέον καθιερωθεί οι δωρεάν χρήσεις των υπηρεσιών και των περιουσιακών στοιχείων του Οργανισμού όπου ανήκει η κάθε συντεχνία (δωρεάν τηλεφώνω στον ΟΤΕ, δωρεάν ρεύμα στη ΔΕΗ, οικογενειακές εκδρομές με κρατικά αυτοκίνητα κ.λπ. κ.λπ.). Μέχρι τώρα όμως η συντεχνιακή ιδιοποίηση του κράτους είχε μεν οικονομική επιβάρυνση για το σύνολο των φορολογουμένων, αλλά τουλάχιστον δεν στερούσε διοικητικά το καταναλωτικό κοινό από τη δυνατότητα αγοράς και χρήσης των υπηρεσιών του αντίστοιχου Οργανισμού. Με την ενέργειά τους οι υπάλληλοι της Ολυμπιακής σηματοδοτούν μια νέα περίοδο μετεξέλιξης των συντεχνιών του Δημόσιου Τομέα ως συνεταιρισμών ιδιοκτησίας και αποκλειστικής χρήσης μέσω παραγωγής και υπηρεσιών που ανήκουν στο σύνολο της κοινωνίας.

Αξίζει όμως να σταθούμε λίγο περισσότερο στα προνόμια που ήδη κατέχουν τα περισσότερα μέλη της συντεχνίας της Ολυμπιακής και περιλαμβάνουν φοροπαλλαγές, πληρωμές σε συνάλλαγμα αδαομολόγητες εισαγωγές, επιδόματα, δωρεάν μεταφορά συγγενών, κληρονομικό δικαίωμα των παιδιών τους για διορισμό στην εταιρεία κ.λπ. Παράλληλα με την επέκταση των προνομίων αυξήθηκε υπέρογκα και ο αριθμός των μελών της συντεχνίας, με αποτέλεσμα σήμερα η Ολυμπιακή να πληρώνει διπλάσιο προσωπικό από την British Airways, η οποία έχει πολλαπλάσιο κύκλο εργασιών, σε παγκόσμιο επίπεδο. Οι υπεράριθμοι όχι μόνο επιβαρύνουν το φορολογούμενο κοινό με το μισθό τους, αλλά νέμονται ε-

ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ

του Ν. Μαυρομάτη

πίσης και όλα τα προαναφερθέντα προνόμια. Θα περίμενε κανείς ότι τουλάχιστον η ποσότητα και ίσως η ποιότητα των υπηρεσιών θα βελτιωνόταν.

Το αντίθετο όμως συμβαίνει. Αν εξαιρέσει ορισμένες αξιόπαινες ατομικές περιπτώσεις, μπορεί εύκολα να διαπιστώσει τη γενικευμένη υποβάθμιση των υπηρεσιών προς το κοινό με τις αδικαιολόγητες καθυστερήσεις, την έλλειψη επαγγελματισμού στην εξυπηρέτηση, την αγενή συμπεριφορά και την πλήρη αδιαφορία του προσωπικού στην ενγύμωση που θα σχηματίσει ο επιβάτης. Αψευδής μάρτυρας αυτής της κατάστασης, η κατακόρυφη πτώση της Ολυμπιακής στην ζήτηση πτήσεων εξωτερικού όπου ο επιβάτης έχει και άλλες δυνατότητες επιλογής.

Η μόνη συνέπεια που φαίνεται να έχει η επέκταση προσωπικού και προνομίων είναι η ενίσχυση της συντεχνιακής δύναμης, η κατάργηση κάθε δυνατότητας ελέγχου και εκσυγχρονισμού η κατάργηση κάθε δυνατότητας ελέγχου και εκσυγχρονισμού των υπηρεσιών και η ανά-

πτυξη μιας αυτόνομης εξουσίας πάνω στη δημόσια περιουσία που φυσιολογικά οδήγησε στη σημερινή ενέργεια της αποκάλυπτης ιδιοποίησης.

Οριμάζουν έτσι όλες οι προϋποθέσεις οικονομικής αναποτελεσματικότητας, διοικητικού γιγαντισμού και αντικοινωνικής πολιτικής που θα κάνουν την πλήρη ιδιωτικοποίηση της εταιρείας και την κατάργηση του μονοπωλιακού της χαρακτήρα να θεωρηθούν ως οι μόνες δυνατός λύσεις, με το απλούστατο επιχείρημα ότι οποιαδήποτε άλλη εταιρεία είναι αδύνατον να είναι χειρότερη. Σε μια τέτοια περίπτωση ο μεγάλος χαμένος θα είναι πάλι η μάζα των φορολογουμένων, στην αφάιμαξη των οποίων στηρίχθηκε η ανάπτυξη της εταιρείας χωρίς όμως να έχουν λάβει την ποιότητα και το είδος των υπηρεσιών που δικαιούνται.

Υπό άλλες συνθήκες συνδικαλισμού και κοινωνικής οργάνωσης θα ήταν ενδιαφέρον να παρατηρούσε κανείς τις αντιδράσεις ατόμων και φορέων σε τέτοια φαινόμενα ιδιοποίησης δημόσιας περιουσίας και καταπάτησης βασικών δικαιωμά-

των των πολιτών. Το πρόβλημα δεν έγκειται μόνο στην οικονομική εκμετάλλευση του κοινωνικού συνόλου αλλά κυρίως στον **διοικητικό αποκλεισμό** του από τη δυνατότητα χρήσης κρατικών υπηρεσιών και μάλιστα μέσω μεταφοράς! Το ότι η αντίδραση αυτή δεν πρόκειται να υπάρξει μαρτυρεί, για άλλη μια φορά, την έλλειψη ενός πλαισίου κοινωνικών θεσμών και αξιών που θα υπερασπιζόνταν τα δικαιώματα των πολιτών από τις αυθαιρεσίες και τις καταχρήσεις των ιδιοτελών συμφερόντων.

Θα πρέπει τέλος να σημειωθεί πως μόνο επί **φεουδαρχίας** υπήρχε το φαινόμενο ορισμένα είδη προϊόντων να προορίζονται για συγκεκριμένα κοινωνικά στρώματα και να αποκλείονται διοικητικά από άλλα. Η επικράτηση του καπιταλισμού εξαφάνισε την κοινωνική ταυτότητα του ενδιαφερόμενου καταναλωτή και έβαλε στη θέση της το μηχανισμό των τιμών και της ελεύθερης αγοράς. Στην Ελλάδα φαίνεται όμως ότι η κοινωνία κάνει άλματα προς τα πίσω ίσως για να έχει τη χαρά της καθυστερημένης ανακάλυψης.

Τα βιβλία της «γνώσης»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΓΝΩΣΗ»
βιβλία που ξεχωρίζουν

ΟΛΥΜΠΕΡΤΟ ΕΚΟ Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ

Στον Υπεράνθρωπο των μαζών διαγράφεται μια θεωρία του μυθιστορήματος της παρηγοριάς και των αντιφάσεων του, που ισχύει και για τα σημερινά μαζικά προϊόντα. Ο Μοντεχρίστος, ο Αρσέν Λουπέν, ο Ταρζάν, ο Τζέιμς Μποντ και άλλοι ήρωες των λαϊκών μυθιστορημάτων αποκαλύπτονται και διερευνώνται με ένα μοναδικά επαγωγικό και γοητευτικό τρόπο.

εκδόσεις «γνώση»

Ζωοδόχου Πηγής 29, 106 81 Αθήνα,
τηλ.: 3621194 - 3620941

ΝΤΑΒΟΣ, ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΜΕΤΑ

Η διχοτόμηση του Αιγαίου

του Φίλιππα Πετρίδη

Ποιος θυμάται το Νταβός; Ένα χρόνο μετά τη θεαματική στροφή της τουρκικής πολιτικής του Ανδρέα Παπανδρέου, μόνον η Άγκυρα και ο Οζάλ θυμούνται ότι «αποκαταστάθηκαν» οι ελληνοτουρκικές σχέσεις. Και φροντίζουν να το υπενθυμίζουν και στην Αθήνα εκδίδοντας διατάγματα, σαν κι αυτό της 7ης Ιανουαρίου, με το οποίο η Τουρκία επανέρχεται στην περίφημη NOTAM 714 του 1974 και επιχειρεί να νομιμοποιήσει την παρουσία της στο μισό Αιγαίο, και φυσικά στα ελληνικά νησιά, με πρόσχημα την επέκταση των τουρκικών ορίων επιχειρησιακής δραστηριότητας για «έρευνα και διάσωση» στο πέλαγος.

Η μονομερής αυτή και προκλητική πράξη της Άγκυρας πρέπει να θεωρηθεί — και είναι — άμεση συνέπεια του «Μνημονίου της Αθήνας», με το οποίο η Ελλάδα και η Τουρκία αναγνώρισαν το δικαίωμα αμφοτέρων στη «χρήση της ανοικτής θάλασσας και του διεθνούς εναέριου χώρου του Αιγαίου».

Αποκαλύπτουμε σήμερα μια παλιότερη εγκύκλιο του Οζάλ, χρονολογείται από το 1985, με την οποία ο Τούρκος πρωθυπουργός διέταξε τις δημόσιες υπηρεσίες της χώρας του να διχοτομούν το Αιγαίο στους χάρτες. Τρία χρόνια και με τη μεσολάβηση του Νταβός η Άγκυρα περνά από τη διχοτόμηση «επί χάρτου» στη ντε φάκτο διχοτόμηση. Το Νταβός «ζει».

«Πόλεμος χαρτών και τοπωνυμίων» κηρύχθηκε με εγκύκλιο του Τούρκου πρωθυπουργού κατά της Ελλάδος από το 1985. Χρησιμοποιώντας κομψότερο χαρακτηρισμό, η ηγεσία του τουρκικού υπουργείου Παιδείας, μετονόμασε την εγκύκλιο σε «οδηγίες», οι οποίες:

- Απαγόρευσαν την αναγραφή στους χάρτες της λέξης «Ελλάδα» επάνω από το Αιγαίο.
- Επέβαλαν να μην οριοθετούνται τα σύνορα μεταξύ των δύο χωρών στο Αιγαίο, στους ίδιους χάρτες.
- Απαγόρευσαν την αναγραφή τοπωνυμίων στα νησιά του Αιγαίου.
- Εγκαινίασαν μια σειρά από εύγλωττες παραχαράξεις.

Η εγκύκλιος αυτή αποδεικνύει ότι ο ανθελληνικός φανατισμός καλλιεργείται στους γείτονές μας Τούρκους «εξ απαλών ονύχων» στα πλαίσια των μακροπρόθεσμων στόχων της πολιτικής της Άγκυρας.

Δεν πρόκειται φυσικά για μια καινούργια πρακτική αλλά μόνο για ένα νέο κεφάλαιο στην παραδοσιακή ανθελληνική τακτική της Άγκυρας. Η τακτική αυτή περιλαμβάνει ανακρίβειες σε βάρος της Ελλάδος και διαστρέβλωση της ιστορίας της.

Ανεξάρτητα από τη σοβαρότητά τους ενέργειες σαν κι αυτή αποτελούν ένα ακόμη δείγμα της αναδίπλωσης της Άγκυρας στον άκρατο εθνικισμό και θα πρέπει να συνδυαστούν με την ενίσχυση των φανατικών μουσουλμανικών απόψεων μέσα στην τουρκική κυβέρνηση.

Οι οδηγίες που κήρυξαν τον «πόλεμο των χαρτών και των τοπωνυμίων» κατά της Ελλάδας δεν ήταν έμπνευση κάποιου φανατικού μανδρινού του υπουργείου

Παιδείας αλλά προερχόταν από το γραφείο του Τούρκου πρωθυπουργού Τουργκούτ Οζάλ.

Αυτό το γεγονός αποδεικνύει ότι οι «οδηγίες» δεν αποτελούν απλά ένα μέρος της εθνικής ιδεολογικής διαφώτισης της νεολαίας από τις εκπαιδευτικές αρχές, αλλά αποτελούν βασική πτυχή της επεκτατικής πολιτικής της Άγκυρας προς δυσμάς και ιδίως προς το Αιγαίο. Γεγονός που επιβεβαιώνεται και από το ότι η εντολή του Τουργκούτ Οζάλ απευθυνόταν προς το υπουργείο Εσωτερικών, με οδηγίες για κοινοποίησή της σε όλα τα υπουργεία, τις δημόσιες και τις ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Μερικές παρατηρήσεις που περιττεύουν

- Οι θεωρίες επάνω στις οποίες στηρίζεται η εγκύκλιος αμφισβητούν απροκάλυπτα την ελληνικότητα του Αιγαίου Πε-

Στον χάρτη φαίνεται καθαρά η διχοτόμηση του Αιγαίου που επιχειρεί να πετύχει με τον τελευταίο της νόμο η Άγκυρα.

λάγους και αποσκοπούν στη διαίρεσή του.

● Η αμφισβήτηση, όχι μόνο του θαλάσσιου αλλά και του χερσαίου χώρου του Αιγαίου, είναι αντίθετη με τις αρχές του ισχύοντος Διεθνούς Δικαίου και της τελευταίας σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας καθώς και με όλες τις διεθνείς συμβάσεις που κατοχύρωσαν τα νησιά του Αιγαίου ως ελληνική επικράτεια.

● Για τη διάταξη 4γ που αφορά στη Θράκη, επισημαίνεται ότι η Άγκυρα επιδιώκει να επεκτείνει την επικράτειά της στο χάρτη και στην περιοχή της Δυτικής Θράκης, η οποία ανήκει εν μέρει στην ελληνική και εν μέρει στη βουλγαρική επικράτεια. Προδίδονται έτσι οι μακροπρόθεσμες επεκτατικές βλέψεις της Τουρκίας σε περιοχές όπου διαβιούν μουσουλμανικές μειονότητες, όπως η Ελλάδα και η Βουλγαρία.

● Με την εφαρμογή της διάταξης 4ε περιορίζεται η ελληνική επικράτεια στα 6 ναυτικά μίλια σύμφωνα με την τουρκική θέση. Η θέση αυτή είναι αντίθετη προς τις ισχύουσες διατάξεις του διεθνούς δικαίου οι οποίες επικυρώθηκαν και από την τελευταία Σύμβαση του Δικαίου της Θάλασσας που δέχεται τα 12 ναυτικά μίλια.

ΤΟ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΕ ΑΚΡΙΒΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ:

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ - ΑΓΚΥΡΑ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΘΕΜΑ: ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΧΑΡΤΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ
ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ 14.06.1985
ΠΡΟΣ: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

1. Στο Αιγαίο Πέλαγος μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας δεν υπάρχει οριοθετημένο επίσημο σύνορο και σύμφωνα με τους κανόνες του διεθνούς δικαίου το Αιγαίο διέπεται από το καθεστώς «μισο-ανοιχτής» θάλασσας.

2. Παρά το ανωτέρω, η Ελλάδα προσπαθεί να εμφανίσει σαν σύνορο τη γραμμή των νησιών και της Ανατολίας για να προβάλλει την κρατική της εξουσία στο Αιγαίο.

Επειδή διαπιστώθηκε ότι «χάρτες και έντυπα» που τυπώθηκαν στην Τουρκία προφανώς «εκ παραδρομής» οριοθετούν το Αιγαίο, ζητείται να ανασταλεί ή και να διορθωθεί η εκτύπωση - ανατύπωση παρόμοιου υλικού που μακροπρόθεσμα τείνει να δικαιολογήσει αξιώσεις ότι το Αιγαίο ανήκει στην Ελλάδα.

3. Για τη σχετική διόρθωση και προκειμένου να αποφευχθούν παρόμοια λάθη, ζητείται:

α. Να διορθωθούν όλοι οι χάρτες και οι άτλαντες δημόσιας και ιδιωτικής σχολικής χρήσης σε όλη την επικράτεια.

β. Να γίνουν οι δέουσες συστάσεις σε συνα-

φείς δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς και οργανισμούς.

γ. Να κοινοποιηθούν σχετικές «διορθωτικές» οδηγίες σε όλες τις τουρκικές δημόσιες και ιδιωτικές υπηρεσίες - αντιπροσωπείες εξωτερικού.

δ. Να γίνουν οι απαραίτητες συστάσεις στο προσωπικό των «αρμοδίων καθ' ύλην» υπηρεσιών.

4. Όσον αφορά για τη «νέα σήμανση» των χαρτών που τυπώνονται στο εσωτερικό της χώρας:

α. Δεν θα υπάρξει οριοθέτηση μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας στη θάλασσα.

β. Η λέξη Ελλάδα θα αναγράφεται μόνο επί της Ηπειρωτικής Ελλάδος.

γ. Η λέξη «Θράκη» θα αναγράφεται ώστε να καλύπτει την Τουρκία - Ελλάδα - Βουλγαρία.

δ. Δεν θα αναγράφονται ονόματα «θαλασσών - πελάγων» όπως «θρακικό πέλαγος» κ.ο.κ. που ευρίσκονται μέσα στο Αιγαίο.

ε. Τα τοπωνύμια θα αναφέρονται στην τουρκική, όπως αντί 'Ιμβρος: GOKCEADA (Γκιокτσέ-αντα), αντί 'Εβρος: MERIC (Μέριτς).

στ. Η λέξη «Δωδεκάνησα» θα αναγράφεται μόνο επί των Δωδεκανήσων χωρίς να επεκτείνεται στα διεθνή ύδατα.

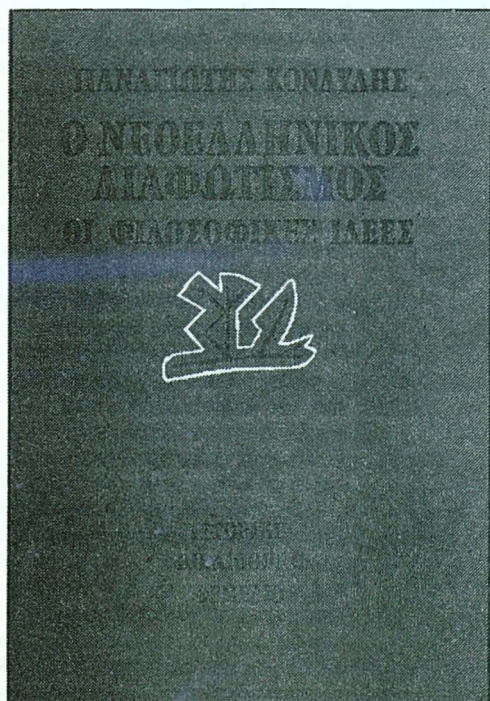
Το παρόν κοινοποιείται προς όλα τα υπουργεία και τους Δημόσιους Οργανισμούς και ζητείται η πιστή εφαρμογή του.

Ο Πρωθυπουργός

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΘΕΜΕΛΙΟ

Σόλωνος 84 - τηλ. 3608180-3602646

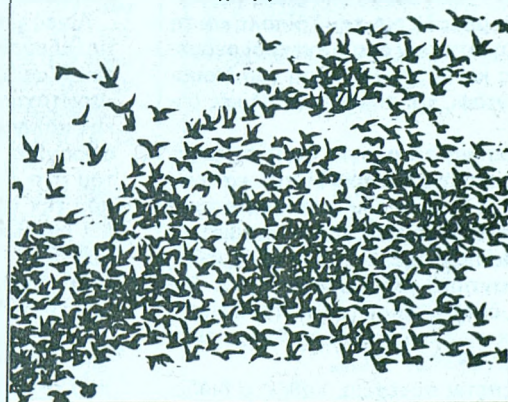
Μόλις κυκλοφόρησε

ΧΡΟΝΗΣ ΜΙΣΣΙΟΣ

Χαμογέλα; ρε...Τι σου ζητάνε;

γρήγορα

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

ΑΘΗΝΑ: Γραβιάς 7, Αθήνα 106 78, τηλ. 360.76.89

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ, Λεωφ. Νίκης 3, τηλ. 226.190

ΠΟΥ ΣΤΟΧΕΥΑΝ ΤΑ F-14 ΤΟΥ «ΡΑΜΠΟ»

του Ανδρέα Μπίστη

Χρονικό επιθέσεων

Αύγουστος του 1981. Οκτώ μόλις μήνες μετά την ανάληψη της εξουσίας από τον Ρήγκαν, αμερικάνικα μαχητικά, εξορμώντας από το αεροπλανοφόρο «Νιμιτς» καταρρίπτουν 2 λιβυκά αεροπλάνα μέσα στον κόλπο της Σύρτης. Το Πεντάγωνο ανακοινώνει ότι τα δυο λιβανικά αεροσκάφη είχαν εκτοξεύσει πυραύλους κατά των αμερικάνικων αεροσκαφών χωρίς να τα πλήξουν, «υποχρεώνοντας» τα αμερικάνικα πολεμικά να ανταποδώσουν τα πυρά.

23 του Μάρτη 1986. Οι ΗΠΑ διεξάγουν γυμνάσια «ελεύθερης ναυσιπλοΐας» μέσα στον κόλπο της Σύρτης τον οποίο η Λιβύη έχει χαρακτηρίσει για λόγους ασφάλειας «εσωτερικά ύδατα». Πάντοτε κατά το Πεντάγωνο, η Λιβύη εκτοξεύει αντιαεροπορικούς πυραύλους χωρίς και πάλι να κατορθώσει (!) να πλήξει τους στόχους.

Στις 24 και 25 του Μάρτη αμερικάνικα βομβαρδιστικά επιτίθενται και βυθίζουν δυο λιβυκά πλοία και προξενούν σοβαρές ζημιές σε παράκτιες ναυτικές εγκαταστάσεις.

15 Απριλίου 1986. Αμερικάνικα μαχητικά F-111 ξεκινώντας από βάση της Αγγλίας, βομβαρδίζουν την Τρίπολη και τη Βεγγάζη. Αποτέλεσμα 42 νεκροί ανάμεσα τους και η 3χρονη κόρη του Μουαμάρ Καντάφι, και σημαντικές υλικές ζημιές.

Η επίσημη αιτιολογία αυτή τη φορά συνίσταται στην αναπόδεικτη κατηγορία ότι η Λιβύη του συνταγματάρχη Καντάφι ευθύνονταν για τη βομβιστική ενέργεια που είχε γίνει δυο εβδομάδες πριν εναντίον μιας ντισκοτέκ στο Δ. Βερολίνο, όπου έχασαν τη ζωή τους δύο άτομα εκ των οποίων ένας Αμερικανός στρατιώτης.

Και έπεται συνέχεια, καθώς ο διάδοχος του Ρήγκαν, Τζωρτζ Μπους δεν φαίνεται να συμπαθεί τον Μουαμάρ Καντάφι περισσότερο από τον προκατόχό του.

Αν θελήσει κανείς να αναζητήσει τη βαθύτερη ερμηνεία της ασίγηστης εχθρότητας των ΗΠΑ απέναντι στη Λιβύη, είναι σίγουρο ότι αυτή θα τη βρει στο γεγονός ότι η Ουάσινγκτον ποτέ δεν μπόρεσε να ξεχάσει ή να συμφιλιωθεί με το δεδομένο ότι ο συνταγματάρχης Καντάφι, μόλις κατέλαβε την εξουσία, αποδέσμευσε τη χώρα του, από το πλέγμα της αμερικάνικης εξάρτησης ξηλώνοντας τις βάσεις των ΗΠΑ από το έδαφος της Λιβύης.

Την απώλεια αυτή οι ΗΠΑ, ουδέποτε μπόρεσαν να αναπληρώσουν, παραμένοντας έκτοτε χωρίς στρατιωτικές διευκολύνσεις στις βορειοαφρικανικές ακτές της Μεσογείου.

Αν όμως στη δεκαετία του '70 η πολιτική της Ουάσινγκτον αποσκοπούσε κυρίως στο να επιβάλει τη διεθνή διπλωματική και οικονομική απομόνωση του καθεστώτος του Μουαμάρ Καντάφι, η άνοδος του Ρήγκαν στην εξουσία το '81, συνοδεύτηκε από την υιοθέτηση δυναμικότερων μεθόδων.

Με πρόσχημα πάντοτε την «πάταξη της τρομοκρατίας», ο «Ράμπο» - Ρήγκαν εξαπέλυσε επανειλημμένες στρατιωτικές επιθέσεις κατά της Λιβύης, προβάλλοντας σαν αιτιολογία τον ισχυρισμό ότι το καθεστώς του Καντάφι «υποθάλλει την τρομοκρατία».

Με ένα αιματοβαμμένο πρωτοχρονιάτικο «μπονανά» στη Λιβύη «καλωσόρισε» το '89 ο απερχόμενος πρόεδρος των ΗΠΑ Ρόναλντ Ρήγκαν, έτσι για να μην ξεχάσουμε την προσωινία του πολεμοχαρή «Ράμπο», που τόσο εύστοχα του αποδόθηκε για τα επτάχρονα κατορθώματά του.

Λίγες μόλις ημέρες πριν μεταβιβάσει τις εξουσίες στον ομοϊδέατή διάδοχό του Τζωρτζ Μπους στις 20 του Γενάρη, ο «πρωταγωνιστής» της «αντιτρομοκρατικής πάλης», Ρόναλντ Ρήγκαν, θέλησε να σφραγίσει τον τερματισμό της θητείας του στο Λευκό Οίκο, με τον ίδιο τρόπο που την είχε εγκαινιάσει 7 χρόνια πριν. Με μια πράξη «κρατικής τρομοκρατίας» σαν αυτή της κατάρριψης των δύο λιβυκών αεροπλάνων στις 3/1/89, όπως πανομοιότυπα σχεδόν είχε κάνει και τον Αύγουστο του 1981, σαν προμήνυμα του επιθετισμού της «ρηγκανικής εποχής», που τότε μόλις άρχισε.

Με ένα εξαιρετικά βεβαρημένο παρελθόν απρόκλητων επιθέσεων των ΗΠΑ εναντίον της Λιβύης, πραγματικά προβάλλει χωρίς νόημα η προσπάθεια ανατρο-

πής των διάτρητων επιχειρημάτων περί «αυτοάμυνας», που πρόβαλαν ξανά οι Αμερικανοί αξιωματούχοι για να αιτιολογήσουν τη νέα επιθετική τους παρανομία.

Παρά την προσφυγή στα μεγάλα προπαγανδιστικά μέσα, όπως η περίφημη βιντεοκασέτα με την οποία εφοδίασαν τις κρατικές τηλεοράσεις όλου του κόσμου, και την οποία ο εκπρόσωπος της Λιβύης χαρακτήρισε σαν «πλαστό χολυγουντιανό κατασκευάσμα», δεν μπόρεσαν να πείσουν ούτε τους συμμάχους τους στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ ότι τα λιβυκά «Μιγκ 23» είχαν... επιθετικούς σκοπούς.

Και μόνον το γεγονός ότι το αεροπλανοφόρο «Κέννεντυ», από το οποίο σηκώθηκαν τα δύο αμερικάνικα F-14, είναι εξοπλισμένο με 90 αεροσκάφη, ενώ τις μέρες αυτές καταπλέει στη Μεσόγειο και δεύτερο αεροπλανοφόρο των ΗΠΑ, το πυρηνοκίνητο «Ρούζβελτ» με αντίστοιχη δύναμη, αρκεί για να δείξει το εντελώς απίθανο μιας επιθετικής απεισκευσίας της λιβυκής ηγεσίας κάτω από αυτές τις συνθήκες.

Το σίγουρο είναι ότι οι ΗΠΑ, μπορεί ίσως να κατορθώσουν να αναστείλουν τη σχετική καταδικαστική απόφαση που προωθεί στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ η ομάδα των Αδερμεύτων χάρη στο «βέτο» που διαθέτουν, αλλά δεν θα αποφύγουν την ηθική τους καταδίκη καθώς ήδη έχει διαμορφωθεί η πλειοψηφία των εννέα χωρών που απαιτούνται για την υποβολή του σχετικού ψηφίσματος και

Το ερώτημα επομένως που τίθεται δεν έχει πια να κάνει με το εάν πράγματι οι ΗΠΑ κατέρριψαν απρόκλητα τα δύο λιβυκά «Μιγκ», αλλά με το γιατί η κυβέρνηση Ρήγκαν αξιοποίησε το «κενό» της μεταβίβασης των εξουσιών στη διαχείριση Μπους για να βάλει ακόμη μια φορά μπουρλότο σ' αυτή την εξαιρετικά ευαίσθητη περιοχή της Μεσογείου και του μεσανατολικού χώρου.

Η αλήθεια είναι ότι η κυβέρνηση Ρήγκαν προετοίμαζε από καιρό ένα νέο θεαματικό στρατιωτικό πλήγμα κατά της Λιβύης.

Το μοντάρισμα της απαιτούμενης αντιτρομοκρατικής προπαγάνδας για να «καλυφθεί» η νέα επιδρομή, ξεκίνησε πριν μερικούς μήνες με τον περίφημο ισχυρισμό των ΗΠΑ ότι η Λιβύη κτίζει ένα εργοστάσιο παραγωγής χημικών όπλων στην περιοχή Ράμπτα, 60 χιλιόμετρα νοτιανατολικά της Τρίπολης. Οι απαντήσεις της λιβυκής κυβέρνησης ότι πρόκειται για εργοστάσιο παραγωγής φαρμακευτικών προϊόντων, δεν φθάνουν στα αυτιά του Ρήγκαν που δηλώνει στις αρχές του Δεκέμβρη ότι «δεν αποκλείεται η προσφυγή σε στρατιωτικά μέσα για την καταστροφή του εργοστασίου». Οι προσπάθειες αυτές του Ρήγκαν ωστόσο, δεν συμπαρασύρουν τους ευρωπαίους συμμάχους του και η επιχείρηση χωρίς να εγκαταλείπεται, δείχνει να αναστέλλεται.

Κατόπιν έρχεται η πτώση του «αιρημάς» της PAN-AM στην Αγγλία πριν μερικές βδομάδες. Το περιστατικό μετά από κάποιες αρχικές παλινωδίες, αποδίδεται τελικά σε τρομοκρατική πράξη. Και ενώ αρχικά εμφανίζονται στοιχεία και πληροφορίες ότι εκτελεστής θα μπορούσε να είναι η ίδια η ισραηλινή «Μοσάντ», προβάλλεται βαθμιαία η εκδοχή που είδε το φως της δημοσιότητας στη «Σάντνι Τέλεγκραφ» της Κυριακής 8/1/89, ότι δράστες είναι οι Ιρανοί «επαναστατικοί φρουροί» που τοποθέτησαν τη βόμβα «βληθούμενοι και από τη Λιβύη» για να εκδικηθούν, υποτίθεται την κατάρριψη του ιρανικού «αίρημας» πριν μερικούς μήνες στον περσικό κόλπο από τις ΗΠΑ. Το δημοσίευσμά της αυτό η εγγλέζικη εφημερίδα το αποδίδει σε δήθεν «πειστικά στοιχεία», άγνωστων ωστόσο πηγών της Ουάσιγκτον.

Είναι ακριβώς, μέσα σ' αυτήν την έντεχνα προκατασκευασμένη ατμόσφαιρα, που καταφέρεται το νέο προμελετημένο αμερικάνικο πλήγμα κατά της Λιβύης.

Αλλά οι πύραυλοι που εκτόξευσαν τα αμερικανικά F-14 δεν στόχευαν μόνο τα λιβυκά «Μιγκ» και τον «υποστηρικτή της διεθνούς τρομοκρατίας» Μουαμάρ Καντάφι.

Ο στόχος είναι ευρύτερος.

Είναι ο εκφοβισμός ολόκληρου του αραβικού κόσμου. Είναι η ανατροπή του εξαιρετικά ευνοϊκού διεθνούς κλίματος υπέρ των παλαιστίνων και του Αραφάτ, που διαμόρφωσαν οι αποφάσεις του εθνικού παλαιστινιακού συμβουλίου στο Αλγέρι και η εμφάνιση του Γιασέρ Αραφάτ στην Γ.Σ. του ΟΗΕ που μεταφέρθηκε στη Γενεύη προκειμένου να μπορέσει να μιλήσει σ' αυτήν ο Παλαιστίνιος ηγέτης μιας και η κυβέρνηση Ρήγκαν αρνήθηκε να του χορηγήσει «βίζα» για να μεταβεί στη Νέα Υόρκη εξακολουθώντας να τον θεωρεί «τρομοκράτη».

Είναι η προσπάθεια να καμφθεί η ηρωική εξέγερση των Παλαιστίνων στα κατεχόμενα που έχει φέρει σε κρίση και αδιέξοδο την πολεμική μηχανή του Ισραήλ, με τον εκφοβισμό αντίστοιχων επιδρομών, αλλά και διαδόσεων κύκλων των ΗΠΑ που υπαγορεύουν στο «News week» απόψεις ότι η διευθέτηση του μεσανατολικού μπορεί να χρειαστεί ακόμη «δεκαετίες».

Είναι η δυναμική παρέμβαση των ΗΠΑ στο μεσανατολικό, όπου, επιδεικνύοντας την ιμπεριαλιστική τους πυγμή επιθυμούν να στείλουν μηνύματα προς πάσα κατεύθυνση, ότι μια ρύθμιση αυτού του πιο μακροχρόνιου μεταπολεμικού τοπικού πολέμου, είτε ειρηνικά μέσω διαπραγματεύσεων είτε με στρατιωτικά μέσα έχουν σκοπό να την αντιμετωπίσουν, όπως πάντα, από θέση ισχύος.

Είναι τέλος η υπόμνηση ότι τα γλυκά νανουρίσματα της «ύφεσης», για τον Ράμπο και τους ομοϊδεάτες του δεν είναι παρά ένας πρόσκαιρος ελιγμός για την προώθηση των αμετακίνητων αμερικάνικων σχεδίων κυριαρχίας, ελέγχου και επιβολής σε κάθε γωνιά της γης.

Και είναι όχι μόνο λυπηρό, αλλά και εξόχως ανησυχητικό, ότι μπροστά σ' αυτή την πραγματικότητα, η παραπαίουσα ελληνική κυβέρνηση δεν τόλμησε να αρθρώσει ούτε μία λέξη καταδίκης απέναντι σε αυτούς τους νέους αμερικάνικους τυχολογισμούς, ενώ προσέφυγε και πάλι στις γνωστές όσο και αναξιόπιστες διαβεβαιώσεις ότι οι «ανύπαρκτες νομικά» βάσεις των ΗΠΑ, δεν αξιοποιήθηκαν «για σκοπούς πέραν εκείνων που ορίζει» η συμφωνία του '83 (!).

Χαουαρντ Φάστ

Ο Ηόλιος Πάιν

Ο Ηόλιος Πάιν

Υπάρχουν κάποιες στιγμές, πολύ σπάνιες, που η λογοτεχνία, η πολιτική και η ιστορία συνδυάζονται υπέρχα σ' ένα μυθιστόρημα. Και τότε έχουμε ένα έργο που αποδεικνύει τη δύναμη του γραπτού λόγου.

Ένα έργο που μπορεί να συγκινήσει, ν' ανάψει φωτιές στην ψυχή και στη σκέψη, να βάλει ερωτήματα και να δώσει απαντήσεις.

Ένα τέτοιο έργο είναι ο «Πολίτης Πάιν» του Χαουαρντ Φάστ. Ο ήρωας του βιβλίου, ο Τομ Πάιν, είναι πραγματικό πρόσωπο. Επαγγελματίας επαναστάτης, αγωνίστηκε με νύχια και με δόντια για να προσδώσει ένα βαθύ κοινωνικό νόημα στον αγώνα της αμερικανικής ανεξαρτησίας. Και αφού έκοψε τη μαμή στη γέννηση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, βολήθηκε να ονειρευτεί τις Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης, ή καλύτερα την πανανθρώπινη Δημοκρατική Αδελφότητα.

Αλλά οι συντηρητικοί της Αμερικής του γύρισαν τις πλάτες, η επαναστατική Γαλλία τον έριξε στις φυλάκες, η αριστοκρατική Αγγλία έσπασε μιαν αγχώνη που γράφαγε τ' όνομά του.

Αυτός ωστόσο δεν έπαψε ούτε στιγμή ν' αγωνίζεται για την αγνή, την καθαρή κι ανόθευτη δημοκρατία, τη χωρίς μισαλλοδοξίες, καπηλίες και ακρότητες.

Εκδόσεις ΚΑΛΕΝΘ
Μαυρομιάλη 5 (1ος Όροφος)
Τηλ. 36.23.553 ΑΘΗΝΑ 106 79

Επι
σημαί
νουμε

Οι «από δω», οι «από κει» και οι τα φαιά φορούντες

Πολλές οι σκοτούρες, με τις οποίες μας γεμίζει η καθημερινότητα: τα προσωπικά, τα επαγγελματικά, το όζον πολιτικό προσκήνιο, η μονοτονία της επαναλαμβανόμενης ρουτίνας... Άντε, μετά, να μείνει χρόνος για να ασχολείσαι με το κοινωνικό περιθώριο, που, με τη βοήθεια κατασταλτικών μηχανισμών, το απομονώνουμε, το εγκλείουμε και, τέλος, λησμονούμε την ύπαρξή του λυτρωμένοι από τις ενοχλήσεις που θα μας προκαλούσε η ενεργοποίησή μας για την αντιμετώπιση ενός, επιπλέον, καθημερινού προβλήματος. Στο βάθος, ίσως και να αισθανόμαστε ανακουφισμένοι που, στον κόσμο των κανονικών, παρωνυχίδες εκτροπής και διαφορετικότητας δεν παρεισφρέουν για να μας φορτώσουν μ' έναν ακόμη πονοκέφαλο.

Αυτή η θεσμισμένη «ησυχία» που νιώθουν οι «κανονικοί», πολλές φορές διατεμάσσεται από την κραυγή του κόσμου του περιθωρίου. Και, για να μη γίνει οχληρή, ο κόσμος των «από δω» έχει θεσμίσει τις αντιστάσεις του: η καταστολή, η βία, ο καταναγκασμός καλούνται να αποκαταστήσουν το καθεστώς της σιωπής.

Δεν άντεχαν τη μόνωση της φυλακής, μέρες γιορτών, κάποιοι ανήλικοι που εμπέδωναν τη σπουδή στην παρανομία του κοινού ποινικού δικαίου στο τμήμα φυλακών ανηλίκων του Κορυδαλλού. Και απέδρασαν. Ο υπεύθυνος για τη φύλαξη τους αστυφύλακας δεν έκανε χρήση της εξουσίας του πυροβόλου όπλου του προκειμένου να προφυλάξει την ευνομία ημών, των κανονικών — αρνήθηκε να οικειοποιηθεί τη δόξα του Μελίστα, γεγονός που επέσυρε την μήνιν των «αντιεξουσιαστικών (sic) μαζών (sic)» της Αυριανής και τον άτεγκτο πέλεκυ της δικαιοσύνης. Δεν άντεξε τον εγκλεισμό του στο Δρομοκαΐτειο και τον ευνουχισμό του, με τη βοήθεια των ψυχοφαρμάκων, ψυχασθενής. Φύλακες της βάρδιας, με τη συνεπικουρία άλλων έγκλειστων των στραγγάλισαν.

Και μερικοί υπόλοιποι; Μακαρίως μηνυαζόμενοι τον απόηχο από το εορταστικό φαγοπότι, και τρέχουμε, τρέχουμε να προλάβουμε... Είμαστε οι καθαροί, είμαστε οι υγιείς, είμαστε οι «από 'δω». Για τους «από κει» έχουμε φροντίσει: έχουμε βάλει τους τα φαιά φορούντας να τους πνίξουν στη σιωπή.

αρχαιο
λογία

Τά μνημεία και η έλευθερία της αρχαιολογικής έρευνας

Β': Μερικές προτάσεις

Συνήθως η κριτική για τη δέσμευση των μνημείων άσκειται από τους έκτός 'Αρχαιολογικής 'Υπηρεσίας (Α.Υ.), με τὰ ίδια πάντα επιχειρήματα: ανάγκη απόλυτης έ-

λευθερίας στην προσπέλαση του υλικού, ανύπαρκτη ή ανυπόστατη νομοθεσία για την προτεραιότητα (έκτός και αν πρόκειται για τὰ «δικά» μας μνημεία...), μονοπωλιακή νοοτροπία των αρχαιολόγων της Α.Υ., παρακώλυση της έρευνας, μακρόχρονη δέσμευση του υλικού κ.τ.λ. Οι άπαντήσεις που δόθηκαν στο προηγούμενο τεύχος ίσως κάλυψαν έπαρκώς μερικές από τις αιτιάσεις. Ένδιαφέρουν όμως και κάποιες άλλες πλευρές: πρώτον, πόσο ανιδοτελής είναι ή κριτική και δεύτερον, αν ή μάχη δίνεται με ίσους όρους, έντός και έκτός της Α.Υ.

Τά τελευταία χρόνια παρατηρείται ή τάση νά δίνονται «συνολικά» θέματα για μεταπτυχιακές ή διδακτορικές εργασίες, δηλαδή όσο πιό γενικά γίνεται, δικήν κορπορά: έξυπνοεΐται ή υποχρέωση του υποψηφίου νά προσκομίσει ολόκληρο τό απαιτούμενο φωτογραφικό υλικό (ας πούμε όλα τὰ μνημεία του 16ου αϊ. στην 'Ηπειρο ή τὰ μεσοβυζαντινά της Κρήτης ή τις φράγκικες όχυρώσεις στην Εύβοια κ.τ.λ.). Έδω ταυτίζεται, σκόπιμα νομίζω, ή ουσίωδης υποχρέωση του υποψηφίου νά έχει μιά συνολική θεώρηση των πραγμάτων της έπιστήμης του με τό περιστασιακό αίτημα για «πρωτότυπο, άδημοσίευτο υλικό». Είναι όμως κοινός τόπος, ότι ένας έρευνητής μπορεί — και πρέπει — νά δίνει ολόκληρο τό φάσμα των Ικανοτήτων του μέσα από οποιοδήποτε μεμονωμένο έργο τέχνης πού μελετά: θά ήταν περιττό νά άναφερθώ έδω, για τήν έλληνική πραγματικότητα, στις άπαραμίλλες εργασίες του Χρ. Καρούζου ή του 'Αν. 'Ορλάνδου για μεμονωμένα έργα τέχνης! Και ποίος θά τόλμαγε νά ίσχυριστεί στά σοβαρά ότι πρωτότυπες μελέτες γράφονται μόνο με άδημοσίευτο υλικό; Τότε θά πρέπει νά πετάξει στά σκουπίδια έργα μνημείων, όπως ή «Ιστορία της αρχαίας έλληνικής τέχνης» του Χρ. Τσοούντα ή τό «Σχεδιάσμα της μεταβυζαντινής ζωγραφικής» του 'Ανδρ. Ξυγγόπουλου — για νά περιοριστώ μόνο σέ μή ζώντες!

Συχνά λοιπόν — αν όχι πάντοτε — κάτω από τόν πειθαναγκασμό των υποψηφίων νά άσχοληθούν με σύνολα άδημοσίευστων μνημείων υποκρύπτεται ή διαφανής έπιθυμία των έπιβλεπόντων, νά συγκεντρώσουν στά χέρια τους όσο τό δυνατόν περισσότερο άδημοσίευτο υλικό. Με τή σειρά τους βέβαια μπορούν εκείνοι νά «μονοπω-

λούν» τό υλικό, διαθέτοντάς το κατά βούληση — όπως άκριβώς μέφονται τούς άρχαιολόγους της Α.Υ.! Ξαναγυρίζουμε λοιπόν από άλλο δρόμο στά μελανά παραδείγματα των «αύθεντιών» με τή διακατοχή του υλικού, πού σωστά κάκισε ό κ. Δ. Κωνσταντίος.

Άνομολόγητο δόγμα για τούς έρευνητές των Α.Ε.Ι. και των 'Ιδρυμάτων είναι ένα: «Δημοσίευσε ή χάθηκες!» Γεγονός πού οδηγεί συχνά σέ συμπτώματα άνθρωποφιλίας, γνωστότερα με τόν κομψό τίτλο «σύνδρομο του τυπμένου ονόματος»! De lege και de natura λοιπόν δέν έ-

χουν και δέν μπορούν νά κάνουν κάτι άλλο, παρά νά διαθέτουν όλο τόν έργασίμο και έλεύθερο χρόνο τους για έρευνα και δημοσίευση, όντας πάντα δίπλα σέ βιβλιοθήκες. Ψόγος και φθόνος ούδεις — με τό χέρι στην καρδιά! Τελείως άλλη όμως είναι ή κατάσταση στην Α.Υ. 'Ομολογημένη άρχή έδω είναι: «Σώσε όσα περισσότερα μνημεία μπορείς, για νά τὰ βρουν και οι έπόμενες γενιές»! 'Όλος ό έργασίμος χρόνος και συχνότατα μέγα μέρος και του έλευθερου καταναλίσκεται — και έτσι πρέπει — στή «γραφειοκρατική ρουτίνα», πού όμως έδω ταυτίζεται με τή διάσωση των μνημείων! Άπομένει έλάχιστος έλεύθερος χρόνος, κατά τό πλείστον σέ μιά έπαρχιακή πόλη, συχνότατα μακριά από πανεπιστήμια και βιβλιοθήκες κάποιων αξιώσεων! Πώς, πότε, και πού θά γίνει ή μελέτη του τεράστιου όντως πρωτογενούς υλικού, πού έρχεται καθημερινά στό φώς; Μόνη έλπίδα και παρηγοριά, ή δίκη — σπάνια τετράμηνη — έτήσια άδεια («έπιδημία») για τήν 'Αθήνα, πού συχνά πρέ-

πει νά τήν καταναλώσεις στους διαδρόμους του ΥΠΠΟ γιά νά προωθήσεις από κοντά φλέγοντα θέματα τής περιφέρειάς σου, αφού αυτό είναι τό πνεύμα καί του δικού μας μανδρινάτου! Καί όταν έλθει ή σειρά τής περιπόθητης έκπαιδευτικής άδειας — όχι πρίν κλείσεις τά τριάντα πέντε τουλάχιστον! — είσαι υποχρεωμένος νά άσχοληθείς μόνο μέ τή διατριβή σου, άν δέν θέλεις νά χαντακωθείς όλότελα ύπηρεσιακώς καί νά βαλτώσεις μόνιμα έπιστημονικώς!...

Έδώ δέν πρέπει νά αποσιωπηθεί καί κάτι άλλο, πού διέφυγε του συναδέλφου: έννοώ ότι δέν έχουμε όλοι τή δυνατότητα νά δημοσιεύσουμε ό,τι θέλουμε καί όπως θέλουμε μέσα στήν ίδια τήν Α.Υ.! Γιατί τά τελευταία χρόνια σημειώνεται καί τοúτο τό άνηκουστο, καί μάλιστα κατ' έξακολούθησι: *Άσκειται προληπτική λογοκρισία σέ όποιον τολμήσει νά τά βάλει μέ τίς «αύθεντίες» ή νά μιλήσει γιά εύθύνες ύψηλά ίσταμένων γιά καταστροφές μνημείων!* Έπιφυλάσσομαι νά επανέλθω στή δημοσιότητα μέ πλήρη στοιχεία.

Τό ούσιώδες έρώτημα είναι, πώς διασφαλίζεται τό δικαίωμα προτεραιότητας στή δημοσίευση του ύλικού (έννοώ του άδημοσιεύτου) από νομικής, διοικητικής καί έπιστημονικής πλευράς. (Θεωρώ περιττό νά συζητάμε πιά, γιά τό άν ύπάρχει δικαίωμα προτεραιότητας). Ίσως οι παρακάτω σκέψεις βοηθήσουν νά προωθηθεί κάπως ό διάλογος.

1) Χρειάζεται πληρέστερη, ρητή καί σαφής νομοθετική κάλυψη, πού πρέπει νά συμπεριληφθεί όπωσδήποτε στήν άναθεώρηση του περιώνυμου ν. 5351/1932 «Περί άρχαιοτήτων». Η άναθεώρηση έχει καθυστερήσει τραγικά, μέ συνέπειες φοβερές γιά τήν πολιτιστική μας κληρονομιά, γιατί καμιά κυβέρνηση ως τώρα δέν είχε τό σθένος νά προτείνει έξίσου γενναίες ρυθμίσεις γιά τήν εποχή μας, μέ έκείνες πού κωδικοποιήθηκαν τό 1932!

2) Η δέσμευση νά λειτουργεί άμφίδρομα, δηλαδή καί πρός τόν μελετητή, αλλά καί πρός τήν έκδοση τής άδειας.

3) Η άδεια νά χορηγείται πάντοτε έγγραφως, μετά από έγγραφη αίτηση του ένδιαφερομένου, μέ είσήγηση τής Τοπικής Έφορείας καί απόφαση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων, πού πρέπει νά κοινο-

ποιείται καί στήν Κεντρική Έπηρεσία, πού θά λειτουργεί ως κεντρική «τράπεζα δεδομένων» καί θά έλέγχει τή νομιμότητα. Στήν άδεια πρέπει νά μνημονεύεται σαφώς καί τό χρονικό διάστημα πού ίσχύει.

4) Αφού οι άρχαιολόγοι τής Α.Υ. δέν είναι κτήτορες, αλλά διαχειριστές ή θεματοφύλακες του ύλικού, προφανές είναι ότι υπόκεινται κι αυτοί στις ίδιες δεσμεύσεις μέ όλους τούς υπόλοιπους, δηλαδή πρέπει νά τούς χορηγείται έγγραφως ή άδεια μέ τήν ίδια, όπως πρίν, διαδικασία.

5) Έφόσον ή δημοσίευση των Χρονικών στό Άρχαιολογικό Δελτίο επέχει θέση πεπραγμένων τής Α.Υ. καί είναι υποχρεωτική κατά τό νόμο, είναι σαφές ότι προηγείται ή έκεί συνοπτική δημοσίευση του νέου ύλικού, μετά τήν όποία τοúτο μπορεί νά έκχωρηθεί στόν πρώτο πού θά τό ζητήσει έγγραφως γιά συστηματικότερη μελέτη.

6) Χωρίς διαφάνεια είναι σίγουρο, ότι θά παρακάμπεται ή νομιμότητα. Γιά τοúτο, σέ περίπτωση πού κάποιος ένδιαφερόμενος ζητάει ύλικό πού έχει ήδη δεσμευτεί, όφείλει ή Α.Υ. νά του κοινοποιεί καί τή σχετική προηγούμενη έγκρισή της, πού δέν μπορεί βέβαια νά είναι μεταγενέστερη από τήν ήμερομηνία κατά τήν όποία κατατέθηκε ή νέα αίτηση.

7) Άπαιτείται νά θεσπιστούν ποινικές κυρώσεις γιά όσους

τι σήμερα είναι έπιβεβλημένη (καί επέκτείνεται συνεχώς περιοσσότερο) ή διεπιστημονική συνεργασία, τά χρονικά όρια γιά τήν τελική δημοσίευση μπορούν πιθανόν νά συντομευτούν, αντί γιά τήν τριετία ή δεκαετία πού άπαιτεί σήμερα ό νόμος. Άπαραίτητη προϋπόθεση είναι ή άποπεράτωση τής άνασκαφής καί ή πλήρης συντήρηση των εύρημάτων, ώστε νά άρχίσουν νά «τρέχουν» οι προθεσμίες πού θά όριστούν.

(β) *Μνημεία / κινητά έργα τέχνης:* Μέ τήν προϋπόθεση ότι έχει συντελεστεί πλήρως ή άποκατάσταση του πρόσ μελέτην έργου (άναστήλωση - συντήρηση), πιστεύω ότι τό διάστημα τής πενταετίας είναι έπαρκές, έκτός εάν πρόκειται γιά ομάδα μνημείων. Πιθανόν έλαστικότερα πρέπει νά είναι τα όρια, εάν πρόκειται γιά ύλικό πού άποτελεί άντικείμενο διδακτορικής διατριβής. Η πενταετία έπίσης δέν μπορεί νά ίσχύει, προκειμένου γιά συστηματικές έπιστημονικούς καταλόγους μουσειών.

Αυτές είναι μ:ρικές προτάσεις γιά μία συζήτηση, πού θά ξεκινάει από συγκεκριμένη βάση καί μέ όδηγό τήν καθημερινή έμπειρία, πέρα από άπλουστεύσεις, άφορισμούς καί ιδεολογήματα. Θά ήταν λάθος νά έκτραπεί ή συζήτηση σέ σκανδαλοθηρική περιπαισιολογία καί δημόσιους ρεβανσιστικούς διαξιφι-

δημοσιεύουν ύλικό χωρίς τήν άδεια τής Α.Υ., έφόσον συντρέχει περίπτωση νά καταπατείται ό νόμος καί ή ήθική καί έπιστημονική δεοντολογία, νά στερείται τό δημόσιο έσόδων καί νά συντρέχουν επίσης λόγοι άσφαλείας γιά τό άδημοσίευτο ύλικό.

8) Ός προς τά χρονικά όρια δέσμευσης:

(α) *Άνασκαφές:* Δεδομένου ό-

σμούς. Νά έλπισω ότι δέν θά πέσει στό κενό ή πρόςκληση γιά ένα τόσο σοβαρό θέμα, πού ταλανίζει αλλά καί διαβάλλει καθημερινά τήν Α.Υ. στά μάτια του μεγάλου, άνίδεου, κοινού;

Δημήτρης Δ. Τριανταφυλλόπουλος

Σημείωση: Η χρήση της πολυτονικής γραφής απηχεί τις έπιστημονικές προτιμήσεις του κ. Τριανταφυλλόπουλου.

χορος

Σκηνές «τρόμου» στην Κ.Σ.Ο.Τ.

Υπό το καθεστώς «στρατιωτικού νόμου» φαίνεται νά λειτουργεί η Κ.Σ.Ο.Τ. μετά τη λύση της κατάληψης των καθηγητών από αστυνομικές δυνάμεις τη νύχτα της 13ης Δεκεμβρίου.

Η διάσταση που αρχικά είχε ξεσπάσει μεταξύ του παλαιού διοικητικού συμβουλίου της Σχολής — η πλειοψηφία των μελών του αποτελούσαν, όπως έχουμε εκτενέστερα αναφέρει σε προηγούμενο τεύχος του ΑΝΤΙ, από κυρίες με ιδιαίτερες διανοητικές στα κέντρα εξουσίας του ΠΑΣΟΚ όπως την κ. Σοφία Κατσονάβα, την κ. Μαρία Ντότσικα, (νομικό σύμβουλο του πρωθυπουργού), την κ. Νέλλη Καρρά, σύζυγο του Στρατή Καρρά καθώς και την κ. Τζούλια Ραλλιδή, αδελφή της συμβούλου του υπουργού Εξωτερικών και της πρώην διευθύντριας κ. Ντόρας Τσάτσου — κατέληξε στην «πραξικοπηματική διάλυση» της ίδιας της Σχολής.

Διότι πώς αλλιώς θα μπορούσε νά χαρακτηρίσει την ουσιαστική απόλυση που έχει ανακοινωθεί προφορικά στα τριάντα τρία μέλη του διδακτικού προσωπικού στις 24 Νοεμβρίου, με τη δικαιολογία, ότι κανείς τους δεν παρουσιάσθηκε στο γραφείο της νέας διευθύντριας κ. Μίληση γιά την υπογραφή της νέας συμβάσεως;

● Όταν είναι γνωστό, τουλάχιστον στους διδάσκοντες, ότι η «παλαιά σύμβαση διάρκειας δυο ετών» λήγει τον Ιούνιο του '89;

● Όταν σε κανένα σημείο της γραπτής πρόσκλησης της κ. Μίληση, δεν αναφερόταν καν η πρόθεση υπογραφής νέας συμφωνίας, αλλά η σύνταξη ύλης σπουδών της Σχολής και ο εκ νέου καθορισμός του ωραρίου διδασκαλίας - πράξη, που κατά γενική παραδοχή των καθηγητών θεωρείται περιττή, διότι γιά τον σκοπό αυτό επαρκεί το από τον

Ιούνη του '88 συνταχθέν πρόγραμμα διδασκαλίας.

Η μήπως είναι αρκετή η παρουσία της νομικής συμβούλου του πρωθυπουργού για να παραβιασθεί κάθε ίχνος δικαίου απέναντι σε τριάντα τρεις εργαζόμενους;

Αλλά οι ατασθαλίες του δ.σ., που μόνον τύποις ανανεώθηκε με πρόσθετα μέλη όπως την κ. Ζουζού Νικολούδη και τον κ. Γιάννη Μέτση —που εκπροσωπούν το διδακτικό προσωπικό— δεν σταματούν εκεί. Λίγες μέρες μετά τη λύση της κατάληψης, ενώ η Σχολή εφρουρείτο από αστυνομικές δυνάμεις και οι εκπρόσωποι του Τύπου είχαν προσκληθεί για να ενημερωθούν από τη «γνωστή και μη εξαιρετέα» πλειοψηφία του δ.σ., με επικεφαλής τη νέα πρόεδρο κ. Σοφία Παπανδρέου - Κατσανέβα απαγορεύεται η είσοδος στην κ. Ζουζού Νικολούδη τακτικό μέλος του δ.σ. με τη δικαιολογία ότι «ανήκει στη μειοψηφία».

Αντίθετα πασιφανής έγινε ο κυρίαρχος ρόλος της νομικής συμβούλου του πρωθυπουργού, η οποία μετά από αίτηση των καθηγητών της σχολής κατέχει τη θέση αναπληρωματικού μέλους στο νέο δ.σ. Παρά τη δήλωση της προέδρου κ. Παπανδρέου - Κατσανέβα, ότι αυτή αναλαμβάνει την πλήρη ευθύνη για τη λύση της κατάληψης, οι ερωτήσεις των δημοσιογράφων στη συνέντευξη της 16.12.88 —όταν συναντήθηκαν— απαντήθηκαν κατά κύριο λόγο από την κ. Ντότσικα.

Όσον αφορά τα μεγαλεπήβολα σχέδια για αναβάθμιση της ορχηστρικής τέχνης στη χώρα, που έχει αναγγελθεί από τα μέσα του καλοκαιριού, το μόνο που ελέγχεται είναι ότι μελετάται ακόμα από την προσληφθείσα από το ΥΠ.ΠΟ. έναντι 200.000 μηνιαίως κ.

Γκαλίνα Μπογκόεβα.

Η αναβάθμιση αφορά σύμφωνα με τις δηλώσεις της «πλειοψηφίας» τη συστηματικότερη διδασκαλία του κλασικού μπαλέτου, όταν στην κοιτίδα του κλασικού χορού, την Ευρώπη, μορφές όπως ο Μωρίς Μπεζάρ ή Πίνα Μπάους ή η Μαγκύ Μαρέν έχουν προχωρήσει ήδη εδώ και πολλά χρόνια στη δημιουργία ενός νέου είδους χορού όπου η θεατρική έκφραση αναζητά και πολύ συχνά επιτυγχάνει το «συναπάντημά» της με την κίνηση.

Όταν το στοιχείο της αφήγησης έχει αποτελέσει ήδη αναπόσπαστο τμήμα του μοντέρνου χορού. Και εδώ δημιουργείται το ερώτημα μήπως η «επιβληθείσα εκ των άνω» στρόφη προς το κλασικό μπαλέτο αποτελεί ουσιαστικά την προσπάθεια φίμωσης της δημιουργικής έκφρασης προτού αυτή προλάβει να «απλώσει ρίζες» στη χώρα μας; Μήπως το «καθεστώς τρομοκρατίας» που άρχισε να επιβάλλεται στην Κρατική Σχολή Χορού θα έπρεπε να ανησυχήσει όχι μόνο τους φίλους και γνώστες της τέχνης του χορού αλλά κάθε ενδιαφερόμενο για το πολιτιστικό μέλλον αυτού του τόπου;

Ας σημειωθεί τέλος ότι τη στιγμή που γράφω τις σειρές αυτές έληξαν οι επαναληπτικές εξετάσεις των πρωτοετών της Σχολής —μια και οι διενεργηθείσες από το Διδακτικό Προσωπικό θεωρούνται άκυρες— με τη συμμετοχή τριών νεοπροσληφθέντων: της Γκαλίνα Μπογκόεβα του Γκες Μίχοο και της Άννα Πέτροβα και τη συνεχή παρουσία αστυφύλακα.

Λήδα Καζαντζάκη

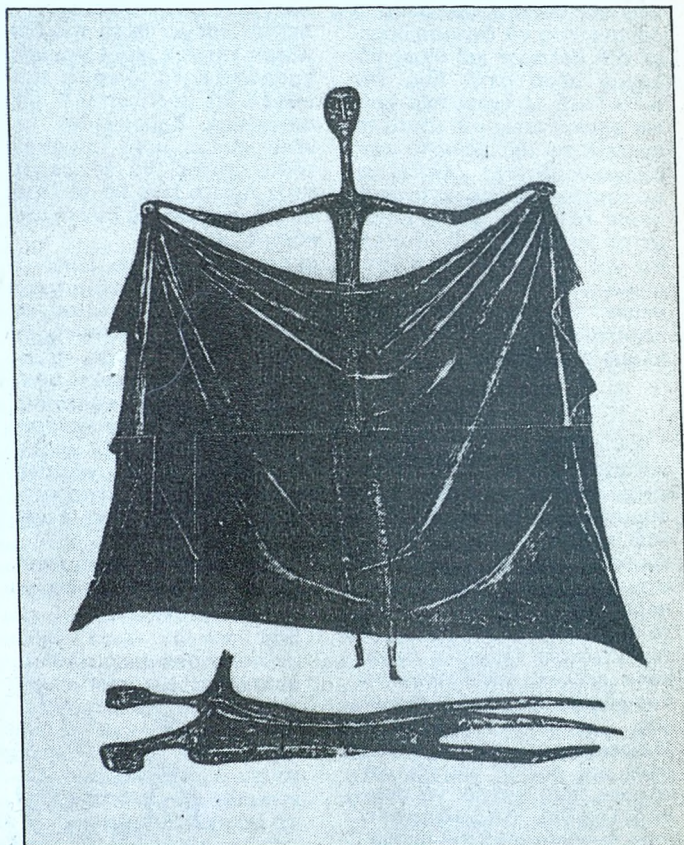
**Βάσω Κατράκη
1914-1988**

Η Βάσω Κατράκη είναι ολόκληρη παρούσα στο έργο της. Η απλότητα, η αφέλεια σχεδόν, των μορφών της, καθρεφτίζει την αμεσότητα και το α-

νεπιτήδευτο της όλης προσέγγισής του στη ζωή. Έτσι, εξορισμένη κατακαλόκαιρο στη Γυάρο, αντί να θρηνεί τη μοίρα της ή να αγανακτεί έπιασε βότσαλα λιασμένα από τη θάλασσα για να σχεδιάσει πάνω τους ψάρια, μάτια, κουκίδες και γραμμές κυματιστές και ευθείες, και φιγούρες σμικρυνμένες βέβαια, αλλά ολόιδιες με εκείνες τις χαραγμένες στο ξύλο, και προπαντός τις γλυμμένες στην πέτρα. Εκείνες, τυπωμένες από τις πελώριες πλάκες του ψαμμίτη έχουν, σε όλες τις κλίμακές τους, την αμεσότητα και τη δύναμη των σπληλαιογρα-

καθώς ήταν, δίχως δημόσιες σχέσεις, το έργο της επιβλήθηκε μόνο από τη δύναμη της εκτέλεσής του, την καθαρότητα και την τιμιότητα του σχεδίου, τη συμπύκνωση της έκφρασής του. Σε χρόνια που μεσουρανούσε στην Ευρώπη η αφηρημένη κι η άμορφη τέχνη το έργο της Βάσως Κατράκη αναγνωρίστηκε πανηγυρικά με διεθνή πρώτα βραβεία, στις Μπιεννάλε της Αλεξάνδρειας (1958) και της Βενετίας (1966) και σε άλλες διεθνείς εκδηλώσεις.

Μίλησα πριν για αφέλεια, αλλά η τέχνη της Κατράκη έχει τη σοφία την κερδισμένη

Βάσω Κατράκη: Χαρακτικό σε πέτρα

φίων της Αλταμίρας. Παντού συμπυκνωμένες στα βασικά τους γνωρίσματα, καθώς πλάθονται ή στέκονται κοντά σε ένα βράχο, σύμβολα της μοναξιάς, της ερημιάς, της φυλακής, της εξορίας, ή του μεγάλου μηνύματος της ελευθερίας και της ειρήνης. Δεν είναι οι επιταγές του υλικού της που την οδήγησαν στην απλότητα, είναι η ίδια, το χέρι, η ψυχή της που επιβάλλει στην τέχνη της να μιλάει δίχως περιστροφές, δίχως κραυγές, δίχως στολίδια, και γραφικότητες για τις μεγάλες έννοιες της ζωής.

Απέρριτη, σεμνή, αθόρυβη,

από τη συνεπή άσκηση του απλού, του απέρριτου. Δεξιότηχνης δε μπορούσε να γίνει —η ιδιοφυΐα της ήταν θεορμη— κατείχε όμως και ασκούσε τη χαρακτηριστική όσο κανείς άλλος της γενιάς της. Ευτυχώς ο Κεφαλληνός δε στέγνωσε το πηγαίο ανάβλυσμα του ταλέντου της, επιβάλλοντας την ψυχρή του δεξιότηχνια. Η Κατράκη δεν κρατήθηκε μέσα στα πλαίσια της τελειοθηρικής του διδασκαλίας.

Αφού έδειξε πόσο κατείχε την τέχνη με εκείνες τις απარάμιλλες ξυλογραφίες από τη ζωή των ψαράδων και των εργατών της λιμνοθάλασσας

—οι «Ώρες του Μεσολογίου» έχουν μια κινεζική τελειότητα— αναβίωσε μόνη της μια τεχνική των παλιών Κινέζων, αυτή τη γραφή στην πέτρα που δεν έχει πολλή σχέση με τη λιθογραφία αλλά μάλλον με τη γλυπτική. «Στάθκα», λέει «στον ψαμμίτη λίθο που με την αδρή του επιφάνεια... μου άνοιξε το δρόμο στα μεγάλα σχήματα και στην πλατειά και ελεύθερη χειρονομία. Η επαφή μου με την τραχειά αυτή κρητική πέτρα με οδήγησε και στην αναζήτηση καινούργιων εργαλείων. Ο Μαντρακάς και τα καλέμια των γλυπτών με βοήθησαν σε αυτό. Με βαθιές εγχοπές, με σκληρά γδαρσίματα, με απότομα ή ελαφρά περάσματα από τα μαύρα στα άσπρα και αντίθετα, προσπάθω να κατακτήσω την άγνωστη γλώσσα του καινούριου αυτού υλικού μου και να του αποσπάσω τα μυστικά που θα με βοηθήσουν στην έκφραση των αναγκών μου». Χαρακτηριστικά αυτή η εξομολόγηση δεν λέει τίποτα για τον σωματικό άθλο της χάραξης και της γλυφής στον ατίθασο ψαμμίτη παραστάσεων που κάποτε φτάνουν διαστάσεις 180 x 300 εκατοστών.

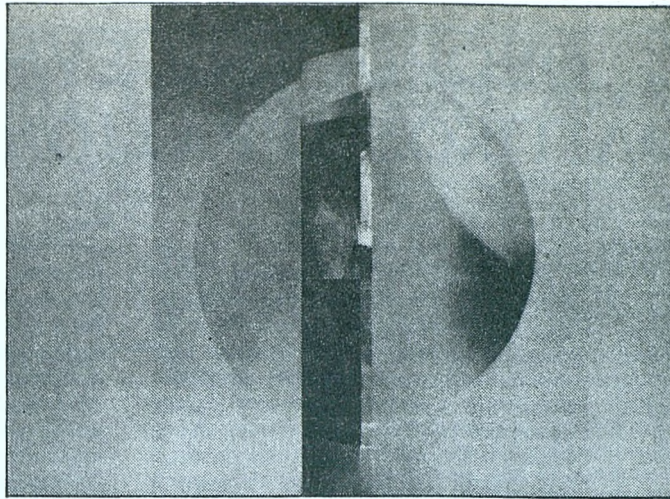
Πάντα κοντά στη ζωή χωρίς διαταγμό έβαλε την τέχνη της στην υπηρεσία της Αντίστασης, δίχως μεταπολεμικές επάρσεις και κομπασμούς για τα έργα της. Από την πρώτη μέρα της δικτατορίας στην πιο απάνθρωπη εξορία δεν άφησε την ψυχή της να λυγίσει. Παρά τις ταλαιπωρίες και τις ταπεινώσεις, βγήκε με το κεφάλι ψηλά, δίχως συμβιβασμούς, με τη τέχνη της πιο γερή παρά ποτέ. Η τέχνη της την εσήκωσε ως το τέλος.

Αλέξανδρος Ξύδης

Μάριος Λοϊζίδης, ζωγράφος 1928-1988

Αργοπορημένα ήρθε μόλις πριν δυο μέρες η είδηση πως δε ζει πια ο ζωγράφος Μάριος Λοϊζίδης. Είχε πεθάνει στην Καλλονή απέναντι από τον Πόρο τον περασμένο Νοέμβρη, και το μάθαμε η Κυπριακή Πρεσβεία κι οι φίλοι του από τον αδελφό του στη Λευκωσία.

Πέθανε όπως έζησε, αυτοπαραμερισμένος, αθόρυβα και σεμνά. Όχι πως η τέχνη του δεν άξιζε πολλή προσοχή και πολλή δημοσιότητα και εκτίμηση. Ήταν προφήτης έξω από την πατρίδα του, την Κύπρο, και από την Ελλάδα, όπου είχε εγκατασταθεί από το 1962. Είχε διαλέξει την Ύδρα

Μάριος Λοϊζίδης: «Συνδυασμός για ενατένιση», έργο 21, αρ. 4, 1978-80. Ακρυλικά σε πανί.

για να απομονωθεί, χωρίς ούτε τηλέφωνο χωρίς σχεδόν διεύθυνση. Στην Αθήνα παρουσίασε τη δουλειά του σε μια μόνο ατομική έκθεση, στη «Μέδουσα» το 1984. Ήταν η πρώτη του εμφάνιση στην Ελλάδα, αν εξαιρέσει κανείς δυο μικρές παρουσιάσεις σε χώρους της Ύδρας που πέρασαν σχεδόν απαρατήρητες. Οι Κύπριοι τον ανακάλυψαν το 1977 (ανήκει στους πιο σημαντικούς της δεύτερης μετά την ανεξαρτησία γενιάς). Στο Βέλγιο, στην Αγγλία, όπου είχε σπουδάσει, στον Καναδά ακόμα, εκτιμήθηκε πολύ το έργο του - το είχε εκθέσει εκεί επανειλημμένα.

Στην απομόνωση του εργαστηρίου του ξεκινούσε τον κάθε πίνακα από μικρά κολλάζ σε σχήμα δελταρίου από χρωματικές επιφάνειες κομμένες από περιοδικά, «μακέτες» τις έλεγε. Στη συνέχεια τις μεγέθυνε, και στο τέλος τις ζωγράφιζε όλες με το χέρι με ακρυλικά πάνω σε πανί προετοιμασμένο που μπορούσε να φτάσει και στα 180 x 150 εκατοστά. Όπως μου έγραφε «μου παίρνει πολύ καιρό να βγουν... αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο (μόνο) κάπου 10-12 μεγάλοι πίνακες γίνονται κάθε δυο χρόνια».

Από το κατάλευκο πανί αναθρῶσκουν έτσι διάφορα σχήματα γεωμετρικά, συνήθως κύκλοι που τέμνονται, σαν κρυμμένα από ένα κάποιο μισό διάφανο πέπλο φωτός, συνήθως λευκό κι αυτό ανοιχτόχρωμο. Στο πέπλο ανοίγεται μια χαράμπα που αποκαλύπτει ένα βάθος προοπτικό με απροσδιόριστα σχήματα ενός κόσμου μυστηριώδους που λάμπουν με τα χρώματά τους μέσα στο εκτυφλωτικό φως - άραγε τα «είδωλα

στο βάθος της σπηλιάς του Πλάτωνα;

Ο Λοϊζίδης ήταν ένας πολύ στοχαστικός και ευαίσθητος καλλιτέχνης που είχε καταφύγει σε ένα κόσμο ζωγραφικής μεταφυσικής, ίσως από αποτροπή στον κόσμο γύρω του. Γι' αυτό του πήγαινε η απομόνωση της Ύδρας προπαντός της χειμωνιάτικης. Φτιάχνοντας με μίαν αργή διαδικασία τους πίνακές του, αφηνόνταν στην «ενατένιση» (contemplation) που έδωσε το όνομά της σε σειρές ολόκληρες έργων: «Συνδυασμοί για Εντένιση». Οι σειρές ξεχώριζαν με αριθμούς σαν μουσικές συνθέσεις. Ουσιαστικά αποτελούν παραλλαγές λεπταίσθητες και υποβλητικές πάνω στο θέμα όχι τόσο του άπειρου, όσο ενός πέρα κόσμου. Άραγε του κόσμου όπου βρίσκεται τώρα;

Α.Ξ.

● Μοναχικός νοσταλγός του παραμυθιού και μιας αισθητικής απωθημένης, που χαρακτήρισε τη μικροαστικοποίηση του ελληνικού χώρου, ο γλύπτης Άγγελος Παπαδημητρίου συνεχίζει να εκθέτει μια σειρά γλυπτών στην γκαλερί «Νέες Μορφές». Η έκθεση περιλαμβάνει μια σειρά «μπιμπέλ» , όμοια με εκείνα που κόσμησαν τα μικροαστικά σαλόνια, τη δεκαετία ιδιαίτερα του '50 και του '60. Ο γλύπτης αναβιώνει επίτηδες την τρυφερότητα μιας αισθητικής κιτς, που όλοι τη βιώσαμε με συγκατάβαση. Κατασκευάζει οικείες μορφές, απωθημένες για τους προβληματισμούς και τη σημερινή αντίληψη της μοντέρνας γλυπτικής υιοθετώντας ευτελή πρότυπα, τα οποία χρησιμοποιεί για να σαρκάσει την αποξένωση του σημερινού μέσου Έλληνα και την εκζήτηση πολλών από τις

σημερινές εικαστικές προτάσεις. Πολυσύνθετος δημιουργός, ο Παπαδημητρίου, εκτός από την ενασχόλησή του με τη γλυπτική, γράφει, τραγουδά, ζωγραφίζει, πάντα αφιερωμένος σε ό,τι κάνει, πάντα χαριεντιζόμενος με μια παιδικότητα οριστικά χαμένη, με μια εποχή όπου οι συγκινήσεις και ήταν δυνατές και εντυπώνονταν ανεξίτηλα.

● Απόψε το βράδυ, δίνεται η επίσημη πρεμιέρα του έργου «Περιμένοντας τον Γκοντό» του Σάμουελ Μπέκετ. Το έργο ανεβαίνει από την ομάδα «Πολυθέαμα» σε σκηνοθεσία του Μήτσου Ευθυμιάδη. Παράλληλα με τις παραστάσεις του έργου «Περιμένοντας τον Γκοντό» στο θέατρο Αμόρε δίνονται κάθε Σάββατοκυριακό παραστάσεις για παιδιά από το θέατρο της κούκλας του Τάκη Σαρρή.

ΠΟΛΥΕΠΤΟ

ΣΕΙΡΑ: ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΨΗΦΙΔΕΣ

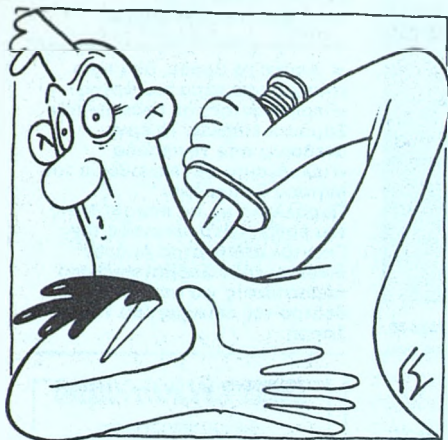
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΕΧΑΓΙΟΓΛΟΥ
«Ο ΕΡΩΤΑΣ ΣΤΑ ΧΙΟΝΙΑ» ΤΟΥ
ΑΛ. ΠΑΠΑΝΔΙΑΜΑΝΤΗ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΕΧΑΓΙΟΓΛΟΥ
«ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ» ΤΟΥ Α. ΕΜΠΕΡΙΚΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΠΟΛΥΤΥΠΟ»
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ:
Λεωκράτους 131
Αθήνα 115 21, τηλ. 72.49.300

ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΙΡΡΑΣΙΟΝΑΛΙΣΜΟΣ

του Θεόφιλου Βέικου

Η ευρεία χρήση συνωμοτικών όρων και εκφράσεων στην τρέχουσα πολιτική γλώσσα*, και η συνωμοτική σκέψη που καλλιεργεί η εξουσία κάνουν επιτακτική την ανάγκη να προβάλουμε κριτικές αντιστάσεις, αν δεν θέλουμε να μας συμπαρασύρει το ρεύμα του πολιτικού ιρρασιοναλισμού που αφήνεται να κυλά ανεξέλεγκτα σ' αυτό τον τόπο. Οι άνθρωποι που ασκούν εξουσία τείνουν συχνά να σκέφτονται συνωμοτικά, ανεξάρτητα από την ύπαρξη συνωμοσιών. Φαντάζονται πως οι εχθροί συσπειρώνονται εναντίον τους, εκπονούν τα συνωμοτικά τους σχέδια, οργανώνονται μυστικά για δράση και μεθοδεύουν την υπονόμευση και την ανατροπή τους. Οργανώνονται, λοιπόν, κι αυτοί εναντίον τους, συσπειρώνονται παραμερίζοντας τις διαφωνίες και αντιθέσεις τους και περιπλέκονται σε μια αντισυνωμοσία ενάντια στον φανταστικό εχθρό (τους συνωμοτές).

* Σταχυολογώ μερικούς συνωμοτικούς όρους και συνωμοτικές εκφράσεις που διαχέουν τη σημερινή γλώσσα της εξουσίας αλλά και την ευρύτερη πολιτική γλώσσα στον τόπο μας:

«πολιτική συνωμοσία σκανδαλογίας», «πολιτικά και οικονομικά κέντρα απόσταθεροποίησης, ντόπια και ξένα», «σχέδια υπονόμευσης», «οργανωμένο σχέδιο διαφόρων κέντρων παραεξουσίας», «σκοτεινά σχέδια», «σκευωρία σε βάρος της κυβέρνησης», «επιχείρηση αποσταθεροποίησης σε εξέλιξη», κ.λπ.

1. The Open Society and its Enemies, τόμ. II. The high Tide of Prophecy: Hegel, Marx and the Aftermath, London 1973, 94-95. Ελλην. μετ. Ειρήνης Παπαδάκη (Εκδόσεις Δωδώνη), τόμ. II, 144-45.

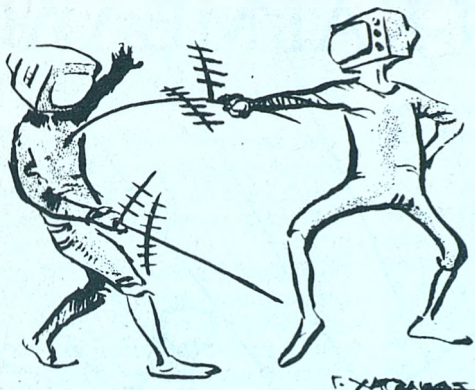
Μια κριτική της συνωμοτικής αυτής νοοτροπίας που προβάλλεται κατάλληλα, καλλιεργείται και αναπτύσσεται σε κρινωνίες ενδοτικές στον πολιτικό δογματισμό και ανορθολογισμό, επομένως επιρρεπείς και στη φασιστική σκέψη, προσφέρεται μέσα από μια συνωμοτική θεωρία στην κοινωνία που περιγράφει ο Karl Popper στο βιβλίο του «Η ανοιχτή κοινωνία και οι εχθροί της»¹. Η θεωρία αυτή πρεσβεύει ακριβώς το αντίθετο από αυτό που ο ίδιος θεωρεί πως είναι ο σκοπός των κοινωνικών επιστημών. Γιατί, σύμφωνα με αυτή τη θεωρία, εξηγώ ένα κοινωνικό φαινόμενο σημαίνει πως παρουσιάζω τους ανθρώπους και τις ομάδες, που επιδεικνύουν ενδιαφέρον για την είσοδο του φαινομένου αυτού στην κοινωνική σκηνή, να έχουν κάνει σχέδια και συνωμοτικά να έχουν δράσει ώστε να προκληθεί το φαινόμενο αυτό. Φαινόμενα μάλιστα ιδιαίτερα σημαντικά, όπως πόλεμοι, επαναστάσεις, απεργίες σκάνδαλα, κρίσεις εξουσίας, αλλαγές κυβερνήσεων εξηγούνται σαν συνέπειες σχεδίων που τα έχουν εκπονήσει ισχυρά κέντρα, οργανωμένες ομάδες ή μυστικές υπηρεσίες.

Η θεωρία αυτή μας ανάγει σε πανάρχαιες θρησκευτικές αντιλήψεις και προλήψεις, λ.χ. στην ελληνική πίστη πως η τύχη των ανθρώπων εξαρτάται από τις κλειστές συνελεύσεις και αποφάσεις των ολύμπιων θεών, πως την πορεία του τρωικού πολέμου την κανονίζουν, οι συνηνοήσεις και συνωμοσίες των θεών κ.λπ. Ο μυθικός και θρησκευτικός τρόπος παράστασης και εξήγησης των κοινωνικών συμβάντων, ακόμα και των συμβάντων της φύσης (π.χ. σεισμών, ασθενειών, επιδημιών), υπαγορεύει να βλέπουμε πίσω από αυτά τη σκόπιμη δράση θεϊκών ή δαιμονικών δυνάμεων. Οι θεοί του Ολύμπου, βέβαια, ξηλώθηκαν και η σκέψη μας ξέφυγε από την κυριαρχία αυτής της νοοτροπίας. Αλλά τη θέση των θεών και των μυθικών βουλευτικών δυνάμεων την έχουν πάρει τώρα ισχυροί άνδρες, οργανωμένες ομάδες, κέντρα οικονομικά και πολιτικά, μυστικές υπηρεσίες. Τέτοιες ολοκληρωτικές ιδέες εξάπτουν την κοινωνική και πολιτική φαντασία, με σκοπό να διατηρείται ζωντανός ο μύθος του εχθρού που εμφωλεύει παντού, συνωμοτεί, εκπονεί σχέδια και περιμένει να μας πιάσει στον ύπνο και να μας καταστρέψει. Η συνωμοτική σκέψη είναι τόσο πιο επικίνδυνη για τη δημοκρατία όσο πιο μεγάλη δύναμη κατέχουν, διατηρούν ή

μπορούν να αποκτήσουν εκείνοι που πιστεύουν στη θεωρία της συνωμοσίας. Είναι ο τρόπος με τον οποίο ήθελαν να δικαιολογήσουν στον ελληνικό λαό το πραξικόπημά τους οι στρατιωτικοί του 1967. Είχαν ανάγκη από έναν μύθο, το μύθο του εχθρού που παραμόνευε και απειλούσε να ρίξει την πολιτεία στο χάος. Έτσι έδρασαν σαν να είχαν περιπλακεί σε μια αντισυνωμοσία που στρεφόταν ενάντια στον φανταστικό εχθρό, σε ανύπαρκτους συνωμοτές. Τόσο οι δικτάτορες όσο και οι πολιτικοί που ασκούν αυταρχικά την εξουσία σε δημοκρατικές κυβερνήσεις χρησιμοποιούν τον μύθο του εχθρού σαν αναγκαίο πρόσχημα για πιέσεις και εκβιασμούς, για λογοκρισία, παρακολούθηση και αστυνόμευση πολιτών, για την δική τους αυταρχική τάξη. Σίγουρα υπάρχουν πάντοτε εχθροί και η συνωμοσία αποτελεί συχνό κοινωνικό φαινόμενο. Αλλά πρέπει να διακρίνουμε αυστηρά το φαινόμενο αυτό από τη θεωρία της συνωμοσίας, που υιοθετείται λ.χ. από τους κρατούντες στην προσπάθειά τους να εξηγήσουν στον κόσμο την αποτυχία τους, να δικαιολογήσουν τα λάθη τους, να κρατηθούν οπωσδήποτε στην εξουσία. Γιατί, ενώ η συνωμοσία αποτελεί ένα αληθινό κοινωνικό φαινόμενο, η θεωρία της συνωμοσίας προϋποθέτει τη λαθεμένη θέση ότι όλα όσα συμβαίνουν ή ενδέχεται να συμβούν οφείλονται στα συνωμοτικά σχέδια ισχυρών κέντρων ή ομάδων που ενδιαφέρονται να προωθήσουν τα κακόβουλα σχέδιά τους.

Το μοναδικό αντίδοτο σε θεωρίες σαν αυτήν είναι η κριτική, που αποκαλύπτει τον ανορθολογο πυρήνα και την πραγματική λειτουργία επινοημένων σχημάτων, με τα οποία επιχειρείται, αόριστα και αθεμελιώτα, η εξήγηση σοβαρών κοινωνικών καταστάσεων. Η κριτική μπορεί να ξεσκεπάσει τον πολιτικό ιρρασιοναλισμό και να κάνει ατελέσφορες τις προσπάθειες εκείνων που προβάλλουν και καλλιεργούν τη συνωμοτική νοοτροπία για να εξηγούν με προσχήματα, προφάσεις και μυθολογήματα συγκεκριμένες καταστάσεις που εξηγούνται μόνο με λόγους και πραγματικές συνθήκες. Μπορεί ακόμα να δείξει πως οι συνωμοσίες που επικαλούνται όσοι υιοθετούν τη θεωρία της συνωμοσίας εξυφαίνονται τελικά μόνο στη φαντασία τους, ή πως σπανιότατα γίνονται στην πραγματικότητα. Έτσι δεν είναι παράξενο να αποβαίνει η αντισυνωμοσία το πιο τυπικό και μαρτυρημένο συνωμοτικό φαινόμενο.

ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ: ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΤΑΙ

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ακολουθώντας για μια ακόμα φορά την προσφιλή της τακτική στα ΜΜΕ, σύρθηκε πίσω από τις εξελίξεις και στον τομέα της τηλεόρασης. Υποχρεώθηκε να αντιμετωπίσει την τηλεόραση σαν δεδομένη πραγματικότητα όπως στο παρελθόν είχε πράξει για το ραδιόφωνο και τα δορυφορικά προγράμματα.

Επτά χρόνια από την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, σε εποχή τελείως διαφορετική από εκείνη που ο κ. Μαρούδας στην πρώτη του θητεία σαν υπεύθυνος των ΜΜΕ δήλωνε ότι θα καταρρίψει οποιονδήποτε τηλεοπτικό δορυφόρο περνούσε από τον εναέριο χώρο της Ελλάδας, η ΕΡΤ αναμεταδίδει δορυφορικά προγράμματα ακολουθώντας το παράδειγμα των δήμων Πειραιά και Θεσσαλονίκης.

Η δορυφορική όμως τηλεόραση δεν είναι ικανή να παίξει ουσιαστικό ρόλο στις εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις. Στο εκλογικό έτος 1989, το κρατικό μονοπώλιο των δύο ΕΤ στην πληροφόρηση θα ενταθεί. Οι οποιεσδήποτε προεκλογικές ρυθμίσεις δεν θα μπορέσουν να αλλάξουν το σκηνικό. Μέσα στο κλίμα της ακυβερνησίας που κυριαρχεί σήμερα στη χώρα, βρήκαν την ευκαιρία οι δήμαρχοι του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης να εκπέμψουν κάποιο ολιγόωρο τηλεοπτικό πρόγραμμα με ειδήσεις και κινηματογραφικές ταινίες. Και ενώ η κυβέρνηση αντιδρούσε με δηλώσεις των αρμοδίων υπουργών, το συγκρότημα του Ταύρου εξήγγειλε τηλεοπτικό σταθμό με τη δικαιολογία ότι η κυβέρνηση δεν τολμά να εφαρμόσει το νόμο για να εμποδίσει τη δημοτική τηλεόραση. Στην κίνηση αυτή, όχι μό-

νο δεν υπήρχε κυβερνητική αντίδραση, αντιθέτως μάλιστα ο αρμόδιος υπουργός την επόμενη κιόλας μέρα, έμμεσα, νομιμοποιεί τη δημοτική τηλεόραση, εξαγγέλλοντας ταυτόχρονα διακομματική επιτροπή και ραδιοτηλεοπτικό συμβούλιο ελεγχόμενα βέβαια από την κυβερνητική πλειοψηφία. Ταυτόχρονα η ΕΤ, γεμίζει τις εναπομείναντες ελεύθερες θέσεις στην μπάντα των UHF με δορυφορικά κανάλια, μη αφήνοντας χώρο για άλλους τηλεοπτικούς σταθμούς.

Η λεγόμενη «ελεύθερη» τηλεόραση δεν έχει παρά ελαχίστο χρόνο ύπαρξης στην Ελλάδα. Οι δήμαρχοι της Δεξιάς έχοντας παίξει επιτυχημένα το παιχνίδι των ραδιοφωνικών σταθμών καθώς και των δορυφορικών προγραμμάτων με την κυβέρνηση, ακολούθησαν την ίδια τακτική και στην τηλεόραση.

Με πολύ προχειρότητα και χωρίς κανένα σχεδιασμό προγράμματος οι δήμοι του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης μισούνται σε όλο της το μεγαλείο την κακοδαιμονία και την κακογουστιά των ΕΤ. Αναπαράγουν ακριβώς το ίδιο πρότυπο αισθητικής και νοοτροπίας, αναζητώντας το συναγωνισμό με την ΕΤ, στο ποιος θα προβάλλει ποιο καλά την ιδεολογία του και το έργο του χωρίς ίχνος αντικειμενικότητας.

Πίσω από τους δύο δήμαρχους της Δεξιάς σύρεται εκτός από την κυβέρνηση και ο κ. Έρβετ, ο οποίος δεν ήθελε να βγει ακόμη ο τηλεοπτικός σταθμός του δήμου της Αθήνας. Το πολιτικό κόστος όμως που μπορεί να έχει ο ίδιος στις ενδοπαρταξιακές διαμάχες της ΝΔ τον ωθεί αν όλα πάνε καλά στο να εκπέμψει ο σταθμός μάλλον το τρίτο δε-

καήμερο του Ιανουαρίου.

Η ελληνική τηλεόραση έχοντας την ατυχία να γεννηθεί στη διάρκεια της χούντας δεν γνωρίζει σήμερα καλύτερη τύχη. Το ΠΑΣΟΚ παρά τις υποσχέσεις που έδωσε στο παρελθόν δεν άνοιξε τα τηλεοπτικά προγράμματα. Η συνεχής αναφορά στο κυβερνητικό έργο και η έλλειψη οποιασδήποτε κριτικής στάσης απέναντί του συνετέλεσε ώστε να χαθούν από το κοινό τα ελάχιστα κι εναπομείναντα ίχνη εμπιστοσύνης προς την κρατική τηλεόραση.

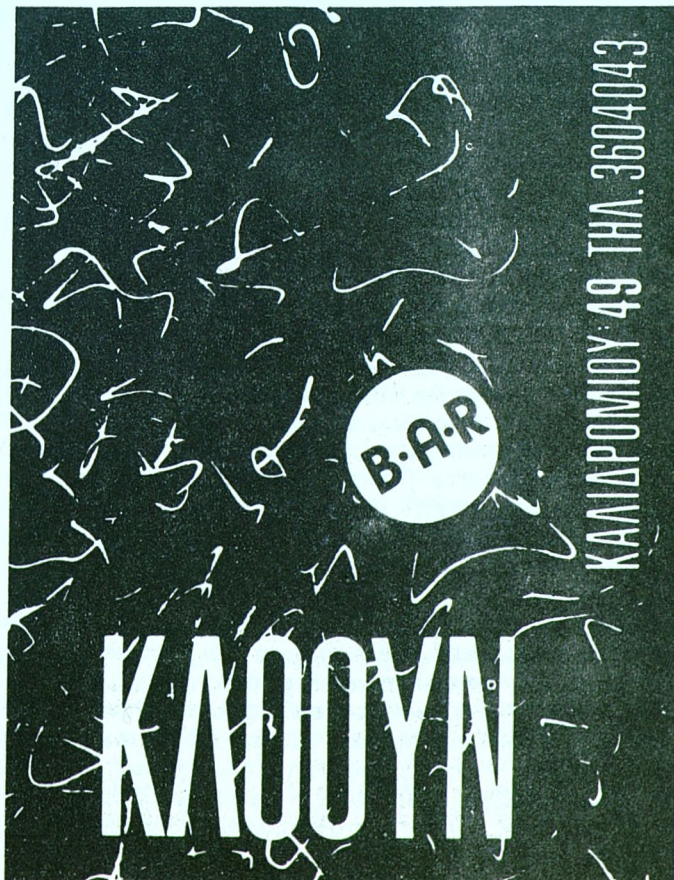
Η αξιωματική αντιπολίτευση εκμεταλλευόμενη ακριβώς το γεγονός αυτό, καθώς και την επιτυχία των μη κρατικών ραδιοφωνικών σταθμών, ώθησε τους προσκείμενους προς αυτήν δήμους να εκπέμψουν τηλεοπτικό πρόγραμμα. Ο

τρόπος όμως της δημιουργίας των τηλεοπτικών καναλιών καθώς και η επερχόμενη προεκλογική περίοδος θα συντελέσουν στο να χαθεί και από αυτά πολύ γρήγορα η αξιοπιστία. Χρειάζεται πολλή

προσπάθεια και θέληση — που ίσως και να μην υπάρχουν— για να καταφέρει να επιπλεύσει η δημοτική τηλεόραση, αντιπαρερχόμενη το τεράστιο οικονομικό κόστος.

Από την άλλη πλευρά το συγκρότημα του Ταύρου έχοντας τη σκανδαλώδη συμπαράσταση της κυβέρνησης και σε μηχανήματα και στον τρόπο της αναμετάδοσης —μην ξεχνάμε ότι δεν διαψεύστηκε ότι θα μεταδίδεται πανελλαδικά από τους αναμεταδότες της ΕΤ— θα δημιουργήσει τηλεοπτικό σταθμό που θα αποτελέσει ουσιαστικά το τρίτο (παρα) υπερκυβερνητικό κανάλι.

Με τις συνθήκες αυτές τα ελληνικά κανάλια θα αποτελέσουν εύκολη λεία στα παραρτήματα των τηλεοπτικών κολλοσσών της Ευρώπης, που θα εγκατασταθούν εδώ μετά το 1992. Η ποιότητα για την ελληνική τηλεόραση θα είναι ένα όνειρο χαμένο μέσα σε μικροκομματικές και οικονομικές σκοπιμότητες. Οι τηλεοπτικές καλύτερες μέρες μάλλον αναβάλλονται επ' αόριστον.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ: ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ

Απαντούν:

ΤΑΚΗΣ ΒΟΥΤΕΡΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΡΣΕΛΑΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΜΑΡΙΟΣ ΠΟΝΤΙΚΑΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΖΙΩΓΑΣ
ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΜΑΝΙΩΤΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Κάποτε, ο Ευγένιος Ιονέσκο είχε πει πως το θέατρο είναι χώρος όπου μπορούμε να πούμε τα πάντα και όμως τολμούμε τα λιγότερα. Το ΑΝΤΙ επιδιώκοντας να φωτίσει τη σημερινή κατάσταση στην οποία βρίσκεται το ελληνικό θέατρο, επιχειρεί μια προσέγγιση της ταυτότητάς του, προσφεύγοντας σε όσους πρωτογενώς τη διαμορφώνουν: σε θεατρικούς κριτικούς και σε σκηνοθέτες, και ελπίζοντας ότι ο λόγος τους θα είναι κάτι περισσότερο από όσα —ελάχιστα— έχουν αρθρωθεί.

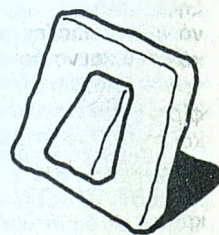
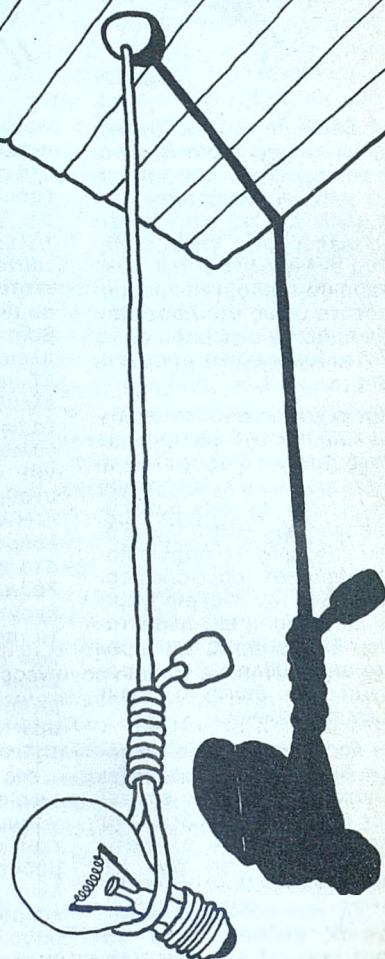
Η άποψη που κυριαρχεί υποστηρίζει ότι, το ελληνικό θεατρικό έργο σήμερα, εγκλωβισμένο σε έναν νατουραλισμό και εμμένοντας σε ηθογραφικές αισθητικές προτάσεις, χωρίς πρωτότυπες ιδέες, συνιστά κατ' αρχήν μια κατάσταση κρίσης για την πρωτογενή θεατρική δραματουργία. Αν προσθέσουμε τα άδεια ταμεία των περισσότερων θεάτρων και την αδυναμία άρτιας σκηνοθετικής πρότασης από τη μεριά της πλειοψηφίας των σκηνοθετών, η εικόνα που θέλει τη ζωντανή θεατρική πραγματικότητα να εγγίζει τα υπαρκτά όρια, προκύπτει αβίαστα —μία πραγματικότητα που, επιπλέον, δεν αρτιώνεται μες στην πολυτέλεια των επιχορηγήσεων, από ένα πολιτιστικό φορέα όπως το υπουργείο Πολιτισμού, το οποίο διαχειρίζεται ψυχία για την επιχορήγηση της τέχνης και, κυρίως, τα διαχειρίζεται με συντεχνιακά κριτήρια.

Η κριτική, βεβαίως, όπως συχνότατα έγραφε ο Στάθης Δρομάζος, πάντα στάθηκε δίπλα στο νεοελληνικό έργο και βοήθησε, μαζί με τους άλλους παράγοντες, στην εξάπλωσή τους. Ποια όμως, άραγε, είναι η στάση της κριτικής απέναντι σε όσα αφορούν τη σημερινή πραγματικότητα του θεάτρου μας; Πώς επικοινωνούν και πώς αλληλοεπηρεάζονται οι διάφορες λειτουργίες στο χώρο του θεάτρου; Κοντολογίς, πού βαδίζουμε;

Το ΑΝΤΙ θέλοντας να φωτίσει την πορεία και τη σημερινή πραγματικότητα του νεοελληνικού θεάτρου, ζήτησε από συγγραφείς και σκηνοθέτες να απαντήσουν σε δυο ερωτήσεις, οι οποίες, κάναμε προσπάθεια να είναι γενικές, επιζητώντας να εκμαιεύσουμε απαντήσεις «εφ' όλης της ύλης»:

1. Μετά τη μεταπολίτευση, το νεοελληνικό θεατρικό έργο πέρασε μια περίοδο άνθησης. Τι θέματα και ποιες αισθητικές αντιλήψεις καλλιέργησε. Διαπιστώνεται ότι μετά από την πρώτη αυτή περίοδο ακολούθησε περίοδος κάμψης, και τα μέσα ενημέρωσης πόσο συνέβαλαν σε αυτήν; Αν συμφωνείτε, που νομίζετε ότι οφείλεται και τι προοπτική βλέπετε να ανοίγεται για το νεοελληνικό θέατρο, σήμερα;

2. Στην Αθήνα, μολονότι είναι το κέντρο της πολιτιστικής παραγωγής, διαπιστώνεται αναντιστοιχία και δυσαναλογία μεταξύ θεατρικών σχημάτων και κοινού - που η έκφρασή της έχει να κάνει με το γεγονός ότι πολλά θέατρα παίζουν σε σχεδόν άδειες αίθουσες. Πού οφείλεται η απαισιόδοξη πραγματικότητα και πώς είναι δυνατόν να ανατραπεί. Το νεοελληνικό θέατρο —αναφερόμαστε σε όλους τους συντελεστές του: συγγραφείς, σκηνοθέτες, ερμηνευτές— πώς θα μπορούσε να αντεπιτεθεί, στην κατεύθυνση μιας προοπτικής ανατροπής της σημερινής αρνητικής πραγματικότητας;

ΑΝΤΙ

ΠΑΓΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟ

Είναι άχαρο για έναν θεατρικό συγγραφέα να καλείται να υπερασπίσει το σύγχρονο ελληνικό θεατρικό έργο. Ευτυχώς κάπου - κάπου το κάνουν άλλοι. Τερασπάντων.

Η άνηψη του νεοελληνικού θεατρικού έργου, δεν άρχισε σίγουρα μετά τη μεταπολίτευση (1974). Είχε ήδη αρχίσει και συνεχιζόταν και μάλιστα αυτή τη συνέχεια δεν μπόρεσε να διακόψει ούτε η χούντα. Την αφετηρία αυτής της άνηψης την τοποθετώ κάπου στο 1957-1960. Για πρώτη φορά, τότε, Έλληνες θεατρικοί συγγραφείς άρχισαν να προσεγγίζουν την ελληνική πραγματικότητα και να τη βλέπουν με μια όλο και πιο διεισδυτική και τολμηρή ματιά. Ξέφυγαν επιτέλους από ρομαντισμούς, γλυκερότητες, εξιδανικεύσεις της ζωής και έγιναν τολμηροί, κριτικοί, ωμοί.

Σίγουρα είχαν επιρροές από ξένα αισθητικά ρεύματα, και σίγουρα δεν είχαν να πάρουν και καμιά σκυτάλη από τη θεατρική μας παράδοση, όχι γιατί δεν υπήρχε, αλλά γιατί ήταν άγνωστος θαμμένος θησαυρός. Την αγνοούσαν. Αδίδακτοι και θαμμένοι τότε οι: Χουρμούζης, Μάτσας, Βυζάντιος, Κατσαίτης, Καπετανάκης, Γουζέτης κ.λπ.

Ευτυχώς δεν αντέγραψαν, δεν μιμήθηκαν απροκάλυπτα. Αφομοιώθηκαν, φιλτραρήστηκαν έργα και αισθητικές επιρροές και γεννήθηκε το σύγχρονο νεοελληνικό θεατρικό έργο. Προς στιγμήν φλέρταραν και με το θέατρο του παράλογου και με το σουρεαλισμό, αλλά σιγά-σιγά κατακάθισαν και κυριάρχησε ένας, ας τον πούμε, ιδιότυπος νεοελληνικός ρεαλισμός, με κάποιες εξαιρέσεις βέβαια.

Θα έλεγα ακόμα ότι οι Έλληνες θεατρικοί συγγραφείς οφείλουν πολλά στην ελληνική φαρσοκωμωδία και επιθεώρηση, που κι αυτές, έστω επιφανειακά πλησίασαν την ελληνική πραγματικότητα.

Παράλληλα τότε, διαμορφώθηκε σχεδόν αφινιδαστικά και ταυτόχρονα και ένα νέο θεατρόφιλο κοινό που αγκάλιασε το νεοελληνικό έργο. Συνέβη όμως το εξής παράδοξο: να βλέπεις δηλαδή το κοινό να αγκαλιάζει το νεοελληνικό θεατρικό έργο και να μην το αγκαλιάζει το θεατρικό κατεστημένο. Οι πρωταγωνιστικές φίρμες λίγο πολύ το αγνόησαν. Ακόμα και το Εθνικό Θέατρο αρχικά. Οι σκηνοθέτες το σνόμπαραν, οι διανοούμενοι γενικά το έβλεπαν λίγο πολύ αφ' υψηλού, η κριτική δια της βίας άρθρων ένα καλό

λόγο. Ακόμα και οι συγγραφείς του «ελαφρού θεάτρου» το απέρριπταν.

Εκεί κάπου και οι Έλληνες θεατρικοί συγγραφείς κάποια στιγμή άρχισαν να χάνουν λίγο τα νερά τους, μπερδεύτηκαν. Δεν τόλμησαν, δεν πήγαν πιο πέρα, δεν ανανέωσαν φόρμες, θεματολογία, μια και εν τω μεταξύ η ζωή, τα γεγονότα τους, οι άνθρωποι άλλαξαν ριζικά. Φοβήθηκαν και αρκετοί έριξαν και νερό στο κρασί τους, για να εξευμενίσουν τους αρνητές τους. Ούτε το Θέατρο Τέχνης, ούτε η 12η Αυλαία, ούτε ο Θανάσης Παπαγεωργίου (Στοά) αργότερα, ούτε και άλλα περιφερειακά ή μικρά σχήματα (Θ. Καισαριανής - Ανοιχτό - Πειραματικό κ.λπ.) κατάφεραν να λυγίσουν τις αντιστάσεις του κατεστημένου θεάτρου.

Δεν θέλω να βγάλω αθώους τους Έλληνες θεατρικούς συγγραφείς. Κάπου ακολούθησαν εντελώς επιπόλαιο, στη

γραφή τους, προδιαγραφές που άλλοι τις έθεταν, μήπως και διασπάσουν το φράγμα του «συντηρητικού» κοινού και των θεατρικών σκηνών που τρέφονταν συνεχώς με εισαγόμενο ρεπερτόριο. Ήλθσαν να γίνουν πιο αρεστοί. Ευτυχώς όχι πάντα και όχι όλοι.

Το γεγονός ότι λίγο πολύ, σήμερα, μόνο επιχορηγούμενα θέατρα παίζουν νεοελληνικά έργα, μου δημιουργεί και θλιβερές και αισιόδοξες σκέψεις. Όταν δεν υπολογίζεις τα λεφτά που πιθανόν θα χάσεις (δεν είναι δικά σου βλέπεις) τότε πιστεύεις στο νεοελληνικό έργο, όταν τα υπολογίζεις (επειδή είναι δικά σου)! τότε δεν το πιστεύεις κι ας ξέρεις, ότι σπάνια σε σκηνές που διακινδύνευαν και ανέβασαν νέα θεατρικά έργα, σπάνια δεν ανταποκρίθηκε το κοινό.

Το πρόβλημα δεν θα λυθεί με το να απαιτείς και επαίτες να υποστηριχθεί το

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΡΡΕΟΥΣΑ ΑΝΘΟΦΟΡΙΑ - Ή ΑΠΟΒΛΑΚΩΣΗ;

Οι ερωτήσεις σας συμπλέκουν πολλά και διάφορα θέματα. Ξεκινούν από το σύγχρονο ελληνικό έργο, διατρέχουν το χώρο της σκηνικής πρακτικής («ποιες αισθητικές αντιλήψεις»), αγγίζουν την κοινωνική συνθήκη υπάρξεως του θεάτρου σήμερα (σχέση με μέσα μαζικής ενημέρωσης), θίγουν το πρόβλημα του κοινού και προσαράζουν σε ένα αγωνιώδες «τι δέον γενέσθαι» (από την πλευρά του θεάτρου πάντα).

Οφείλετε να παραδεχθείτε ότι διανύετε τεράστια απόσταση μέσα σε λίγες αράδες. Σε ένα ερωτηματολόγιο τόσο ευρέως φάσματος είναι αδύνατον να απαντήσει κανείς επαρκώς με τετρακόσιες το πολύ λέξεις - όπως η δημοσιογραφική λογική το καλεί.

Θα μου επιτρέψετε ωστόσο να πω ότι στην έρευνά σας υπόκειται ένα διαλεκτικό σφάλμα: Ανακρίνετε το θέατρο δια του θεάτρου. Σας θυμίζω ότι ο Μπρεχτ έλεγε: «Το θέατρο μπορεί κάποια πράγματα εκεί όπου προϋπάρχει τουλάχιστον ένας άλφα βαθμός ζωής».

Βλέπω ότι αφήνετε έξω από το πεδίο της έρευνας θέματα όπως: δομή και λειτουργία του ελλαδικού θεατρικού συστήματος, ρόλου του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, οικονομικά του θεάτρου, κ.τλ. - ό,τι δηλαδή συνδέει την τέχνη αυτή με το περιβάλλον της (την περιρρέουσα ανθοφορία ή αποβλάκωση). Αν επιχει-

Από την παράσταση του έργου του Ανδρέα Στάικου «Κλυταιμνήστρα» από τον θίασο «Εποχή» του Β. Παπαβασιλείου. Αλεξάνδρα Σακελλαροπούλου, Όλια Λαζαρίδου.

ρούσε λοιπόν κανείς να απαντήσει στα ερωτήματα, ως έχουν, θα ξέπεφτε σε ταυτολογίες ή σε ευχολόγια. Και δεν είναι ώρα για τέτοια.

Όπως και να έχει δεν θα ήθελα να αφήσω ασχολίαστη την τελική ερώτησή σας - περί ανατροπής. Μόνο του το θέατρο δεν μπορεί να ανατρέψει κανέναν ρουτίνας της ιστορίας. Μπορεί όμως να ανατρέπει κάποια απολιθωμένα στοιχεία της ίδιας του της παράδοσης. Αυτό έχει αποδειχθεί εν μέρει και στην Ελλάδα. Το θέμα είναι κατά πόσον είναι εξασφαλισμένη η επιβίωση και η ανάπτυξη των αποδεδειγμένα ανατρεπτικών εγχειρημάτων. Όμως η απάντηση στο ερώτημα αυτό θα μπορούσε να διατυπωθεί στο πλαίσιο μιας άλλης έρευνας που μένει να γίνει. □

νεοελληνικό έργο από την ιδιωτική πρωτοβουλία, τουλάχιστον. (Οι πολιτιστικές επενδύσεις από την πολιτεία είναι μια άλλη ιστορία και γι' αυτό πρέπει να βρει και πιο εύστοχους τρόπους ανάδειξής του).

Υπάρχει μια αμείλικτη πραγματικότητα, ένα τέλμα στα θεατρικά πράγματα, που είναι και πολιτικό. Πράγματι, κάποια στιγμή, το κοινό άρχισε να κρατά επιφυλακτική στάση, γιατί νομίζω μαζί με την άνθηση του νεοελληνικού θεατρικού έργου, «άνθησαν» και ευτελή έργα σε ευτελείς παραστάσεις. Πιστεύω ότι η πληθώρα των ευτελών παραστάσεων (ακόμα και ξένων έργων) έβλαψε γενικότερα το θέατρο. Κάπως έτσι δεν την πλήρωσε και την πληρώνει ο ελληνικός κινηματογράφος;

Για μένα το κοινό είναι πάντα αθώο. Δεν διδάχθηκε άλλωστε ποτέ σωστά για να μπορεί να κάνει σωστά τις επιλογές του, τις συγκρίσεις του, δεν διαθέτει κριτική δύναμη. Και είναι αθώο ακόμη και όταν παθιάζεται με τον «Άγνωστο πόλεμο», είτε με την «Αυλή των θαυμάτων». Πάντως δεν είναι εύκολο να καταλήξεις σε συμπεράσματα. Να μην ξεχνάμε ότι ένα έργο τέχνης στην πλατεία του θεάτρου ενώνει και συμφιλιώνει και τους πιο ετερόκλητους θεατές, τις πιο αντίπαλες τάξεις, πράγμα που δίνει φοβερές δυνατότητες στο θεατρικό συγγραφέα.

Πάντως, θέλουμε δε θέλουμε, το κοινό, στην πλειοψηφία του, είναι αστικό, «συντηρητικό», επιφυλακτικό. Κουβαλά στο θέατρο και τη μιζέρια του, τα συμφε-

ροντάκια του, τις θέσεις του, τις αντιστάσεις του, την έγνοιά του, το φασισμό του, αν θες. Πώς το κατακτάς αυτό το κοινό; Πώς του δείχνεις το πρόσωπό του και δεν το εξοργίζεις; Πώς το διαβρώνεις; Πώς το διαφοροποιείς; Άλλο ένα παράδοξο: Ενώ γράφεις θέατρο για αυτό το κοινό, γιατί ακριβώς αυτό σε εμπνέει αυτό θέλεις να αλλάξεις, εν τούτοις το έργο σου το παρακολουθούν συνήθως οι ήδη συνειδητοποιημένοι. Κερδίζεις τους ήδη κερδισμένους, οπότε τότε παύει το θέατρο να είναι πολιτική πράξη — που είναι — και γίνεται αισθητική απόλαυση για κάποια ελίτ.

Λοιπόν, εντάξει, κάποια στιγμή βρήκαμε το σιόχο, πιάσαμε το σφυγμό της εποχής μιλήσαμε με μια σύγχρονη γλώσσα και κάναμε να ανθίσει το νεοελληνικό έργο, σε πείσμα πολλών αντιδράσεων. Γεφυρώσαμε και την παράδοση αποκαλύφθηκαν και οι θαμμένοι θησαυροί, γράφτηκαν έργα που είναι ιστορία πια. Από και και πέρα, καιρός για ανασύνταξη. Αλλά πριν, πρέπει να το πάρουμε απόφαση. Δεν υπάρχουν ούτε περιθώρια, (για ευτελή έργα) ούτε φιλόπτωχα ιδρύματα. Να ξεκαθαρίσει η ήρα από το στάρι. Και, επιτέλους, το νεοελληνικό έργο είναι καιρό να στηριχτεί στις δικές του δυνάμεις. Η ποιότητα του έργου μας θα πείσει και θα αλλάξει τη νοοτροπία. Το έργο του Ποντίκα «Έστω» ή «Η γυναίκα του Λωτ» (μια ριζική στροφή προς νέα θεματογραφία, προς νέες φόρμες) πριν λίγα χρόνια παιζόταν σε άδεια καθίσματα και σήμερα γεμίζει το θέατρο «Στοά». Οι ίδιοι οι θεατρι-

κοί συγγραφείς θα κάνουν το κοινό να διψάσει αισθητικά, θα του γεννήσει την ανάγκη να καταφύγει στο νεοελληνικό θεατρικό έργο.

Και αυτό θα συμβεί, αν ο θεατρικός συγγραφέας τολμήσει, αν είναι ειλικρινείς και αδυσώπητος με τα πρόσωπα και τα πράγματα που θα θίξει.

Δεν μπορεί ο θεατής μας να ξέρει σε τι κανιβαλικές εξάρσεις έχει φτάσει ο σύγχρονος άνθρωπος, πόσο αδίστακτοι και αποτρόπαιοι γίναμε — και το θέατρο να διστάζει να του το πει να του το δείξει. Θέλουμε δε θέλουμε κοινό μας είναι ακριβώς εκείνοι οι ίδιοι άνθρωποι που έχουν υποβαθμίσει τη ζωή σε επίπεδα φρίκης, είναι αυτοί που νοθεύουν, πλαστογραφούν, εκβιάζουν - εκβιάζονται, εξαπατούν - εξαπατώνται. Είναι τα ίδια τα πρόσωπα της εξουσίας, της παραεξουσίας καθισμένοι στα πρώτα καθίσματα μάλιστα τιμής ένεκεν, είναι η γνωστή συμμορία των δολοφόνων, είναι τα θύματά τους... Αυτούς λοιπόν πρέπει να προκαλέσεις, να θίξεις.

Δεν έχω πια αυταπάτες. Αυτό είναι το κοινό μας, αυτό έρχεται και αυτό εσύ οφείλεις να παγιδεύσεις, να το οδηγήσεις, όσο γίνεται, σε κάποια αυτογνωσία. Και δεν είναι τόσο δύσκολο, γιατί αυτό το κοινό, μπαίνοντας στην πλατεία, επαναποκτά κάτι από τα ξεχασμένα ανθρώπινα στοιχεία του, αφήνει στο φουαγιέ του θεάτρου τον απάνθρωπο οπτισμό του, έρχεται σχεδόν άοπλο. Εκεί τότε ρίχτου, παγιδεύσε το.

□

ΜΑΡΙΟΣ ΠΟΝΤΙΚΑΣ

ΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ, ΕΞΙΛΑΣΤΗΡΙΑ ΘΥΜΑΤΑ

1. Το σύγχρονο ελληνικό θεατρικό κείμενο με όποια μορφή και αν εμφανίστηκε, έχει το ίδιο περιεχόμενο: την αναζήτηση και την έκφραση του ελληνικού χώρου, του ελληνικού κοινωνικο-πολιτικού τοπίου, του ελληνικού ψυχισμού.

Κάποιες φορές, είναι αλήθεια, εξειδίκεψε τα θέματά του, επιμέρισε τη θεματολογία του και έχασε το όλον: ήρθε πολύ κοντά στο θέμα και ξέχασε να απομακρυνθεί: γοητευμένο από την ανακάλυψη έμεινε εκεί, κολλημένο σε βαθμό αντιγραφής και αναπαραστάσης. Άλλες φορές, για να αποφύγει την προσκόλληση, έφυγε μακριά κι έχασε την επαφή... Γενικώς, το σύγχρονο ελληνικό θεατρικό κείμενο δεν τα πήγε πολύ καλά με τις αποστάσεις του από τη φερόμενη επ' αυτού θεματολογία. Οι φολκλορισμοί, οι

λαϊκισμοί, οι μπρεχτισμοί, οι προοδευτισμοί, οι μοντερνισμοί παραμένουν αδιάψευστες μαρτυρίες σε μια μοναχική πορεία αναζήτησης φόρμας και περιεχομένου: καιρίας, χωρίς ευτελείς συμβατικότητες, σκηνικής έκφρασης.

Λέω «μοναχική» γιατί το θεατρικό κείμενο, σαν μέρος της θεατρικής πράξης, δεν μπορεί μόνο του να αντισταθεί σε συμβατικότητες. Το επιχείρησε πολύ συχνά αλλά σκόνταψε. Γιατί η θεατρική πράξη, όπως αυτή εκδηλώνεται στην Ελλάδα, δεν επιτρέπει και δεν συγχωρεί τόλμες και ανατροπές. Μπορεί να τις μιμείται ίσως αλλά κατά βάθος δεν τις σηκώνει ο οργανισμός της. Δεν τις μπορεί. Προτιμά να εγκαταλείπεται στις ευκολίες της, προτιμά να ικανοποιεί τις εφήμερες ανάγκες της επιβεβαιώνοντας, εντέλει, και τα χαρακτηριστικά της κοινωνίας μας: την υποκρισία, το νεοπλουτισμό, τη μίμηση, την επανάπαυση, την αδιαφορία, το βόλεμα. Την επιούσια επιβίωση.

Μια κοινωνία όμως που επαναπαύεται με τον επιούσιο άρτο και το επιούσιο θέμα της έχει προδιαγράψει και την προο-

Μάριος Ποντίκας: «Εσωτερικές ειδήσεις». Ανέβηκε στο θέατρο «Στοά», την περίοδο 1979-80.

πτική του θεάτρου της. Το έχει δηλαδή καταδικάσει να είναι ένας διασκεδαστής της, με κάποιες ποιότητες, ασφαλώς, ένας υπάλληλός της με τυπικά προσόντα ανάλογα του ρόλου του.

Η άποψη λοιπόν που διαπιστώνει κρίση στο ελληνικό θεατρικό κείμενο, θέλει να εντοπίζει εκεί το πρόβλημα και με υποχρεώνει να υποψιάζομαι ότι κάποιοι

Η ΚΡΙΣΗ ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Θα προσπαθήσω να ορίσω το ιστορικό και κοινωνικό πλαίσιο του θέματος που μας απασχολεί, τονίζοντας παράλληλα ότι για κανέναν λόγο δεν δέχομαι τη θέση, που υποστηρίζει ότι το ελληνικό θεατρικό έργο περνάει κρίση. Και προχωρώ — (η άνθηση της δεκαετίας του '60 διακόπηκε βίαια το 1967). Για 7 χρόνια βουβάθηκαν όλα, ή σχεδόν όλα. Η χύτρα ταχύτητας έκλεισε και όλα μέσα της έβραζαν. Με τη μεταπολίτευση ξεχύθηκαν βίαια, νεανικά, φανατισμένα, όχι τόσο οργανωμένα και πήραν τους δρόμους μέσα σε όλα και το θέατρο. Και το κοινό του.

Το νεοελληνικό έργο συνέχισε τους ίδιους δρόμους που είχαν κλείσει το 1967. Από τη μια μεριά η ομάδα των συγγραφέων, που ακολουθούσε το γενάρχη της, τον Καμπανέλλη, πλουτίζοντας όμως με νεανικό αίμα το είδος αυτό του θεάτρου και φθάνοντας σε άριστα επίπεδα όπως το «ελληνικό ποιητικό ρεαλισμό» (παραδείγματα Διαλεγμένος, Ευθυμιάδης). Από την άλλη οι συγγραφείς του καθαρού λόγου, της υπέρβασης, του ονείρου. Αυτοί το δρόμο τους τον είχαν χαράξει πριν από το '67 και τον συνεχι-

ζουν και με άλλη μαζί τώρα παρέα. Έτσι στους Ζιώρα και Αναγνωστάκη προστίθενται ο Ποντίκας, ο Μουρσελάς, οι νεότεροι Χρυσούλης και Βέργου και άλλοι.

Το κοινό τώρα. Εδώ υπάρχει η κρίση. Τον ενθουσιασμό των πρώτων δυο, το πολύ τριών χρόνων μετά το '74 ακολούθησε ο μαρasmus. Πολλοί οι λόγοι, πολιτικοί και οικονομικοί. Καλλιεργήθηκε σε όλα τα μέτωπα η φιλοσοφία της ευκολίας, του «δε βαρυνέσαι». Καλλιεργήθηκε η κουλτούρα της συμφοράς και της δυστυχίας. Η αισθητική της μπάλας. Από παντού. Από την πολιτεία, από το σχολείο, όλα τα μέσα μαζικής επικοινωνίας (μέσα βέβαια και Τύπος). Η τηλεόραση και το video δεν πήραν θεατές από το θέατρο. Έφτιαξαν δικούς τους θεατές που με το τίποτα δεν θέλουν το θέατρο. Γιατί έχουν προβλήματα παιδείας, συγκέντρωσης προσοχής και επικοινωνίας.

Έτσι, αυτή τη στιγμή το κοινό που ακολουθεί το καλλιτεχνικό θέατρο (μέσα σε αυτό και το νεοελληνικό έργο) είναι μια μειοψηφία που δεν ξεπερνάει τις δέκα, το πολύ δεκαπέντε χιλιάδες, σε όλο το λεκανοπέδιο. Να πού βρίσκεται η κρίση.

Γιατί οι Νεοέλληνες συγγραφείς, οι Νεοέλληνες σκηνοθέτες και ηθοποιοί δεν υπέστειλαν τη σημαία τους. Και σε αυτούς που ομιλούν για κρίση ας τεθεί το ερώτημα ποια εθνική δραματουργία, ευρωπαϊκή ή παγκόσμια, έχει να επιδείξει μέσα σε δέκα χρόνια αυτά τα πέντε τουλάχιστον εντελή, σπουδαία έργα που

Από την παράσταση του έργου της Κωνσταντίνης Βέργου «Εμπρός μαρς-άρω». Τ. Βούτερης. Α. Δεκαβάλας.

καθένας μπορεί ανέτως να επιλέξει από εκείνα τα νεοελληνικά που παρουσιάστηκαν στις σκηνές μας.

Τώρα ποιο το μέλλον, πώς ξεορκίζεται το κακό...

Αντίσταση και ο φανατισμός από μας.

Συνέχιση του χαραγμένου δρόμου μας. Και πάλι να αλλάξει η βάση. Θέμα βέβαια όχι μόνο του θεάτρου. Και της πολιτείας και της παιδείας και του Τύπου. Ας ελπίσουμε. □

ψάχνουν για εξιλαστήρια θύματα ή για άλοθι της δικής τους επιβεβαίωσης. Εξαιρούν και εξαιρούνται ως εξαιρετικοί.

Ας το διατυπώσω ρητά και κατηγορηματικά: για την όποια κρίση δεν μπορεί να ευθύνεται αποκλειστικά το ελληνικό θεατρικό κείμενο! Στο κάτω - κάτω και προόδους έχει να επιδείξει (αυτές που του επέτρεπαν η μικρή του ηλικία και οι δεδομένες κοινωνικο-πολιτισμικές συνθήκες) και είναι το μόνο και αναγκαίο μέσο για να σπρωχθούν τα θεατρικά μας πράγματα πέραν των στενών και συμβατικών τους ορίων. Νομίζω ότι, σήμερα πια, διαθέτει αυτή την ωριμότητα. Θέλει όμως και συμπαίχτες ριψοκίνδυνους. Όχι, απλώς, σνομπάκηδες νεόπλουτους της δημιουργίας ή ακαδημαϊκούς ιδιοκτήτες πείρας και γνώσεων...

2. Η «απαισιόδοξη πραγματικότητα» οφείλεται σε λόγους που αναφέρθηκαν ήδη, εν ολίγοις. Για την αναγκαία —και δυνατή— ανατροπή της προτιμώ να μεταφέρω εδώ αυτούσιο ένα απόσπασμα από πρόσφατο κείμενό μου (για να μη λέω τα ίδια πράγματα με άλλα λόγια):

«Δεν ξέρω αν, σε μια τέτοια κατάσταση,

ση, μπορούν να γεννηθούν διλήμματα και να αντέξουν στο φως της μέρας χωρίς να σαρκαστούν» πιστεύω όμως ότι ο καλλιτέχνης του θεάτρου, ο πολίτης αυτής της χώρας, ο γαλανόλευκος, ο μακρινός τέλος πάντων απόγονος του Αισχύλου, του Ευριπίδη κ.τ.λ. κ.τ.λ. πρέπει να αντιμετωπίζει ένα διλήμμα τραγικό: Θα συνεχίσει να «επαγγελματίζεται» παθώς, ως μέλος απλό άλλης μιας συντεχνίας ανάμεσα στις τόσες αυτής της κουρασμένης κοινωνίας ή διακινδυνεύοντας ενδεχομένως τα κεκτημένα, θα στραφεί αυστηρά προσηλωμένος εφεξής —στη βασανιστική τελετουργία της ενδοσκόπησης, της αμφιβολίας, της αυτοαμφισβήτησης, της ανημπόριας, της ταπεινώσης για να ανακαλύψει εντέλει την ιερότητα της δημιουργίας;

● Το πρώτο σκέλος του διλήμματος, αν επιλεγεί, εγκαταλείπει το θέατρο στο πρόσχημά του, την καλή - κακή δηλαδή παράσταση ή, για να το πω αλλιώς, στη σχιζοφρενικά αγχωτική επιδίωξη «να σκίσουμε» κάτι σαν εκδίκηση αναίτια και γι' αυτό ακατανόητη, σαν έρωτας εκβιαστικός, σαν μάχη με εχθρούς ορατούς

και αόρατους, σαν θρίαμβος μάταιος και ανώφελος επί πτωμάτων.

● Το δεύτερο σκέλος του διλήμματος, αν επιλεγεί, αφαιρεί από το πρόσχημα τη μονοσήμαντη εξουσία του και το χρησιμοποιεί ως μέσο για να αναδειχθεί η ουσία της θεατρικής λειτουργίας που είναι η συνομιλία ανθρώπων, και μάλιστα σε δύσκολους καιρούς.

Το θέατρο, αν οι καλλιτέχνες του βρεθούν μπροστά σε αυτό το δίλημμα και διαλέξουν το δεύτερο δρόμο, μπορεί να ξαναδώσει ζωή στην ευτελισμένη και κομποποιημένη ανάγκη για ανθρώπινη συνύπαρξη· η μήτρα αυτή του διαλόγου που φέρνει τους ανθρώπους κοντά μπορεί να ζωντανέψει την Ανάγκη και σιγά - σιγά, με πείσμα και επιμονή, να ξεκουράσει λίγο μια κουρασμένη κοινωνία. Το θέατρο το δεύτερο σκέλος του, μπορεί να δείξει πρώτο το δρόμο του θάρρους, της τόλμης, της ειλικρίνειας, της δύναμης που κρύβει μέσα του ο άνθρωπος να αίρεται πάνω από αντίξοες συνθήκες και, αντλώντας από τις εντός του αστειρευτές πηγές της δημιουργίας, να αρχίζει πάλι από την αρχή. □

Βιβλίο

Η ελληνική λογοτεχνία στη Γερμανία

Η Λήδα Καζαντζάκη παρουσιάζει το έργο του γερμανικού εκδοτικού οίκου «Ρωμιούση» και συζητεί με την εκδότρια Νίκη Eidenauer.

«Η Τέχνη — σύμφωνα με τον Γιώργο Σεφέρη — είναι το υψηλότερο μέσο που βοηθά τους ανθρώπους να πλησιάσουν ο ένας τον άλλο. Τίποτα δεν μας ενώνει καλύτερα από μια κοινή καλλιτεχνική συγκίνηση». (Γιώργος Σεφέρης, Δοκίμια 1, σελ. 157).

Σε μια τέχνη όπως τη μουσική, το χορό ή ακόμα και τη ζωγραφική τα αποτελέσματα της «συνάντησης» αυτής γίνονται αμέσως ορατά.

Στη λογοτεχνία όμως, το ίδιο το μέσο έκφρασης, η γλώσσα, αποτελεί το βασικότερο εμπόδιο. Έτσι η μετάφραση, η μεταφορά δηλαδή του ξένου στο γνωστό, λειτουργεί όχι βοηθητικά αλλά ουσιαστικά στην ενέργεια της προσέγγισης. Μια καλή μετάφραση μπορεί συχνά να αποδείξει την παγκοσμιότητα ενός έργου που δεν περιορίζεται στα εθνικά σύνορα της μητρικής γλώσσας.

Ιδιαίτερα για την ελληνική γλώσσα η καλή μετάφραση αποτελεί βασικό στοιχείο όχι μόνο γνωστοποίησης του λογοτεχνικού έργου σε ένα ευρύτερο κοινό, αλλά και επιβίωσης του μέσα στο σύγχρονο κόσμο.

Στο πλαίσιο αυτό, ένα ζεύγος Ελληνογερμανών καθηγητών της ελληνικής φιλολογίας στη Γερμανία, το ζεύγος Hans και Νίκη Eidenauer, ανέλαβε να γνωρίσει σημαντικά κείμενα της ελληνικής λογοτεχνίας στο γερμανόφωνο κοινό. Με τη βοήθεια μόνο μερικών φίλων ιδρύθηκε, το φθινόπωρο του '82, ένας νέος εκδοτικός οίκος με σαφή τον προαναφερόμενο στόχο.

Ο εκδοτικός οίκος ονομάστηκε συνειδητά «Ρωμιούση», γιατί παρά το γεγονός ότι η ετυμολογία της λέξης αυτής (Ρωμαίος-Ρωμικός) δεν προδίδει καμία απολύτως σχέση με την Ελλάδα ή τον πολιτισμό της, ο όρος που κατ' αρχήν χρησιμοποιήθηκε από τους κατοίκους του Ανατολικού Ρωμαϊκού κράτους — του Βυζαντίου — έχει επικρατήσει ως ο μοναδικός που διαχωρίζει ξεκάθαρα το νεότερο από τον αρχαίο ελληνικό κόσμο.

Ρωμιούση σημαίνει σύγχρονος ελληνισμός. Και τη λογοτεχνία ακριβώς αυτού του ελληνισμού αποφάσισε να μεταδώσει το ζεύγος Νίκη και Hans Eidenauer.

Για τη γέννηση της ιδρυτικής ιδέας ενός τέτοιου εκδοτικού οίκου μίλησε στο ΑΝΤΙ η επικεφαλής και εμπυχωτρία της «Ρωμιούσης» κ. Νίκη Eidenauer.

«Το ξεκίνημά μας θα έλεγα ότι έγινε σε μια στιγμή απελπισίας, όταν συνειδητοποιήσαμε ότι έτοιμες μεταφράσεις μεγάλων, κατά τη γνώμη μας, έργων της νεοελληνικής λογοτεχνίας, όχι μόνο δεν είχαν την τύχη να δουν το φως της δημοσιότητας αλλά αντιμετωπίσαν και κάποια περιφρόνηση. Όταν για παράδειγμα η μετάφραση του «Διπλού Βιβλίου» του Δημήτρη Χατζή, η οποία είχε σταλεί σε 35 εκδοτικούς οίκους της Γερμανίας, κατάφερε να αποσπάσει μόνο 2 απαντήσεις και αυτές αρνητικές αυτό σημαίνει ότι οι υπόλοιποι δεν το είχαν καν κοιτάξει.

Τότε είχαμε δημιουργήσει μια μικρή ομάδα, που, περισσότερο για το κέφι μας, κάναμε μεταφράσεις. Οι δυο πρώτες είχαν την τύχη να βρουν εκδοτικό οίκο — το «Καπνισμένο τσουκάλι» και τα «Ημερολόγια εξορίας» του Γιάννη Ρίτσου. Αλλά δεν το κρύβω ότι η επιτυχία αυτή οφειλόταν περισσότερο στο μεγάλο όνομα του συγγραφέα τους. Αυτό μας είχε δώσει κάποιο θάρρος κι έτσι αποφασίσαμε μετά από μια δουλειά, κατά κάποιον τρόπο, συλλογική, που είχε νομίζω πολύ μεγάλη επιτυχία, να δοκιμάσουμε τις δυνάμεις μας και σε άλλα έργα.

Εκεί άρχισαν οι απογοητεύσεις, η μια πάνω στην άλλη κι έτσι, όπως καθόμασταν μια παρέα Ελλήνων και Γερμανών είπαμε, ότι αυτό δεν μπορεί να συνεχισθεί, κάπως πρέπει να πάρουμε το θέμα στα χέρια μας. Αυτός που κατά κάποιον τρόπο δεν ήταν τόσο σταθερά επαγγελματικά δε-

μένος ήμουν εγώ — απλώς διδάσκα τότε δύο φορές την εβδομάδα στο πανεπιστήμιο της Φραγκφούρτης. Έτσι δέχθηκα, και αυτή ήταν η αρχή. Έμοιαζε με κάποιον που πάει να κολυμπήσει και δεν ξέρει κολύμπι, αλλά του αρέσει πολύ η θάλασσα. Τελικά μέσα στα έξι χρόνια που πέρασαν αναγκάστηκα να μάθω να κολυμπώ».

Αλλά ένας εκδοτικός οίκος όπως η «Ρωμιούση» του οποίου το κεφάλαιο αντλείται περισσότερο από τον ενθουσιώδη ιδεαλισμό μιας ομάδας ατόμων και λιγότερο από «παχυλούς» λογαριασμούς τραπεζών, είναι φυσικό να αντιμετωπίζει, στον σκληρά ανταγωνιστικό και καθοριζόμενο από την ακριβή διαφήμιση εκδοτικό χώρο της Δυτικής Γερμανίας, τρομερές, συχνά ανυπέρβλητες δυσκολίες.

Ιδιαίτερα όταν προσπαθεί να γνωστοποιήσει κάτι άγνωστο, σε ένα κοινό όπως το γερμανικό, για το οποίο η εικόνα της νεότερης Ελλάδας είναι ηλιόλουστες καλοκαιρινές διακοπές ή στην καλύτερη περίπτωση ο ελληνικός πολιτισμός σταματά το 146 π.Χ. με την κατάκτηση της Ελλάδας από τη Ρώμη.

Όχι χωρίς κάποια πικρία, η κ. Νίκη Eidenauer, δήλωσε: «Αυτό που για κάθε εκδοτικό οίκο εδώ, είναι αυτονόητο, για κάθε βιβλίο που προετοιμάζει να δημοσιεύσει ημισέλιδα ή και ολοσέλιδα στις μεγαλύτερες γερμανικές εφημερίδες και εκ των προτέρων προκαλεί το ενδιαφέρον και την περιέργεια του αναγνωστικού κοινού και των βιβλιοπωλείων εμείς δεν έχουμε τη δυνατότητα να το πράξουμε. Ο μόνος τρόπος γνωστοποίησης ήταν και παραμένει η φήμη. Από στόμα σε στόμα αυτοί που ξέρουν ή θέλουν να γνωρίσουν την Ελλάδα με τις εκ-

των ένδον πληροφορίες που δίνει η λογοτεχνία, είναι οι κυριότεροι συνεργάτες μας, οι κυριότεροι αναγνώστες μας και αυτοί φροντίζουν ώστε να γίνει γνωστή η ύπαρξη του εκδοτικού μας οίκου και στους φίλους και τους φίλους των φίλων τους.

Η μόνη σταθερή, αν και όχι σοβαρή, ενίσχυση προέρχεται από το ταμείο της ομάδας εκδότων των Ευρωπαίων Κοινοτήτων, το οποίο πληρώνει ένα ορισμένο ποσό στον μεταφραστή ανάλογα με το μέγεθος του βιβλίου. Αλλά συνήθως, οι περισσότεροι μεταφραστές προσφέρουν τα χρήματα αυτά στη «Ρωμιούση» για να μπορεί να αντεπεξέλθει στα υψηλά τυπογραφικά έξοδα».

Υποτυπώδης έως ανύπαρκτη είναι η υποστήριξη που δέχεται η εκδοτική αυτή προσπάθεια από την Ελλάδα. Από πλευράς του κράτους συνιστάται στην αγορά ενός ορισμένου αριθμού αντιτύπων από το ΥΠ.ΠΟ. Εξαιρεση αποτέλεσε η Εταιρεία Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων που ενίσχυσε οικονομικά την έκδοση στα γερμανικά ενός τόμου με 12 ελληνικά μονόπρακτα, ενώ άλλα ιδρύματα όπως η Ακαδημία Αθηνών (Ίδρυμα Κώστα και Ελένης Ουράνη) ή το Ίδρυμα Ωνάση δεν καταδέχθηκε να υποστηρίξει την προσπάθεια.

Μέσα στο κάθε άλλο παρά ενθαρρυντικό κλίμα, η ομάδα της «Ρωμιούσης», κατάφερε να δημιουργήσει ένα πρόγραμμα 47 βιβλίων που αν μη τι άλλο μπορεί να προσφέρει στον Γερμανό ενδιαφερόμενο μια αντιπροσωπευτική εικόνα για την πορεία της σύγχρονης ελληνικής λογοτεχνίας και των διαφόρων ρευμάτων που τη διαμορφώνουν. Δίπλα στον Καρκαβίτσα, τον Μυριβήλη ή την Εύα Βλάμη θα

Μερικές από τις εκδόσεις του εκδοτικού οίκου «Ρωμιούση»: βιβλία των Βασίλη Αλεξάκη, Ευγενίας Φακίνου, Ειρήνης Παπαϊωάννου, Μαργαρίτας Καραπάνου μεταφρασμένα στα γερμανικά.

55

ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗ
Χωρισμένη στα δυο
Εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα 1988

Το δέκατο τέταρτο βιβλίο της γνωστής πεζογράφου είναι μια σειρά διηγημάτων με κεντρικό θεματικό άξονα το ό-τι διαδραματίζονται στη Νέα Υόρκη. Η συγγραφέας του «Χαμένου κουμπιού» και του «Μπαζαγιάζι» συνθέτει κείμενα, με διάχυτα σε αυτά μια πικρή ειρωνεία, που έχει να κάνει πιο πολύ με την κοινωνική οπτική της απέναντι στο «θαύμα» της μεγάλης πόλης — από την οποία έχει εμπειρία ζωής — και στη σκληρή επιβίωση που ορίζει για όσους έτυχε να είναι ξένοι και αδύναμοι. Τα κύρια πρόσωπά της, άλλωστε, είναι μετανάστες από χώρες του Τρίτου Κόσμου.

ΑΛΕΚΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ
Σημειώσεις για την Αριστερά στην Ευρώπη
Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 1988

Απόψεις και σκέψεις για τις πολιτικές και τους στρατηγικούς στόχους της Αριστεράς στην σημερινή Ευρώπη περιέχονται στο βιβλίο αυτό του ευρωβουλευτή του ΚΚΕ.

Η «περεστρόικα» στις σοσιαλιστικές χώρες, τα προβλήματα της ολοκλήρωσης

της Ευρώπης οι εξελίξεις στον κοινοτικό, ευρωπαϊκό και διεθνή χώρο καθώς και τα προβλήματα της διεθνοποίησης για το εργατικό κίνημα είναι μερικά από τα θέματα που διαπραγματεύονται τα κείμενα αυτού του τόμου.

DENYS L. PAGE
Η Ιλιάς και η Ιστορία
Μετάφρ.: Κρίτων Πανηγύρης
Τρίτη Έκδοση
Εκδ. Δημ. Ν. Παπαδήμας, Αθήνα 1988

Ο συγγραφέας, καθηγητής των αρχαίων ελληνικών στο πανεπιστήμιο του Καίμπριτζ, πολυγραφώτατος ελληνιστής, εξετάζει την Ιλιάδα υπό το πρίσμα των ιστορικών θεωριών και ανακαλύψεων. Ανατρέχει στις αρχαιολογικές πηγές, καθώς και στις προσφάτως αποκρυπτογραφηθείσες πινακίδες της γραμμικής γραφής Β τείνοντας να καταλήξει στην αποδοχή των νεότερων φιλολογικών απόψεων για το Ομηρικό ζήτημα. Γράφει χαρακτηριστικά γι' αυτό:

«Η αντίφαση του Θουκυδίδη με την Ιλιάδα μας παραμένει απόλυτη και δεν υπάρχει τρόπος να αποφύγουμε το συμπέρασμα ότι η Ιλιάς που γνώριζαν στην Αθήνα της εποχής του Θουκυδίδη δεν πε-

ριλάμβανε το τελευταίο μέρος της Η ραψωδίας (...). Αν κάτι τέτοιο εναρμονίζεται με τη θεωρία ότι την Ιλιάδα τη σχεδίασε, σαν σύνολο, και στις μείζονες ενότητές της, ένας μεγάλος ή έστω ικανός καλλιτέχνης, αν υποστηρίζεται κάτι τέτοιο, τότε η κοινή λογική και η κριτική δεν έχουν θέση σε αυτό τον τομέα. Δεν είναι αξιο απορίας το ότι ο άκαιρος λόγος του Νέστορος συχνά αναφέρθηκε σαν απόδειξη της πολλαπλής πατρότητας του έπους, από κριτικούς που δεν είχαν ως τόσο αντιληφθεί τη σύγκρουση μαρτυριών μεταξύ Ιλιάδος και Θουκυδίδη».

DENYS PAGE
Η ομηρική Οδύσσεια
Μετάφρ.: Κρίτων Πανηγύρης
Τέταρτη έκδοση
Εκδ. Δημ. Ν. Παπαδήμας, Αθήνα 1988

Σε αντίθεση με ό,τι υποστηρίζει για την Ιλιάδα, ο συγγραφέας υποστηρίζει ότι η Οδύσσεια έχει συντεθεί, στη μορφή με την οποία διασώζεται, από έναν και μοναδικό ποιητή. Προς τούτο, έχει προσφέρει στα δεδομένα της συγκριτικής φιλολογίας και της τεράστιας σε όγκο ομηρικής βιβλιογραφίας.

Τοποθετεί μάλιστα, ως περιοχή ανάπτυξεως του έπους στο ανατολικό Αιγαίο, σε κάποιο άλλο κέντρο της ιωνικής ζωής - κι όχι στο ίδιο, όπου συνετέθη η Ιλιάδα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΦΕΤΑΣ
Νύχτα Τριακοστή Ογδόη
Αθήνα 1988

Συλλογή με ποιήματα. Με ευαισθησία καταγράφονται αγωνίες μέσα από μια πρωτότυπη και με δύναμη γραφή. Η θαυμάσια εικονογράφηση από το Στέφανο Ανθόπουλο με αγάπη και σεβασμό στο κείμενο δίνει το δικό της τόνο. Δείγμα δουλειάς που τη χαρακτηρίζει το πάθος και η ζωντάνια.

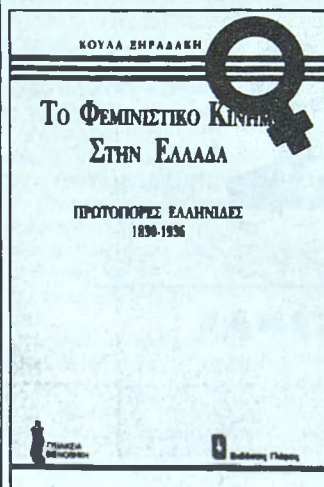
ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΑΛΕΞΗΣ Γ.Κ. ΣΑΒΒΙΔΗΣ
Σημείωμα για την υστεροβυζαντινή γενεολογία και προσωπογραφία - Η κατάσταση της έρευνας. Ανάτυπο από τα «Τετράμηνια», Άμφισσα 1987

ΝΙΚΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ
Η μαλακιά ζωή
Εκδόσεις «Μη Άμεσης Επανάστασης»

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΟΥΡΟΥΝΗΣ
Οι συμπαίκτες
Μυθιστόρημα
Εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα

ΚΟΥΛΑ ΞΗΡΑΔΑΚΗ ΤΟ ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

**ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΣ
ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ
1830-1936**

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εκδόσεις Γλάρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 31- ΑΘΗΝΑ - τηλ. 36.18.457

κυκλοφορεί και πάλι

**Η ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ
ΤΩΝ ΨΥΧΕΔΕΛΙΚΩΝ**

κυκλοφορεί επίσης

**PIERRE GOLDMAN:
ΣΚΟΤΕΙΝΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
ΕΝΟΣ ΠΟΛΩΝΟΕΒΡΑΙΟΥ
ΓΕΝΝΗΜΕΝΟΥ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ**

Κεντρική διάθεση-Παραγγελίες:
Γενικό βιβλιοπωλείο ΠΑΡΟΥΣΙΑ, Σόλωνος 94
Τηλ. 36 15 147

- ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ
του Stephen Hawking
- QED - ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΔΥΝΑΜΙΚΗ
του Richard Feynman
- Η ΕΛΑΦΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ
του Jayant Narlikar
- ΤΑ ΔΕΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ
του Fred Hoyle
- ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΦΥΣΙΚΗ
του Paul Davies
- ΚΒΑΝΤΟΜΗΧΑΝΙΚΗ:
ΠΛΑΝΗ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
του Alastair Rae
- Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ
του Peter Atkins
- ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ
του Jearl Walker
- ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ
του Martin Gardner
- ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ
του Lewis Epstein

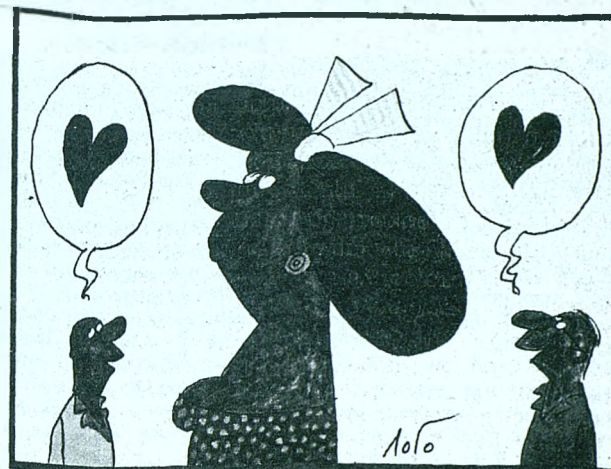
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ *τροχαλία* ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Γριβαίων 5 (πάροδος Σκουφά 64)
106 80 - Αθήνα, τηλ. 36 46 426

**Κυκλοφόρησε
ο 25ος και 26ος τόμος
του ΑΝΤΙ**

εκυκλοφόρησε

ΛΟΓΟ

Χαμογελάστε λοζά
Γά φαίνεται τό χυρό δονάκι...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΕ

ΙΩΑΝΝΑ

Ένα σκίτσο
στο τετράκι

Μόλις κυκλοφόρησε
από τις εκδόσεις ΑΙΟΛΟΣ
το δεύτερο άλμπουμ της Ιωάννας

ΜΕΣΣΑ ΣΤΗΝ ΕΝΗΜΕ ΡΩΣΗ

● Παραιτήσεις στο δεύτερο κανάλι της ΕΡΤ. Την περασμένη Τρίτη υπέβαλαν τις παραιτήσεις τους οι δημοσιογράφοι **Άρης Σκιαδόπουλος** και **Άρης Τόλιος**, υπεύθυνοι της πρωινής εκπομπής του σταθμού. Αιτία, οι αντιδράσεις της διεύθυνσης του σταθμού από την παρουσία του συναδέλφου τους **Γ. Λιάνη** στα «Πρωινά» - ύστερα από απαίτηση του Καστριού - για να δοθούν εξηγήσεις σχετικές με το θέμα του υιού Τσιτσάνη, τον οποίο είχε παρουσιάσει στην εκπομπή του («Ρεπόρτερς») περίπου όσχετο με την υποθήκη ληστείας στην οποία κατηγορείται ότι συμμετείχε, γεγονός που προκάλεσε πλήθος αντιδράσεων.

Η «ασυνεννοησία» του γενικού διευθυντή της ΕΡΤ κ. Κωβαίου με τον γενικό διευθυντή της ΕΤ-2 κ. Δωρή, ο δεύτερος δεν ήξερε την εμφάνιση του **Γ. Λιάνη** στα «Πρωινά», καθώς και η άποψη πως δεν αποδόθηκαν σωστά οι αντιδράσεις των τηλεθεατών που ακολουθήσαν την προβολή της εκπομπής, συνετέλεσαν στο να ζητηθούν οι παραιτήσεις των τριών δημοσιογράφων από τον κ. Κωβαίο. Ο ίδιος τους είπε, μάλιστα, ότι είναι τυπικές, ίσα ίσα για να καλυ-

φθει η, μετέπειτα διαψευσθείσα, παραίτηση Δωρή. Μετά από λίγη ώρα, όμως, κάλεσε τον **Άρη Σκιαδόπουλο** και τον ευχαρίστησε για τη συνεργασία του, κάνοντας δεκτή μόνο τη δική του παραίτηση.

Η διαμάχη των κ. Κωβαίου και Δωρή φαίνεται, πάντως, ότι συνεχίζεται, καθώς και η κρίση στην πρωινή ζώνη. Πληροφορίες φέρουν και άλλους συνεργάτες των «Πρωινών» να συζητούν την υποβολή παραίτησης, εντός των προσεχών ημερών.

● Και άλλος ραδιοφωνικός σταθμός είναι έτοιμος να βγει στον αέρα, μέσα στον Ιανουάριο. Το «Κανάλι 15», με διευθυντή τον **Ρούσο Κούνδουρο**, από τους πρωτοπόρους της ελεύθερης ραδιοφωνίας, έχει θέσει στόχο την παρουσία του στα ερτζιανά στις 23 του μήνα. Στην επιτροπή προγράμματος μεταξύ άλλων είναι και οι **Γιάννης Έξαρχος**, **Μάκης Μηλάτος** και **Χρυσούλα Κούστα**, ενώ υπεύθυνοι ειδήσεων είναι οι κ. **Βέλιος** και **Μανωλάκος**. Τα γραφεία του σταθμού είναι στην πλατεία Μαβίλη και το πρόγραμμα είναι ήδη ολοκληρωμένο έχουν βρεθεί σχεδόν όλοι οι συντελεστές των επιμέρους εκπομπών.

● Η Ελλάδα στα αραβικά. Το γραφείο Τύπου της ελληνικής πρεσβείας στη Συρία εξέδωσε ένα διαφημιστικό φυλλάδιο με αναφορές -όσο μπορούμε να δούμε από τις φωτογραφίες- στον κ. **Σαρτζετάκη**, την υπουργό Πολιτισμού κ. **Μερκούρη**, στη διασκέψη των 10 στη Ρόδο, στην Αρχαία Ελλάδα, καθώς και στον ποιητή **Κωνσταντίνο Καβάφη**. Για το περιεχόμενο μπορούν να εκφράσουν τη γνώμη τους οι ...αραβόφωνοι

«ΚΑΦΑΦΙΣ»

في
وجدان الاسكندرية

سنوات -سياه- حيث اقام في منزل قديم في شارع 1
ساحيا في عوالم الشعر اليوناني والفرنسي والانكليز
-كافافيس- من نغفيس مكتبة الاسكندرية الشهيرة
منزل موهبته تكرر الى جانب معاشيته للحياة
الاسكندرية الزاهرة بالفتيات الجديدة اكل على صعبا
الادبي او على صعبا الموسيقى او الشعر العربي
كنايات -كافافيس- ما يؤكد على تواصله مع بيئة الـ
ينتمي في شعره، ولهفته للثلا

لن تجد جادا ولا يحورا غيرها
ستلاذك المدينة وستقيم في شوارعها ذاتها
وستدرك الشيخوخة في تلك الاحياء بمعناها
وفي تلك المنازل سيد الشيب في راسك
ان مرسك على الدوام هذه المدينة
لا تامل في مقام اخرى
لا سهره اخرى من اجلك ولا سميل
وما دمك قد انتقلت دواذك هنا
في هذا الجزء الصغير

وتنمى القردة الادبية لاعمال -كافافيس- من اهتمام
في الانسان من معاناة وجدانية واتقاء للطبيعة ولد

φίλοι του περιοδικού — δηλαδή, μάλλον κανείς.

● Οργασμός αυτή την εβδομάδα στα περιοδικά της «Γραμμής». Το κερδοφόρο «Και» πουλήθηκε στον **Ζαν-Ζακ Λεζιέρ**, ιδιοκτήτη και εκδότη των περιοδικών Playboy και Elle.

Στο άλλο μεγάλο περιοδικό του τώως συγκροτήματος της Παλλήνης, στο «Ένα», ο διευθυντής του κ. **Βλαστάρης** υποστηρίζει ότι θα ξαναεκδοθεί στις 27 Ιανουαρίου, χωρίς να αναφέρει όμως με ποιον τρόπο. Πληροφορίες φέρουν τον κ. Βλαστάρη να αντιτίθεται στην αγορά του περιοδικού από τον εκδότη του Status κ. **Λυμπέρη**, γιατί ο δεύτερος δεν δέχεται να μείνει η ίδια ιεραρχία των διευθυντών και μετά το πέρασμα του περιοδικού στην ιδιοκτησία του.

Ο αριθμός των υποψηφίων αγοραστών είναι μεγάλος. Ακούγονται τα ονόματα ενός Σαουδάραβα επενδυτή, καθώς και ενός Έλληνα εκδότη βιβλίων, επικεφαλής ομάδας επιχειρηματιών.

Υπενθυμίζεται ότι όλες αυτές οι αγοραπωλησίες είναι κατά βάση παράνομες, λόγω της συντηρητικής κατάσχεσης που έχει κάνει ο επιτροπος της Τράπεζας Κρήτης στα περιουσιακά στοιχεία της «Γραμμής Α.Ε.».

● Υπογράφηκε το συμφωνητικό μεταξύ του κ. **Αλαφούζου** και της **Γραμμής** για τη μεταβίβαση των τίτλων ιδιοκτησίας της «Καθημερινής». Η εκτύπωση της εφημερίδας και υπό το νέο καθεστώς θα συνεχίσει να γίνεται στις εγκαταστάσεις της Παλλήνης, έως ότου ετοιμαστούν τα τυπογραφεία του κ. **Αλαφούζου** στο Φάληρο. Τα γραφεία της εφημερίδας, όμως, θα μεταφερθούν στην περιοχή γύρω από το Σύνταγμα.

Στο συμφωνητικό υπάρχει όρος, σύμφωνα με τον οποίο ο νέος ιδιοκτήτης υποχρεούται να αποδεχτεί το προσωπικό της εφημερίδας που θα έχει μείνει μετά τις ...εκκαθαριστικές επιχειρήσεις που θα γίνουν στο μεταξύ.

Ο δημοσιογράφος **Αντώνης Καρκαγιάννης** έχει ήδη υποβάλει την παραίτησή του, γιατί δεν συμφώνησε με τις διαδικασίες τις σχετικές με την αλλαγή της ιδιοκτησίας, που ακολουθήθηκαν. Επίσης, ανοιχτό παραμένει το θέμα της επιστροφής ή μη του πρώην διευθυντικού στελέχους της «Καθημερινής» **Στάμου Ζούλα**.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ
Δημοχάρους 60
115 21 Αθήνα
Τηλ. 72.32.713 — 72.32.819
72.49.300 — 72.48.240

- Συντακτική επιτροπή:
ΒΑΣΙΛΗΣ ΖΗΣΗΣ
ΤΑΚΗΣ ΚΑΦΕΤΖΗΣ
ΧΡ. ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΛΩΡΟΣ
- Εκδότης:
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ
Δεινοκράτους 131
115 21 Αθήνα
- Σύμβουλος έκδοσης:
ΔΗΜ. ΚΑΚΑΒΕΛΑΚΗΣ
- Διαφημίσεις:
ΑΛΕΚΑ ΣΗΜΑΝΤΗΡΑ
- Γραμματεία-Λογιστήριο:
ΤΑΣΙΑ ΡΟΥΜΠΟΥ
- Σελιδοποίηση, Μοντάζ:
ΤΑΣΙΑ ΛΕΒΟΝ
ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ
- Φωτοστοιχειοθεσία —
Αναπαραγωγή φιλμ:
«ΠΟΛΥΤΥΠΟ»
Δεινοκράτους 131
Τηλ. 72.49.300
- Εκτύπωση:
«ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ» Α.Ε.
Α. Ηρακλείου 145
Τηλ. 25.15.340

- Κάθε ενυπόγραφο άρθρο εκφράζει τις απόψεις του συγγραφέα του.
- Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό

Εξάμ. 1.650 δρχ. -
Ετήσια 3.300
Ετήσια Οργανισμών,
Τραπεζών, κτλ.: 10.000 δρχ.
Φοιτητική ετήσια: 2.800

Εξωτερικό

Ευρώπη - Μεσογ. χώρες:
Εξάμην: δολ. 25
Ετήσια: δολ. 50
Η.Π.Α. - Καναδάς - Αφ. Ασία -
Αυστραλία - Ωκεανία:
Εξάμην: δολ. 28
Ετήσια: δολ. 57

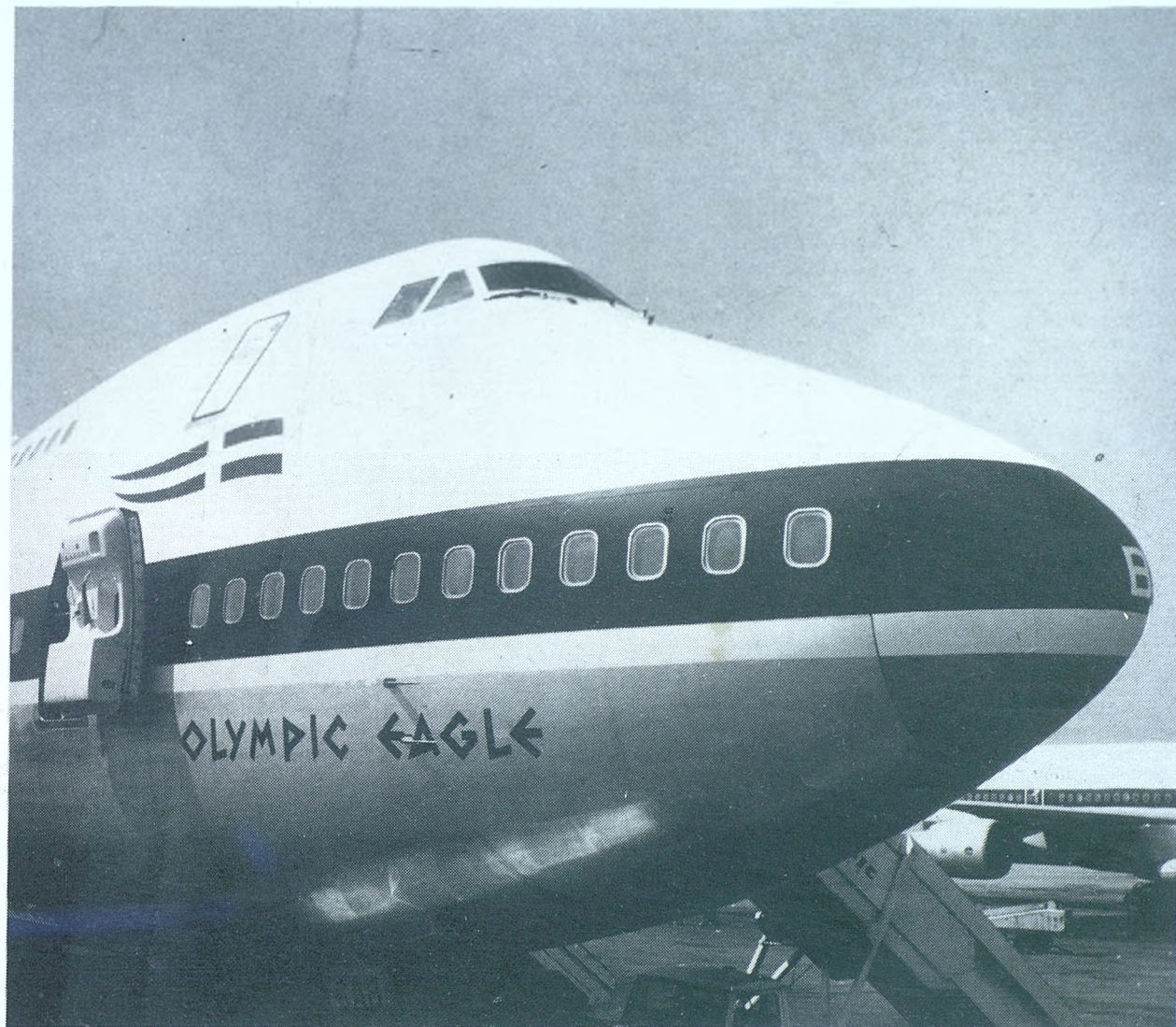
- Εμβάσματα, επιταγές:
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ
Δημοχάρους 60
115 21 ΑΘΗΝΑ

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: δρχ. 150
ΠΑΛΙΑ ΤΕΥΧΗ: δρχ. 250

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

- Για τα βιβλιοπωλεία της Αθήνας:
Περιοδικό «ANTI»
Δημοχάρους 60
τηλ.: 72.32.713 - 72.32.819
- Για τα βιβλιοπωλεία Β. Ελλάδας:
Κέντρο του βιβλίου.
Α. Πουλουκτσή και Σία Ε.Ε.
Λαοσάνη 9,
Τηλ. (031) 285.857
54 622 Θεσσαλονίκη

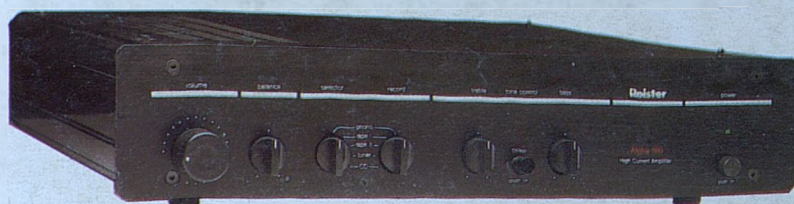
Η εταιρία των πέντε ηπείρων

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

Πρώτοι στην Ελλάδα :

- Κατασκευάσαμε Ηχεία συγκρίσιμα με τα B & W 801 KEF 105. (ΗΧΟΣ 10/82, 5/83).
- Χρησιμοποιήσαμε μεγάφωνα κορυφαίας τεχνολογίας όπως mid θόλου 3" και woofer polycrystalline.
- Ανοίξαμε την αγορά της Ευρώπης εκθέτοντας στη διεθνή έκθεση Hi-Fi του Βερολίνου δικές μας σχεδιάσεις πρωτοτύπων ηχείων πικάπ και ενισχυτών class A.
- Εγκαταστήσαμε εργαστήριο μετρήσεων με χρήση IBM computer - controlled FFT analyzer. Οι μηχανικοί μας, που είναι και μουσικοί, συνεργάζονται με το Ε.Μ.Π. και την Πολυτεχνική Πατρών.
- Επεξεργαζόμαστε τις μετρήσεις μας με τα πιο προηγμένα προγράμματα εξομίσωσης, βελτιστοποίησης και σχεδίασης C.A.S./C.A.D. (Computer Aided Simulation & Design).
- Συνεργαζόμαστε στην έρευνα χρησιμοποιώντας προγράμματα ερευνητών από ιδρύματα και Πανεπιστήμια της Αμερικής και Αυστραλίας.
- Μετά από ατέλειωτες ανθρωπώρες επιστημονικής δουλειάς και ακουστικών εκτιμήσεων, παρουσιάζουμε το νέο PS-100 MONITOR.

Roister Alpha 500

Ενισχυτής σε τάξη Α Ισχύος 2x50 W RMS και δυνατότητα παροχής ρεύματος μέχρι 15 A. Ειδικά σχεδιασμένη είσοδος για Compact disc. Δυνατότητα ακρόασης διαφορετικής πηγής από αυτήν που συγχρόνως εγγράφεται, καθώς και σύνδεση δύο κασετοφώνων και εγγραφή από το ένα στο άλλο.

PS-100

ΑΥΤΗΝΑ

Roister

ΣΑΠΦΟΥΣ 145 ΚΑΛΛΙΘΕΑ, ΑΘΗΝΑ 176 75 ΤΗΛ. 9599088 - 9522283

και στην υπόθεση της ΕΒΟ και της ΠΥΡΚΑΛ. Φταίει και δω ο γαμπρός του ψηλού και οι εργατοπατέρες του ΚΚΕ

ΠΑΣΟΚ είναι μόνο ο Ανδρέας!

• Οποιος τολμήσει να κουνηθεί θα τον λιώσει ο λαός

Η ηγεσία των τεσσάρων άκρων που αιματοκύλησε την Ελλάδα, γέμισε με πτώματα, σεισμούς και καταποντισμούς τον τόπο και πλημμύρισε τους δρόμους με σκουπίδια και αυτοκίνητα, αποφάσισε ύστερα από 168 χρόνια να αγκαλιαστεί και να διώξει τον παγκόσμιο κύριο Ηγέτη επειδή τον ζήλουμε για την κοριτσάρα του. Το φωτογραφικό ντοκουμέντο δημοσιεύεται κατ' αποκλειστικότητα και για πρώτη φορά. Τους δείχνει να τρώνε τον άμπακο με σερβιτόρο τον χοντρο-Κοσκωτά.

Ο σωφέρ του Μητσοτάκη είχε πάρει από πίσω την ανιψιά του Χαρίλαου. Άθλια σενάρια της Συμμοριτοπαρέας.

Αντριάνα

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΥ ΓΚΡΕΜΙΣΕ Ο,ΤΙ ΕΙΧΕ ΜΕΙΝΕΙ ΟΡΘΙΟ

Ιδιοκτήτρια-Εκδότριας Γ. Κ. ΟΥΡΗΣ Α.Ε.
Χρόνος 7½ - Αριθμός ΦΥΛΛΑΔΑΣ 666

ΜΑΡΚΑ, ΓΙΕΝ, ΔΗΝΑΡΙΑ: 1,4

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1989

ΕΝΑ ΕΙΚΟΣΑΡΙ ΚΑΙ ΔΕΚΑ ΔΡΑΧΜΕΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΑΣ 89 ΤΑΥΡΟΣ - Τ.Κ. 666-89
ΤΗΛ.: Όπως Εκάλης, Ζαλοκώστα και Τόμπρα

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ

Πουληθήκαμε...

Με οδύνη αναγγέλλουμε σήμερα σ' όλους τους αγωνιστές της Αλλαγής, της Αντίστασης και του '21 ότι οι Κοσκωτώνθρωποι του «ΑΝΤΙ» με λεφτά της ΣΙΑ ετοιμάζονται να εκδώσουν καθημερινή εφημερίδα, με μοναδικό στόχο να πλήξουν τα θεμέλια της δημοκρατίας και την «Αυριανή». Αν το ύπουλο σχέδιό τους πραγματοποιηθεί υπάρχει φόβος να αναστηλωθεί ο καραμανλίσκος και να γκρεμιστεί ο Τίτνας της Αλλαγής, ο Ισαβίτης αρχηγός του Κινήματος — αλλά και τα συμπαρομαρτούντα στελέχη του.

Αυτοί εκεί οι Αμπελοκηπιώτες, πασίγνωστα όργανα της φασιστικής αριστεροδεξιάς συμμορίας, δεν έχουν ούτε ιερό, ούτε όσιο: Είναι ικανοί να μας μνηθούν για να μας κλέψουν τους χιλιάδες ορκισμένους Αυριανιστές, την ελπίδα και το μέλλον της χώρας μας (που πριν τον Αντρέα όλοι την έλεγαν Ψωροκώστα, λόγω του ότι τη διαφέντευε ο Κώστας Καραμανλής) και να τους μετατρέψει σε Αντιανιστές, ανθρώπους δηλαδή χωρίς ιερό και όσιο που δεν ξέρουν πούθε παν' τα τέσσερα και δεν μπορούν να μοιράσουν δυο γαϊδουριών άχαρα — για να μην πούμε (όπως πολλοί το λένε, αλλά δεν ξέρουμε αν είναι εντελώς αλήθεια) σε κιναιδους και μαστροπούς, από τους οποίους μόνο το Έητζ θα μας σώσει.

Η «Αυριανή», που πρωτοπορεύεται σε ευθυκρισία, αντικειμενικότητα και τόλμη καταγραφής στα μεγάλα πολιτικά και κοινωνικά προβλήματα, θα παλέψει με νύχια και με δόντια για να μην περάσουν τα σχέδια της Αντιανικής Συμμορίας. Μπαρουτοκαπνισμένοι εμείς στο ευάερα και ευήλια μετερίζι της Αλλαγής δεν θα φοβηθούμε τους παντοκράτες των υπογείων του «Αντί» (που, ως σημειωθεί, βρίσκονται κοντά στην αμερικανική πρεσβεία) που είναι ικανοί ακόμη και με τις γάτες να συμμαχήσουν προκειμένου να χτυπήσουν Γίγαντες της Πέννας, της Σκέψης, του Πνεύματος, σκέτους Γίγαντες δηλαδή, όπως ο Διακογιάννης, ο Τσιριγκούλης, ο Κουτσούμης, ο Γαργαλάκος, η Αλίκη Σαφινανού, Μπαρμπαρούση, ο Μακρίδης, ο Γερονικόλας, ο Δάουλας — με τον οποίο τελευταία ακόμη και ο Χαρίλαος θέλει να συμμαχήσει.

Προειδοποιούμε τον Παπουτσάκη και τα κουλουριασμένα κωλόπαιδα του «Αντί» (που νομίζουν ότι ο Μητσοτάκης θα τα διορίσει και γι' αυτό βρίζουν συνεχώς τον Αντρέα) ότι δεν είμαστε μόνοι: δίπλα μας παλεύουν μακρονησιώτες, ακροναυπιώτες, λαλιώτες, εαμικοί, οργασμικοί, ανοργασμικοί, ελαστίτες, μετανοημένοι χίτες, διαφοροποιημένοι ταγματισταφλίτες, τίμιοι εκοφίτες (αυτοί που κατάλαβαν εγκαίρως το ποιόν του Έβερτ), καθηγητάδες δουλεμπάδες και γεννηματάδες, άλλοι δάσκαλοι και πάγκαλοι — σαν ένας άνθρωπος όλα αυτοί μαζί με τον Αντρέα θα σας συντρίψουν. Η μεγαλύτερη και τιμότερη εφημερίδα της χώρας, η εφημερίδα που γκρέμισε γενικώς ό,τι είχε μείνει όρθιο, θα σας συντρίψει — ξεγάνωτοι τεκεδέδες, αλητάρηδες, τραμπούκοι, τσαγάλια του «Αντί», έχουμε πολλά ράμματα για τη γούνα σας...

ΤΟΜΠΡΑΣ: ΜΠΑΤΣΟΣ κατά ΚΚΕ και Δεξιάς

Πράχτορες, χαφιέδες, κλέφτες, συμμορίτες, αργόμισθους και τεμπελαγιάδες ξεσκέπασε πάλι ο Θεοφάνης Τόμπρας.

Όλα αυτά σε συνέντευξη που τη μόνη αποκλειστικότητα ζήτησε και πήρε χτες τα βαθεία μεσάνυχτα το «Κουράδιο Φού-Μού Στερέο». Στη διάρκεια της εκπομπής έδειξε μπροστά στο μικρόφωνο και τα τεκμήρια της απάτης, ήτοι αποδείξεις, φωτοτυπίες, πλαστογραφίες, φαέ-

κασέτες, ακτινογραφίες, αξονικές τομογραφίες, εγκυφαλογραφία, τεστ εγκυμοσύνης κ.λπ.

Φαγούρα μεγάλη έπιασε τους αισχρούς συνωμότες από τόσους κοριούς που τους έτρω-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην σελ. 8:2 = 4

ΜΕ ΤΑ επιδέξια χέρια της ανασήκωσε τη μάλλινη φανέλα του ισοβίτη πρωθυπουργού Πρόεδρου της ΑΛΛΑΓΗΣ και της ΠΡΟΟΔΟΥ και αφού βέβαια πρώτα τον εμάλαξε απαλά, τον έζωσε με το χαίμαλι που λύνει τα μάγια και διώχνει το κακό μάτι —δώρο (κι αυτό) του αγωνιστή της Αλλαγής αστρολόγου Λεπάκη.

«ΜΑΝΑΡΙ μου, δεν θα πιάσουν τα μάγια της», του είπε με τη στοργή που τη χαρακτηρίζει και που ο Πρόεδρος δεν είχε ποτέ ως τώρα την ευκαιρία να γνωρίσει ούτε από τη Βάσω, ούτε από τη Μαριλού, ούτε βέβαια από την τρελοσουηδέζα και πολύ περισσότερο από την Αμερικάνη που καθάρισε το καλάμι και ζητά τώρα εξωφρενικά ποσό από τον Αντρέα, λέει και έχει τα λεφτά του μεγαλοκαπετάνου Κοσκωτά που τάζει τον γαμπρό του Μητσοτάκη, τη νύφη του Χαρίλαου και τον κουμπάρο του Λεωνίδα.

ΕΝΟ δηλαδή ο πρωθυπουργός ΑΠΟΔΕΔΙΓΜΕΝΑ είχε ΣΦΑΧΤΗ στη μέση του που οφείλονταν στα μάτια της παλαιοαμερικάνας (όπως

μπορούν να βεβαιώσουν όλοι οι υπεύθυνοι πολιτικοί άνδρες της

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην σελ. 4 = 8:2

ΔΕΙΞΕ ΠΑΛΙ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ

Άναψαν τα τηλέφωνα από τηλεφωνήματα που μας έκαναν χιλιάδες αναγνώστες, που ζητούσαν να επαναληφθεί σε οργή κίνηση ολόκληρη η ομιλία του ηγέτη της Αλλαγής στο στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. «Δεν θέλω να βλέπω τίποτ' άλλο στη ζωή μου. Μόνο Αντρέα» δήλωσε με δάκρυα μια γριούλα απ' τη μακρινή Κομοτηνή. Ένας άλλος είπε: «Έχω ζήσει πολλά χρόνια στο εξωτερικό, τέτοια εκπομπή δεν έχω ξαναδεί. Να τη δείχνετε συνέχεια και να την πουλάσετε μεταγλωττισμένη σ' όλα τα κανάλια του κόσμου, για να καταλάβουμε όλοι ότι δεν παίζουμε με τη γλώσσα της αλλαγής».

Τι κάνουν οι χαρμαφάδες της Αγίας Παρασκευής και δεν ικανοποιούν αμέσως τη λαϊκή απαίτηση;

ΓΝΩΜΗ

Ασβέστη ρε!!!

• Τακτικός αναγνώστης μας μου 'γραφε τις προάλλες: «Έητζ τους έπιασε τους συμπατριώτες σου κι αντί να ψάχνουν γι' αρνάκι το Πάσχα θα τρέχουν να μάθουν πού ψήφισαν; Τι βιάζονται; Οι εκλογές έρχονται στην ώρα τους. ΤΣΙΦ!».

Από κοντά κι ο μουρλοΠαπουτσάκης της Ρηγιλλής: το ΑΝΤΙ θέλει εκλογές, λέει, τώρα! Κατάλαβες; Μάθαν' ότι τρώμε, πλακώσανε κι οι γύφτοι. Θα τους ΣΙ-ΓΟΥΨ'ΕΙ ο Μένιος όμως! Θα 'ρθει μετά κι ο ΓΚΥΡΜΠΑΤΣΟΦ (σε λίγες ώρες μπαίνει στην Ειδήμενη) και θα τους ταχτοποιήσει όλους αυτούς τους ΒΟΘΡΟΝΕΡΙΤΕΣ. Γιατί

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην σελ. 4 = 8:2

ΣΥΚΙΕΣ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ. ΑΛΛΑ ΤΕΤΟΙΟΙ ΠΟΥΣΤΕ...

Όργια με δικαστικούς και βιζόν στη Συγγρού

Τραβεστί Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου έπιασε χτες το βράδυ στη Συγγρού ο ίδιος ο υπουργός Δημόσιας Τάξης, Γιώργος Πέτσος, προσωπικό επικεφαλής εφόδου του νέου τμήματος Ηθών και Εθίμων της Ε.Λ.ΑΣ.

Η σύλληψη έγινε επ' αυτοφώρω τη στιγμή που η αδελφή του εισαγγελέα, γυμνάς μέσα από το πολυτελές βιζόν που φορούσε, ετοιμαζόταν να ξεφουλίσει κι άλλο τη Δικαιοσύνη της πατρίδας μας. Αλλά ο έντιμος Πέτσος έδρασε ακαριαία και αφού τον έπιασε από το αυτί του είπε: «Δεν ντρέπεσαι να είσαι παθητικός».

Ο υπουργός άφησε αμέσως ελεύθερο τον άλλο, επειδή ήταν ε-

νεργητικός και δεν θα διέπραττε κανένα αδίκημα.

Ύστερα από το βραμέρο αυτό γεγονός αποκαλύπτεται πλήρως η οσπίλα που έχει κατακλύσει τη Δικαιοσύνη που τοιάμι και από πάνω να κατηγορεί τον Αντρέα και τους υπουργούς του που είναι άντρες με τα όλα τους.

Ήρθε η ώρα να το πούμε. Αντρέα φώναξε στο Καστρί τον ηγέτη της 17Ν, ξέρει ποιος είναι, το είπες και στην Κίνα, και ανάθεσέ του απευθείας την καθάρση του ΠΑΣΟΚ και της κυβέρνησης. Η 17Ν απέδειξε ότι ξέρει και καλά τις αδελφάρες, αν και μερικοί υπουργοί του ΠΑΣΟΚ έχουν βάλει το κακό στο σπίτι

τους, ενώ μερικοί άλλοι, εκεί στην Τροικούπη δεν μπορούν να απαλλαγούν από τον κακό εαυτό τους.

Αντρέα κάνει κάτι γιατί μας επνίξει η ανακρίση. Αναγνώστες αυριανιστές μας τηλεφώνουν καθημερινά και μας καταγγέλλουν σόδομα και γόμορα.

Μετανοημένοι έμπορος ναρκατικών μας εξομολογήθηκε ότι δέχτηκε να καταδικαστεί και να πεινάσει η οικογένειά του, αντί να υποκύψει στις ανομολόγητες προτάσεις προέδρου Εφετών. «Εγώ δεν κάνω ό,τι έκανε η δε-ξιά» είπε περήφανα και πήρε το δρόμο για τον Κορυδαλλό με την «Αυριανή» στο χέρι.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ...

Εητζ στο ψωμί

• Όταν όλοι οι βρωμιάρηδες μασάγανε από τα έτοιμα ο κόσμος τόχε τούμπανο και μεις κρυφά καμάρι

Τις τελευταίες μέρες οι τσανακογλύφτες του Καραμανλή και κάτι «δικοί» μας (Αντρέα βάλε το χέρι στην καρδιά πριν τη ζορίσεις πάλι και διώξε από το πλάι σου κάθε λογής ΡΕΜΑΛΙ) έχουν ξεσηκωθεί να φάνε το Μένιο, όταν όλος ο λαός τόχει τούμπανο ότι ο μαβόρος αρχιμητριάδης Μητσοτάκης αγοράζει ΟΙΚΟΠΕΔΑ στα Χανιά με 500 φράγκα το στρέμμα! Όλα τούτα τα κουνήματα όμως τα ξέρουμε καλά από το Γιάννη και τη ΜΥΣΕΛ του. Το Γιάννη που έχει τη χαρτοπαχειτική λέσχη στο Ταμπουράχαμα κι όταν πηγαίνει εκεί ο Ανδριανόπουλος δίνει μαζίσια στη γυναίκα του έξι χιλιάρικα για το κομμωτήριο! Μα δεν αντέχει ο Λαός άλλο τη ΒΡΩΜΙΑ ΤΩΡΑ και ζητάει πολύ σωστά όλα να βγουν στη φόρα. Πόσους ΛΕΧΡΙΤΕΣ ο Γιάννης τραπέζωνε για να του κάνουν πλάτες και πόσοι τρώναν το ψητό με η

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην σελ. 4 = 8:2

ΚΑΦΕΝΕΙΟ
Αγελάς

Γράφει ο ΖΗΣΗΣ ΤΣΙΡΛΙΓΚΟΥΛΗΣ

Η ανομβρία

Η πεθερά μου γύρισε προχτές από το χωριό της, στην Αμαλιάδα, που είχε πεταχτεί να κανονίσει μια κληρονομική της υπόθεση.

Τι γίνεται εκεί στην επαρχία;

Τη ρώτησα.

Υπάρχει ρεύμα υπέρ του ΠΑΣΟΚ;

Μωρέ ρεύμα υπάρχει.

Εκείνο που δεν υπάρχει είναι λίγη βροχή, κοντεύουν όλα να ξεραθούν.

Σώπα. Και είναι σοβαρό το πρόβλημα;

Σοβαρό;

Με ρωτάς αν είναι σοβαρό πράγμα η ανομβρία;

Ρωτάς αν είναι σοβαρό πράγμα η έλλειψη του νερού;

Το νεράκι που ξεπλένει από τις θρωμίες;

Το νεράκι που μας δίνει λαμπρούς και κατακά-
θαρους στην κοινωνία;

Το νεράκι που μας εξασφαλίζει τα φρούτα μας
και τα λαχανικά μας;

Που κάνει τα δέντρα πράσινα και τη σκιά τους
το καλοκαίρι παχιά;

Αυτά είπε η πεθερά μου κι ύστερα πήγε στην
κουζίνα να πλύνει κανένα πιάτο, γιατί η κόρη της
είναι ανεπρόκοπη κι είχαν μαζευτεί στοίβα.

Όσο για μένα, έμεινα να σκέφτομαι τον τρόπο
αντιμετώπισης του νέου σοβαρού προβλήματος
(σαν να μην μας έφταναν τα άλλα, τα καθημερι-
νά).

Κατ' αρχήν απέκλεισα την περίπτωση να κλη-
θεί βροχοποιοί.

Μετά απέκλεισα την χρήση τεχνητής βροχής.

Ολόκληρος ο Αχελώος δεν επαρκεί για να ποτι-
στεί η Ελλάδα.

Άσε που ο Αχελώος προορίζεται για να εκτρα-
πεί...

Στο μεταξύ, κάτι πρέπει να κάνουμε.

Δεν μπορούμε να αφήσουμε τη χώρα στο έλεος
του καιρού.

Η λύση είναι μία —όπως πάντα. Ο Ανδρέας. Ο μεγά-
λος πολιτικός. Ο τροπαιούχος. Ο θαυματουργός.

Αρκεί να αναβαπτισθεί στην ψήφο του λαού.

Αρκεί να βροχή ψήφων —μία βροχή σας σώζει.

Κι ύστερα; Ύστερα έχει κι αυτός τον τρόπο του να
σπάσουν τα... νερά του ουρανού.

Και όλα τα πάμπες του ντουινά δεν θα 'ναι αρκετά
να στεγνώσει ο τόπος.

Ο Μηνάς Μαναβάκος μιλάει στην ΑΝΤΡΙΑΝΗ

«Είναι γλυκό γλυκό το μη»

Από την εποχή που ο μεγάλος τραγουδοποιός Μηνάς Μαναβάκος έβγαλε τον πρώτο του δίσκο με τίτλο «Τα βουκολικά» μέχρι σήμερα που εναρμονισμένος με το κλίμα των ημερών επανήλθε στη δισκογραφία με ερωτικά τραγούδια, έχει περάσει πολύς καιρός και έχει γίνει πολλή Αλλαγή. Ο άνεμος της δημοκρατίας και της Ελευθερίας φυσάει με πολλά μποφόρ και η χώρα, κάτω από τη φωτεινή ηγεσία του Ανδρέα, βαδίζει στο δρόμο που του ανοίγει η εφημερίδα μας και ο Γιώργος Κουρής προσωπικά. Γι' αυτό τον αέρα ελευθερίας ρωτήσαμε στην αρχή της συνέντευξης τον καλλιτέχνη.

— Αυτός ο άνεμος είναι άνεμος προόδου. Αν έγγραφα σήμερα τα «Βουκολικά» δεν θα έγγραφα το στίχο «Κι ο γέρων σου από το χωριό, σου στέλνει γράμμα με κομμά, πως ο βοριάς κατέστρεψε το θερμΟκη-
πιο». Γιατί, ακόμα κι αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, η κυβέρνηση θα αποζη-
μιώνει τους συμπαθείς αγρότες μας.

— Τα τραγούδια σου είναι τραγού-
δια κοινωνικής διαμαρτυρίας.
«Οπωσδήποτε. Αλλά δεν είναι απ-
λά διαμαρτυρίες. Κάνω και προτά-
σεις. Για παράδειγμα, έχω καταγ-
γείνη την προδοτική στάση της δε-
ξιάς που μας εταζε λαούς με πε-
τροχίλια, για να βγει ο Μητσοτά-
κης. Έχω γράψει το τραγούδι «Γέν-
νησε ο κόκκορας κι εκανε καλακύ-
μις».

— Γιατί, κύριε Μαναβάκο, σας έ-
χουμε χάσει από τα προεκρινία τον
τελευταίο καιρό;

— Βασικά, με κόψαν τα κυκλώματα.
Οι πολυθεσίτες δέχον καλλιτεχνική
απόφαση, που έχουν κάνει ό,τι μπο-
ρούν για να φέρουν στην Ελλάδα
την ξένη καλλιτεχνία και με τις ευλο-
γίες διαφόρων ανυποψίαστων που
νομίζουν ότι υπερασπίζονται τους
θεσμούς τρώνε με χρυσά κουτάλια
στις διάφορες κρατικές θέσεις και
στην ΕΡΤ, που τους έχουν διορίσει.
Αυτοί οι άνθρωποι οπωσδήποτε εί-
ναι που σκάβουν το λάκο του ΠΑ-
ΣΟΚ.

— Πώς και αποφασίσατε να
γράψετε ερωτικά τραγούδια;

— «Ο έρωτας πιστεύω ότι ο-
πωσδήποτε είναι διαχρονικός.
Επιπλέον όμως η εποχή μας εί-
ναι κατεξοχήν ερωτική περιό-
δος. Νομίζω πάντως ότι, έτσι ή
αλλιώς, δεν είμαι εκτός γραμ-
μής».

— Εντός γραμμής είναι λοιπόν
ο Μαναβάκος, όταν τραγουδά
στις φωνές του Σάλεμ;

— «Είναι πικρό, πικρό το μήνη...
γλυκιά όμως η Μιμήνη...».

Το πρόγραμμα στα δύο κανάλια

ET - 1

1.30	Κινούμενα σχέδια - Ο Τομπυ και η μικρή Λουλού
1.45	Ανδρέας - Τολμή και γοητεία
2.30	Η φωνή του ΠΑΣΟΚ
2.45	Μαζί και σήμερα - Ακόμα μια μέρα ΠΑΣΟΚ
4.00	7 χρόνια αλλαγή - Του κουτιού τα παραμύθια
5.00	Εκπαιδευτική τηλεόραση (γε- ραντικό σεξ)
6.00	Η μικρή αεροσφοδός
6.30	Η φωνή του ΠΑΣΟΚ
7.00	Εδώ και τώρα
7.30	«Ελληνες Συνθέτες και ερμη- νευτές - Μηνάς Μαναβάκος Ομιλείτε την Τουρκική».
8.10	Η φωνή του ΠΑΣΟΚ
9.00	Κινηματογραφική βραδιά - Ε- καλή τσούν (παραγωγή 1988)
9.45	Προλογίζετο ο Ζήσης Τσιρι- πουρδής
12.00	Η φωνή του ΠΑΣΟΚ (επανάλη- ψη)

ET - 2

5.00	Η φωνή του ΠΑΣΟΚ
5.15	Το κάλεσμα των κλεφτών (σει- ρά για ενήλικες)
5.50	Ντοκιμανταίρ - «Ξεναγήση στις φυλακές του Σάλεμ»
6.25	Συχνότητες
7.10	Γιακούμ - Το χρυσό νυστερί (επεισόδιο 450)
7.20	Ντοκιμανταίρ (Η ανοδος και η πτώση της Αλλαγής)
7.55	Ξένη σειρά - «Οι ημέρες της Παλλήνης» (επεισόδιο 1350)
8.30	Η φωνή του ΠΑΣΟΚ (νέα αναμε- τάδοση)
9.40	Η εβδόμη εντολή - Οι μοιχει- σεις (ελληνική σειρά)
10.30	Ξένη ταινία - «Ληστεία στα Θη- σαυροφυλάκια της Κρήτης» γυαυτέρων
11.25	Ηγέτες. Σήμερα: «Δημήτρα Λιανή»
12.00	Η φωνή του ΠΑΣΟΚ
12.10	Ηγέτες (συνεχία, μόνο για άντρες)

Σινεμάδες

Α' ΠΡΟΒΟΛΗΣ

ΑΒΑΡΑ Ο Γίγαντας της Αλλαγής
ΑΒΑΝΑ Η Αλλαγή του Γίγαντα
ΑΒΕΡΡΟ Ένορθε από πρώιας -δύο έρ-
γα με αλλαγές σεξ
ΑΘΗΝΑ Ένα ψάρι που το έλεγαν Άκη
ΑΛΑΓΗ Το έλα να δεις
ΑΛΑΒΙΑ Οι ΕΓΕΣ στα προβυρα νευρι-
κής κρισης
ΑΜΑΛΙΑ Καραπάνου, πριγκ Καραμυ-
λή
ΑΜΑΕΤ Να ζει και να βασιλεύει
ΑΜΠΕΣΣ Άλφα-Βήτα-Γάμα
ΑΝΕΣΙΣ Μένος, ο κυρίαρχος του παι-
χνιδιού
ΑΝΤΖΕΛΑ Ζηλεία
ΑΠΟΛΛΩΝ Η Αρκούδα της Ζαν ν' Αρκ
ΑΡΖΕΝΤΙΝΑ Κοσμάτος, η επιστροφή
ΑΣΤΕΡΙΑ Ο διάλογος του Φλωρόκη
ΑΣΤΡΟΝ Η Μιμή στον Καθρεφτή
ΔΑΝΑΟΣ Η περίεργη ελέη
ΔΗΜΗΤΡΑ Έκλεισε ως γυναίκα
ΔΙΑΛ Ερωτικά κυκλώματα
ΠΑΣΟΚ Τρελλές ιστορίες έρωτα, χρη-

ΣΥΝΟΙΚΙΑΚΟΙ

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ Μαζεύει κι ας είν' και
ρογές
ΑΤΤΙΚΗ Η Ανδρογυναικία της Εκκλη-
σίου
ΑΤΤΙΚΟΝ ΔΕΝ ΤΟ ΞΑΝΑΚΑΝΟ ΣΤΟ ΑΕΡΟ-
ΠΛΑΝΟ
ΑΦΑΙΑ Η γιορτή της Μιμής
ΓΑΛΑΞΙΑΣ Κοκταίρα
ΓΑΡΒΕΝΙΑ Ο δαίμονας των δικαστη-
ρίων
ΕΛΑΝ Εν ψυχρώ
ΕΜΠΑΣΣΙΣ Πόιος παγίδευσε τον Μένιο
ΕΣΠΕΡΙΑ Οι πορτες κλειστές
ΕΤΟΥΛΑ Στην άβυσσο του παθού
ΖΙΝΑ Ο παράφωνος της Σταδίου
ΙΛΙΟΝ Πλαγιόζω με όποιον κλείνω
(σεξ)
ΙΝΤΕΛΛ Για ποιόν κτυπά η καρδιά
ΗΜΙΚΕΝΤΡΙΚΟΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΚΑΛΙΘΕΑ Το μοναχικό πάθος της Πό-
λης

ΚΑΛΥΨΗ Ο καλλιτεχνικός με τη γρα-
βάτο
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Ανωμαλίες στα Βορεία
προσώτια
ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΝ Αντίο Αθήνα
ΚΟΡΟΝΕΤ Δεν ξαναγυρίζω στην Ελλά-
δα
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ Ο καθάλαρης του Κα-
στρίου
ΛΑΟΥ Θόδωρος εναντίον όλων
ΛΗΤΟ Πώς θα γίνεται πρωθυπουργοί
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ Η παγίδα της Δημητριάς
ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΝ Μ' αγαπάς
ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ Ο οπισμώκοτος
ΜΙΝΙ ΡΕΞ Παρασκευή η μέρα της αλη-
θείας
ΜΠΡΟΝΤΟΓΟΥΛΗ Ο δονητής (σεξ)
ΝΑΝΑ Ο παμπλουτος πρωθυπουργός
ΝΕΡΑΙΔΑ Ερωτικά κυκλώματα
ΟΠΕΡΑ Στις χείρες θανάτου
ΟΡΕΣΣ Ζουν ανάμεσά μας
ΤΑΝΑΓΡΑ Οι μίξες
Ο.Τ.Ε. Ο τρελός με τα μαγνητοφώνια
Μ.Δ. Το σκοτεινό αντικείμενο του πό-
θου

Δεν είναι όλοι άχρηστοι

Ο Πάυλος Πικασσός, παρόλο καλλιτεχνικής, κατάφε-
ρε να ηγοιγιστεί ένα κάδρο, που παριστάνει το συγ-
κρότημά μας. Κι είναι τόσο καλό, που τα 'χουμε κρεμα-
σμένο στα περισσότερα μουσεία του κόσμου.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ

Τα «Κάρμιντα Μπουράνα»
σε νέα εκτέλεση

Η «και γαμώ τις τραγουδίστριες» επίσημη σοϊδός
της Αλλαγής και του κοινωνικού σχηματισμού Ρίτα
Σαλεκαρίου ξαναεκδίδει ένα σπουδαίο έργο, που δό-
ξασε διεθνώς τη μουσική.

Πρόκειται για τα Κάρμιντα
Μπουράνα, των οποίων η ε-
πιτυχία στις προηγούμενες
εκδόσεις ξεπέρασε ακόμη και
το «Παντρεμένοι κι οι
δυο», που τότε ήταν πρώτο
σε πωλήσεις, και που τώρα
κυκλοφορεί μεταφρασμένο
στα ελληνικά, σε δίσκους
και κασέτες «Vanthilago-
rho».

Σύμφωνα με αποκλειστι-
κές πληροφορίες τη μετά-
φραση από τα ξένα στα ελ-
ληνικά έκανε ο Κώστας Λα-
λιώτης.

«Η συνεργασία μου με
τον Κώστα υπήρξε αρμονι-
κή. Αυτό το παιδί αλλά-
ζει τόσο συχνά, που νιώθει

μαζί του σαν να βρίσκεσαι
με μια τεράστια παρέα» δη-
λώνει η μεγάλη τραγουδι-
στρια.
Καλή επιτυχία παιδιά.

Σφήνες

Χυδαία
υπονοούμενα

Ελληνική ταινία για αερο-
πλάνα και αεροσυνδυούς
πρόβαλε το κανάλι της ΕΤ1
το Σαββάτοβραδο, σε ώρα
μεγάλης ακροατικότητας.
Οι χαρμασφώδες που έχουν
στρογγυλοκάσει στις ζεστές
καρτέλες της τηλεόρασης, οι
ψευτοκαλλιτεχνικές που
υπογράφουν τα κείμενα της
ψευταρσιστεράς, έχουνε το
θράσος να ξεφτυλίζουν τα
ιερά και τα όσια και τον πρω-
θυπουργό προσωπικά. Που,
όμα δεν ήταν ο Ανδρέας, θα
ψωμολοσσάγαμε —άσε που
θα τους είχανε σπάσει στο
ξύλο οι τραμπούκοι της δε-
ξιάς— τολμάνε τώρα να κά-
νουνε χοντρές φάρσες τα υ-
ποκείμενα στο ΣΩΤΗΡΑ μας.

Αλλά, οι κουτεντέδες, νομί-
ζουν ότι επειδή μπόρεσαν να
πανηγυρίσουν την εφήμερη
νίκη τους, όταν έκοψαν από
την τηλεόραση τις σπουδαίες
αναλύσεις του Ζήση Τσιρι-
πουρδής για τα έργα, τώρα τους
επιτρέπεται άνατα να περιγε-
λούν την προσωπική ζωή του
μεγάλου ΑΝΔΡΑ της ΑΛΛΑΓΗΣ.
Είναι μακριά νυχτωμένοι.
Ρε τεμπέληδες, τι προσπαθεί-
τε να κάνετε; Άντε μην έρθει
ο Ανδρέας στην Αγία Παρα-
σκευή για να σας αποδείξει
αυτοπροσώπως πόσο άνοδος
είναι. Και τότε να μου πείτε
αν έχετε όρεξη να κάνετε τό-
σο χοντρές πλάκες. Θα τρέ-
χετε και δεν θα προλαβαίνα-
τε να φορέσετε τα ταίγκινα
συντακτικά σας.

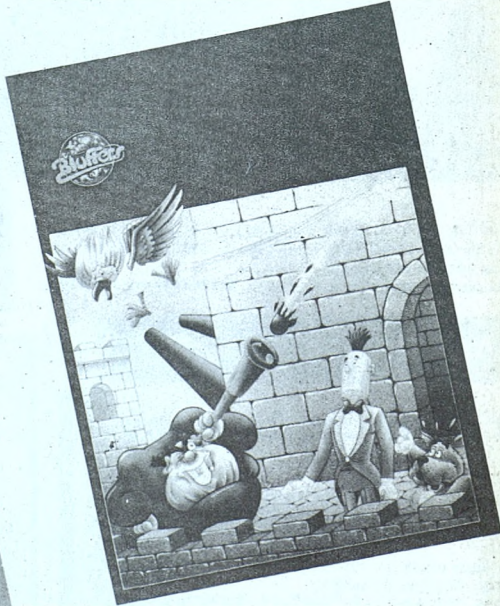
Υ.Γ.: Στο πιεστήριο, την ώρα
που οι Πακιστανοί μας κόπι-
ζαν για την εφημερίδα σας,
ανακοινώθηκε ότι ο Ζήσης ε-
πανήλθε μετά βαίων και κλά-
δων. Ανοίξτε το κουτί, αύριο,
να τον χαρείται να προλογί-
ζει το «Σχιζοφρενή δολοφό-
νο με τα ηλεκτροπρίονα». Ζή-
λεια οι τεμπέληδες χαζο-
καλλιτεχνικές...

Το πρόγραμμα
του ραδιού μας

06.00 «Μια φθιάρια λίσπη» (με τον
Δ. Κλεφτάρη). 6.45 Σύντομο μαντά
το της Αλλαγής. 8.00 Συναφώνικά
σχόλια του Ν. Χαούρη. 08.05 Θάρον-
τας τον Τύπο. 09.50 «Σκατοπόλεμος»
(ζωντανή εκπομπή με τον Λακή Βό-
θρο). 12.40 «8.1 θάματα της μούρας
αγρόρας» 13.30 «Πολιτική λαοπα-
λία» (ζωντανή πολιτική εκπομπή).
16.00 «2ος θάρονος εν ψυχρώ» (ζω-
ντανή παραπολιτική εκπομπή).
17.00 «Μια ώρα με τη Ρίτα».
21.00 «Με το κίτρινο πινέλο στο χέρι»
(ζωντανή παραπολιτική εκπομπή).
22.15 Το Μ της Αλλαγής. 22.25 «Με το
κίτρινο πινέλο στο χέρι» 23.05 «Αυ-
ριανιστές όλου του κόσμου ενωθεί-
τε» (ζωντανή εκπομπή με τον Δ. Ρο-
χάκο). 00.15 Σύντομο μαντάτο.

ΜΠΛΟΥΦΕΡΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΣΤΗΝ ΣΕΙΡΑ: ΜΠΛΟΥΦΕΡΣ
ΟΠΟΙΟΣ ΕΧΑΣΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΝΑ ΓΥΡΙΣΕΙ ΠΙΣΩ
ΒΛΕΠΩ - ΒΛΕΠΩ Ο,ΤΙ ΒΛΕΠΕΙΣ
ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΘΑ ΦΑΝΕΙ
ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΜΥΘΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ:
ΣΟΛΩΝΟΣ 94, ΑΘΗΝΑ 106 80
ΤΗΛ. 3600 398

Μένης Κουμανταρέας
Πλανόδιος σαλπικτής

Κυκλοφορεί

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΔΡΟΣ

Γ. Γενναδίου 3 - τηλ. 36.02.007

Δεκατέσσερα κομμάτια
γραμμένα σε διάστημα
δεκαπέντε χρόνων. Κείμενα
αυτοβιογραφικά,
ευκαιριακά, εξομολογητικά.
Για την Ομόνοια και τη
Φιλανδία. Για τη Μεγάλη
Παρασκευή και τον
Βάγγερο. Τον Κοσμά
Πολίτη, τον Μάνο
Χατζιδάκι και την Πάτρα
του '50. Για τη Νανά
Καλλιανέση και τη Μέλπω
Αζιώτη. Τον Ιωάννου και
τον Χατζή. Τα πρώτα μου
διαδόσματα και τα πρώτα
μου γραψίματα. Μαρτυρίες,
δοκιμές, ημερολόγια και
ό,τι άλλο δεν χώρεσε στα
βιβλία μου τόσα χρόνια. Κι
επί πλέον, το «Play»,
γραμμένο ειδικά γι' αυτό το
βιβλίο.

Βρώμικα και θολωμένα

ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΤΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΓΡΥΛΙΖΟΥΝ τα τσακάλια του φασισμού τον ανόσιο σκοπό τους. Κολύβουν μέσα - νύχτα οι βάρβαροι στα λαοπόνα της ανωμαλίας. Ουρλιάζουν και προκαλούν το δημοκρατικό λαό μας οι λύκοι, οι γυφίτες και οι υαίνες. Ανασηκώνουν τα γαμψά τους νύχια, τα ανόσια, οι αρουραίοι και οι γίγρες. Πανέμοιροι οι κροταλίες και οι δειντρογιάδες να μη λένε τα σουβλερά τους δόντια στα κορμί της Πατρίδας. Να πιουν το αίμα μας με τους κουβόδες, να γεμίσουν την πατρίδα μας με κόκαλα και νεκροτάφια, σαν νέοι Ούνιοι και Μογγόλοι. Πανέμοιροι οι λύκοι της στέππας να κομματιάσουν το μόνο γνήσιο, λαϊκό, προοδευτικό, σοσιαλιστικό κίνημα του Έθνους και το ίδιο τον ηγέτη της Ελλάδας, τον Ανδρέα Παπανδρέου. Μ' αυτό το άνευρο κοιμούνται και ξυπνούν τα πουλημένα κορμιά και οι μαχαιροβγάλτες της Δημοκρατίας.

ΕΔΙΑΝΤΡΟΠΟΙ οι τραβισί της πολιτικής, οι λυμενές και οι εκπορνευτές, οι διακορευτές, οι έκφυλοι προσπαθούν να παρασύρουν ένα ολόκληρο λαό στο κρεβάτι, για να τον βιάσουν ασύστατα, λέγοντάς του ότι ο ιδεολογικός τους έρωτας θα σώσει το έθνος.

ΤΟ ΞΕΡΟΥΝ καλά γι' αυτό κάνουν άλλωστε οι χαμούρες, τα τσούφια, τα κνέδαλα, τα άπλητα εσώρουχα, τα πουλημένα ταμάρια, τα σκουλήκια και οι σκληροκοιτίδες αποφύσεις. Το ξέρουν ότι χτυπώντας πισώπλατα το μεγάλο Εθνικό Ηγέτη και οραματιστή, ποτίζοντας τον φαρμάκι καθημερινά για τη Δημήτρα Λιδία, την άγια συντρόφισσα της νέας του ζωής, πως κομματίζουν την ίδια τη ζωή του Έθνους. Πως οδηγούν το λαό μας στην εποχή των δεινοσαυρών και της προϊστορίας των Ζουλού και των Μάο - Μάο, στο ατέλειωτο σκοτάδι των σκοτεινών τους σκοπών. Θέλουν να αφήσουν μόνο, έρημο και χωρίς τη Δημήτρα.

ΔΕΝ έχουν ιερό και όσιο, οι ανόσιοι. ΛΑΕ, ξέρεις ότι δεν σου έχω ζητήσει ποτέ τίποτα. Όμως τώρα πρέπει.

ΛΑΕ, σπλώσου ανάσκελα, μουγκάνισε με τη δική του πανελλήνια κραυγή να αντιλαλήσουν φαρμάκια και βουνά, να κορνιάζουν οι κουκουβάγιες του φασισμού και της ξενοδοχείας. ΛΑΕ, τρώμαζε τα όρνια και τα ερίπια της Δεξιάς. Δείξε τη σιδηρένια σου γροθιά, μπροστά της μαζί με τον μπροστά της και καθοδηγητή πρωθυπουργό. Μαζί με τη συντρόφισσα της ζωής του, που είναι συντρόφισσα όλων μας, η ίδια η Δημοκρατία της Αλλαγής του ΠΑΣΟΚ.

Η αντριάνακη διανόηση γρηγορεί

Διάφοροι τριφασικοί αρχιφακίτες του κερατά, από αυτούς που από ανέκαθεν χτυπούσαν πισώπλατα την πατρίδα μας για να τα ματσώσουν, εμφανίζονται κατά καιρούς να με κατηγορήσουν σαν πράκτορα της ΚΥΠ. Τμή μου και καμάρι μου, γραϊκούλα νεοαποστάτες σκοταδιστές. Στις υπηρεσίες προς την πατρίδα δεν υπάρχουν όρια, όπως έγραψε και ο Βολταίρος που δεν βαλάρει (όπως ίσως νομίζουν ορισμένοι αναγνώστες μας) αλλά αποσπώσε από τις εικόνες των μορφών την αιτιατική διανοητική τους για να μην καταλήξει στο απόλυτο μηδέν των μεθυστικών.

Πρέπει όμως να παραδεχθώ ότι οι υπηρεσίες μου δεν ήταν ανιδιαιτελείς: μόνον οι σιωνιστές και οι καλοπληρωμένοι κοντυλοφόροι τους παριστάνουν τους αδιάφορους στο αντίτιμο των προσφορών τους. Νέος τότε, δεν διψούσα για χρήμα και δόξα, όπως είναι έτοιμοι να με κατηγορήσουν οι κινώδεις μασώνι που παροτρύνουν την προς τα εδνικά έφαισι μου. Για μένα η ΚΥΠ υπήρξε αντίστοιχο της Μεγάλης του Γένους Σχολής, με εφοδίασε με τα εδνικά να αναγκάσει να αντιμετωπίσω τα πουλημένα μελανοδοχεία όλων νομίζω ότι με τον πλούτο της πολιτικής τους μηδενικότητας θα μπορούσαν να κάνουν καριέρα. Οι λόγιοι ήμεροι στοχασμοί μου ενίοτε επισύρουν και την διαφωτισμό του λαμπρού εκδότη της «Αντριάνας» Γ. Κουρή, ο οποίος μου λέει «Ρε Κουρή, πολύ κουλουριασμένο το λες, θα σου μεπερίβεις τους αναγνώστες». Παραδέχεται όμως εν τέλει ότι υπαχρύνω με, όσον αγωνιζόμαστε για την Αλλαγή από τα μετερίζια της «Α», δεν είναι απλώς να ενημερώσουμε τους αναγνώστες για το Τιτάνειο έργο του Α. Παπανδρέου, δεν είναι μόνο να υπερασπιζόμαστε το δικό των περιφρονημένων και το ψωμί των εργαζομένων από τις φασιστικές συντηχίες και τις χουντικές συμμορίες — αλλά κυρίως να ανεβάσουμε το πολιτιστικό τους επίπεδο. Γιατί οι αντριάνατες αγωνίζονται — ή πρέπει να αγωνίζονται — εν γνώσει των συνεπειών της δηλώσεως του ψευδούς νόμου της νομοτελικής εκδήλωσης.

Η ουσανική πλεκτάνη όσον εγκατέλειψαν την ομαλή υπονόμευση του Α. Παπανδρέου και υποβέβησαν, οι άνοιοι αντεροβγάλτες της μητέρας-πατρίδας, την ανώμαλη υπονόμευση, απαιτεί για την αντιμετώπιση της όχι μόνο το ανοιγμένο στήθος και τη σφαιρική καρδιά του Αρχηγού, αλλά κυρίως τη διανοητική εγρήγορση του αντριάνακού στρατού. Τα δημοκρατικά διανοητικά μέγιστα πρέπει να υπερεκλιθούν τον απεριωριστικό λογισμό, αλλιώς οι μπαγαπόντες κουκουλοφόροι των ιμπεριαλιστικών κύκλων θα καταφέρουν στο τέλος να βάλουν στο χέρι όχι μόνο τα πετρέλαια, τους βωβέτες και τον τουρισμό της χώρας μας, αλλά και την ίδια την αδόλωτη ελληνική ψυχή.

Αν δεν είχα θέλει στην ΚΥΠ θα μου ήταν δύσκολο να αντιμετωπίσω με τα εγκαλεστικά μου όργανα τους λαοπλάτους που με τα πρόσταχα σιρίδλ τους για τη ζωή του Πρω-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 8 = 4 x 2

Στάσεις-Ρεπορτάζ

Το καλάθι της λαουτζίκας

Πήρε, όπως κάθε Τρίτη το ζεμπίλι της να πάει να ψωνίσει στη λαϊκή αγορά. Εκεί, όπου βρίσκει φρέσκο και φθηνότερο το φαγητό της φασίλιας της, για ολόκληρη την εβδομάδα. Κατευθείαν από τον παραγωγό χάρη στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, που κατάρτησε τους μεσάζοντες και τους έμπορους με τη μάχη του τελλάρου.

Βγαίνοντας έκανε ο σταυρός της να πάνε καλά οι αγορές και η μέρα, να πάει καλά η Αλλαγή.

Είχε μετρήσει τα λεφτά της και είχε λογαριάσει σαν όλες τις νοικοκυρές καταστάρικο - καταστάρικο λογαριασμούς και έξοδα. Τόσα για τα χορταρικά του βουνού, τόσα για τα λεμόνια, τόσα για τις πατάτες και τα ζαρζαβατικά.

Ίσως περισσεύουν ορισμένα ψιλά στο τέλος για κάποιο γλαστράκι με κάκτο, που ήθελε να βάλει στο παράθυρο της κουζίνας.

Να σπείρει το δικό της κόσμο. Ο άντρας της είχε φύγει νωρίς το πρωί για το μαγαζί και τα δυο της παιδιά θα εργάζονταν σήμερα επειδή είχαν να, κάνουν γυμναστική. Δεν είναι εύκολη η δουλειά της νοικοκυράς.

ΤΟΥ ΝΤ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΗ

Εστία του σπιτιού την ονόμαζαν από τον καιρό του Ομήρου. Αυτή, η μάνα και νοικοκυρά ήταν, που κράτησε μαζί με τον παπά και το δάσκαλο τον ιερό θεσμό της οικογένειας, τα ήθη και τα έθιμά μας, όλα τα βάρη και τα προβλήματα της ζωής.

Άχαρη και δύσκολο το έργο της, χωρίς καμιά αναγνώριση ή Ελληνίδα μάνα. Κάθε μέρα λάτρε, κάθε μέρα πουνούδα, μεσημέρι - βράδυ η καταπόρλα στη φωτιά. Ο μεγάλος άγνωστος της καθημερινής μας

ζωής. Ο μεγάλος ήρωας. Με το γάλα των στήθων της αναθέρπει τη νέα γενιά, φτιάχνει από την αρχαιότητα τους πολεμιστές, τους ηγέτες, τους μεγάλους καλλιτέχνες. Της αξίζει το πρώτο παράσημο και η μεγάλη τιμή. Κι όμως είναι ο μεγάλος αγνοημένος, που δεν παραπονιέται, δεν περνάει, δεν ζητάει τίποτα για τον εαυτό της.

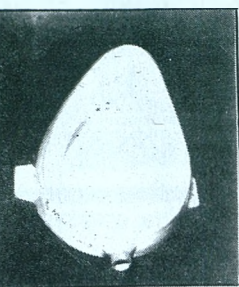
Άρχει να ψωνίζει, να διαλέγει με προσοχή με τα πεπειραμένα χέρια της, με την αφή και την όσφρησή της. Να μην είναι ζουλιγμένες οι ντομάτες, να μην είναι πολυκαιρισμένα τα λεμόνια, να έχουν λεπτές φλούδες τα μήλα, να είναι κομμένα με προσοχή τα ζαρζαβατικά. Να έχουν μεγαλώσει με λίπασμα φυσικό οι μελιτζάνες.

Αγόρασε και για τον εαυτό της το μικρό κάκτο, με ένα ροζ λουλούδι στην κορυφή. Της άρεσε τόσο πολύ. Θα στείλει ωραιοί το

παράθυρο. Άρχισε να υπολογίζει τα λεφτά της. Την έπιασε μια αγωνία μήπως δεν την έφταναν να κάνει όλες τις αναγκαίες αγορές της εβδομάδας. Το μυαλό της δούλευε σαν ηλεκτρονικός υπολογιστής. Πρόσθετε, αφαιρούσε, πολλαπλασίαζε, διαιρούσε. Μακάρι οι πολιτικοί μας να είχαν το μυαλό της νοικοκυράς, που έχει αποδεχθεί ο καλύτερος οικονομολόγος. Ο άνθρωπος που ξέρει καλύτερα από τον καθένα την αγορά, τις ημέρες και τις καθημερινές ανάγκες. Ο καλύτερος οικονομολόγος γιατί ζει στο πελάι της την ακρίβεια, ζει από το πρώτο χέρι όλες τις ανάγκες του σπιτιού και της κοινωνίας. Γύρισε με τις δικές σκέψεις και το ζεμπίλι στο σπίτι. Έβαλε τον κάκτο στο παράθυρο στην αριστερή πλευρά. Ο ηλεκτρολόγος απέναντι, όπως το είχαν συμφωνήσει, θα ήξερε, τώρα, πότε μπορούσε να μπαίνει στο σπίτι.

Δολιοφθορά, σαμποτάζ ή κλεψιά των εργολάβων της Δεξιάς και των οικοδόμων του Χαρίλαου;

Σπάσανε τα νερά της «Αντριάνας» και μας πλημμύρισαν

Τα μεσάνυχτα πήγε ο Τρόμπας στο σταθμό και το πρωί πλημμύρισαν οι τουαλέτες

Ρεπορτάζ: Μάνος Κουρή Μάκης Χάρης

Η ΕΛΛΗΝΗ πολιτικών επιχειρημάτων ικανών να πλήξουν το αδιόρητο μέτωπο της ΑΛΛΑΓΗΣ, της ΕΙΡΗΝΗΣ και της ΑΥΓΙΑΝΗΣ αναγκάζουν τους δολιούς υπονομιετές του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού να περάσουν από την φάση κατασκευής οστέων και σπαστικών σεναρίων σε δολιοφθορές και σαμποτάζ στις υδραυλικές μας εγκαταστάσεις. Η άλλη εξήγηση που έδωσαν οι αρμόδιοι και υπεύθυνοι άνδρες της ΑΛΛΑΓΗΣ και της ΠΡΟΟΔΟΥ είναι ότι για το σπασμό των υδραυλικών της «Α» φταίει οι αγράμματοι μηχανικοί και κλέφτες μεγαλοεργολάβοι της Δεξιάς ενάντια με τους συνεπείς τους οικοδόμους του Χαρίλαου και τους κουλουριασμένους αρχιτέκτονες του Κύρκου.

ΧΤΣΕ το βράδυ και πριν ο Τρόμπας πάει στα στουύντιο του σταθμού μας προκειμένου να διαφωτίσει τους ακροατές του «Ράδιο - Α FM STEREO», (που είναι πρώτος σε ακροατικότητα πάντα) για τα αίσχη του Χαλκικού που άφησε τον μεγαλοαπατεώνα εχθρό της ΑΛΛΑΓΗΣ να κάνει όλα όσα οι εννοίτες υπηρέτες του δημοσίου συμφέροντος θέλουν να ξεχάσουν, πήγε στο μέρος όπου ακόμη και ο Αντρέας πηγαίνει μόνος του. Τράβηξε το καζανάκι και πήγε προς στουύντιο του.

ΑΙΓΕΣ ώρες αργότερα όταν ο άφθαστος Κουρομάκης πήγε να παραλάβει τη φωτοτυπία που άγνωστως σε μας αναγνώστης, μας ειδοποίησε να αποσυρουμε από εκεί που την έρριξε, αντιμετώπισε όσα ούτε η δύναμη πένας του Δραγκί, γινάνη ούτε και το ήθος της εφημερίδας μας επιτρέπει να σας τα πούμε. Οι περριέροι να έρθουν να τα δουν με τα μάτια τους. Πριν προλάβουμε να αντιδράσουμε όλοι εμείς που εδώ στο Ταύρο κοιτάζουμε για να σας ενημερώσουμε πρωί, μεσημέρι και βράδυ, πιννίχκαμε στις ακαθαρσίες. Πλημμύρισμα διάδρομοι, ταβάνια και κυρίως τα γραφεία μας γιατί τα αποχωρητήρια βρίσκονται όλα στο πάνω πάτωμα των κτιρίων μας.

ΑΚΟΜΑ να επισκευάσουμε τα υδραυλικά μας και αυτή τη στιγμή η κατάσταση δεν περιγράφεται και δεν ξερόμε αν μπορούμε να καθαρίσουμε το επιτελείο μας και στην τρίτη τετραετία που εμείς τουλάχιστον πιστεύουμε ότι θα είναι δική μας.

ΑΜΕΣΩΣ εμείς απευθυνθήκαμε στους υπεύθυνους της ΑΛΛΑΓΗΣ και γράφουμε ακριβώς όπως μας τα είπαν.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ:

Πάντα η Δεξιά έκανε έργα χωρίς προγραμματισμό και είναι φανερό ότι επειδή τα έργα έγιναν επί Δεξιάς έχουμε αυτά τα χάλια σήμερα στον Ταύρο. Όμως το παλαϊκό Κίνημα της ΑΛΛΑΓΗΣ έχει και έργο να επιδείξει στη Βορροδομονική και ορθολογική σχεδίαση για τη φάση της παραγωγής πρώτης ύλης έχει προβλέψει έγκαιρα. Τώρα μάλιστα και μετά από όσα συνέβησαν εδώ, το υπουργείο μέχρι αύριο θα ολοκληρώσει την σχετική μελέτη που θα υποβάλει στο ΚΥΣΥΜ και την Επιτροπή Πόλεων ώστε με τη σχετική παρέκκλιση να συνδεθεί με αγαυό αερίων η «Α» Βορείου Ελλάδος για την δική σας στον Ταύρο για να ανακουφισόμαστε πιο άνετα.

ΑΥΡΙΑΝΗ: Μήπως πρέπει να το θυμήσουμε και στον κύριο Σκα-

τοπούλη, της Πάπης;

Υπερχωδές: Όχι, όχι αφήστε το σε μένα...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΣΟΣ:

Οι αρχές ασφαλείας έχουν βάσιμες πληροφορίες που διασταυρώθηκαν και από την ΕΥΠ (ο κ. Τοίμας είπε να σας το εμπιστευτώ, αλλά αυτό μην το γράψετε σας παρακαλώ, ότι ανακλήθηκε ο Ντάνος Κρυστάλης και ο Σελιώτης για την περίπτωση) ότι είναι αποτελεσματικές ενέργειες δηλαδή τρομοκρατικής των συμμοριών της ανιέρης κομμουνιστοδεξιάς συμμορίας. Επικείται η σύλληψη των σημαντικότερων της Αλλαγής. Αποκλείεται η φυλάκιση τους στο εξωτερικό. Τους συνοδεύουν έξι περιπολικά. Οι σύντροφοι μας ως άνθρωποι θα σας κάμω μια μικρή συμβολική προσφορά: θα γεμίσει με πάνες όσα ά-

ΟΠΟΥ ΤΟΥΣ ΒΡΕΙΤΕ ΠΙΑΣΤΕ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΓΔΥΣΤΕ ΤΟΥΣ!

Ανέβηκαν οι παλαβιάρηδες στα άλογα για να συνοδέψουν τον αρχαιοπατάτη!...

Αναδημοσιεύουμε την πιο πάνω φωτογραφία από τη «Βροδυνή», για να δει ο κόσμος τα ρεζιλίκια του Μη-τοστάκη στην περιοδεία του στην Αιτωλοακαρνανία (όπου βέβαια τρεις κι ο κόκκος τον υποδέχθηκαν...).

Επίσης, λοιπόν, ο αρχαιοπατάτης και προστάτης του μεγαλοκομπινάδου Κοσκωτά, δυο τρεις παλαβιάρηδες και ξελιγμένους παρακρατικούς της Δεξιάς, που αν δεν ήταν μικροί στην κατοχή θα είχαν φάει μέχρι και τ' ΑΠΑΥΤΑ ΤΟΥΣ με τους

γούρα έκαναν οι πατεράδες τους! και αφού τους μπουκώσε με χρήμα ΚΛΕΨΙΜΕΤΙΚΟ από την Τράπεζα Κρήτης, τους ανέβασε στα άλογα να κομάρουν σαν γύφτικα σκεπάρνια!...

Μπροστά αυτοί και πίσω ο ΠΕΒΕΡΟΣ του Παυλάκη του συνεταίρου του χοντροαπατεώνα, με μία κουράρα, ο αδεόφορος, σαν πίστα σε-ροδορμού!

Αλλά αυτοί οι δυο, οι παλαβιάρηδες, ταίπα δεν είχαν, να παριστάνουν τα... πρωτοπαλίκαρα του... Άρη, με τον άντρα της Μαρικάρας

δεια κουτιά πάμπερς διαθέτω και θα σας τα στείλω. Είναι μια μικρή αλλά χρήσιμη βοήθεια.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΤΟΜΠΡΑΣ:

Τι ρωτάτε ρε χαϊβάνια; Εξυπνάδα θέλει; Αυτά τα καθίκια βάλανε το δάχτυλό τους. Τώρα φταίω εγώ που δεν τους πήρα χαμπάρι; Δεν μπορώ να παρακολουθώ τι σκαρώνουν πίσω μου, τόσες φορές που πάω στον κομπάνι.

ΜΕΝΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ:

Καταδικάζω την ενέργεια όπου και αν γίνεται. Ο κόσμος της Αλλαγής και ο Πρόεδρος μας και εγώ προσωπικά δεν θέλουμε να ριχθώ λάδι στη φωτιά. Εξάλλου αυτή την κρίσιμη ώρα για τους συντρόφους του Ταύρου, το μόνον χρειάζεται. Ειδοποιώ όμως τους αμετανόητους ταγματοκατάδες με τον βερβηρό που δεν θα τους ξεπλένει ούτε το ρέμα της Καλλισφύρας, έτσι όπως το κατανόησε η τριτοκαράτη διακυβέρνηση του Καραμανλή.

Γ. ΓΕΝΗΜΑΤΑΣ:

Ο Πρόεδρος του Κινήματος εμάς τους πολιτικούς μηχανικούς μας έμαθε όσα μας έμαθε και γινόμε όσες πολιτικές και αυτές είναι το καμπί, η τιμή μας και η καρδιά στο κεφάλι μας. Όμως η Δεξιά έκανε τους πολιτικούς μηχανικούς σκέτους μηχανικούς που βέβαια όλο μηχανές στήνουν και δεν έκαναν σωστά τεχνικά έργα. Θέλω όμως αυτή τη στιγμή να σημειώσω ότι και το εργατικό κίνημα δεν στάθηκε στο ύψος του. Ο κορπορατισμός και συν-

δικαιώμας αδιαφορούν για τον τίμο ιδρώτα της εργατικής τάξης που τόσος αγώνας στο πεδίο της ταξικής πάλης ενάντια στον καπιταλισμό την έβλεπαν και έπρεπε να έρθει η Αλλαγή και ο Πρόεδρος μας να την αναγορεύσει και αυτοί οι τυχοδιώκτες έκαναν πως δεν έβλεπουν όταν έβλεπαν την αποχέλιση στο ύψος του ταβανιού. Συμπατήνα με όλη την καρδιά μου στον αγώνα σας για καθαρότητα.

ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ:

Το υπουργείο θα κάνει ό,τι επιτρέπει και ό,τι δεν επιτρέπει ο νόμος για να σας ξεκαταώσει. Υπάρχει η εκκρεμότητα υπόθεσης των κουπινιών για τους υπόνομους της τρίτης τετραετίας που θα την διακανονίσουμε και θα ατελεία χαρτιά πολυτελείας θα σας δώσουμε για να μην τρέχετε στη Νότιο Αφρική όπου μόνον εμπόριο όπλων επιτρέπει.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ:

Είναι προφανές ότι οι αιθεροβάμονες μελετητές δεν μπορούν να διακρίνουν την διαλεκτική σχέση μεταξύ κουραδοδωμής και υπερδομής στην φάση της διαδικασίας αναζωογόνησης του σχεδιασμού της Βορροδομής και της κατουροκατασκευής που θα θεράπευε όχι συγκυρικά αλλά με ορθολογική και πρόβλεψη όσα οι προβλέψεις της υπερφορτώσεως θα καθόριζαν με διαχωριστικές συντηγμένες.

ΑΥΡΙΑΝΗ: Ευχαριστούμε, σύντροφε Κώστα.

Άφησαν δεκάμηνο πιτσιρικά να φιλάει πεντάχρονο μωρό

Τα δύο αγοράκια τους, ηλικίας 5 χρόνων και 10 μηνών, εγκατέλειψαν μόνο στο σπίτι τους, «εμμευληθήναι» γονείς, που ύστερα από καταγγελίες γειτόνων, είναι υποστηρίχτες τις αρμοτεροδεξιάς συμμορίας.

Πρόκειται για τους Βασίλη Φάκο 25 χρόνων και Ελένη Φάκου 23 χρόνων, κατοίκους Δήμητρος 11 Ταύρος. Όπως έγινε γνωστό από την Αστυνομία, οι γονείς του 5χρονου Γιωργάκη και του μόλις 10 μηνών, αβέβαιου αδελφού του, έφυγαν, προχθές το απόγευμα από το διαμερίσμά τους γιατί είχαν δουλειές με τους τραμπούκους του Αρχαιοπατάτη και άφησαν τα παιδιά μόνα, χωρίς την επίβλεψη κάποιου ενήλικα.

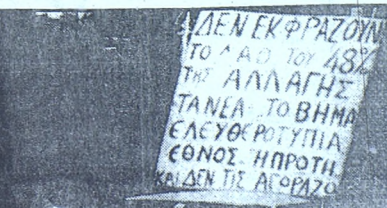
Το μωρό, που είχε πρόσφατα χειρουργηθεί, άρχισε να κλαίει, ενώ ο 5χρονος, φοβισμένος, βγήκε στο δρόμο, για να... βρει τη μάμα του.

Ευτυχώς, περίοικοι, όλοι της Αλλαγής και του Σοσιαλισμού, τον αντιλήφθηκαν και τον οδήγησαν πίσω, ενώ παράλληλα, ειδοποίησαν και την αστυνομία.

Οι γονείς, οδήγηθηκαν στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής, όπου αφού έδωσαν κατάθεση, και ορίστηκε δικαστικός, αφέθηκαν ελεύθεροι.

ΑΡΝΙ το Πάσχα, κουραμπιέδες τα Χριστούγεννα, σαρακοσιανά την Καθαροδευτέρα και ψαρόσουπα το Δεκαπενταύγουστο θα κεράσει το χωριό του ο φίλος της ΑΝΤΡΙΑΝΗΣ Κ. Θρασύβουλος Α., εάν ο Αντρέας πά- θει τις εκλογές. Προβλέπεται ότι θα βαρυστομαχιάσει το χωριό και ο καφετζής παραγγέλλει 20 κιβώτια σόδες...

ΚΑΝΕΙΣ τίμιος αριστοτέρας δεν αμφιβάλλει τώρα πια ότι ο Φλωρεντίνος και ο Κύρκος έχουν κρυφές συναντήσεις. Τελευταία όμως έχουν μάσει, τό- ται όμως συνεχίζουν που συνεχίζουν αποθαρσύνει που συνεχίζουν να τονίζουν τους, και από τηλεφώνων. Περίττω να σας πω ότι και τα πρώτα τηλεφώνηματα και οι βροδινές συναντή- σεις.

Πρόκειται οι «Αντριάνατες» και μαζί με την ομάδα του Αντρέα στο Στάδιο Φάκος κατάλαβαν την μικρή αλήθεια. Όλα οι εφημερίδες της χώρας συμπληρώσαν το καίριον το παγίδι της Δεξιάς και του Φλωρεντίνου και έβλεπαν πως ανανήκεται μες για να κουνήσει τις λυγές των άλλων. Δεν τα καταφέρναν όμως και έτσι σβήσαν η «Αντριάνα» και η «Αδελφο- κερών» να 100% από τις πλάτες του Αντρέα και του ΠΑΣΟΚ.

Εάν οι «Αντριάνατες» και μαζί με την ομάδα του Αντρέα στο Στάδιο Φάκος κατάλαβαν την μικρή αλήθεια. Όλα οι εφημερίδες της χώρας συμπληρώσαν το καίριον το παγίδι της Δεξιάς και του Φλωρεντίνου και έβλεπαν πως ανανήκεται μες για να κουνήσει τις λυγές των άλλων. Δεν τα καταφέρναν όμως και έτσι σβήσαν η «Αντριάνα» και η «Αδελφο- κερών» να 100% από τις πλάτες του Αντρέα και του ΠΑΣΟΚ.

ΣΥΜΒΕΒΑΗΜΕΝΗ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ
FIAT Service
Γ. ΛΥΡΟΣ-Π. ΓΚΟΥΡΛΙΑΣ
Γνήσια ανταλλακτικά - Ταχεία εξυπηρέτηση
ΝΥΜΦΑΙΟΥ 12, ΙΛΙΣΙΑ-ΤΗΛ. 779.9859, 778.1497

Ξεσκονίζοντας

Ο μοιραίος αποστάτης

Ο ΕΥΡΥΤΕΡΟΣ δημοκρατικοσοσιαλιστικός χώρος δέχεται τις ημέρες αυτές πολλά πισώπλατα χτυπήματα από λιγώνυχους και μαργαριασμένους ψευδοδημοκράτες που τάχατες ζήτησαν (φέρε μου και γλαστράκια) και θέλουν «καθαρότητα» και «δημοκρατικές διαδικασίες». Όλοι αυτοί οι κύριοι σαν τις μωρές παρθένες θυμήθηκαν τώρα να πληξούν τον ηγέτη με τις τόσες φανερές και κρυφές ικανότητες, γιατί ο αδιαμφισβήτητος αυτός άνδρας απέδειξε την οικοκόμενη (έλα παππού να σου δείξω τ' αμπελία σου) ότι και θέλει και μπορεί να εξαπολύσει νέο πολυμέτωπο αγώνα (είναι η πρώτη φορά άλλωστε).

ΑΥΤΑ λοιπόν τα σκαρώνουν οι «αφεντάδες» με τα συντηρητικά τους (ζωή στα κατισκομούλαρά τους) και με τις διάφορες γαλιφιές τους, πάνε να ξεσηκώσουν τον ταλαίπωρο τον αριστερό κόσμο που δεν μπορεί να κάνει τίποτα για να παραμείνει ακίνδυνος, ενώ από την άλλη ο κ. Παπανδρέου υπερθεματίζοντας την Δεξιά και την Αριστερά (να γαμπρός να μάλαμα) άστραψε με τις προβλεπτικές ιδέες του. Και τον Τούρκο επεκτατιστή στρίμωξε όπως έπρεπε και τον σύμμαχο Αμερικανό έβαλε στη θέση του (με ένα σμπάρο δυο τρυγόνια).

ΧΑΙΡΕΤΑ μας τον πλάτανο, αν ο Αντριάνα δεν έβαζε το χέρι του προκειμένου να ατεριώσει αυτή η Ελλάδα. Το ψωμί ψωμάκι θα λέγαμε ακόμα, όπως την εποχή του Τζουμπέ και του Δελιγιάννη. (Ενώ τώρα έχουμε πραγματικό ΗΓΕΤΗ).

ΑΛΛΑ θα έπρεπε κάποιος να τραβήξει τα αυτιά στους

κυρίους αυτούς και ο Θεοφάνης Τρόμπας και η ΑΥΡΙΑΝΗ έπραξαν ό,τι έπραξαν για να πλήξουν τον Αριστεροδεξιοκουλουριακό κατεστημένο και τρέχα γύρευε τώρα να βρεις άκρη. Ο αρχαιοανιστής Κουρή και ο Θεοφάνης Τρόμπας εδόντιασαν τα χίλια μύρια κεντρά, με τη μορφή του αλλοδαπού και «ημεδαπού» Τύπου εξακοντίζουν δηλητηριασμένα βέλη κατά της Αλλαγής που πραγματώσε το όραμα για μια Ελλάδα ελεύθερη και δημοκρατική. (Καμένη Αθανασόπουλε τι σου 'μελε να πά- θεις).

ΕΝΔ λοιπόν οι κύριοι αυτοί ευαγγελίζονται τη μάνα και τον πατέρα τους, οι σεμνοί αγωνιστές του Αιωνισμού και της Αλλαγής (ζωή να 'χουν) κοπιάζουν εδώ στον Ταύρο και στυλοβάτην καθημερινά τα οράματα γενεών πάσαν χωρίς να μεμψιμοιρούν για τις τόσες παιδιές και ζωβεργες που τους στήνουν όσοι επιβουλεύονται την προκοπή του τόπου που στο τσακ και θα 'περτε στους διαγωνισμούς που είναι όλοι αυτοί.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ το «πλανάσθαι» αλλά μήπως αυτοί οι υποψήφιοι αποστάτες προκειμένου να ανεβάσουν τις μετοχές τους έκαναν το μοιραίο λάθος της ζωής τους; «Δειλόι, μοιραίοι και αβουλοί αντάμα», όπως τους είπε κάποτε ο Θεοφάνης με το αθάνατο λυρικό του ύφος. Εδώ

ο κόσμος χάνεται και... —όπως θα επανελάμβανε ο Θεοφάνης η, για να πω με το δικό μου προσωπικό στυλ και ύφος, εσείς ασχολείσθε περί όνου σκιάς. Γιατί εδώ είναι και ο όνος και η σκιά του όνου — και όποιος έχει μάτια βλέπει και δεν χρειάζεται παρωπίδες που μόνο τα γαϊδούρια και οι αποστάτες (για όποιον δεν κατάλαβε εννοώ: τα γαϊδούρια τους αποστάτες) κρεμούν στα αυτιά τους.

ΚΑΙ ποιοί είσθε αλήθεια εσείς που παγιδευθήκατε (σέρνε με κι ας κλαίει) και αγνοείτε το τεράστιο έργο που με μόχθο, ποδοδόρομο, ιδρώτα και σάλιο στήθηκε στις ημέρες του ΠΑΣΟΚ, και έρχεσθε εσείς, τα στελέχη που τα γνωρίζετε από πρώτο χέρι και όχι όπως οι άσχετοι και ασημαντοί της βάσης (αλλά το ψάρι βρωμίζει από το κεφάλι) και αντί να κουρνιάσετε κάτω από τα προστατευτικά φτερά αυτών των θαυμασίων αγωνιστών, μας ταμπουνάτε κουραφέξαλα και δεν κοιτάτε το χάλι σας, που αν δεν υπήρχε ο Αρχαιοανιστής και ο Αρχιτομπριστής δεν θα χαιρόσασταν το βουλευτικό (ο νεύτης κι ο κλέφτης την πρώτη τετραετία μαθαίνουν, την δεύτερη χαιρώνται και την τρίτη αράζουν στη στενή).

ΑΛΛΑ για πόσον καιρό ακόμα νομίζετε ότι θα σας προστατεύει η μεγαλοψυχία του κ. Παπανδρέου και θα σας δροσίξει η αναπνοή του Γ. Κουρή και του Θ. Τρόμπας; Δεν σκεφτόμαστε τις εκλογές (ζήσε Μάη μου) και την λίστα; (όποιος πρόλαβε τον Κύριο είδε). Χρονοτοίλατο φίλοι μου, για να μην πω μπαουλόντιβανο και χαρείτε...

ΑΛΙΚΗ ΦΩΚΙΑΝΟΥ-ΤΣΙΛΙΜΠΟΥΡΑΟΥ

ΜΕΤΑΝΟΟΥΣΑ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ Η ΤΡΕΛΟΚΑΜΠΕΡΩ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

«Να γυρίσω;» «Μη σώσεις»

ρόσωπα

Γ.Γ. (Υπουργείο Εργασίας). Τι εννοούσες όταν έλεγες ότι «Το ΑΝΤΙ κατάντησε ΑΥΓΙΑΝΗ της Αριστεράς». Εδώ σε κρατάμε με κασέτες και ας τηλεφωνήσεις κι από το περίπτερο της γωνίας. Τι ήθελες να πεις, σύντροφε και έβριζες την ΑΝΤΡΙΑΝΗ:

ΖΕΥΓΑΡΙΑ φιλικά ο ΓΙΩΡΓΟΣ και η ΚΑΚΙΑ, ο ΑΝΤΡΕΑΣ και η ΜΙΜΗ και τα κουτοποίνουν συχνά πυκνά σε ταβερνάκια του Λεκανοπεδίου. Λέγεται ότι ο τόσο ενδιαφερόμενος για τα θεωρητικά της πολιτικής υπουργός Γεωργίας, για πολλές κουβέντες έχει με τη Μιμή παρα με τον Ανδρέα. Έχει γίνει ατσίδας ο ατιμωτής και όσα κι αν του λένε, ο Γιώργος παραμένει πάντα αριστερός.

Κ.Λ. (πρώην υφυπουργό και μέλος του ΕΠ. Θυμάσαι που έλεγες το '85 όταν ο Ανδρέας σου χάρισε ένα υφυπουργείο ότι σε δυο μήνες θα την καταργήσεις την «ΑΝΤΡΙΑΝΗ» γιατί «ο πολιτικός λόγος του Κινήματος είναι σύνθετος και δεν έχει να κάνει τίποτα με το λαϊκισμό». Από τότε βέβαια πέρασαν μερικά χρόνια και ενηλικιώθηκες. Άσε που δεν βγήκε η προφητεία σου. Εσύ καταργήθηκες τότε στους δυο μήνες. Πρόσχε, λοιπόν, γιατί την Αλλαγή τη χρειάζεσαι...

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΣΟΣ λέγεται ότι μελετά τώρα και τρεις μήνες τα σχετικά δημοσιεύματα και πρόκειται εντός ευλόγου διαστήματος να καταθέσει μήνυση εναντίον του ψευδοαριστοτικού περιοδικού ΑΝΤΙ. Για να βοηθήσει το έργο της Δικαιοσύνης έχει μεθεθεί και ορισμένους αστυνομικούς που εκτελούσαν ειδικές εντολές από 20 Αυγούστου έως 10 Σεπτεμβρίου 1988.

ΟΜΟΙΩΣ μήνυση πρόκειται να καταθέσει και το επίλεκτο μέλος του Κινήματος και έγκριτος νομικός κ. Γιάννης Ματζουράνης. Ως μάρτυρα κάλεσε τον καθηγητή Γιάννη Μεταξά.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Γιάννης Μεταξάς είναι γνωστός στους κύκλους του ως φασέρ: Επί χούντας έστελνε στον Ζωρνατζή συγχρητρή για να τον κάνει πλάκα και επί Αλλαγής μεταμφιεζόταν σε ιδιαιτέρως τον Κοσκωτά που του υπαγόρευε τα ραβδάκια. Μια άλλη φορά πάλι έβαλε το ηπάλιο και παρίστανε τον Τριστατικό και μετέφερε τα ραβδάκια του Κοσκωτά. Οι φίλοι του κάνουν πολλή πλάκα μαζί του και τον φωνάζουν να κάνουν παρέα για να περνούν ωραία τα βράδια. Περιζήτητος στις παρέες και γι' αυτό βγαίνει δύσκολα από το σπίτι του.

ΦΑΡΣΕΡ όμως έχει και η ΝΔ στους κόλπους της: Διόρισε, λένε, υπεύθυνο για τη διερεύνηση των σκανδάλων τον Γιάννη Παλαιολογέα!... «Φάρσα, φάρσα», έλεγαν στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Ρηγίλλης. Άλλοι πάλι είπαν: «Γκάφα νέα του Μητσότακη». Όσοι όμως ξέρουν που τους πάνε τα τέσσερα κατάλαβαν ότι όλα ρυθμίστηκαν όπως έπρεπε.

ΧΑΜΟΣ στη θόνη όταν μίλησε ο Μένιος. «Χέρι - χέρι, βήμα - βήμα, θα προχωρήσουμε αντιστασιακά και χωροφύλακες για να ξεριζώσουμε τριχά - τριχά τα μαλλιά των φαύλων». Και έγινε της... Αλλαγής, όπως συνηθίζουν να λένε κατά Αχαΐα μεριά. Πέστα Χρυσόστομε!...

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΣ δίκτης επί του θεωρητικού αποδείχθηκε ο Φάνης Τόμπρας. Το ΚΚΕ, η ΕΑΡ και οι λοιπές παραφύδες έχουν φράξει μαζί του και λέγεται ότι προσπαθούν να προσελκύσουν με το μέρος τους μερικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ «που κοινοούνται». Ο Κώστας Λαλιώτης όμως — αν και ιδιόρρυθμος — καταλαβαίνει προς τα που γέρνει το Κίνημα και πιστεύει ότι ο Φάνης είναι απλώς «ζαβολιάρης και... ιδιόρρυθμος».

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ από τη

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ

- Κέντρο Μαρξιστικών Ερευνών
- Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
- ΦΕΝΤΕΡΑΣΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1909-1918
- Τ. Λουγγής
- ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ 324-1204
- Ε. Αντωνιάδου
- ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ ΚΑΙ Ο ΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
- Γ. Πικρός
- ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ
- Χ. Ντρεβέλοβ-Ντ. Χες-Χ. Βεκ
- ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
- Μ. Μερκαλής
- ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΛΑΪΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
- Β. Ρασπούτιν
- Η ΠΥΡΚΑΓΙΑ
- Γ. Σερμινόφ
- ΕΠΕΚΤΑΣΗ (2 τόμοι)

Ζαλόγγου 11 - Τηλ.: 36.40.713

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ - ΜΠΡΟΣΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ

Βρώμικα και θολωμένα
Γράφει ο ΚΥΡΓΙΑΚΟΣ ΔΡΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

• ΣΥΝΕΧΙΣΤΗ από την σελ. 3

θυπουργού του Έθνους προσπαθούν να καθηλώσουν την Ελλάδα σε καθεστώς μόνιμης πληθυσμιακής αφύδρωσης. Θα μου ήταν δύσκολο να είμαι έτοιμος να αντιμετωπίσω το τέλος μου κραυγάζοντας «Εγώ Γραικός γεννήθηκα, αντριστινής θα πεθάνω». Ο πάταγος των επιχειρημάτων τους θα τρώγαζε τους αντιαντριστιανιστές και θα υπονομιζόταν έτσι η κληρονομική επιβίωση την παράταξη των αριστοκρατών της φαυλοκρατίας, θα είχε γίνει οπωσδήποτε πανεπιστημιακός δάσκαλος στην Αγγλία! Δεν θα κερδίσει όμως το Κίνημα την Τρίτη Τετάρτια; Θα μάθουν τότε για καλά όλα τα σκοτάδια της Ακαδημίας και του Πανεπιστημίου αν μπορούν ατιμωρητί να αντιστέκονται στην αντριστική διάνοξη και να υποθάλλουν την ψευδοκουλτούρα!

Εγγλέζος φίλος εδώ στο Λονδίνο όπου βρίσκομαι αυτές τις ημέρες και νοσταλγώ με αναπολία την εποχή του Γιοκούμ και του Χέρφιλντ μου έλεγε (χωρίς να θέλει να με λοκακώσει, γιατί κάτι τέτοια δεν πίνουν σε μένα) ότι αν ζούσα στην Αγγλία θα είχα γίνει ήδη Ακαδημικός. Πού να καταλάβει όμως από αυτό το «Καφεζίνον η Ελλάς» όπως θα έλεγε και ο έξοχος συνάδελφος Ζήσης Τσιμπουράνης που, αν όχι ακαδημαϊκός, θα είχε γίνει οπωσδήποτε πανεπιστημιακός δάσκαλος στην Αγγλία! Δεν θα κερδίσει όμως το Κίνημα την Τρίτη Τετάρτια; Θα μάθουν τότε για καλά όλα τα σκοτάδια της Ακαδημίας και του Πανεπιστημίου αν μπορούν ατιμωρητί να αντιστέκονται στην αντριστική διάνοξη και να υποθάλλουν την ψευδοκουλτούρα!

Η ΝΕΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ της Μαργαρίτας που δημοσιεύθηκε χθες στις φυλάδες της Δεξιάς αποδεικνύει ότι η παλιά γυναίκα του πρωθυπουργού της ΕΙΡΗΝΗΣ τα έχει πια τελειώς χαμένα και καλά έκανε και την ξεφορτώθηκε μια ώρα αρχύτερα.

Δεν φθάνει που η τρελοκαμπέρω προσπάθησε να ξεμαλίσσει με τη θήβην πρωτοποριακή νοστορία της τις ευσυνειδητές Ελληνίδες μανάδες και νοικοκυρές, προτρέποντάς τις λίγο ή πολύ να αφήσουν τα παιδιά και τους άντρες τους νησιτικούς και άπλητους, και τα σπίτια τους να βρωμίσουν...

Τώρα μας παριστάνει και τη μετανούσα Μαγδαληνή ζητώντας από τον αρχηγό συγγνώμη και υποσχόμενη ότι θα του μαγειρεύει καθημερινά, και θα του σιδερώνει και θα του ποικάμισα εάν τη δεχθεί πίσω στη συζυγική κλίνη της ΑΛΛΑΓΗΣ.

Καλά ενημερωμένες πηγές μας ανέφεραν μάλιστα ότι η Μαργαρίτα πρόκειται πολύ σύντομα να παρακολουθήσει εντατικά σεμινάρια χειρουργικής με ειδικό διαιτολόγο για τη θεραπεία καρδιοπαθών, με μοναδικό της στόχο να τουμπάρει τον Αντρέα.

Μα για ποιον τον πέρασε τον ΑΝΤΡΕΑ; Για κανένα ανευθυνό και ελαφρόμυαλο που αλλάζει με το παραμικρό τις αποφάσεις του;

Τι θέλει επιτέλους αυτή η ξετσιπωτή τρελοαμερικάνη που φάσκει και αντιφάσκει καθημερινά και το μόνο που κατορθώνει είναι να ταραξεί τη Μιμή, το χρυσό μας το κορίτσι, που από την πρώτη στιγμή κατάλαβε ποιος είναι ο ρόλος της κι η θέση της;

Ας τα σκεφτόταν αυτά νωρίτερα, όταν τριγύριζε στους δρόμους φωνάζοντας δήθεν για τα δικαιώματα των γυναικών και παραμελώντας την οικογένειά της. Ούτε ένα αυγό δεν έβρασε στον άνθρωπο σε 40 χρόνια γάμου. Ποια Ελληνίδα νοικοκυρά μπορεί να φαντασθεί κάτι τέτοιο; Και κυρίως αυτές που του κάνουν τη γαλήνη;

Αλλά ο πρωθυπουργός μας δεν τα χυθεί κάτι τέτοια, ο ηγέτης της Αλλαγής είναι άνθρωπος με αυστηρή συνέπεια και υψηλό

Τραγικό
δυστύχημα
στα σύνορα

Αρμαζοστοιχία του Ο.Σ.Ε. τρακάρωσε χθες τη νύχτα με Τούρκο ποδηλάτη, που ισχυρίσθηκε ότι προσπαθούσε να διαφύγει σε ελληνικό έδαφος. Οι ζημιές που προκλήθηκαν τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό των βαγονιών από τη βίαια σύγκρουση και τον εκσφεντονισμό καθισμάτων είναι ανυπολόγιστες για το ελληνικό δημόσιο. Στον τόπο του δυστυχήματος έσπευσαν ο υπουργός Εσωτερικών, Εθνικής Αμύνης, Οικονομικών καθώς και ομάδα του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού με ειδικά εκπαιδευμένα ντόπια για την ανίχνευση τυχόν τραυματισθέντων.

Ο ΤΖΕΡΟΝΥΜΟ ΓΚΡΟΥΒΙ ΕΙΝΑΙ ΑΔΕΡΦΗ

Πρώτος ο σταθμός μας
στη Λεκάνη της Αθήνας

ΧΙΛΙΑΔΕΣ τηλεφωνα δέχτηκε χθες ο σταθμός του «Α.Φ.Μ. STEREO». Διαμαρτυρόντουσαν για τον σταθμό του Δεξέ «Τζερώνυμου Γκρούβι» και του γιου του αστυνομικού διευθυντή των Γερμανών Μιλτιάδη Έμπερτ, που ρίχνει παρόμοια στον μόνο ραδιοφωνικό σταθμό ο οποίος λέει την αλήθεια. Ο σταθμός μας δεν μπορούσε να ακουστεί σε όλη την Ελλάδα γιατί οι σταθμοί αυτοί έκαναν παρεμβολές θεωρώντας «δημοκρατική» μόνο τη δική τους φωνή.

Τα χιλιάδες τηλεφωνα έδειξαν ότι δεν είμαστε μόνοι. Ο λαός που γνώρισε την «δημοκρατία» της Δεξιάς και τις δημοκρατικές... διαδικασίες του πούλημένου ΚΚΕ, δεν θ' αφήσει να αιγίσει ο σταθμός της «Α.Φ.Μ. STEREO».

Πλουραλισμός και Δημοκρατία δεν σημαίνει να ακουέ ο λαός μόνο τους σταθμούς της Δεξιάς και της ανιστορητικής αριστεράς. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που θέσπισε την «ελευθερία» ραδιοφωνία δεν πρέπει να αφήσει αουδούς να αλωνίζουν τους ψευδοκουλτουριάρηδες και ψευδοαντικειμενικούς πειρατές.

Το «Α.Φ.Μ. STEREO» δεν θα μπορεί να το αιγίσει κανείς. Γιατί όταν τα ουρλιάχτα του φασισμού

— Ακούγοντας τις υπερήχες εκπομπές του «Α.Φ.Μ. STEREO» εκφασά σήμερα το πρωί το φαι μου. — Όλοι είμαστε με τον Ανδρέα Παπανδρέου. — Είμαι μια χήρα-μάνη που το ΠΑΣΟΚ της έδωσε σύνταξη και βρήκε στο παιδί μου δουλειά. Πώς να μην ψηφίσω ΠΑΣΟΚ και να μην ευχαριστώ κάθε βράδυ τον Ανδρέα Παπανδρέου. — Να πείτε στον Ανδρέα Παπανδρέου να παρατήσει αυτή την Αμερικάνη που όλο προβλήματα του δημιουργεί και να παντρευτεί την Ρωμιά, την Δήμητρα, που ξέρει καλά τους Έλληνες και θα τον κάνει ευτυχισμένο.

— Είμαι ένας κομμουνιστής που πολέμησε τους φασίστες και τραυματίστηκε στον Λυκαβητό. Πρέπει να μάθει ο Χορλιάς ότι κανένας δεν τον ακολουθεί σε αυτό που τον κάνει και δεν θέλει να, έχει καμία δουλειά πλέον μαζί του.

— Οι κομμουνιστές που υπερασπίζοντο το ύψωμα 225 του Λόφου του Στρέφω ρωτούν τον πρόδοτη Χορλιάς που ήταν τότε. Μηνως διασκεδάει στις Ανατολικές Χωρές ή συνοικίες χωρίς να έχει ιδέα για τους λεβέντες που υπερασπίζοντο τον τόπο από τους φασίστες;

Πιάστηκε ο Ανδρέας

• ΣΥΝΕΧΙΣΤΗ από την σελ. 1

Αλλαγή που ενημερώθηκαν προσωπικά από την παραγορία των γηρατιών του, αυτοί οι αχρηστοί σύμμαχοι του Μητσότακη, του βρωμιο-Φλωράκη και του χαζο-Κυρκού διέδιδαν ότι τάχα η Μιμή ζητούσε αγενωσμένα πέμπες, υπεισπλινό και πάπες για να συγκρατήσει τη διούρησή του Ανδρέα.

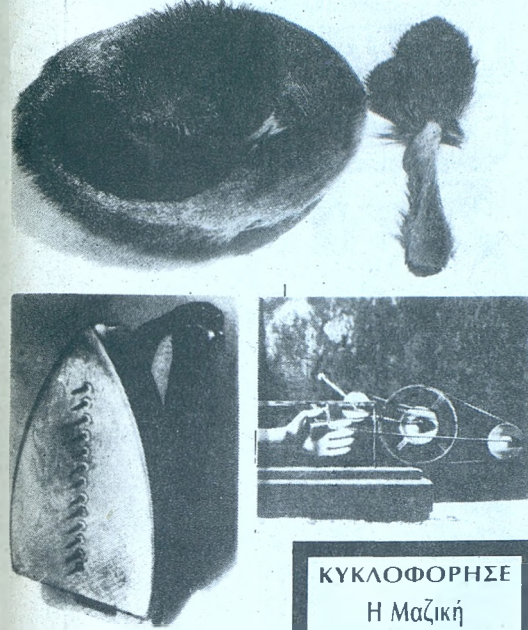
Όμως αυτά τα χαμένα κορμιά γρήγορα θα πάρουν το μάθημά τους: Ο Γιγαντας της πολιτικής που κυριαρχεί και θα κυριαρχεί για όλες τις επόμενες τετραετίες δεν αποκλείεται — πράγμα που είμαστε το πιστεύουμε — πολύ γρήγορα να τους ετοιμάσει κανένα ΑΝΤΡΕΑΚΙ και τότε να δούμε τι θα λένε όλοι αυτοί που θέλουν να ξανακλείσουν τον κόσμο στα ξερονήσια — τραυματίζοντας έτσι την εθνική οικονομία αφού οι τουρίστες δεν θα έχουν πού να πάνε.

ΕΝΩ δηλαδή ο πρωθυπουργός είχε τον σφαχτή στη μέση του αυτοί οι αχρηστοί διέδιδαν πως αλφω είχε το μυαλό, τα μάτια και τα χέρια του την ώρα που η κ. Δήμητρα Λιάνη ενημέρωνε τους υπεύθυνους πολιτικούς άνδρες της Αλλαγής σκυμμένη πάνω από το καναπέδάκι με το τηλεφω-

δρόμους αυτό το έξοχο κορίτσι που του συμπαραστάθηκε σαν φύλακας άγγελος στις πια δύσκολες στιγμές της ζωής του.

Φτάνει πια Μαργαρίτα. Αρκεί να ανεχθώ και εμείς και ο τόπος. Κατάλαβε το επιτέλους. Εδώ δεν είναι Αμερική. Ο ελληνι-

κός λαός διατηρεί ακόμα ακέραιες τις ηθικές του αρχές και ξεφύλακας άγγελος την αλήθεια από την υποκρισία. Οι στόχοι σου είναι πια γνωστοί και δεν πείθουν κανένα. Μέχρι και αυτές οι πρώην χαζοβιόλες της ΕΓΕ σου γυρίσαν την πλάτη τώρα που κατάλαβαν ποια είσαι...

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Η Μαζική
Ψυχολογία
του Φασισμού
του Βίλχελμ Ράιχ

Επικαιρο όσο ποτέ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΜΠΟΥΚΟΥΜΑΝΗ
Μαυρομυιάλη 1 3618502

Έντς στο ψωμί

• ΣΥΝΕΧΙΣΤΗ από την σελ. 1

χωρίς ΣΑΛΑΤΕΣ; Και καλά ο μουρλο-Φλωράκης (μήγκε στο ΤΡΕΛΑΔΙΚΟ το '49 για να γλυτώσει την εκτέλεση κι αποκούλιαν εκεί μέσα) αυτονού ο ΒΟΘΡΟΣ ΣΕΠΑΣΕ στον Περισσό κι έπνιξε στο σκατό όλα τα κουκούδια. Αμ' ο Κουνελάκης; Που τρέχει στα μακαρονάδικα και στις καφετζούδες ανάμεσα με τον Εβραίο τον ταγματάρχη της Αθήνας; Και μας στρώχνει αυτό το ΜΟΥΛΙΚΟ του Κύρκου να πηδήξουμε μόνοι μας μέσα στο τάφο για να μη δούμε τους φουρναράιους του αυλόδουλου Μητσότακη να κάνουν ΛΥΣΣΑ στ' αλάτι τα καρβέλια, επειδή κάνανε την κονόμα τους με τους λαογούτες των αναψυκτικών!

Όλη αυτή η ΧΑΦΙΕΔΟΜΑΧΑΛΑΔΙΚΗ λέπρα βρίζει σήμερα το Φάνη και το Μένιο. Όμως ο χαμέτις βοΛΟΚΟΤΡΩΝ έβαζε το ΜΠΑΚΑΛΗ να φωνάζει ότι το σουγιά από το μπακάλικο τον έκλεψε ο τιμημένος οπλαρχηγός (αυτός που 'χε προσέκφαλο ο Αντρέας τις νίχτες μετά τη ΛΑΝΤΖΑ στα ρέστοραν του Αστόρια)!

Κι όλοι αυτοί οι ΑΧΡΗΣΤΟΙ που έχει μαζέψει το φωτεινό μας μονοπάτι, όλοι αυτοί οι ΣΤΡΑΒΟΙ που ούτε για διακάκι στην Ομόνοια δεν κάνουν, να φωνάζουν για τον Κοσκωτά. Αυτός ρε ΓΑΒΡΟΙ δεν ήταν χαμίνι σαν κι εσάς, που γλείφετε το κατσάτάρικο μπας κι αρπάξει κανά κουλούρι από κείνα με το σουσάμι. Ο Κοσκωτάς ρε σεις που ΒΡΩΜΑΔΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑ ήταν άντρας. Τα λεφτά με τ' ΑΛΕΥΡΟΤΣΟΥΒΑΛΑ τα δίνε, γιατί είχε μεγάλα σχέδια που ποτέ δεν νιώσατε έτσι ΛΥΓΟΥΣΙΑ που 'σαστε. Βαλθήκατε μαζί με τους ΣΥΠΟΛΗΤΟΥΣ κουλτουριάρηδες από το ΛΑΦΝΙ, και το άλλο το ΧΑΗΜΕΝΟ που όλο τρώνει και μόνο ΤΑ ΠΑΙΡΝΕΙ από τα έτοιμα, το Γιωργάκη για, και την άλλη τη σκαφιέρα, την ΦΑΛΚΟΝΕΡΑ, την κολλητή της Μαρίκας του Ες-Ες, τη Μαργαρίτα, βαλθήκατε όλοι ρε ΣΚΑΤΟΨΥΧΟΙ να στείλετε πίσω στο Τορνόντο τον Αντρέα.

Η Λιάνη, ο Κοσκωτάς, ο τσίτσας, ο δείξας. Καλά τάπε ο Φάνης. Ο Καμάρας φταίει ρε που πήρε πάσα από τον Παπαδάτο (ΣΚΑΤΑ στον τάφο του που αχαιρείται) και να βάλε το ΖΟΥΡΑΟΜΑΝΔΑ σ' εσάς που τρώγατε τα κόκαλα από τον Κοσκωτά στην Εκάλη, το 'παίξε κατενάσιο με το σκυλάραπο το Μητσότακη. Νόμιζε πως ο ΑΙΛΟΥΡΟΣ ο Αντρέας μας θα τα 'χε κατεβάσει κάτω από τα δοκάρια, τάχα μου, γιατί είχε κάτι ΜΙΚΡΟΠΡΗΜΑΤΑ στα πόδια. Δε φτρουάρε ρε ξεπατωμένοι, που πουλήθηκαν στο Αλαφούκιο ολοσούμιμο! Θα σας λιώσουν ρε οι ΜΕΤΑΛΑΝΤΕΣ, που λεν το ψωμί ψωμάκι στη Γερμανία κι έρχονται ΣΥΠΟΛΗΤΟΙ ΜΕ ΤΑ ΠΟΔΙΑ κάθε τέσσερα χρόνια να ψηφίσουν τον Μεγάλο. Και πάτε τώρα με τον Αλαφρά κολλήγα.

ΑΥΤΟΣ ΕΧΕΙ ΕΙΝΤΖ ρε! Το κόλληγε από το Λάζαρη που αγκαλιά με το ΧΑΕΜΠΟΝΙΑΡΗ το Σημίτη και το Λαλιώτη τον μορφονιό καπαρώσανε τώρα τελευταία πρώτη θέση στα ΒΟΘΡΟΝΕΡΑ του Καλαμά και πιάσαν τα μηνύματα στον Αντρέα: «Χώρισε τη Λιάνη» και τέτοια, οι ΤΖΙΒΑΝΣΤΟΙ! Ο Αντρέας φταίει που δεν άκουσε το Μένιο που τοίλεγε «στελί» τους να φυλάδουν γίδα κι αν είναι και κει άχρηστοι σπάζουν το κεφάλι! Πότε δουλέματε λιγότερο ρε ΑΚΑΜΑΤΗΔΕΣ και πότε ήμασαν πιο ΤΣΕΠΩΜΕΝΟΙ; Ποτέ! Κι όταν ένα μεγαλοκουκούδι τρώει για ένα ξεροκόμματο ΚΑΤΑΜΑΥΡΟ ΨΩΜΙ το σπιτάκι της ψρούλας που είχε αφήσει πεσκέσι στο Κόμμα, πάλι ο Ανδρέας κάνει τα στραβά μάτια. Βγάλε τα μάτια σας ρε! Δεν θα βρείτε καλύτερο Πρωθυπουργό.

Ασβέστη ρε!!!

• ΣΥΝΕΧΙΣΤΗ από την σελ. 1

στη Ρωσία είναι αλλιώς: Είσαι αχάριστος κύριε; Μάλιστα. Από δω λοιπόν. Πέραστε παρακαλώ για το ΤΡΕΛΑΔΙΚΟ και τέμμα. Αλλά ξεχάσατε ότι με το Μητσότακη και τον Έμπερτ (αυτουνού του έχουν κόψει το πετσάκι ρε!) ούτε ΚΟΚΚΙΝΑ ΣΩΒΡΑΚΑ δεν θα φοράγατε.

Έτσι! Κι είναι γνωστό ότι τα πύτουρα φτιάχνουν κακές μπομπότες κι όσοι μπλέχονται με αυτά. Θα μου πεις, το σιτάρι του καθενός μπορεί να πάει στο μύλο. Να, αλλά σοκολατάκια και ΦΟΝΤΑΝ δεν θα κερνούν και κρέμα, γιατί όποιος το λάκο σκάβει τ' αλλουνού πέφτει ο ίδιος μέσα.

Α, ρε Αντρέα με τους συναισθητισμούς σου! Δεν μπορείς να πιάσεις το νυστέρι ε;

ΠΑΙΣΕ ΚΑΤΙ ΑΛΛΟ ΤΟΤΕ ρε παιδί μου! Παρ' τους όλους παραμάχαλα, βγάλ' τους τα μάτια παλιβά! Και βάλ' τους στα Τουρκοβούνια. Με μπλόκο ΝΕΦΤΙ. Να το φουσάνε και να μην κρύνει. Έτσι θα φύγει το νέφος Αντρέα μου. Πρώτους βγάλε τον Πέτσο, το Φάνη, το Μένιο, τον Ακριβάκη. Από κοντά κι εσύ. Όλα να φουσάτε. Αέρα-αέρα να φύγει η ΧΟΛΕΡΑ, οι πούστηδες, η λέπρα, τα παντίκια. Να δεις τότε πως θα λείψετε από το μικρομεσαίο ΚΑΤΙΝΑΡΙΟ. Αυτό που μαζί με τους χωριάτες και τους ΓΕΡΟΣΕΚΟΥΤΗΔΕΣ (καλά, εσύ τα λες περήφανα γηρατειά) «στηρίζουν την Αλλαγή». ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥΣ ΒΡΩΜΑΝΕ ρε. Τι τους θες όλους αυτούς ε; Κι όλο εκλογές κι εκλογές! Μέχρι κι ο Μπακογιάννης, το ΚΗΦΗΝΑΡΙΟ, που κλέβει την Εφορία στο λάδι που δηλώνει ότι πληρώνει για το κακορίζικο το σπιτικό του, κι αυτός βουλευτής λεί. Εκλογές ήθελε κι ο Λευτέρης ο Βενιζέλος, που τούχανε στησει την ιστορία με τα κινίνα του ΓΑΛΟΠΟΥΛΟΥ. Σάμπως ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ να είδε χαίρι;

Έτσι έχω μπλέξει κι εγώ με τους κουλτουριάρηδες, το Γαργαλάκο, το Μαλίτσο, τον Τσιριγκούλη να παραβγαίνουν με το βοθροσταθμό του Έμπερτ, που όλο αντιπαπανδρείκας ΚΟΥΡΑΔΕΣ βγάξει, για γαρνίρισμα στο μερφυά του ΦΤΩΧΟΜΠΙΝΕ Αθηναίου.

Έκφυλοι τουρκόφιλοι του κοκκινόμυρου φασισμού, δε θα δείτε εκλογές. Ο Αντρέας το είπε ρε: τώρα θα βρέξει, δεν είναι καιρός. Όχι ρε, θα κάτσει σαν ΚΟΘΩΝΙ να ψάχνει ποιος ΚΑΤΟΥΡΙΟΤΑΝΕ πάνω στο Κοςκατέικο κι αγόραζαν τα λάμπες με τα τσουβάλια. Κι ύστερα την πληρωσε το ΛΟΥΒΑΡΕΪΚΟ. Ν' αφήσει τα οχτάστυλα που είπε κι ο Αντρέας και να μας γράψει πού πουλάνε πιο φτηνό το κριάς.

Αντρέα, για να μην τη πάθεις σαν τον Τσάρο που καθότανε στα ΜΑΛΑΚΑΣ κι άκουγε τους Κερνίσκηδες να τον βρίζουν ΣΕΝΕΓΑΛΕΖΙΚΟ ΤΡΑΓΟ, ένα έχεις να κάνεις (οι πλούσιοι που νοιάζονται για χλέπες να ξέρουνε τα σόβανα ότι δεν έχουν τσέπες): Βάλε τη Δήμητρα (α, ρε! ΡΕΥΣΕΙΣ Πανελλήνιο!) να φτιάσει ΑΣΒΕΣΤΗ καλά, από αυτόν που ξέρει, αρβαντοχωρικό. Διאלέξε καμιά κατσουράκι καλά παιδιά. Στήστε στον μπαγκό, τσιτσάι. Στο Σύνταγμα. (Βάλε και πουλάνε να 'ρθουνε).

ΠΑΣΤΕΙΣΕ ΤΑ καλά καλά με ασβέστη. Άστα έτσι κανά δυο μέρες (φερ' τους και τη Ρίτα τη Σακελλαρίου). Κυβέρνηση θα φτιάξεις από τους είκοσι που δεν θα το κουνήσουν ρούπι. (Το 'κανα στην Κεφαλονιά με κάτι υδραυλικούς που με δουλεύανε).

Εκλογές σου λεί μετά ο άλλος. ΚΟΥΤΣΟΙ ΣΤΡΑΒΟΙ στον Άγιο Παντελεήμονα.

ΤΟΜΠΡΑΣ: ΜΠΑΤΣΟΣ
κατά ΚΚΕ και Δεξιάς

• ΣΥΝΕΧΙΣΤΗ στην σελ. 1

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ
Δημοφάρους 60
115 21 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 72 32 713 — 72 32 819
72 49 300 — 72 48 240

• Συντακτική επιτροπή
ΕΒΔΟΜΙΑΣ ΖΗΤΗΣ
ΤΑΚΗΣ ΚΑΦΕΤΖΗΣ
ΧΡ. ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΛΩΡΟΣ

• Εκδόσεις
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ
Δεσφοκράτους 131
115 21 ΑΘΗΝΑ

• Διοφημισίες:
ΑΛΕΚΑ ΣΗΜΑΝΤΗΡΑ
• Γραμματο-Λογιστήριο:
ΤΑΞΙΑ ΡΟΥΜΠΟΥ

• Σελιδοποίηση, Μοντάζ
ΤΑΞΙΑ ΛΕΟΒΟ
ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

• Φωτοστοιχειοθεσία —
Αναπαραγωγή φιλμ
«ΠΟΛΥΤΙΠΟ»
Δεσφοκράτους 131
Τηλ. 72 49 300

• Εκτύπωση:
ΚΥΠΡΟΚΑΘΟΤΙΚΗ - Α.Ε.
Α. Ηρακλείου 145
Τηλ. 25.1340

• Κάθε ευνοήσιμο άρθρο
εμφαίνεται με απόψεις του
αναγράφεται
• Χειρόγραφο δεν επιστρέφεται

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού
Εξομ. 1.650 δρχ
Ετήσια 3.300
Ετήσια Οργανισμών,
Τραπεζών, κτλ.: 10.000 δρχ
Φοιτητική ετήσια: 2.800

Εξωτερικού
Ευρώπη - Μεσογ. χώρες:
Ετήσιμη δολ. 25
Ετήσια δολ. 50
Η.Π.Α. - Καναδάς - Αν. Ασία
Αυστραλία - Ωκεανία:
Ετήσιμη δολ. 28
Ετήσια δολ. 57

• Εμβόσματος, επιτόκων
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ
Δημοφάρους 60
115 21 ΑΘΗΝΑ

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ δρχ 150
ΠΑΛΙΑ ΤΕΥΧΗ δρχ 250

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

• Για τα βιβλιοπωλεία
της Αθήνας:
Περιοδικό «ΑΝΤΙ»
Δημοφάρους 60
Τηλ. 72 32 713 - 72 32 819
• Για τα βιβλιοπωλεία
Β Ελλάδας:
Κέντρο του βιβλίου
Α. Πουλκτουλά και Σία Ε.Ε.
Λαοσάν 9
Τηλ. (031) 285 857
54 622 Θεσσαλονίκη

Ο ΑΠΟΧΩΡΗΤΗΡΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΟΙ ΒΑΖΕΛΕΣ ΠΟΥΛΑΝΕ ΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ 'Οργια οι γαύροι ΟΙ ΧΑΝΟΥΜΙΣΣΕΣ ΚΑΝΟΥΝ ΤΟΥΜΠΕΚΙ

Πίσω τον Λούβαρη

ΘΕΛΟΥΝ ΟΙ ΤΣΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΠΑΣΟΚ

ο Φιλάθλιος

ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΤΣΙΑ

Τιμή.. τα ρέστα μας

Τέρμα ο προπονητής θα πάρουμε δεσμοφύλακα

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ ΣΑΛΙΑΡΕΛΗ
ΣΕ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟ ΣΥΝΤΑΚΤΗ ΜΑΣ

Πληρώστε τους

ΑΛΛΙΩΣ ΘΑ ΜΑΣ ΚΑΡΦΩΣΟΥΝ ΟΤΙ ΤΟΥΣ ΔΩΡΟΔΟΚΗΣΑΜΕ

Την πατήσαμε

ΖΙΓΔΗΣ: ΠΑΙΖΟΥΜΕ ΧΩΡΙΣ ΚΕΝΤΡΟ ΑΠΟ ΤΟ 1821

Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ:

Νιώθω 28άρης

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: ΤΟΥ 'ΧΕΙ
ΠΕΣΕΙ... ΤΟ ΗΘΙΚΟ

Χάρε Κρίσνα ο Σαββόπουλος

ΕΥΡΙΖΕΙ

Τώρα το κεφάλι του

Πριμ του
Γκορμπατσώφ
ΣΕ ΦΛΩΡΑΚΗ-ΦΑΡΑΚΟ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΒΑΜΒΑΚΟΥΛΑ

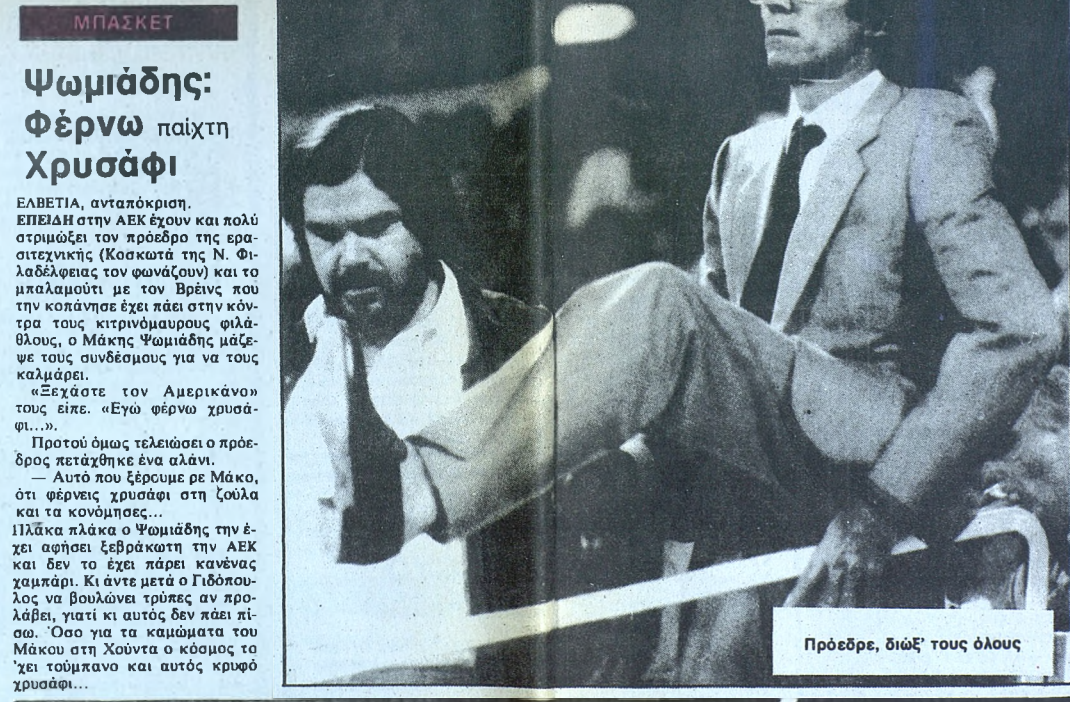
Να φτιάξουμε 3μελή επιτροπή από 5-6 άτομα

Ημέρα των ερωτευμένων τις προάλλες, αλλά στον Παναθηναϊκό οι έρωτες έχουν πάψει προ πολλού. Ο Πρόεδρος μάλιστα μαζί με τον Μπένγκτον το είπαν και στους ποδοσφαιριστές ότι μπορεί μέχρι τώρα να ήταν μολακοί όμως από δω και στο εξής δεν θα ανεχθούν τίποτα.

Αμέσως στο ψητό, στο θέμα δηλαδή του Σαραβάκου και στις άσχημες εμφανίσεις στο πρωτάθλημα με αποτέλεσμα να βρίσκεται ΑΕΚ και Ολυμπιακός μπροστά, μπήκε ο Βαμβακούλας.

«Δεν είναι πράγματα αυτά» είπε. «Δεν μπορεί να κάνει ο καθένας του κεφαλιού του στην ομάδα. Ο πρόεδρος να αγοράζει, ο Βαρδής να πουλάει και μεις να τα λέμε στις εφημερίδες. Για να σταματήσει αυτή η ιστορία ας φτιάξουμε μια τριόικα με 5-6 άτομα να δούμε από πού βγαίνουν. Λέμε μια κουβέντα και γράφουν καμιά δεκαριά».

Η πρόταση έγινε αποδεκτή! Για τη συνεδρίαση της επιτροπής νοικιάσθηκε διαμέρισμα δίπλα ακριβώς στα γραφεία της ΠΑΕ με 5-6 καρέκλες για 18 νοματίους.

Εγκαταλείπει την Ορθοδοξία, προσχωρεί στο Βουδισμό

ΒΟΥΔΙΣΤΗΣ και για την ακρίβεια «Χάρε Κρίσνα» ετοιμάζεται να γίνει ο κ. Δ. Σαββόπουλος. Διότι, όπως εξήγησε ο ίδιος, κάθε συντηρητική στροφή απαιτεί για να ολοκληρωθεί και μια ανατρεπτική αναστροφή. «Όσο ήμουν αριστερός, ήμουν και χριστιανός. Τώρα που δεξιώθηκα, θα γίνω «Χάρε Κρίσνα», είπε επί λέξει και πρόσθεσε κάτι ακαταλαβίστικα περί Γιν, Γιανγκ και ΕΠΕΝ.

Συντόμως λοιπόν πρόκειται να ξυρίσει (σε ειδική τελετή, αντίστοιχη με το βάπτισμα των ορθοδόξων) και το κεφάλι του. Στην πραγματικότητα, αυτό ήταν ευθύς εξ' αρχής το σχέδιό του αλλά το πραγματοποίησε βαθμιαία για να μην τρομάξει το κοινό του.

Στην τελετή θα παρευρισκονται ο κ. Μητσάκης, ο κ. Δαλαΐ-Λάμα, ο Στ. Ράμφος και η παιδική του φίλη Άννα. Προσκληθείς διατίθενται και στο κοινό αντι 5.000 δρχ. εκάστη.

ΧΩΡΙΣ ΝΕΡΟ ΟΙ ΠΙΣΙΝΕΣ

Πεθαίνει το πόλο από την ανομβρία

ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ: ΣΕΛ. 8

Χωρίς παρωπιδες

από τον ΗΛΙΑ Γ.

Ο Γιδόπουλος παίρνει το πρωτάθλημα ελέω Βαρδινογιάννη

ΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΣΕΛ. 5

ΜΑΧΑΙΡΩΣΑΝ ΠΑΣΟΚτζού ΣΤΟ ΜΑΓΟΥΛΟ

ΜΕ ΛΕΠΙΔΑ ΕΚΦΟΒΙΑΣΑΝΕ ΣΤΟ ΜΑΓΟΥΛΟ, ΚΑΙ ΠΑΡ' ΑΛΙΓΟ ΣΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙΟ ΤΗΣ, ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΕΛΕΣ ΤΗΣ ΚΛΑΔΙΚΗΣ ΚΑΜΑΡΑΤ Α.Β. ΠΡΟΧΕΣ ΤΟ ΑΠΟΒΕΡΟ 3 ΑΝΩΝΟΤΑΙ ΚΟΙΚΟΔΟΦΟΙ.

Τέτοιον πονηρόν και δεισιμότατον μπουφάν, με τατοχά ενά αφοροδότησαν στο καυτελό φορέυσαν οι τρεις δράστες και ήταν καντοκυρεμένοι, λες και μόλις γυρίσανε από το Αφγανιστάν.

Η Αστυνομία ανακοίνωσε ότι το θέμα πήγαψε στα συνδεσμοφιλικά του ΠΑΣΟΚ Αθηνών, που οποιον μάλιστα είναι και μέλος της τριόικας με τον Μπένγκτον για τη γα' ολιμετοχή της στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας.

Ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ αναφερόμενος από αμύβαν είπε ότι οι συνωμότες αργά η γρήγορα θα ηπιακαυφθούν.

Κοτόπουλο που τρέχει με κομμένο κεφάλι

ΣΥΧΑΙΝΟΜΑΙ τους μετά Χριστόν προφήτες. Αυτά που έχω να πω, λοιπόν, θα τα πω τώρα, που ο Ολυμπιακός φαίνεται να πηγαίνει για τίτλο. Απέρριψα να τα πω, δηλαδή, την περασμένη εβδομάδα, για να μην μου πούνε ότι χτυπάω τον πεθωμένο.

ΕΙΝΑΙ φορές που για να πεις αυτό που θεωρείς σαν αλήθεια, πρέπει να τα βάλεις με όλο τον κόσμο. Εγώ θεωρώ αλήθεια, ότι ο Ολυμπιακός περνάει τούτη την εποχή μια κρίση, πραγματική και ηθική, από την οποία θα κάνει χρόνια να συνέλθει. Όσο περίεργο και αν φαίνεται, ο Ολυμπιακός των πέντε πρωταθλημάτων έχει εξίσου μεγάλη ανάγκη με τους ανταγωνιστές του, τον φετινό τίτλο. Γιατί οι επιτυχίες έχουν την μαγική ιδιότητα να εξομαλύνουν τις κρίσεις. Αν ο Ολυμπιακός δεν πάρει τίτλο, οι τοκίνες και τα ηχοκύματα της μοναδικής στα χρονικά του παγκόσμιου ποδοσφαίρου, πρόσφατης περιπέτειάς του, θα το μεταβάλουν σε ένα ασυμμάζετο ερείπιο.

ΗΛΗ, οι φίλαθλοι του Ολυμπιακού τρελάθηκαν. Οι πράξεις τους είναι τόσο ανεγκέφαλα αντιφατικές, όσο ενός κοτόπουλου, που τρέχει γύρω γύρω με κομμένο κεφάλι. Οι άνθρωποι δεν μετάνιωσαν ούτε στιγμή για το «λεχείο» Κοσκωτά, που τους έτυχε. Κοσκωτικοί ήταν και κοσκωτικοί παραμένουν. Αλλά, με την τέλεια ανικανότητά τους να κάνουν οτιδήποτε λογικό, εκδήλωσαν την υποστήριξή τους στον Κοσκωτά με τρόπους, όχι αποτελεσματικούς. Όταν υποστηρίζεις το άδικο, είσαι μαντάρα, έστω και αν το υποστηρίζεις αποτελεσματικά. Όταν υποστηρίζεις το άδικο, με τρόπο ηλίθιο και βλαβερό για τον εαυτό σου, είσαι εκατό φορές μαντάρα. Αμα νιώσεις το πόσο μαντάρα είσαι, φτάνεις στην τρέλα και την αυτοκτονία.

ΤΩΡΑ, τούτοι οι φίλαθλοι φωνάζουν «Γιάτσεκ - Γιάτσεκ». Εδώ πια, μιλάμε για ΤΗΝ παρόνοια. Γιατί ο Γκμοχ είναι ο άνθρωπος εκείνος, που εκμηδενίζει, κάθε μέρα όλα και περισσότερο το υποτιθέμενο «έργο» του Κοσκωτά. Πως θα αντέξουν οι ολυμπιακοί το ιστορικό στίγμα, που τους φόρτωσε ο Κοσκωτάς; Μόνη τους παρηγοριά για την τρομακτική μείωση του συλλόγου τους, σε γόητρο και αξιοπρέπεια, είναι η παρουσία πολλών ποδοσφαιριστών, έστω και αγορασμένων με βρώμικα λεφτά και η προσδοκία ενός τίτλου.

● Συνέχεια στη σελ. 5

Αγώνες χωρίς μπάλα

ΠΑΣΧΕΙ ΝΟΜΙΚΑ Η ΑΠΟΦΑΣΗ

Ένα ποδόσφαιρο αλλιώτικο από αυτό που βλέπετε στην τηλεόραση θα παίξουν οι Έλληνες παίκτες. Ύστερα από απόφαση της ΕΠΟ και του ΟΠΑΠ καταργείται η μπάλα. Χωρίς τη στρογγυλή θεά στο γήπεδο οι παίκτες θα παίξουν με μπαλάκι πινγκ-πονγκ και με ένα πόδι.

Το ποδόσφαιρο θα αποκτήσει τη γοητεία του πάλι μιας και το θέαμα θα είναι φοβερό, όπως ακριβώς τότε που άρχισαν να το παίζουν οι Άγγλοι. Βέβαια αλλάζουν και οι κανονισμοί. Τέρμα τα κόρνερ, τα οφσάιντ, τα πέναλτι, τα φάουλ και τα αράουτ. Οι νέοι κανονισμοί θα γίνουν όπως ακριβώς στο κατς.

Να δούμε όμως τι θα πούνε στο Δικαστήριο τώρα οι εγκέφαλοι που πήραν αυτή την απόφαση και τι θα απαντήσουν στο Γιώργο Λουβαρη που θα τους πάει στον Άρειο Πάγο. Την πλάκα τους θα πάθουνε. Και θα βγουν πάλι με την ουρά στα σκέλια τα πουλάκια μου να ζητάνε συνώμνη από τον κόσμο. Γιατί ο Λούβαρης ρε είναι καθαρός. Πεντακάθαρος. Άλλους να φοβάσαι και όχι το πέλαγο.

ΤΖΑΜΠΑ... ΠΡΑΜΑ Ο,ΤΙ ΠΑΡΕΙΣ... ΔΙΑΛΛΑΛΕΙ Ο ΜΑΥΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΕΔΩ Η ΣΟΒΑΡΗ ΠΛΕΥΡΑ
... σοβαροποιημένη
ΚΙ Η ΕΥΘΥΜΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
... γελοιοποιημένη

Οι ... σάπιες ρόγες

Περίεργα μας τα 'πανε οι παρδαλές φυλλάδες, για τη Μιμή π' αρχίσανε να πιάνουνε χαλάδες.

Κι αντί να χαίρονται πολλοί που διάδοχο μας φέρνουν το ζεύγος όλοι αρχίσανε να μας το αποπαιρνουν.

Με πρώτο και καλύτερο το Μητσό της Κρήτης που μ' αποστάτες και Ναζί τα βρήκε ο κοπρίτης.

Που τώρα στα γεράματα κυβέρνησης γουστάρει και ψάχνει να 'βρει σύμμαχο για να τον αβαντάρει.

Δεν κόπιασε ο άβλιος. Βρέθηκε ο... Κάπνισαν Γιώτης και τακμιόσανε μαθές, συνεργασία πρώτη.

Τώρα στις συγκεντρώσεις του, τραμπούκι και εκκοφίτες θε να γκαρίζουν δυοτυχές, αντάμα με τους κόντες.

Τον Κύρκο θα 'χουν να φυσά η φυσαρμόνικά του κι από τα γέλια ο λαός θα πιάνει την κοιλιά του.

Από δεξιά κι αριστερά, μα και από το Κέντρο, με τον Ανδρέα τα 'βαλαν, που... τίναξε το δέντρο.

Γαργάρα να την κάνουν οι διάφορες γαλιάντρες, τα μύλα του παράδεισου τα τρώγαν πάντα οι άντρες.

Όποιος το μύλο το μασά το λέει η καρδιά του κι αύριο θα του το χρωστούσαν σαν χάρη τα παιδιά του.

Αν βάζεις προφυλακτικό, το έπτζ αν φοβάσαι μαγκούφης και κατόμνος όλα τα χρόνια θα 'σαι.

Μα αν ντύσους πάντα προχωράς και είσαι ολάνθιρης, και στο ΠΡΟΠΟ των ηγετών θα 'σαι δεκατρίρης.

Γιατί και η πολιτική χρειάζεται παλικάρια βαρβάρτα λεβεντόπαιδα που να 'χουμε παπάρια.

Ανθρώπους σαν το Μένιο μας, σαν τον Κουρή, τον Τάμπρα, που να μασούν σίδερα και να τα λένε ντόμπρα.

Να τους φοβούνται οι δεξιοί, να τρέμει ο ψηλέας κι απότρητος να προχωρεί ο γίγαντας Ανδρέας.

Ένας Ανδρέας, μάλιστα, αυτός είναι ηγετής μεγάλος, επιβλητικός και ...νεφέληγετής.

Έκανε την Ελλάδα μας διάσημη το κόσμου και το στεφάνι του τιμή η Δήμητρα, το φως μου.

Τη ...μαργαρίτα μύδρε και δίδυμα προσμένει και οι εχθροί του τον κοιτούν σαν χάνοι, μουδιασμένοι.

Εκράτησε απότρητος την τροφαντή Μιμή και ήξερε να γιαντρεύτε χωρίς ΕΣΥ και ΙΚΑ.

Αυτά που δεν φοβήθηκε μια νέα αποστασία στην εξουσία ανέβασε πρώτος τη φαντασία (δies) — Μ.Χ.

ΑΛΒΑΝΙΑ

Εκδρομές όλο το χρόνο

Κάθε Παρασκευή — 5 ημερών και 7 ημερών.

Αθήνα, Αγ. Σαράντα, Χειμάρρα, Αυλιάνο, Δυρράχιο, Τίρανα, Λουσινά, Αργυρόκαστρο - Αθήνα.

ALBURIST - ΠΑΛΗΝΤΗΣ

Ακοήμις 3 τηλ. 3622063 - 3642526

106 71 ΑΘΗΝΑ

ΠΛΑΚΩΣΑΝ ΟΙ ΛΙΓΟΥΡΗΔΕΣ ΝΑ ΠΙΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΛΗ

Πήξαμε στον παρά

Μεγάλο οικιστικό πρόβλημα

Και ο πιο κακόπιστος δεξιό-αριστερός συμμορίτης το 'χε βουλώσει τώρα τελευταία με την υπόθεση Κοσκωτά. Γιατί αυτό που δεν

κατάλαβε μέχρι τώρα κανείς με την τύφλα που τους δέρνει είναι ότι ο Κοσκωτάς εξέσκισε αυτό που λέμε αμερικάνικο όνειρο. Δεν

κατάλαβαν οι άρχιστοι, γλύφτες του αποστάτη Μητσότση ότι ο Κοσκωτάς σαν ξεβράκωτος και απένταρος που ήταν είδε κι από

είδε στην Αμερική μπουγα-τίζοντας τοίχους — και σύμφωνα με καλά πληροφορημένες πηγές της εφημερίδας και κασσωμάτα — και αποφάσισε να 'ρθει στην νέα γη της Επαγγελίας για να μπορέσει επιτέλους να δει στον ήλιο μοίρα. Το ό,τι κοινό είχε παλιά αμύθητα ποσά και πλούτη σε όλα τα τσάλια αποτελεί τρανταχτή απόδειξη ότι η χώρα μας μέσα σε επτά μόνο χρόνια — και κατ'ελάχιστον — η πλουσιότερη χώρα του κόσμου.

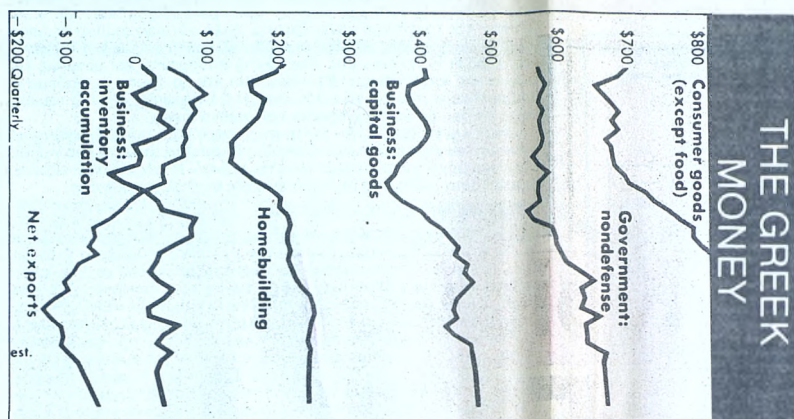
Κι 'έχεις μετά αυτούς τους αρχιψευταράδες του Δ.Ν.Τ. να τσαμπουνάνε, ότι η Ελλάδα μας έχει χρεωκοπήσει και γενικότερα δεν έχουμε μία. Πού το είδατε ρε ξενέρωτοι το χρεωκοπήμα;

Αφού οι τράπεζες μας είναι τίγκα και πολλοί καταθέτες αναγκάζονται οι άνθρωποι, να στέλνουν το χρήμα τους άλλοι στην Ελβετία κι άλλοι στο Τσρόντο. Και σε λίγο καιρό θα 'χουμε τέτοιο πρόβλημα με τους αμερικάνους μετανάστες, αλλά Κοσκωτά που τους ξεφορτώνουν καθημερινά τα υπερπο-κενάκια (πολύ μεγάλα πλοία) στο διεθνές λιμάνι του Πειραιά που θα ζητάμε σκηνές από την Καλαμάτα, την Κεφαλλονιά και όποιο άλλο μέρος έχει πάθει ζημιές μέχρι τότε.

Να, ρε άρχιστοι γιατί υπάρχει στεγαστικό πρόβλημα! Όταν η μισή Αμερική, Γερμανία κι Αυστραλία έχει πλάκωσε στην Ελλάδα. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός πιεζόμενος από αυτό το πρόβλημα έχει αλλάξει τρεις φορές σπίτι, εξαιτίας της αχαρίστης Αμερικανίας Μαργαρίτας, που ήρθε ξεβράκωτη και τώρα θέλει να μας πάρει και τα σωβάκια.

Καλά που βρέθηκε και ο φίλος του ο Λουβράς, αυτός ο άγιος άνθρωπος και που 'φτιαξε ένα ταρσάκι στου διαβόλου τη μύνη. Αλλά πίσω έχει η οχλαδα την ουρά. Έχουμε καταθέσει μόνον εναντίον του Δ.Ν.Τ. και παντός υπεύθυνου που βράζει τη χώρα μας τελευταία με το ίδιο καλπίκο σύστημα που κάποιοι ντόπιοι λακέδες τους βάλανε το ραδιό μας κάτω και από το Τζερνόνιμο Γκρούβι.

Δρ. Γιώργος Κονομάκος
Οικονομολόγος

Για όποιον ξέρει ξένα, είναι φανερό η απάτη που κάναμε οι αρχιψευταράδες του Δ.Ν.Τ. Τα ρεμάλια βάζουν τα διαγράμματα στο πλάι για να φαίνεται ότι η οικονομία μας πέφτει. Φτου σας ρε αλήτες...

Αυξάνονται τα κρέατα και οι πατσές

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ

μας, της οικογενειάς του και γενικότερα όλου του Ελληνι-

του Μάκη Ρεμουλάκου
Κοινολόγου

Η φροντίδα που η ηγεσία του σοσιαλισμού και του κοινωνικού μετασχηματισμού της Αλλαγής δείχνει για τα ζώα έχει κουφάνει τους κτηνιάτρους που μόνο τραντζαστοράκια μάθαν να φτιάχνουν! Από τότε που ο Ανδρέας έχτισε το ΠΑΣΟΚ αντί να μας βλογάνε που δεν τους έχουμε κάνει μήνυση ακόμα, που λένε τη χώρα τους ανασχημένο ήλιο, ενώ αυτός ο ήλιος είναι στο Πρωτοδικείο, το δικό μας, σα σήμα του Προέδρου

κού Λαού.

Τα ζώα λοιπόν, που λέγαμε και στην αρχή τούτου του δοκίμιου, είναι σε μας οι καλύτεροι φίλοι του ανθρώπου, και της Αλλαγής, εξού: με τον ήλιο τα μπαζώ με τον ήλιο τα βιάζω, τι έχουν τα έρμα και τα ψοφάνε. Τα γελάδια μας και τα γίδια γεννοβόλανε πιο πολύ κι από τα κουνέλια. Αυτό σπάει τα νεύρα στους κτηνιάτρους και δεν μπορούν α-

κομα να φτιάσουν εκείνη την καταρμένη την τηλεόραση υψηλής ευκρίνειας (ψηλό εν' το μάτι σας, ρε!).

Με τη βοήθεια του Ανδρέα, τ' αβγάταμε των ζωντανών έχει ξεπεράσει και τις ψευτιές της Δεξιάς (ο Μητσότσης, το γουρουνί, έχει ξεποστειλίζει τουςμπράβους του στο Καρπεντίσι να σφάζουν τα ζωντανά, τάχα μου γιατί τα θέλει για βαφτίσια). Πάρτε πόσες πατσές πρώτες, πάρτε και τα χοιράκια.

Γελάδες: το 1980 ήταν 2.000.000, το 1989 είναι 28.000.000. Γίδια: το 1980 ήταν 100.000, το 1989 είναι 20.000.000. Ξελέτε κι άλλα; Πάτε στην κρεαταγορά να τα δείτε ρε!

Αύριο, μελέτη - παρουσίαση για τα λάχανα και τα πα-ραπούλια.

Το Βήμα του Λαού

● Κι άλλος για την Αλλαγή

ΜΕΓΑΛΕ ΑΝΘΡΩΠΕ, με κεφα-λά το γράφο γιατί έτσι είναι, φίλε συναγωνιστή Κουρή,

Θέλω να σου αφίσω το χέρι και σενα και τον αυλάκο σου του Μάκη και των γυναικών σου, να σκακιάσω τα παιδιά σου να σε βγάλω όλους φωταγορά για να σε βάλω δίπλα στον 'Αγ Γιώργη, την ει-κόνα, εκεί όπου έχω βάλει και τον πατέρα μας ΑΝΔΡΕΑ.

Στα γράφοι αυτά για να καταλάβεις πόσο με βοήθησες εσύ και το ευαγγέλιο μας η «Α» να βρω το δρόμο και τη δικαιοσύνη μου. Είμαι 67 χρόνων σήμερα και ζω στην Κηφισόπολη (αλλά σκεφτόμαι να πάω από τον Μήσο στο Καματερό τώρα που η μεγάλη κυβέρνηση της ΑΛΛΑ-ΓΗΣ νομομοποίησε τα αυθαίρετα, αφού εκεί στο Καματερό δηλαδή, έχω ένα σπίτι που έχω χτιστεί άγριες νύχτες με τη γυναικία μου και τα τρία παλικάρια μου) άνετα, με τη σύνταξη που μου έβγαλε, όπως και σε χιλιάδες άλλους δικήμε-νους φτωχούς και παραπλην-μένους ανθρώπους ο Αϊκόης η-γέτης Ανδρέας Παπανδρέου.

Από το 1981 και μετά βρήκα την ησυχία μου και τη ψυχική μου δικαιοσύνη. Να φίλε Κουρή, έσφαλα στο παρελθόν και ή-μουν Δεξιάς, αλλά μάλιστα ή-μουν και στα Τάγματα Ασφα-λείας. Όπως ο ΑΝΔΡΕΑΣ με έ-πεισε όπως και τόσους άλλους, και ανέβηκα στον ανωγι-στή ΜΕΝΙΟ ΚΟΥΤΣΟΠΙΡΡΑ που ήταν με τον Μπουραντί, ότι δεν περνούσε, όλοι αδέλφια εί-μαστε. Εγώ συναγωνιστή που ξέρω τη Δεξιά από μέσα αφού ήμουν δικός τους και φορού-σα κουκούλα στην κατοχή και κάρφωνα τα κουμπιόνια (μ' αυ-τά δηλαδή που πήγε τώρα ο α-ποστάτης Γιώτας και ο λεφτάς Λάζαρης) έχω να σου πω ότι αυτοί οι Δεξιοί πουλήσανε την Ελλάδα πρώτα στους Γερμα-νούς για οικόπεδο και μετά στους Άγγλους και στους Αμε-ρικάνους. Μόνο ο ΑΝΔΡΕΑΣ κα-τέφερε να την ξανακάνει ελλη-νική και να κοιτάξει τους συμ-πατριώτες του και να δώσει ψωμί στους πεινασμένους.

Εγώ συναγωνιστή Κουρή και βασιανόμει σύντροφες Γαργα-λάα (συνώνυμη που σε έζησα στην αρχή του γράμματός, αλ-λά να ξέρεις ότι σε ακούω από το ραδιόφωνό μας κάθε βράδυ στο «Βήμα του Λαού») έγραψα για ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ κρέας το 1982 (το '81 δεν πρόφτασε ο ΑΝΔΡΕ-ΑΣ να βρει για όλους κρέας για-τί το 'χε φάει όλο η ΔΕΞΙΑ και τα κοράκια της), επί ΑΛΛΑΓΗΣ δη-

λαδή. Κρέας κανονικό, με μπά-μιες, με φασολάκια, με πατά-τες, καπαμά, κοκορέτσια, σπληνάντρες, εξοχικό, μποζό, λεμονάτο, απ' όλα. Λάδωσα το άντρο του πεινασμένου Λαού αφού πριν τον Οχτώβρη του '81 έτρωγαν μόνο ο Μένος με τα μπισκότα του ΑΛΑΤΙΝΗ, ο Παναγιώτοπουλος απ' τη ΒΑΛ-ΚΑΝ εξόρτο, ο Αβέρωφ τα τυ-ρία του στο Μέτσοβο, και πιο παλιά ο Τσολάκογλου, ο πατέ-ρας του Έβερετ, ο Σούρλας (που είμασταν μαζί) και κυνηγά-γαμε το λεβέντη ΑΡΗ ΒΕΛΟΥ-ΚΙΩΤΗ που τον είχε αποκηρύξει το ΚΚΕ και άλλοι τέτοιοι λακέ-δες. Παρά τα κυνηγήτά που έ-κανα σε κομμουνιστές, η ΔΕΞΙΑ μου έδινε συνταγή μόνο 1640 δραχμές, σήμερα παίρνω 65.000! Αυτό μόνο ο ΑΝΔΡΕΑΣ τό-κανε και δικαίωσε ανθώ-πους φτωχούς και τίμιους. Ξή-μερα έρχονται και βρίζουν τον ΑΝΔΡΕΑ οι Αριστοτέλ που δεν τους κυνηγεί κανείς και κοι-τεύουν να πνιγούν απ' τη θά-λασσα της δημοκρατίας που έ-φερε ο ΑΝΔΡΕΑΣ, ο ΜΕΝΙΟΣ, ο ΚΟΥΡΗΣ, ο ΤΟΜΠΑΡΑΣ, ο ΡΑΥΤΟ-ΠΟΥΛΟΣ, ο... Πού να αναφέρω όλους τους ήρωες του ΠΑΣΟΚ. Να ξέρεις συναγωνιστή Κουρή ότι είμαι όλοι που παλιά μας εί-χε ξεγελάσει η ΔΕΞΙΑ τώρα θα ψηφίσουμε πάλι ΠΑΣΟΚ και με τα δυο χέρια, κι αν μπορούσα-με θα ψηφίζαμε δυο και τρεις φορές, όπως τότε το '81 που ε-γώ είχα ψηφίσει σε 3 γειτονιές της Αθήνας και σε δυο άλλες πόλεις. Αν μάλιστα θέλει ο ΜΕ-ΝΙΟΣ και ο ΑΝΔΡΕΑΣ να του πι-νούν τρόπα, ευχαριστώ για να το κάνουν κι αυτοί και να γλι-τώσουμε μια για πάντα από τη Δεξιά. Κάτι έχω ακούσει ότι σκεφτόσαστε γι' αυτό και όπο-τε θέλετε να με φωνάξετε, να και η διεύθυνσή μου (για τη δημοσιοποιήσις όμως μην μπο-ρεί να ξαναβρεί η Δεξιά και να μας χασέει στα μπουντρούμια όπως χάνωμε τότε τα κομπού-νια, γιατί να ξέρεις, τώρα τα κομπουνία θα τα βάλει μαζί της στην κυβέρνηση, εμάς θα στείλει στα ξερονήσια) εγώ πάντα στην υπηρεσία της ΑΛ-ΛΑΓΗΣ.

Αυτά ΜΕΓΑΛΕ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΚΟΥ-ΡΗ είχα να σου γράψω και να τα διαβάσουν όλοι Δεξιοί και Α-ριστοτέλ μπας και ξεστραβώ-θούν και ψηφίσουν όλοι τον ΑΝΔΡΕΑ,

με συναγωνιστικούς
χαιρετισμούς,
Ένας παλιός
ΤΑΓΜΑΤΕΦΑΛΗΤΗΣ
που μετάνιωσα και ψηφίζει
τον ΑΝΔΡΕΑ
και τον ΜΕΝΙΟ
και την ΑΛΛΑΓΗ

● Όπου Φάνης και μάλαμα

Όλοι οι τίμιοι δημοκράτες σ' αυτόν τον τόπο συμφωνούν πως το κακό έχει παραγίνει και φτάσαμε στο σημείο φέτος (που γιορτάζουμε κι Γάλλοι 200 χρόνια από το γκρέμισμα της Βαστίλλης και οι Έλληνες 4 α-πό το γκρέμισμα του Καραμαν-λισμού) να σηκώνει η Αντίδρα-ση κεφάλι και να ζητά να πάρει πίσω όλα όσα μας έδωσαν ο Ανδρέας και η Αλλαγή. Εγώ, πολλά γράμματα δεν ξέρω — οι μοναρχοφασίστες δεν με άφη-σαν να τελειώσουν το δημοτι-κό. Υπηρετήσα όμως στα νιάτα μου στην ΟΠΛΑ και μπορεί τα μαλλιά μου να θάπρουν, η καρ-διά μου όμως και το χέρι μου είναι νεανικό, όπως εκείνη την εποχή. Βλέπω λοιπόν την κατ-στάση κι αναρωτιέμαι: πότε θα περάσουμε από τα λόγια στα έργα; Ο Φάνης πρέπει να θυμη-θεί πως κάποτε ήταν λοχαγός — τι τις θέλει τις συνεντεύξεις και τα σούπα-μους με τους σταθμούς; Όλοι εμείς οι παλιοί της ΟΠΛΑ που κατατρεχθήκαμε και δουτυχθήσαμε από τους Κα-ραμανλήδες στην αρχή, τους Φλωράκηδες και τους Κύρ-κους κατόπιν, θυμόμαστε με νοσταλγία εκείνον τον παλιό τα Φάνη, τον Μπαρτζώτα, που λίγα έλεγε και πολλά έκανε. Πρέπει κι ο Φάνης του ΟΤΕ να του μοιάσει και να μαζέψει ό-λους εμάς τους παλιούς αγωνι-στές — αλλά και μερικούς νέ-ους καλούς, αν υπάρχουν — ν' αρχίσουμε να τακτοποιούμε τους εχθρούς της Αλλαγής, να πιάνουν τόπο τα παρδάμα κι οι συντάξεις. Αυτό μόνο γιατί τα πολλά λόγια είναι φτώχεια.

Μόνον αυτό.

Ευχαριστώ την «Α»
Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΣΟΥ
ΤΟΥ ΚΟΥΜΟΥΝΙΣΤΗ
Σύγχρονος Πολιτικός
ΥΓ.: Να τα λέτε κάθε μέρα στους διεφθαρμένους και α-νεγκέφαλους. Είναι κυρίως ξε-τωπαίτοι.

Ευχαριστώ την «Α».

● Αλλελουία

Αγαπητή «Αυριανή»,
Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ας αφήσει την αναγνώριση του Ιορ-δάνη, στον κ. Μητσότση.
Οι Έλληνες δεν είναι άνθρωποι της Ε.Τ.Α., όπως θέλουν να μας υ-ποδείκνυν διενδούς οι Εβραίοι. (εκτός αν ο Ανδρέας θέλει να το

επιβεβαιώσει).

Αν το ΠΑΣΟΚ, έχει το θάρρος, ας αναγνωρίσει μόνο το κράτος των Παλαιστινίων. Και ο Ανδρέας ας σταματήσει την πολύ φίλη με τον Γιοσέρ Αραφάτ, γιατί αυτός α-νάγκασε (με τη δημιουργία δικό του κράτος), την ελληνική κυβέρ-νηση, να αναγνωρίσει και το κρά-τος του Ισραήλ.

Θυμάστε τι είπε ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός όταν τον εμπι-στεύτηκαν οι Έλληνες;... Είναι γραμμένο στο Ευαγγέλιο... Θράμβουσε ο Χριστός, διότι ε-πιτέλους, οι Έλληνες αναγνώρι-σαν το κίνημα των «Ζηλυτών», (οι Έλληνες της Παλαιστίνης).

Πού είναι σήμερα η δεκάπολη της Παλαιστίνης;

Η Εκκλησία μας έχει παρερμηνεύσει την αναγνώριση εκείνη τό-τε, και την έκανε υποπρόγραμμα βει-κτι.

Ενώ ο Χριστός ήξερε, ότι οι θεοί ήταν οι Έλληνες, που ήρθαν στα άστρον, και ο ίδιος είχε την ίδια κα-ταγωγή μ' αυτούς. (Πως κατανή-σατε θεοί!).

Τα πρόσφατα γεγονότα που διαδραματίστηκαν στην Αυστρα-λία, σε βάρος του λεβέντη μας, του προέδρου της δημοκρατίας (Χριστού Σαρζετζίκι). Όλα τα είχε προβλέψει πριν μερικά χρόνια η εφημερίδα «Ο Στόχος».

Ποι συγκεκριμένα, είχε αναφέ-ρει αυτό το ανθελληνικό κλίμα, καταγγέλλοντας τους Εβραίους της διεθνισμού, τους «Έλληνες» της Μασονίας και τους Γιουγκου-λάβους. Αυτός βέβαια είναι ένας λόγος που πολλοί οπαδοί της Ν.Δ. χάρηκαν για τα επεισόδια, που έγι-ναν σε βάρος του Σαρζετζίκι.

Για αυτό επιβάλλεται, για πολ-λούς άλλους λόγους, να μην ανα-γνωριστεί το Ισραήλ σαν κράτος, από την Ελλάδα και πιο συγκεκρι-μένα από το ΠΑΣΟΚ. Αφού ούτε το Ισραήλ δεν μπορεί να αναγνω-ρίσει τον εαυτό του, μην μπορώ-ντας να εφάξει ένα Σινάγγο. (Δορυμενικό).

Ανδρέα... σε παγιόδουίνι... (Θ.Κ.)

● Ψευδοδημοκράτες με ψευδώνυμο στην Ε.Τ.

Προς τον κ. υπουργό Εσωτερικών Αγαπητή «Αυριανή»,
Τι γίνεται με τα κανάλια της Ε.Τ. και έχετε μαζέψει όλους τους ψε-δοδημοκράτες και κάνουν ότι θέ-λουν αυτοί; Τι πράγματα είναι αυ-τά; Δεν μπορείτε να τους διώξετε όλους από εκεί; Ανεργούς έχουμε. Δεν τους αλλάζετε και καμιά φο-

ρά, τους προνομίους τους,

τους ομοφυλόφιλους και τα υπο-λείμματα των βαρβάρων και της Ο-θωμανικής Αυτοκρατορίας;

Τι διάλο, δεν υπάρχουν Έλλη-νες να βάλτε σε τέτοιες θέσεις; Όλοι αυτοί είναι με ξένα ονόματα και με ψευδώνυμα. Μιρέλλας, Κούκι, Σεμίνος. Εμείς υπηφισό-μας και όχι Ν.Δ. και έχουμε την απαιτησία να έχουμε και την προ-τεραιότητα, που αποτελούμε και την πλειοψηφία. Τι, θα ψηφίζουμε ΠΑΣΟΚ και θα μας κάνει κομμένο το Γκρεσάτο, της «Ν. Δημοκρα-τίας; Για συντονιστείτε και πάρτε πιο δυναμικά μέτρα.

Αυτοεστθήθηκε η Ν.Δ. από τη μεγάλη συγκεντρώση της υποδο-χής του Ανδρέα και από ομιχλάνα, έβλεπε τα μαμούνια για να κάνουν απεργία στα κρατικά κανάλια. Αλ-λά αφού τα ανεχόμαστε, καλά να πάδουμε. Πού ήταν τόσα χρόνια τα μαμούνια αυτά της Ε.Σ.Η.Ε.Α. όταν μας κατασκόταναν τα φασιστικά καδρόνια; Γιατί δεν έγγραφον για τις αδικίες που γίνονταν σε βάρος του ελληνικού λαού; Τώρα που φέρουμε εμείς τη Δημοκρατία, τώρα χώθηκαν ξανά μέσα στα πράγματα πάλι, και παίζουν ανάλω-γο.

ΕΝΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

● Το Πολυτεχνείο

Εκίνησε η γυναικία από το σπίτι της για το νοσοκομείο, που νοση-λεύεται ο δικός της. Λίγο μακριά το νοσοκομείο. Επρεπε να πάρει ταξί. Πού όμως ταξί;

Όλα είχαν τεθεί στην υπηρεσία του Πολυτεχνείου. Επρεπε, βλέ-πει, να κουβαλήσουν τους εορ-τάζοντες την επέτειο από τα προ-στάτια της Αθήνας.

Δεν περνούσε, είπα μέσα της η γυναικία, πώς με το τρόλεϊ. Και α-νέβηκε στο πρώτο, που περνούσε. Τρόλεϊ της, όμως. Έκανε λάθος τα λογαριασμούς. Η Πατησίων ήταν αδιάβατη από τα σμήνη του όχλου.

Αναγκάστηκε να ξεπεζεύει από τα τρόλεϊ, και το 'ριξε στον ποτα-μό. Αφάρμα, μπροστά στο Πολυτεχνείο, να σου μια κοπέλα μ' ένα μαρκούτι στο χέρι.

«Πως νιώθετε τη σημερινή μέρα κυρία μου;» Το πρώτο επιτακτι-κό και χωρίς παρερμηνείες. Αφο-ρούσε τη σημερινή ημέρα. Κι έ-πρεπε ν' απαντήσει, τι όμως ν' α-παντήσει, ύστερα από την κούρα-ση του ποταρόδρομου που της είχε επιβάλλει ο όχλος. Δεν μπο-ρούσε να βρει τις λέξεις να δι-καίσει την επιβίωση της κοπέλας, κοιλώντας δύο - τρεις φορές το κε-φάλι και προχωρώντας μέσα στον ό-χλο, χωρίς να πει τίποτε.

Θα προσπαθού να δώσει την απάντηση, που πιθανώς από-

φυγε η γυναικία.

«Δεν πάει πια στο διάλο το Πο-λυτεχνείο, να μείνουμε λίγο στην ησυχία μας».

Και συμπληρώνω, νομίζουμε πως κρυβόμαστε να αναμάλει με το Πολυτεχνείο. Εγώ πιστεύω πως κρυβόμαστε ίσως μια κι χτισίμα-πολλές χειρότερες. Ο νονός νοσι-τω.

ΜΑΝΟΛΗΣ ΠΡΟΝΑΚΗΣ
Απόστρατος αξιωματικός

● Ο Σατανάς

Αγαπητή «Αυριανή»,
Πριν από όλα χρόνια Πολλά στον Αντρέα μας. Από καρδιάς λέω ο θεός να μου κόψει μέρες και του διει χράνεις.

Είμαι οδηγός ταξί και σου γράφο στο τιμόνι. Άρες γυρίζω στην Αθή-να και ακούω και βλέπω πολλά. Αυ-τό όμως που δεν μπορώ να ακούω είναι το σταθμό μας. Πάντα σχε-δόν παντού τον ψευτο - Έβερετ και το βρομο - ΑΝΤΕΝΑ, αλλά το σταθ-μό της αλήθειας όχι, γιατί κάτι κα-θάρματα πλύνουν πάνω του παρό-ντα. Κάνε κάτι, βάλε κεραία στον Ολύμπιο αν χρειαστεί και κλείσε όλους τους αλήτες που βάζανε παράσταση.

Θέλω να ευχαριστήσω την ΕΑΣ γιατί όπως έκανε τώρα τα λεωφο-ρεία του Πειραιά κάνουνε κοινόμι-γερό προς τα πάνω. Πάντοτε τέ-τοια και αν μπορούσε να κλείσουν-θε να της γράμμες για Αεροδρόμιο να τους ανασφύμε κοινήλεια.

Λέει ο καπετάν Γιώτης ότι θα πουλήσει την ψυχή του στο δια-βόλο. Και ρωτάω, ο Μητσότσης τι διαβολό είναι;

Ο Σατανάς είναι ο ίδιος. Αλλά ο διαβολός φοβάται το θεό και θεός της Ελλάδας είναι ο Αντρέας μας. Εμπρός λοιπόν Αυριανή μας. Μαζί θα ξεριζώσουμε το διαβολό και τον Ιούλη θα τον ρίξουμε στην κό-λαση.

Ξορκίστε τον: Ο Αντρέας μας νι-κά και όλα τα κακά σκορπά.

Πάντα μαζί του
ΓΙΑΝΝΙΣ ΝΑΟΥΜ
Κυμώλη Επανάση 35

● Επί τέλους

κ. Μαργαρίτα

Φθάνει πια κ. Μαργαρίτα, τα κα-μάρια έχουν κάνει τέλος, μην προχωρείς παρά πέρα, γιατί ενδυ-νεύει η μέχρι σήμερα αναμφορι-τήτη αξιοπρέπειά σου.

Κυρία Μαργαρίτα, ο λαός το διαπιστώνει ότι σε ανησυχεί η εκ-λιπώσα των στήνιων σου και η αν-ησυχία σου σε ανησυχεί. Επί-σης, η κριτική του λαού δεν σε α-παλλάσσει από την ευθύνη της οι-κογενειακής εξέλιξης. Ο ρόλος

Παραοικονομία...

ΑΠΛΗΡΩΤΟΙ

ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΑΜΕ προ ημερών ότι οι βαμβακοπαραγωγοί έχουν μείνει απλήρωτοι για τη φετινή σοδεία τους λόγω ασυνεννοησίας μεταξύ ΑΤΕ και Υπ. Γεωργίας. Και αναρωτιόμαστε: «πρέπει πρώτα να κατεβούν τα τρακτέρ και μετά να βρεθούν τα χρήματα»;

Δεν είναι όμως, δυστυχώς, μόνο οι βαμβακοπαραγωγοί απλήρω-τοι: αγανακτισμένοι μας τηλεφώνουν κι εκείνοι που επιστρατεύθη-καν να δώσουν παλμό, χρώμα κι ενθουσιασμό στη συγκεντρώση της Κυριακής στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. «Δεκαχιλίωρα μας έ-ταξε ο Κουλούρης», καταγγέλλουν, «και δεν είδαμε ούτε δεκάρα. Αν δεν είμαστε εμείς να ζητωκραυγάζουμε αποδρωμήτως, η συγ-κεντρώση θα ήταν νεκροταφείο».

Είναι ολοφάνερο το δικό της συμπαθές αυτής τάξης. Τι περι-μένουν οι αρμόδιοι; Να τους προσλάβει πρώτα ο Μητσότσης και μετά να βρεθούν τα χρήματα;

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

ΞΕΝΗΣΤΙΚΩΜΕΝΟΣ ΜΕ ΔΥΟ ΓΑΡΙΔΕΣ, ΕΝΑ ΤΣΑ'Ι ΚΑΙ ΤΡΙΑ ΠΑΞΙΜΑΔΑΚΙΑ

Την έκανε πάλι ο κ. Σαρτζετάκης

Σεισμός, σεισμός, θα γίνει ο χαμός!

Βροντοφώναξε σε πυκνό ακροατήριο ο πρωτεργάτης της εργατικής τάξης Γιώργος Γεννηματάς.

Συντριπτική απάντηση έδωσε ο υπ. Εργασίας Γ. Γεννηματάς (γνωστός και ως «Αη-Γιώργης της εργατικής») σε όλους τους σκοτεινούς κύκλους που βυσσοδομούν κατά του Κινήματος: «Τώρα που τον πήραν είδηση τον αρχηγό, εμείς θα κάνουμε κόμμα αρχών», τόνισε στη Θεσσαλονίκη ο υπουργός όπου είχε μεταβεί να πρωτοστατήσει στις τελετές που θα οδηγήσουν στο κοσμογονικό συνέδριο του ΠΑΣΟΚ του Απριλίου, στο οποίο ο Α. Παπανδρέου θα ανακηρυχθεί Ισόβιτης Αρχηγός του.

Στην αρχή της ομιλίας του ο Γ. Γεννηματάς κατήγγειλε το νοσηρό φαινόμενο της αναχρονολογίας με απολιτικά και παραπολιτικά φαινόμενα, την ώρα που η ανομβρία μαστίζει τη χώρα κι απειλεί όλες τις κατακτήσεις της εργατικής τάξης. «Αντί ο Κώδικας κι ο Φλωράκης να παραδεχθούν τις ευθύνες τους για αυτήν την κατάσταση ακολουθούνται με την απολιτική φιλολογία περί Κοσκωτά και πάμπας», τόνισε ο υπουργός καταχειροκροτούμενος.

Στη συνέχεια σκιαγράφησε τις αναμενόμενες εξελίξεις μέχρι το 2010 ορίζοντας που δεν πρέπει να τον κρύβει ο παραίσθητος προεκλογικός κορνοχάος. Τα κόμματα της παραδοσιακής Αριστεράς πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους, διευκρίνισε, και να απαντήσουν στο καταλυτικό ερώτημα: «Θα μας υποστηρίξουν να κυβερνάμε ή θα μας παρατήσουν και θα πενιέ; Τι θα σπείρει ο κόσμος του ΠΑΣΟΚ αν ξεκοπεί από τον προϋπολογισμό; Θα τον χαρίσουν στον Μητσοτάκη οι Κύρκος και Φλωράκης» αναρωτήθηκε ο υπουργός, αναρραπάζοντας τα πλήθη.

Ο κ. Γεννηματάς δήλωσε επίσης ότι παρήλθε η εποχή των χαρισιακών ηγετών και βαδίζουμε σε κόμματα αρχών με συλλογικές ηγεσίες. Η σάλα σείστηκε τότε από το σύνθημα «κάτω οι αρχηγοί, ζήτω τα αρχίδια», αλλά ο κ. υπουργός διευκρίνισε ότι δεν εννοούσε

ακριβώς αυτό: «Εννοούσα ότι δεν υπάρχει πολιτική κρίση διότι θα υπάρξει συνέχεια στην πολιτική που χάραξε ο Α.

Παπανδρέου: παιδιά του είμαστε όλοι και του μοιάζουμε» κατέληξε ο Γ. Γεννηματάς προκαλώντας σεισμό στη σάλα.

Οι ψευτο-παρθένες τα πιάνανε χοντρά

Merrill Lynch Futures Inc.				CLIENT	
Statement of Futures Account				REGULATED	
ACCOUNT NO. 132-13251				STATEMENT PERIOD 07/01/88 THRU 07/31/88	
CASH BALANCE				MARKET VALUE	
PREVIOUS CLOSING BALANCE (132-13251)				99.76	99.76
THIS REGULATED FUTURES ACCOUNT (132-13251)				99.76	99.76
TOTAL COMBINED VALUE OF FUTURES RELATED ACCOUNTS				99.76	99.76
NET READY ASSETS TRUST				99.76	99.76
TOTAL VALUE AS OF 07/31/88				99.76	99.76

Μέσα στο πλήθος των στοιχείων που βρεθήκανε όταν πλημυρίσαν οι απόψεις μας (βλ. ρεπορτάζ στην πίσω μεριά της εφημερίδας) ανακαλύψαμε και ένα έγγραφο βόμβα της Μερλ Λιντς που αποδεικνύει τον βρώμικο ρόλο του ψευδοαυτού ΑΝΤΙ.

Ο ψεύτης και ο κλέφτης, ό-

μως, τον πρώτο χρόνο χαιρόντο. Σήμερα ξεσκεπάζεται μια για πάντα το παιχνίδι αυτής της πρόστυχης ολιγαρχίας που άλλο στόχο δεν είχε παρά την άλωση του Τύπου και κυρίως του Ταύρου. Ρωτάμε λοιπόν, εδώ που φθάσαμε τα πράγματα, ποι βρήκε τα λεφτά αυτής ο ξεστλιάς ο Παπουτσάκης για να θέλει ν' αγοράσει ολόκληρο τον Ταύρο και (όπως μας πληροφορούν γνήσιοι αυριανιστές απ' τα Χανιά) μια αγροικία με αγελάδες.

Που έβρισκε τόσο καιρό λε-

φτα (και μάλιστα κοντά στα γραφεία μας) επειδή τόχα το ΑΝΤΙ έφυγε — τσιράκι του — τα 400 τεύχη; Μέχρι τώρα υπαίτια του Φλωράκη, του Κύρκου, του Μητσοτάκη, της ΣΙΑ, της Κα-Γκε-Μπε — τα ντοκουμέντο που αποκάλυψαν σήμερα αποδείχνει πως πίσω από τα ψευτο-ΑΝΤΙ βολαιοντά η Μαφία της Μερλ Λιντς και επομένως ο Κοσκωτάς και η λοιπή συμμορία (Χαλιγκός, Παπαδόπουλος, κλπ.). Πιστεύουμε πως μετά το ξεμπερδέμα του ΑΝΤΙ, όλοι οι γνήσιοι αυριανιστές θα πάψουν να τ' αγοράζουν — αυτά που θα χάσουν από τον Παπουτσάκη θα τους τα δίνουμε εμείς!...

Την ομιλία μπροστά στο σωριασμένο πτώμα

ΤΟΚΥΟ (Των διδύμων απεσταλμένων μας). Εδώ ο κόσμος καίγεται κι εμείς τρέχουμε σε κηδείες! Τη στιγμή που η ευημερία αν όχι του λαού τουλάχιστον των πιο άξιων εκπροσώπων του, απειλείται από τα διάφορα υποκείμενα που παρασταίνουν ξαφνικά τον ντεντεκίβ, ο κ. Σαρτζετάκης αντί να καθήσει οπίσθεν των μπάρας καλυφθούν καπνός τ' ανοίγματα που άφησε — καλώς ή κακώς — πίσω του ο φίλος του Χαριλάου, Κοσκωτάς, πάει και ξεδεύει τα λεφτά του κοσμάκη στις «Α-πυ Ανατολές»!

Εκατόν εξήντα ηγέτες από όλον τον κόσμο κουβαλήθηκαν στην κηδεία αυτού του γνωστού εγκληματία πολέμου, που αρνούμαστε και τ' όνομά του ν' αναφέρουμε. Τι θα γινόταν δηλαδή αν πήγαιναν 159; Όχι, ρωτάμε, ένας λιγότερος τι θα πείραζε. Απλά θα απασχολήναμε το 1% του Ντάρτι. Μερικά προεδρικά ταξίδια κόστισε ο άνθρωπος και το έχουμε κάνει ζητήμα. Αλλά τέτοιος άχρηστος λαός είμαστε. Αντί να μας νοιάζει, όπως πολύ σωστά τόνισε ο κ. Πέτσος, που γυρίζει η γυναίκα μας όλη νύχτα, καθόμαστε και μετράμε τις κοινωνικές επισκέψεις κάθε απατεώνα και τα τυχόν μικροδράματα που μετέφερε. Και για να τελειώνουμε: Ο άνθρωπος, φίλος του πήγαινε να δει, δε θα τους έφερνε και κανένα δωρό!

Όπως και να έχει, η «Α», πιστή στις αρχές της αντιληπτοφροσύνης φρόντισε να καλύψει το σκανδαλώδες απαράδεκτο και ηλίθιο ταξίδι, χάριν και μόνο του αναγνωστικού της κοινού. Η είδηση είναι είδηση, τα υπόλοιπα μαθήματα δημοσιογραφίας στις άλλες σελίδες.

ΤΡΩΝΕ ΜΕ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΚΟΥΤΛΙΑ

Ένα ο λαός συγκλονίζεται ακόμα με τις καταχρήσεις όλων αυτών των αλητήριων που κυβερνούσαν την Ελλάδα σαν να ήταν τοιφλίκες τους, ένα καινούριο σκάνδαλο αποκάλυπται σήμερα από τις σελίδες της «Α»: στο αεροπλάνο που μετέφερε τον Πρόεδρο κ. Χρήστο Σαρτζετάκη και τη συνοδεία του στο Τόκιο, υπήρχαν ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ μαχαίροπήρουνα αντί για τα συνηθισμένα πλαστικά που φυλάνε για μας... τους παρακατιανούς! Και σαν να μην έφτανε αυτό, τους σέρβιραν από πάνω και 3 φορές από δύο μεγάλες γαριόλες τον καθένα — και μιλάμε για 60 άτομα, αν βάσουμε τους αχρηστούς δημοσιογράφους και τον κ. Καψή μαζί. Και να φανταστεί κανείς ότι πήγαιναν σε κηδεία και όχι στο γαμήλι. Αντρεία, παρ' τους τη γαριόλα απ' το στόμα, πριν να είναι πια πολύ αργά!!!

Η ΟΜΙΛΙΑ ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

Οι απεσταλμένοι μας στην κηδεία του παλιόφασιστου του Χιρόχιτο εξασφάλισαν κατ' αποκλειστικότητα, το υπατο χαιρέ που εκφώνησε ο Πρόεδρος Κύριος Χρήστος Σαρτζετάκης μπροστά στη σορά του θύματος:

«Οι αρχαίοι ημών πρόγονοι, γνωστότατοι εις την Ιαπωνίαν όπως άλλωστε και σε όλους τους υπόλοιπους βαρβάρους, μας αφοσαν μίαν πολυτίμητον παρακαταθήκην, αμύνεσθα δε περί πατρης, επειδή η πατρίδα είναι το πολυτιμότερο αγαθό εις τους αιώνες των αιώνων αμύνεσθα ημίν πατρίδα, αν και βαρβαροί, είστε κι εσείς ένα έθνος ενδοξόν και υπερήφανον το οποίον ανέδειξε στις τάξεις του τους περιφρονημένους «καβαράκι» οι οποίοι επιπλέον με τα αεροπλάνα τους επί των αεροπλανοφόρων των Αμερικανών ημ-

περιάλιστων, οι οποίοι πριν από ενάμιση αιώνα έστειλαν στην Α-κίνα τον πλοίαρχο Πέρρυ για να ιδρύσει την πρώτη εις την ιστορίαν αμερικανική βάση, την ίδια περίπου εποχή που οι δικοί μας πρόγονοι εμάχοντο εναντίον των Τούρκων, οι οποίοι ενάμιση αιώνα αργότερα, σήμερα, απειλούν τα νησιά του Αιγαίου, αλλά εμείς καθήμενοι στο τέλμα της ευδοκίας και των νίκων έχουμε καταστεί μαλθακοί και πήμε στο Νταβάς για να συνομιλήσουμε μαζί τους, αλλά ενώ δεν είπα σήμερα κουβέντα στον Οζάλ παρόλο που έκανε τα πάντα για αυτό, θάνατος στους απολιτισμούς!

Αλλά σε θέσω ένα τέλος στον απαράκτι αυτό τελευταίο αποχαριτισμό. Μείνουμε λιγότεροι κατά έναν τώρα που έφυγε ο πολυκαύστες Χιρόχιτο, όμως θα συνεχίσω την παραδοχή μας».

Αντριάνα

Αναγνώστης του «Αντί» καταγγέλλει τον ύποπτο ρόλο που παίζει...

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ του «Αντί», έστειλε στον εκδότη του την παρακάτω επιστολή και επειδή φοβάται πως δεν θα τη δημοσιεύσει, την έστειλε και σε μας που ξέρει πως δεν κρύβουμε τίποτα.

ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ κανείς τα αριθ. 389, 391 κ.λπ. φύλλα του «Αντί», όσο και αστοιχείωτος νάναι, καταλαβαίνει εύκολα ότι δεν είναι μόνο το αντιπολιτευτικό μένος, ούτε το απύθμενο μίσος ενάντια στο ΠΑΣΟΚ, των διαφόρων σχολιαστών και σεναριογράφων σας, αλλά κάτι άλλο. Κάτι που στοχεύει στην καρδιά του κράτους και της Οικονομίας. Κάτι, που αν και αδιόρατα, φαίνεται ότι θέλει να... εξυπηρετήσει, ντόπια ή ξένα συμφέροντα...

Ας πάρουμε τα περί εμπορίας ή λαθρεμπορίας όπλων της ΕΒΟ κ.λπ. Τα αναγραφόμενα και οι λεπτομέρειες, ειδικά, δείχνουν καθαρά πως οι συντάκτες του «Αντί», είναι... ειδικοί στις μίζες, ή ότι «άλλοι άνθρωποι κυκλωμάτων - φίλοι τους - τους παρέχουν τις λεπτομέρειες»...

ΠΩΣ εξηγείται, δημοσιογράφοι της λεγόμενης κουλτούρας, να στοχεύουν στο κλείσιμο, εθνικά απαράιτητων διαμαχητών; Γιατί αυτό είναι το φυσικό επακόλουθο όταν η παραγωγή μένει απούλητη, χωρίς να αναφέρονται στη ζημία που θα προκληθεί από την αδυναμία ανανέωσης χρήσιμου, για την άμυνά μας, υλικού, που μας υποχρεώνει να έχουμε ενεργό διαμαχητόν.

ΓΙΑ την Κοσμοτολογία, το «Αντί», δεν αναφέρει λέξη περί της εθνοκοφροσύνης των Κοσκωτάδων και τις διασυνδέσεις του με τη CIA, ούτε ότι, μερίμνη στελεχών της Δεξιάς, μπήκε και πήρε την υπερδέξια Τράπεζα Κρήτης και αγόρασε, με κλεμμένα, από δεξιούς, τις έτοιμες να κλείσουν υπερδεξιές εφημερίδες, για... να τις προσαρμόσουν στα αμερικανικά συντηρητικά καλούπια, αλλά παντοιοτρόπως προσπαθεί το περιοδικό σας να μας τον θάλει και ΠΑΣΟΚ.

Δ. ΣΟΥΛΕΙΩΤΗΣ

ΘΑ ήθελα φίλη «Αντριάνα», από τις στήλες σου, να απευθυνόμην στην εν διαστάσει σύζυγό μου, που θρίσκει στην Πάτρα και να της ζητήσω να επανέλθει κοντά μου, χάριν των παιδιών μας. Επειδή, το θέμα είναι οικογενειακό, θα γράψω μόνο τα μικρά μας ονόματα: Δημήτρης και Ελευθερία (θα καταλάβει).

Ο ΛΟΓΟΣ που γράφω στην εφημερίδα σας, είναι ότι η γυναίκα μου διαβάει κάθε μέρα «Αντριάνα», γιατί είναι θαμμένη ΠΑΣΟΚτζού. Στην ουσία δεν είχαμε πολλές διαφορές που χωρίσαμε, απλώς εγώ ήμουν ΚΚΕ και απιέρωνα πολλές ώρες την ημέρα στα κόμματα, ενώ εκείνη έκανε τα ίδια για το ΠΑΣΟΚ, με αποτέλεσμα να παραμεληθούμε τα παιδιά μας, οπότε φτάσαμε στο διαζύγιο.

ΜΕΤΑ όμως, τα τελευταία αίσχη της ηγεσίας

Η προδοσία του Φλωράκη έγινε αιτία να ξανασιμίζει μία διαλυμένη οικογένεια

τον ΚΚΕ, το εγκατέλειψα αδιασκέπαστο για τις προδοτικές σχέσεις που απέναντί με τη Δεξιά και έγινε και εγώ ΠΑΣΟΚ. Επομένως, από τώρα μπορούμε να αγωνιζόμαστε για τον κοινό σκοπό, από το ίδιο μετερίζι. Την καλώ, λοιπόν, να γυρίσει πίσω στο σπίτι μας, για να αγωνιστούμε για τα παιδιά μας, για το ΠΑΣΟΚ και για τον Ανδρέα Παπανδρέου, που τον αγαπούσαμε ακόμα και όταν ψήφισα ΚΚΕ, επειδή οι φασίστες είχαν ρημάξει το σπίτι μας...

Η HALF NOTE PRODUCTIONS ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

UB40

ΣΤΑΔΙΟ
ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΣ
18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
9.00 Μ.Μ.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΣΤΑ ΤΑΜΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΛΛΑΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΔΙΣΚΟΠΟΛΕΙΑ

ΕΚΤΑΚΤΗ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΑΝΤΙ

Περίοδος Β'
Τεύχος 396
Παρασκευή
3 Μαρτίου 1989
Δρχ. 150

05 ΣΕΠ. 2005

Αντριάνα

ΠΟΥΛΗΘΗΚΕ Ο ΤΑΥΡΟΣ

Νέες Εκδόσεις

DOUGLAS M. MACDOWELL
ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ
ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΤΩΝ ΚΛΑΣΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
D. M. MACDOWELL
ΣΥΛΛΕΓΜΕΝΟ
ΔΙΚΑΙΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΔΗΜ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΙΑ
Ιπποκόπου 8
τηλ. 36.27.318

ΜΟΡΙΣ ΒΙΑΝ
Ο
ΨΥΧΟΒΓΛΙΤΗΣ

ΜΑΡΙΟΣ ΕΚΚΥΡΙΑΝΙΔΗΣ

ΚΑΤΖΗΝΙΚΟΝ

Η ΣΚΙΝΗ ΤΗΣ ΤΖΑΖ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΞΑΝΤΑΣ

«ΔΗΡΙΚΟΣ»
Μαυρομυλάκη 64 Αθήνα, τηλ. 3629675

ΘΑΝΑΣΗ ΧΑΤΖΗ
Η ΝΙΚΗΦΟΡΑ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΕ
(εθνική αντίσταση 1941 - 45)
τόμοι 4

ΓΙΑΝΝΗ ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
(Κατερίνα Θωμά)
Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΘΗΚΗ
ΤΟΥ ΑΡΗ ΒΕΝΟΥΧΙΩΤΗ

ΜΠΑΜΠΗ ΚΑΡΑ
Ο ΑΔΕΡΦΟΣ ΜΟΥ
Ο ΑΡΗΣ

Τρεις αθηντικές μαρτυρίες
για την εποποιία της
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Παρασκευή
31
Φεβρουαρίου 1989
Χρόνος: λίγος μας έμεινε
Αρ. Φύλλου 000
Τιμή: ευκαιρίας

ΑΝΤΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ο ΛΟΥΒΑΡΗΣ
Στέλνει
στον
Εισαγγε
λέα τους κλέφτες
ΣΕΛ 8

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΠΑΣΟΚ Α.Ε. • ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΩΣΤΑΣ Ο. ΚΟΥΜΠΑΡΟΣ • Γραφεία: Δημητράς 69 ΤΑΥΡΟΣ Τ.Τ. 666 69 • ΤΗΛ: Απευθείας στον ΟΤΕ

ΟΠΩΣ ΗΤΑΝΕ ΠΡΙΝ

**ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙ Ο ΚΥΡΚΟΣ:
ΜΕΤΕΧΕΙ ΚΑΙ ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ**

Ανατρέπεται το πολιτικό σκηνικό

ΕΓΚΥΟΣ Η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

- Θετικό το τεστ που έκανε το Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ
- Αναβολή των εκλογών μέχρι να εντοπιστεί ο πατέρας

ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΕΣ και συνταρακτικές εξελίξεις σημειώθηκαν τα τελευταία εικοσιτετράωρα οι οποίες ανατρέπουν πλήρως τόσο το πολιτικό σκηνικό όσο και την απολιτική και παραπολιτική φιλολογία των τελευταίων μηνών. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με έγκυρες και διασταυρωμένες πληροφορίες του «Αντι-Δημ. Λόγ.» η κ. **Μαργαρίτα Παπανδρέου εγκυμονεί και πρόκειται να ανακοινωθεί αναβολή των εκλογών μέχρι τον τοκετό της**, ώστε να υπάσχουν αδιάσειστα στοιχεία για τον πατέρα του αναμενόμενου τέκνου της.

Η **ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗ** της κ. Μαργαρίτας διεπιστώθηκε μετά από αιφνιδιαστικό και μυστικό τεστ που πραγματοποίησε το Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ (ευτυχώς που είχε αποπεμφθεί ο Θ. Κασανέ-βας) το οποίο κάτι είχε υποψιαστεί μετά από πληροφορίες που του διαβίβασαν οι

κ. Θ. Τσίμπρας του ΟΤΕ και Π. Τσίμας της ΕΥΠ. Συγκλονισμένο από την αποκάλυψη, το ηγετικό όργανο του Κινήματος συνεδρίασε εκτάκτως σε ολομέλεια και αποφάσισε να αναθέσει στον κ. Παγουρόπουλο να εξετάσει το θέμα. Ο Πρόεδρος της Εξελεστικής Επιτροπής και του Πειθαρχικού μετά από πολυώρη συνομιλία με την κ. Παπανδρέου κατάφερε να της αποσπάσει τα εξής:

- Η Μαργαρίτα, παρά τα περί του αντιθέτου λεγόμενα, συναντήθηκε προσφάτως με τον Ανδρέα.
- Στην Αμερική πήγε για να διαπιστωθεί η πατρότητα του εμβρύου - τα σχετικά τεστ όμως δεν είναι απολύτως έγκυρα.
- Ο τοκετός αναμένεται κατά το Σεπτέμβριο.

Το «κόλλο»
Έχουμε πολλές φορές τονίσει από αυτή εδώ τη στήλη πως μόνο οι γαλαζοκόκκινοι κατεστημένοι έπασαν στην παγίδα του Κοσκωτά και όρμησαν ν' αρπάξουν από τα κλεμμένα εκατομμύρια που μοίραζε ο πράκτορας της ΣΙΑ. Γιατί αυτοί, από πατέρα προς πάππο, από τα γεννοφάσκια τους, έχουν μάθει ή να κλέβουν ή να εκμεταλλεύονται τον ιδρώτα των άλλων. Ενώ εμείς του Κινήματος της Αλλαγής, που το άδικο το ζούμε μέσα από την κούνια μας, δεν λιμνιστήκαμε ποτέ εκατομμύρια - ούτε και πεντοχίλιαρα, γιατί έχουν τη μασονική πεντάλφα επάνω.

Διακρίνουμε όμως ότι υπάρχει μέγας κίνδυνος το ΠΑΣΟΚ να πέσει τελικά στην παγίδα που έστησε ο Κοσκωτάς. Διότι κάποιοι κουφιοκεφαλάκηδες εκεί μέσα (που κινδυνεύουν να τους καταπιεί το δημοκρατικό ποτάμι) ετοιμάζονται να βγάλουν την «Εξόρμηση» - με πρόσχημα Συνέχεια από μέσα

σε τεστ εγκυμοσύνης του οποίου όμως τα αποτελέσματα δεν έγιναν γνωστά.

Πιθανολογώντας είναι φανερό ότι βρίσκόμαστε εμπρός σε δυο εκδοχές:

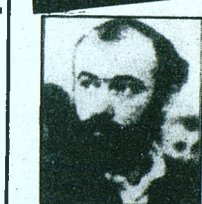
- Αν αποδειχθεί ότι πατήρ του αναμενόμενου τέκνου είναι ο πρωθυπουργός της Αλλαγής και της χώρας, καταρρίπτονται όλα τα απολιτικά και παραπολιτικά σενάρια και λύνονται και όλα τα οικογενειακά ζητήματα διότι το τεχνητόσχημο ως πορφυρογέννητον (γεννηθέν δηλαδή πρωθυπουργόντας του Πατρός) δικαιούται κατά το βυζαντινό δίκαιο όχι μόνο το σύνολο της περιουσίας αλλά και τη διαδοχή στο

Κίνημα και την Πρωθυπουργία.

- Αν αποδειχθεί ότι άλλος είναι ο πατέρας, τα απολιτικά και παραπολιτικά σενάρια στρέφονται πλέον εναντίον των εμπνευστών τους και ξανά λύνεται το περιουσιακό οικογενειακό ζήτημα - σε βάρος της κ. Μαργαρίτας.

Υπάρχει τέλος και η εκδοχή να είναι εγκυος και η κ. Λιάνη. Τότε όμως τα πράγματα περιπλέκονται τόσο πολύ, ώστε το μόνο βέβαιο είναι ότι οι εκλογές θα μεταωθούν οριστικά και αμετάκλητα, διότι το βυζαντινό δίκαιο δεν προβλέπει τίποτα επί του προκειμένου.

ΑΛΛΑΓΕΣ

Ο Ρουμπάτης
Ξανά κυβε
εκπρόσωπος
Σελ. 18

ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ

Ο Θ. Καλο
ύδης διευ
θυντής στην
«Εξόρμηση»
Σελ. 15 - 17

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ: ΤΙ ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΝ ΟΙ «4»

Το πολιτικό κενό επιδιώκουν να δημιουργήσουν οι «4 ανίεροι εταίροι» που όχι μόνο κατέβησαν τα λεφτά των τριών μελών τους στον Κοσκωτά αλλά έπαιρναν και χαριστικά δάνεια από πάνω. Ο Λαός όμως δεν πρόκειται να τους ακολουθήσει. Θα δώσει και πάλι στις εκλογές του Ιουνίου τη νίκη στο ΠΑΣΟΚ. Αυτά τόνισε ο καθηγητής Πανεπιστημίου, πρώην Γενικός Διευθυντής της ΕΤ-1, σύμβουλος του πρώην Αντιπροέδρου Μ. Καυσαγιώργα, Γ. Μεταξάς, μιλώντας στην 1η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη Αθών Θυμάτων του Κοσκωτά, ταμείας Δημοσίων Υπαλλήλων. ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΣΕΛ. - 19.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΕΦΕΡΗ
ΤΙΜΗΤΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ
ΣΤΡΟΦΗΣ

Γ' ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΦΕΛΗ
ΑΘΗΝΑ 1989

1979-1989
ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΝΕΦΕΛΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΦΕΛΗ

Μαυρομυλάκη 9, Αθήνα, Τηλ. 360.77.44 - 360.47.93

Η μεγάλη πορεία του Ανδρέα

Για τη σκανδαλολογία και τους στόχους της έχουμε ξαναγράψει. Παρ' όλο που ο Μητσοτάκης και οι άλλοι τρεις της γνωστής παρέας ξέρουν ότι δεν υπάρχουν άλλα σκάνδαλα, πέραν αυτών που κατ'αγγίζει ο ίδιος ο Ανδρέας, επιμένουν ακόμα να ισχυρίζονται ότι ο Κωσκιώτης και ο Λούβαρης δούλευαν για τον Ανδρέα και τις ελβετικές τράπεζες.

Ήρθε ο καιρός να πούμε την αλήθεια, αφού επικοινώνησαμε πρώτα με το Καστρί του οποίου τις απόψεις μόνο εμείς εκφράζουμε.

Ο Κωσκιώτης και ο Λούβαρης ήταν πρωτεργάτες ενός μοναδικού σε σύλληψη και εκτέλεση στρατηγικού σχεδίου που προέκρινε ο Ανδρέας Παπανδρέου.

Ο κουμπάρος μου και πρωθυπουργός αντελήφθηκε εγκαίρως τα αδιέξοδα της Αλλαγής. Ο ταξικός εχθρός μας είχε περικυκλώσει, οι ιμπεριαλιστές βυσοδομούσαν εναντίον μας, οι Τούρκοι άλλα έλεγαν στο Νταβός και άλλα έκαναν, η κυβέρνηση είχε υπονομευθεί και το κίνημα είχε διαθρωβεί. Έμενε μόνο μια λύση. Αντεπίθεση και ανταρτοπόλεμος μέσα στις τάξεις του καπιταλιστικού εχθρού.

Ο Γιώργος Λούβαρης ανέλαβε να υλοποιήσει την πρώτη φάση του σχεδίου. Πληρώσε τους Τσάτσους, που τους ήξερε καλά και με χίλια κόλλα τους απέσπασε 480 εκατομμύρια (όχι 200 που έγραφε το ψευτοΑΝΤΙ) υπέρ του ΠΑΣΟΚ. «Να χρησιμοποιήσεις τα όπλα του εχθρού εναντίον του» έγραφε κάποτε ο μεγάλος Μάο, ενώ ο συνεργάτης μας, και επίσης μεγάλος μαρξιστής Δημήτρης Δαούλας συμβούλευε την κυβέρνηση μας ότι ναι μεν η αστική τάξη θα μας προσφέρει το ακοινί που θα την κρεμάσουμε, αλλά πρέπει να μπορούμε να το δούμε αυτό το ακοινί.

Μόνο ο Ανδρέας μπόρεσε και το είδε. Έδωσε τους μεσάζοντες από το εμπόριο όπλων και έβαλε στη θέση τους το Λούβαρη για να παίρνει αυτός τις μίζες και να τις δίνει στο ταμείο της Αλλαγής για το καλό του Λαού.

Ο Κωσκιώτης ανέλαβε το άλλο σκέλος του σχεδίου και επιτέθηκε στην καρδιά του χρηματιστηριακού κεφαλαίου.

Αυτή είναι όλη η αλήθεια και αν το σχέδιο χάλασε δεν φταίει ο Ανδρέας. Τι να τα κάνει άλλωστε τώρα λεφτά, 70 χρονών άνθρωπος;

ΓΙΑ να τιμήσουμε τις Αποκρίες, είπαμε κι εμείς να μασκαρευτούμε. Ελπίζουμε πως δεν θα περάσουμε απαρατήρητοι, μέσα σε τόσους σοβαροφάνεις μασκαράδες που κυκλοφορούν μονίμως χωρίς να ενδιφέρονται αν είναι Χριστούγεννα. Πάσα, Αποκρίες ή Σαρακοστή.

ΓΙ' ΑΥΤΟ το έκτακτο τεύχος λοιπόν ντυθήκαμε «Αντρίανη», «Αντιδημοκρατικός Λόγος», «Φιλαθλιός». Με ποιους μοιάζουμε δεν θα σας πούμε: βάλτε τη φαντασία σας και το μυαλό σας να δουλέψουν και είμαστε σίγουροι πως θα τα καταφέρετε, σας έχουμε εμπιστοσύνη. Προσπαθήσαμε όσο μπορούσαμε να μιμηθούμε τη λαλιά, το ύφος, το στήσιμο, το ντύσιμο των προτύπων μας: σίγουρα όμως δεν καταφέραμε να τα ξεπεράσουμε, γιατί πράγματι είναι αμήμητα.

ΣΤΟΧΟΣ μας, να σας αποσπάρουμε λίγο γέλιο: τι ποτα παραπάνω. Αν τα καταφέραμε θα έχουμε επιτύχει και θα μπορούμε χωρίς τύψεις από το επόμενο κανονικό τεύχος (που θα κυκλοφορήσει την Παρασκευή 10 Μαρτίου) να σας βυθίσουμε ξανά στο τέλμα της ζοφερής πραγματικότητας. Υπομονή μέχρι του χρόνου: τις Αποκρίες θα ξαναβαλουμε (και εμείς κι εσείς) τα κεφάλια έξω - η τα βυζακία αν προτιμάτε.

ΑΝΤΙ

Υ.Γ. Τον «Αποδυτηριάκι» δεν τον μιμηθήκαμε. Τα κείμενά του είναι αυθεντικά. Ομολογούμε πως καλύτερα δεν μπορούσαμε να γράφουμε.

Φιλοκαλούμεν μετ' ευτελείας

ΑΝΤΙΛΟΓΟΣ

Γραμματόσημα της σειράς με τον Ανδρέα

• ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΦΑΚΕΛΑΚΙΑ

Επιτέλους. Μετά την πρωτοπόρα ενέργεια της ηγεσίας των Ελληνικών Ταχυδρομείων να ανατεθεί η εκτύπωση των γραμματοσήμων στην εταιρεία «Ματσός και υιοί», γνωστή και από την ποιότητα της στην εκτύπωση άλλων εντύπων (Εφόρμηση, βιβλία του σχολείου, φορολογικές δηλώσεις, κλήσεις της τροχιάς κ.λπ.), ένα ακόμα βήμα έγινε για την εξυγίανση του ταχυδρομικού συστήματος. Στο στάδιο του τυπώματος βρίσκεται και νέα σειρά γραμματοσήμων με θέμα τον Ανδρέα και, γενικότερα, το πρωθυπουργικό περιβάλλον.

αυτό, και στην περίπτωση που ακόμα κυβερνήσει, δεν θα αποσείει τη σειρά, αλλά θα τη συνεχίσει με καινούργια στυμπίσματα από τη ζωή του μεγάλου του αντιπάλου. Γιατί το έχει μάθει καλά: Χωρίς τον Ανδρέα θα μείνει ένα μεγάλο μηδενικό και ο Μητσοτάκης θα κλείσει ως πολιτικός.

● Η απήχηση που είχε στην κοινή γνώμη η είδηση, έπεισε τις αρμόδιες αρχές να προχωρήσουν και στην κυκλοφορία φακέλων με εφορητά πρώτης ημέρας κυκλοφορίας. Ήδη, επίτελοι από μεγαλογιατρούς του ΕΣΥ και μέλη της κυβέρνησης σχεδιάζει το σχήμα και το χρώμα των φακέλων, που μάλλον θα είναι ορειόχρωμα (δηλ. γαλάζιο).

Το «κόλλπο»

Συνέχεια απ' έξω

μα ότι έκλεισαν οι «24 Ώρες» που θα στήριζαν το ΠΑΣΟΚ προεκλογικά. Μα αυτό ακριβώς ήταν το σχέδιο! Να αναγκαστεί το Κίνημα να βγάλει πρωινή εφημερίδα που θα χτυπούσε —ποιον άλλον;— εμάς. Γιατί τα μας κόψει φύλλα βέβαια— για την ακρίβεια θα μας πάρει τη μπουκιά από το στόμα. Κι αν κλείσει ο «Λόγος» θα έρθει η σειρά της «Αντρίανης», δηλαδή του Κουρή, ήτοι του Αντρέα—και το «κόλλπο» θα έχει πλήρως πετύχει. Τα σκέφτηκαν όλα αυτά οι κομματικοί εγκέφαλοι που θέλουν «Εξόρμηση»: Εμείς δεν τους κάνουμε δηλαδή; Προσέξτε το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας. Ούτε πολλές σελίδες, ούτε πολλά χρώματα, ούτε πολλά σημεία στίξης έχει. Αντίθετα, πλήθος οι ανορθογραφίες, οι ασυναξίες, οι μουτζούρες, οι σολοικισμοί, οι βαρβαρισμοί. Στο πόδι τη γράφουμε την εφημερίδα—πού λεφτά για γραφεία, για διορθωτές, για συντάκτες που να ξέρουν δυο κολυβογράμματα. Βλέπαμε τα εκατομμύρια και τα δίσ να κυκλοφορούν γύρω μας (ας το παραδεχτούμε εδώ αυτό, μόνο οι πιστοί της Αλλαγής αντέχουν να διαβάζουν μίχρι εδώ κάτω) και λέγαμε «βρε παιδιά, και για μας κάτι». Εμείς όμως έχουμε αισθήματα κι όταν ο ιδιοκτήτης μας μας έλεγε «Παιδιά, ο Αντρέας έχει ανάγκες. Καινούργιο σπιτικό ανοίγει, μετά θα έρθει η σειρά σας» κάναμε υπομονή και περιμέναμε.

Κι αντί να έρθουν εκατομμύρια, έρχεται η «Εξόρμηση» να μας κάνει ανταγωνισμό. Πού θα βρουν κουμπάρο του Αντρέα να βάλουν διευθυντή; Πού θα βρουν Μακρίδη να συγκινήσει ταμείς; Είναι καιρός ο πράσινος γίγαντας να αφυπνιστεί και να επανορθώσει το σφάλμα του. Για να μην πάθει έκλειψη ο 'Ηλιος του ΠΑΣΟΚ και μας καβαλήσουν οι ετερόχρωμες σιρήνες, τα αντικυβερνητικά κύμβια και οι κεκράχτες της κυβερνητικής υπονόμευσης. Για να μην πιάσει το «κόλλπο» που, μέσω του Κουρή, χτυπά πισωπλάτη τον Αντρέα...

Μπορεί να 'ναι αποστάτης και βλάκας αλλά αχάριστος δεν είναι. Γι' αυτό τον Κουρή, χτυπά πισωπλάτη τον Αντρέα...

Ο ΜΙΜΗΣ...

Στα... πανηγύρια!

Αυτό το παιδί να μας το θυμηθείτε, μπορεί η πολιτική να του κάνει... «εμετό» αλλά δεν πρόκειται να χαθεί, θα του πάρει ο Χάρυ Κλυν ο καραγκιόζης (ή κάπως έτσι) του Πανελληνίου και θα κονομάει μεροκάματο, στις αθηναϊκές πιστες!

Γιατί πλάκα - πλάκα ο Μίμης ο Αμύπητος έχει ταλέντο εκεί που δεν το περιμένεις, σου τραβεί μιά ανάσα στο κεφάλι και σε ξεραίνει. Είδατε τι είπε προχτές;

Την επομένη των εκλογών ο συνασπισμός της «Αριστεράς» (σε εισαγωγικά) βέβαια, αριστερά είναι αυτή! θα προτείνει... πρωθυπουργό και υπουργούς!!!!!!

Μεγάλε Μίμη, εντάξει είσαι ο πρώτος. Βγάλε τώρα το... καπέλο του Μεγάλου Ναπολέοντα, γιατί έτσι και βγει στο δρόμο, μ' αυτό, θα σε κτεράνουν» στην καρναζιά, οι γαβροίδες! Κι έχουν βαρύ χέρι τάτιμα...

Βοθροπλημμύρα άλλων

Άλλο σήριαλ από αέρια, στα πλαίσια της ισοπεδωτικής τακτικής που ακολουθούν τα αισχρά οχτασέλιδα απέναντι στον ισοβίτη Πρωθυπουργό και το καλλιγράμμο περιβάλλον του.

Φυλλάδα κανονική, από αυτές που χρησιμοποιούνται στην...ψαραγορά, για να τυλίγουν... μαριδες, έγραψε ότι μια κυρία από τη Θράκη, διεκδικεί τη μητρότητα της κ. Δημήτρας Λιάνη, για να απαιτήσει μεθαύριο να μαγειρεύει αυτή τα γιουβαρλάκια του πρωθυπουργού της Αλλαγής.

Αύριο, είναι βέβαιο, ότι θα βγάλουν κανένα πιστορίκο να λέει: «Θέλω τη μαμά μου» και να εννοεί ότι αυτή είναι η κ. Δήμητρα Λιάνη, και πάλι μεθαύριο θα πουν ότι το χαμίτι αυτό διεκδικεί την πατρότητα του ίδιου του πρωθυπουργού αυτοπροσώπως. Αν είναι δυνατόν!

Τόση αθλιότητα, πραγματικά, δεν ξανσείδε αυτός ο τόπος!

Νέα υπονόμευση του Ανδρέα

Αν είναι αλήθεια ότι ο Μένιος πήρε πράγματι δυο εκατομμύρια δολάρια από τον Κωσκιώ (μέσω του Μαντζουράνη)—όπως έγραψε εκείνη η ρυπαροφυλλάδα ο «Ελ. Τύπος»— τότε πρόκειται για πισωπλάτη μαχαιριά εναντίον της Αλλαγής.

Διασταυρωμένες πληροφορίες του διευθυντού του Αντιδημοκρατικού Λόγου, που ως γνωστόν έχει τη σπάνια τιμή να είναι κουμπάρος του πρωθυπουργού της Ελλάδας, αναφέρουν ότι το Καστρί ήξερε μόνο για 1,5 εκ. δολάρια. Αν είναι έτσι, τότε πού πήγαν οι υπόλοιπες 500.000; Ποιος υπονομεύει την Αλλαγή και τον ηγέτη της; Χθες ο Ανδρέας, μόλις πληροφορήθηκε την είδηση του «Ε.Τ.» (που εμείς δεν πιστεύουμε) είπε μονολογώντας:

«Μεγάλη πίκρα μου 'δωσες Μένιο».

Μένιο, ξεκαθάρισε αμέσως τη θέση σου. Το θέμα είναι πολύ σοβαρό και ο ηγέτης μας δεν πρέπει να πικραθεί άλλο. Θυμάσαι τι στενοχώρια τραβήξε το 1982, τότε που είπαι ότι ο Πέτσος συναντούσε κατ' ιδίαν το Ντασώ για τα «Μιράζ»;

Ο Ανδρέας μπορεί να ανechθεί τα πάντα. Τις σοσιαλιστικές βλακειές του Λαλιώτη, τα πειράματα με το ΕΣΥ, τις απειλές κατά των Αμερικανών, το φλερτ με την Αριστερά, τις κοινωνικοποιήσεις και αυτήν ακόμα την «Αλλαγή». Μην μάθει όμως τίποτα για διαφορές σε καταθέσεις. Γίνετα Τούρκος και έχει και την καρδιά του.

Ρωμέϊκα

... με τον Νίκο Μαυριδίη

ΞΕΚΙΝΗΣΑΜΕ από την Καισαριανή, το παλιό ορμητήριο της αντιστάσης την Κατοχή, κόντρα στους ράλληδες και τους γερμανοτσολιάδες. Κατηφορίσαμε για το όνειρο έως την παραλία του Νέου Φαλήρου, άλλοτε θερετρό της μεγαλοαστικής δεξιάς. Θυμήθηκα τον Μενέλαο Λουντέμη και τις προσδοκίες του για τους ταπεινούς και καταφρονεμένους των αθανάτων οελίδων του. Δεν είμαστε πλέον παιδιά αλλά μπορούμε ακόμα να μετράμε τα άστρα, τα χιλιάδες τριαντάφυλλα της Αλλαγής, που έφερε το ΠΑΣΟΚ. Φτάσαμε στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, με δύο ταξί. Πλαστούργιοι της νέας γενιάς. Σαν τους προλετάριους, που έδεναν ακουράστα το ατσάλι, χαρούμενοι, αισιόδοξοι, καθαροί. Σήμερα είναι μεγάλη ημέρα. Ο Αρχηγός μας, κομμάτι από εμάς, είναι το νυν είναι μας, ζυμωμένος με τους λαϊκούς και δημοκρατικούς αγώνες θα μιλήσει στις καρδιές μας, θα κηρύξει την αντεπίθεση της Αλλαγής. Είμαστε όλοι εκεί. Παλιές και νέες γενιές. Είμαστε όλοι εκεί αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, του δοξασμένου δημοκρατικού στρατού, του 114, του Ανένδοτου και του Πολυτεχνείου και από κοντά οι Μακεδονομάχοι. Με μας περήφανους σαν μπροστάρηδες από την εποχή της Κατοχής. Η αύρα της θάλασσας από Νέο Φάληρο, δίπλα στο Στάδιο (έργο της Αλλαγής κι αυτό, δικό μας) μας φέρνει θυμωμένους από το Ναυτικό του ΕΑΝ. Ένα ριγός μας διαπερνά. Κανόνα, δρομολόγια με καρδιοχτύπια, ανάμεσα σε κύματα και γερμανικά υποβρύχια.

ΕΙΜΑΣΤΕ όλοι εκεί. Ο καπετάν Σπेरχειός, ο καπετάν Τρέφης, ο καπετάν Μαλλιανός. Και εγώ, το ΕΠΟΝΙτόπουλο του Κιλκίς, 11 χρονών που κουβαλούσε πολεμοφοδια στους διψασμένους για «δικίο

Είμαστε όλοι εκεί

και όνειρο» μαχητές μας. Τους ίδιους μαχητές, που εκφράζει σήμερα το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα και οι συντάξεις του. Περιμένουμε με αγωνία τον Πρόεδρο της μεγάλης Αλλαγής και της μεγάλης Επαγγελίας, η οποία δεν σκόνταψε όπου σκόνταψε ο δικός μας αγώνας το δικό μας δικίο και αίμα. Είναι μακριά η Εκκλησία, τόση απόσταση έχει να διανύσει αλλά θέλει τόσο να έλθει κοντά μας. Τον περιμένουμε έχοντας κιόλας ανοίξει τις καρδιές μας, σαν τη διψασμένη γη που περιμένει το σύννεφο. Περιμέναμε όρθιοι χωρίς να υπολογίζουμε αρθρική και ρευματισμούς. Μετρούσαμε τα στρέμματα της καρδιάς μας ανάμεσα σε χιλιάδες συντρόφους, χιλιάδες χέρια και γροθιές. Περιμέναμε ν' ακούσουμε τον πάνα του νέου αγώνα μας και να πούμε «Παρών...». Να μοιράσουμε μια χούφτα αλάτι και ένα καρβέλι από ελπίδες, όπως το λέει ο σύντροφός μας Ναζίμ Χιγκμέτ.

ΚΥΜΑΤΙΖΟΥΝ οι καρδιές μας σαν τα φλάμπουρα της Λευτεριάς και θυμωμάστε στίχους της Ρίτας Μπούμη-Παπά. Βροντερά συνθήματα σαν ήχοι πολεμού, χιλιάδες πράσινοι ήλιοι που σπαθίζουν σαν πουλιά ελπίδας στον αέρα. «Εμπρός να σηκώσουμε τον 'Ηλιο πάνω από την Ελλάδα», που θα 'λεγε οίγουρα σήμερα ο 'Αγγελος Σικελιανός, εάν δεν είχε πει αυτό το στίχο παλαιότερα. Είμαστε όλοι εκεί. Πιο πέρα, ανάμεσα στον κόσμο που συνοδεύεται για να μπει στο Στάδιο, δίπλα σε ένα μπορούτοκαπνισμένο καπετάνο η μαχητήρια του Δημοκρατικού Στρατού, η Βούλα, η συντροφισσα στη ζωή και στο όνειρο του μαρμαίμα - Νάντα. Τον θυμωμάστε κι αυτόν και την αγαλλίαση της νυχτός του, καθώς θα μας βλειτουργία από ψηλά μαζί με τους αδικωμένους συν-

τρόφους μας, τους αδικωμένους έως το 1981. Οι άλλοι μας σπρώχνουν, ιδιαίτερα όσοι έχουν έλθει με πούλμαν από την επαρχία, βιάζονται να πιάσουν μια θέση να μη μείνουν όρθιοι, οι μπροστάρηδες. Εμείς χαϊρώμαστε αυτό το ανθρώπινο ποτάμι, ορμητικό, ανίκητη λαϊκή δύναμη, που παρσούρει στο διάβα του τα πάντα.

Η ΒΟΥΛΑ μας χαμογελάει και της γαβιάμε το χέρι, με πρώτο χέμα το μικρότερο σε βαθμό τότε Ε-ΠΟΝιτάκι. Δεν μιλώ, το πρόσταγμα έχουν οι καπετάνιοι. «Γεία σου συντροφισσα. Εμπρός, εμπρός για την Αλλαγή και τη δικαιοσύνη μας» βροντοφωνάζει σαν κεραυνός ο καπετάν Σπερχειός. Οι παλιοί συναγωνιστές συγκινούνται. Μεγάλες στιγμές. Μας σπρώχνουν και δεν μπορούμε να πλησιάσουμε την είσοδο. Είναι μεγάλο το λαϊκό ποτάμι. Αρχίζουμε να θυμωμάστε τον Άρη. Τον πρωτοκαπετάνο μας. Τον οραματιζόμενα να κατεβαίνει από το Βελούχι, αρματωμένος και καρβέλι στο μαυρό ατί του, με την πίκρα στα μάτια, που τον πότισαν οι δογματικοί. Και οι σημερινόι συνεχιστές τους ο Χαρίλαος και ο Μίμης.

ΤΕΛΙΚΑ φαίνεται ότι θα μείνουμε απ' έξω. Δεν είμαστε πολλοί. Το Στάδιο όμως δεν χωράει άλλους. Προηγούνται αλλωστε οι αγωνιστές, που ήλθαν από την επαρχία. Αρχίζουμε να νιθιρρίζουμε αυθόρμητα «Εδώ Ελλάδα είναι τα παιδιά σου...».

Η ΦΩΝΗ μας απλώνεται σαν σύννεφο. Η τερράστια πομπή με τον Ανδρέα που μας φέρνει στον νυν τον Άρη πλησιάζει στο Στάδιο προσπαθούμε να ορμήσουμε, μας σπρώχνουν. Αυθόρμητα σαν τα κύματα της θάλασσας του σκεπάζει τη φωνή «Λοκράτια, Λοκράτια». Είμαστε όλοι εκεί για το ιερό και ανεκπλήρωτο χρέος!...

Και απορροφητικό!

Το χοροστάσιο της οδού Πατησίων, που γουργουρίζει και ρεύεται αυτάρεσκα, στους σχετούς που το συνδέουν με τη χαβούζα των Τραχώνων, έκανε χθες νέα... ανακάλυψη: βρήκε λέει... σχετούς του ΠΑΣΟΚ με το... εμπόριο απορροφητικού χάρτου. Πήραμε χαμπάρι τι εννοούσαν: Ότι δηλαδή το ΠΑΣΟΚ εμπορεύεται και πάμπες.

Φυσικά, κι αυτό το ξέρει ο κόσμος όλος ότι στο Παρθεναγωγείο της Μαξίμου και της Χαρίλαου Τρικούπη τα πάμπες δεν τα έχουν για να τα εμπορεύονται. Τα παίρνουν βεβαίως αλλά για ιδιόχρηση. Αλλά τι περιμένατε;

Από μια οποιαδήποτε άλλη εφημερίδα, ακόμη και φυλλάδα, θα μπορούσε κανείς να ζητήσει ως ποίημα... αποδείξεις ή δίστα να ενδείξεις για τη δημοσίευση. Από το χοροστάσιο και δούος σταυλίζονται σ' αυτό, είναι περιττό. Γιατί και να ρωτήσεις, με «γρούς - γρούς» θα σου απαντήσουν!

